

7642

శ్రీ మహాత్మా జవహర్ లాల్ నెహ్రూ గాంధీ.

ఆత్మ కథ
నా లవభాగము

ప్రచుచేఁజేసిన శ్రమ వితయా యెక్కువ

మి. చేంబర్లైను దక్షిణ-ఆఫ్రికా దేశములో మూడు కోట్ల

యేలదిలక్షల పానులు కానుకగాని తెల్లవారలను, వీలగు నేని బోయగులము శుల్లముల పల్ల వింపఁజేయుటకు వచ్చియుండెను. ఇటులగుటఁజేసి యితఁడు ఇండియాప్రతినిధులకు కాంతివచనములను ఈ రీతిగాఁ జెప్పెను:—

‘తమ్ముఁ దాము పరిపాలించుకొను వలసరాజ్యములపై సామ్రాజ్యప్రభుత్వమున కుండు నధికారము నానుమాత్రమని మీ రెఱిఁగినదే కదా! మీరు చెప్పుకొను కష్టములు సత్యమేయగును. వానిని తొలఁగించుటకు నా శక్తికొలఁదిని పాటుపడుదును. కాని తెల్లవారిలో నివసించునెండులేని మీ శక్తికొలఁది వారితో సంధకుదుర్చుకొనవలసి యుండురని మీరును మఱవరాదు’

ఈజవాబుతో ప్రతినిధులయొడలు చల్లఁబడెను. నాకును ఆన యుశిగెను. ఈజవాబు మమ్ము బాగూకుల నొనరించెను. మరల ఓన మాలకడను డి ప్రారంభింపవలయునని మాకు తెలిసినప్పుడు. వారో పని చేయువారలకు ఈసంగతి యంతయు లెక్కగా తెలిపితిని.

కాని మి. చేంబర్లైనుమాట జూటా యనువా? మాయమాటలం గాక యితఁడు నిక్కమాడెను. ‘బడితె యెవరో బర్త్ర-వారీదో’ అను నీ సామెతను ఇతఁడు మెట్టిగా చెప్పెను:

* ‘నోయగలవానిదే రాజ్యము’ అని తెలుఁగువారి సామెత. ‘మారే జేసిత వా’ అని గుజరాతువారి సామెత. ‘ఎన్కీ లాత్ ఎన్కీ తైన్ అని హిందీ సామెత. అను.

కాని మనకది బడితె యేదీ! బడితెమాట యటుండె; బడితె
చెబ్బలు తినుటకుఁ దగినంత కిరీరముగూడ మనకు లేదు.

వి. చేంఁగిలను అచట కొలఁదికాలమే ఉండెను దక్షిణ-ఆఫ్రి
కాదేశ మొక లొడితెఁడు కాదు; ఇంచుమించుగా అదియు నొక
భూఖండము. ఆఫ్రికాలో కొన్ని ఉపఖండము లున్నవి. కన్యా
కుమారినుండి క్రినగరమునకు ౧౦౦౦ మైళ్లు ఉండుచో డిరబనునుండి
కేటవునుకు ౧౦౦౦ మైళ్లు తక్కువలేదు. ఇంత గొప్ప భూఖండ
మున నితఁడు వాయువేగమునఁ బరుగి డెను.

అతఁడు నేటాలునుండి ట్రాన్స్ వాలుకు వెళ్లెను. విషయముల
నన్నిటిని నేకరించుకొని భారతీయుల కష్టస్థితులను నేను వారి
యెదుటఁ బెట్టవలసియుఁ టిని. 'ఇంగులకు ప్రిటోరియా చేరు పెట్టులు'
అను సమస్య అడ్డువారికెను. తఱిలో నే నటకుఁ జేటకు అనుజ్ఞా
పత్రికను సంపాదించఁగల వీలు ప్రిటోరియాలో నున్న మనవారికి
లేకపోయెను.

బోయరుయుద్ధము జరిగిన తరువాత ట్రాన్స్ వాలు బావురు
మనుచుండెను. అచట తినటకు గింజలేడు; కట్ట గుడ్డలేదు; వీధులు
కూన్గియుండు; అంగళ్లు మూయఁబడి యుండెను. వస్తువులు రావలయు;
దుకాణములు తెరివఁబడవలయు. అదియు వెంటనే జరుగువది కాదు.
ఇది జరుగనిదే వెడలిపోయినవారు మరల చేర్చుకొనఁబడకు. కావున
ట్రాన్స్ వాలులోని ప్రతివాఁడును ఒక అనుజ్ఞాపత్రిక తెచ్చికొనవలసి
యుండెను. తెల్ల వారి కిది హస్తామలకము; మఱి నల్ల వారికో ఆకాశ
కుసుమము.

యుద్ధదినములలో దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు హిందూదేశమునందెయు,
అంకనుండియు పలువురు ఉద్యోగులును నిపాయకులును వచ్చియుండిరి.

౧ ప్రేమచే జేసిన శ్రమ వితరాయెనా?

వీరిలో నెవరేని అచట కాపుర మండఁ దలఁచుకొందురేని వారికి సమపాయము చేయుట విధి యని బ్రిటిష్ అధికారులకు తోచెను. వీరేపట్టననేని శ్రాత్త ఉద్యోగములను బనాయించఁగలరు. దీనికి తగినటులు అనుభవము కలవారు కావలసినంతమంది తయారుగా నుండిరి. ఈ యుద్యోగుల తీవ్రబుద్ధి ఒక శ్రాత్త డిపార్టుమెంటును సృష్టించెను. ఇట్టి పనులలో వారు చాల సమర్థులు. నీగ్రోలకు వేతన ఒక డిపార్టుమెంటు కలదు. ఇంక ఆసియావారికి ఒకటి యేల యుండరాదు? ఈ వాదము న్యాయ్యముగనే కానిపించెడిది. నేను బ్రాహ్మణులు చేరువఱకే ఈ శ్రాత్త డిపార్టుమెంటు ప్రారంభమై మెల్లగా నెల్లెడలను తనవలను పరఁగించుచుండెను.

అనుష్ఠాపత్రికల నిచ్చునధికారులు తిరిగివచ్చినవారి కందఱుకును అనుష్ఠాపత్రికలను ఈయవచ్చును; కాని ఆసియావారి విషయమున నిది చెల్లువా? ఈ శ్రాత్త డిపార్టుమెంటువారి యనుమతితో అనుష్ఠాపత్రికల నిచ్చుచో ఈ యధికారుల వూచీయును, బరువును తగ్గివావును. కావున ఈ శ్రాత్త డిపార్టుమెంటు అవశ్యకమని వారి వాదము. అసలుమాట యేమనఁగా ఈ శ్రాత్త డిపార్టుమెంటువారికి వీటో కొంతపని యుంపవలయును; వారికి ధనము కావలయును. పని యేమియు లేనిచో కృభాగద! పని లేనిచో ఈ డిపార్టుమెంటు ఎత్తివేయఁబడును. కావున ఈపనిని తమకుఁ గామ సృష్టించుకొనిరి.

హిందూవు లీ డిపార్టుమెంటు వారికి అర్హి పెట్టుకొనవలయును. కొన్నాళ్లకు జవాబు వచ్చును. బ్రాహ్మణులకు తిరిగివచ్చువారు పలువురు కాఁగా దళారులను మ దలు మందఱుగా పోగైరి. వీరును, ఆఫీసరులును గల్గిసి నిలుపేదలగు హిందువులకడనుండి వేలకొలఁది రూపాయలను గుంజుకొనిరి. పలుకుబడి లేనిచో చీటి పుట్టదనియు

జేమయినకే పొటుపడుచుండును. అది ప్రజాభిప్రాయమును అను
వర్తించుచు డును. కావున ఈ యుద్యోగులలో సరళతయు సమ
తయు చూపట్టుచుండును. కావున నీని యపయోగము అలరియో
వలరియో విగిరిన జాతులలోఁగూడఁ జూపట్టును. ఈ శ్రాత్త్ర ఆఫీస
రులకు ఆసియానుండి వచ్చుటతోపాటు అచటి నిరంకుశాధికారమును
వచ్చెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందు ఒకవిధముగు ప్రజాప్రభుత్వము కలదు.
కాని ఇపుడు ఆసియానుండి వచ్చిన ఈ శ్రాత్త్రులనును పదునాఱిదా
జను నిరంకుశాధికారపూర్ణమే; ఏమియు అది ప్రజా
ప్రభుత్వము లేదు; ఉన్నది పరప్రభుత్వము. ఫీకలో
తెల్లవాగు ఇండ్లకట్టుకొని అట్టి ఉండివ
దక్షిణ-ఆఫ్రికావాసు లయిరి కావున దిపాగ్న ఆఫీసరుల
నయి వారికి అంకుశము కలదు. ఇపుడు ఆసియానుండి వచ్చిన నిరంకు
శాధికారులు రంగస్థలమునఁ బ్రవేశించిరి. దీనితో హిందువులపని
అడకొత్తులోని పోకవలె నాయెను.

నేనును దీనిచవిని ప్రత్యక్షముగా ననుభవించితిని. ముమ్మోదుల
అధిపాగ్నమె టు పెద్ద ఉద్యోగిచే 'ర'మ్మని నేను అజ్ఞాపింపఁబడితిని.
అతఁడు లంకనుండి వచ్చి-వాఁడు. 'అజ్ఞాపింపఁబడితిని' అను నీ
మాటగా కొంచెమేని అత్యుక్తి లేదనుటకు నాయాశయమును విప్పి
నెప్పుడును. నాకు వారు చీటి వ్రాసి పంపలేను. అచట భారతీయ
ప్రముఖులు నిరంతర మా యుద్యోగులకడకు పోవలసియందురు. స్వర్ణ
యులును పేర్ కైయబ్ హాజీ ఖాన్ మొహమ్మద్ గారును అట్టివారిలో
నొకఁగ. వారిని ఆ యాఫీసరు ఇటు లడిగెను—'గాంధీ ఎవరు? అతఁ
డిచటి కేల వచ్చెను?'

కైయబ్ నేను ఇటులు జవా బిచ్చెను—'వారు మాకు సుహృ
దాఁ; మేము కోరఁగా వచ్చినవారు.'

౨ ఆసియానుండి నిరంకుశాధికారము

‘అటు లగఁచో మేము అందఱమును ఇచట నెందుఁజు? మీ సంగక్షణము నకుఁగాదా మే ముందుట? ఇచటి స్థితిగతులు గాంధీ కేమి తెలియును?’

తైయబ్ సేతు సరిగఁగి సమాధానము ఇటులు చెప్పెను—
‘నిక్కఁగ. మీరు కలరు. కాని గాంధీ మా వాఁడ కాఁడా? అతనికి మాభావ తెలియును; మా భావము తెలియును. మీ కెట్టివా రయినను తుదకు ఆసీనులు!’

‘గాఁధీని నా కడకుఁగొనిర’మృని ఆ యాసీనరు మాకు మిచ్చెను

నేను తైయబ్ సేత్ వగైరాతో ఆసీనరగారికడ కరిగితిని. అచట మాకు కుర్చీ లెటులుఁడును? మే మందఱమును నిటారుగా నిలువఁబడి చెప్పవలయును.

వాకేం కన్నులెత్తి ఆయాసీనరు ‘నీవేల యిచ్చటికి వచ్చితివి?’ అని యడిగెను.

‘మావారందఱు నన్నుఁగోరఁగా సలహా యిచ్చుటకు వచ్చితి’ నని నేన టి.

‘ఇచటికి వచ్చుటకు నీకు నాకు లేదని తెలియదా? పొరపాటున నీకు చీటి పుట్టినది. నీవు ఈ దేశవాసినిగా పరిగణింపఁబడవు. నీవు మరలిపోవలసి యుండువు. నీకు చేంబరేతుగారి దిగ్గనను దొరకదు. భారతీయుల రక్షణముకొఱకే ప్రశ్నేకముగా ఏషియాటిక్ డిపార్టుమెంటు నెలకొల్పఁబడినది. మంచిది. నీవిక వెళ్ల వచ్చును.’

ఇంత వక్కాణించి ఆసీనరుగారు నాకు నెల వొసఁగిరి. జవా బిచ్చుటకు నా కవకాళ మియలేదు.

పిదప నాతోడివారిని ఆపి—‘గాఁధీని బ్రాహ్మణులునుండి వంపివేయు’ డని మెల్ల మెల్లగా చివాట్లు పెట్టెను.

నాకు నూతి ముఱకటించుకొని వెనుదిరిగిరి. మా యెదుట ఈ ప్రార్థనమధ్య! అదియు ఆకస్మికము.

అవమానన హాసము

ఈ యవమానము నామనస్సులో బాధ కలిగించెను అయినను తొల్లి నే నిట్టివి మెను సహించియుంటిని గాన అది నాకు అలవాటయిపోయెను. కావున నే నీ శ్రాత్త మవమానమును సహించి తటస్థుడనై కర్తవ్యమును నిర్వహింప నిశ్చయించితిని.

ఇటుపిమ్మట ఆ యాఫీసరుకడనుండి ఒకచీటి వచ్చెను. అం దిటుల కలదు : 'గాంధీ డరబనులో మి. చేంబర్లెను చూచియుండి సుగాన ఇతడు ప్రతినిధుల పట్టికనుండి ఇతనిపేరు తొలగించుట ఆవశ్యకమాయెను.'

ఈ యుత్తరము నాతోడివారలకు సహ్యము కాలేదు. ఇతడు ప్రతినిధుల నసలే పంపవలదనకొనిరి. అతడు నే నచటి విమమస్థితిని సరిగా నిట్లులు తెలిపితిని. 'మీ రందఱును మి. చేంబర్లెను కలిసి కొని చూడనిచో మీ కేమియు కష్టస్థురములు లేవనియే అర్థమగును. అది యటుండె. మనము వ్రాసికనా మనకష్టములఁ దెలుపుకొనవలెను. అర్జీని మనము వ్రాయ నే వ్రాసికొంటిమి. దానిని నే జదివినశేమి ఇంకొకరు చదివిన శేమి? మి. చేంబర్లెను ఈ విషయమును గుఱించి మనతో వాదింపఁబడకుదా! మనకుఁ గలిగిన ఈ యవమానము సహింపకొప్పును.'

'నేనిట్లులు ముగింపక మునుపే తై మబ్ నేను—'మీ కవమానము కలిగినచో అందఱును కలిగినటులు కాదా! మీరు మా ప్రతినిధులను మాట మే మెటులు మఱవఁగలము?' అని విట్టనెను.

‘నిక్కమే, కాని మనపరమ మంతయు ఇట్టి యశమానముల
 తొలగినవలయును. దానికంటే వేరే గతి యున్నదా?’ అని నే
 తలచి.

‘ఏ మయినను సరే, మనము మఱియొక శ్రాంతయశమానము
 నేల నెత్తిపై తెచ్చి పెట్టుకొనవలయు? ఇక దీని కన్న పెక్కుడు
 దుస్థితి రదు. మనకున్న అధికారము లేవి పోయెనేవి?’ అని
 తైయబ్ నేను ప్రశ్నార్థిరొచ్చెను.

తైయబ్ నేనుగారి యీ వీరత్వము నాకు ఆనందము కలి
 గించెను; కాని యీ పరాక్రమముచే ప్రయోజనములేదని నే నెఱుఁగు
 దును. వీరి లోటపాటు లన్నియు నే నెఱుఁగుదును. కావున వీరి
 నందఱును కాఁ తింపఁజేసితిని. ‘నాకు బహులుగా ఇంద్రియకా బాంధవ్య
 రయిన బాంధవ గాడ్డ్రేగారిని (ఇప్పుడు స్వర్గీయులు) నియమించుకొనఁ
 దని వీరికి సలహా ఇచ్చితిని.

ఈరీతిగా శ్రీ గాడ్డ్రేగారి అధ్యక్షతతో వీరు మీ చేంబ
 ల్లేసుగారిని జూపఁబోయిరి. నన్ను తొలగించిన విషయమునఁగూడ
 మీ చేంబల్లేసు కొంచెము మాటలాడెను. ‘ఇనుమాటులు ఒక ప్రతినిధి
 తోడనే మాటలాడుట? న్ను మఱొక శ్రాంతప్రతినిధితో మాటలాడుట
 మేలుతరము కాదా?’ అని చెప్పి అయిన గాయముమీఁద పట్టి
 వేయఁజూపెను.

దీనితో నాయొక్కయు, సఁఘముయొక్కయు పని ముగియు
 టకు బదులు పొచ్చెను. మేము మరల ఓసమాలకడకుఁ జొరయితిమి.
 ‘మీ మూలమునఁ గదా మనవార యుద్ధములోనికి దిగిరి! దానికి ఫల
 మిది’ అని కొందఱ తాకిపోసిరి. కాని దీనికి నేఁ జలింప లేదు. నే
 నిటు లంటి—‘నాచేతకు నాకు పశ్చాత్తాపము లేదు. అటులు

అ త్మ క థ

‘జేయుట మంచి దనియే నేటికిని నేర దలఁతును. అటులు చేయుట కర్తవ్యమును పరిపాలించుట. ఫలము వెంటనే కనఁబడుకుండుఁగాక; సత్కార్యము సత్ఫలమునే యిచ్చునని నాకు గట్టి నమ్మకము. ఇఁక మనము గతించిన దానిని వర్జించి కర్తవ్యమును గుఱించి విచారించుట లాభకరము.’

ఇతర మిత్రులును నా యీ మాటలను సమర్థించిరి.

మరల నే నిటులంటి—‘నిక్కమాడవలయుచో నన్ను పిలిచిన పని ముగిసె ననఁదగును. మీగెల్లఁగును ‘ఇంటికిఁ బో’మన్నని నాకు నెల మోసఁగినను ‘బ్రాహ్మణులునుండి కాలు కదపరఁగు’ అని నా యంత రాత్మ నాకు తెలుపుచున్నది. నేటాలునకు పోక ఇచటనే యుండి పనిచేయఁదలఁచితిని. నే నింకొక యేడాదిదాక భారతజేశమునకు పోవు తలఁపును విడనాడుకొంటిని. ఇచట వకాలకు చేయఁదలఁచి తిని. ఈక్రొత్త కిపార్టు మెంటువారితో మంచిమాట చేసికొనఁగలనని నాకు దైర్యము కలఁగు. మన మీ వ్యవహారమును పరిష్కరించుకొన నితో మనవా రందఱు కొల్లగొట్టఁబడుదు; ఈదేశమునుండి వెళ్ళఁ గొట్టఁబడుదురు; క్రొత్తయవగానములఁ తలఁచువాఁడేయఁబడుదురు. నా కీ విషయమున ఇగుమంతయు సందియము లేదు. మి. చేంబల్లేన నన్ను బాడకుండుటయు, ఆ యాఫీసుకు నన్ను తిరస్కరించి నాకు మన్నా చెప్పటయు ఇవి ఈప్రతినిధుల యవమానమునందు భారతీయ సమాజము నవమానమునందు ఇగుమంతయుఁ గావు. మనము కుక్కరి వలె కాలముగడపుట తగునా ?

నే నీరీతిగా నా యభిప్రాయమును వారియెదుట నిడితిని. ప్రిటోరియా జోహాన్స్ బర్గులో నన్ను భారతీయమిత్రులతో నాలో చించి జోహాన్స్ బర్గులో ఆఫీసు నడప నిశ్చయించితిని.

3 అవమాన సహనము

బ్రాహ్మణులుగా నాకు వకాలకు-సనదు శుట్టునా శుట్టుగా!
అని సందియమే. కాని లా స్నానైవార నా దరభాస్తునకు అడ్డము
రాలేదు. కోర్కెవారు మంజూరు చేసిరి.

అచట అఫీసు పెట్టికొనుటకు భారతీయునకు మంచితాత్ర
భొరకదు. లోగడ నాకు రిచ్ గారితో మంచి పరిచయము కలదు.
అప్పుడు అతడు బేహారము చేయుచుండెను. అతఁ డెఱిగిన ఇండ్ల
యొకెంటు ఒకఁడుకలదు. స్నేహితులు ఉండుచోటున అతడు మంచి
గదులు కుదిర్చిపెట్టెను. నేను వకాలకుచేయ మొదలిడితిని.

త్యాగవృద్ధి

ట్రాన్సుకాటులోని భారతీయుల హక్కులు కాపాడుటకు చేసిన ప్రయత్నమును గూర్చిగా, ఏషియాటిక్ డిపార్టుమెంటువారితో జరిపిన వ్యవహారములగుర్చియు ఎక్కువగా వర్ణించుచుండు అప్పటి నాస్థితిగతులనుగూర్చి కొంత ముచ్చటించుకొను.

ఇంతవఱకును కొలదియొక పొప్పయొక డబ్బు మానవలెట్లు వలయునను నాశ నామనసులో ఉంకియేయున్నది. పరమార్థముతో పాటు, ఈ స్వార్థమును కలిసియే యున్నది.

బొంబాయిలో నేను వకొకగు చేయుచుండునపుడు ఆమెరికా బీమా ఏజెంట్లకడకు ఎనువొనవచ్చును అతనిరూపము రమణీయము, పలుకు మధురము. చిరకాలమిత్రమువలె అతడడు నాకు భవిష్యత్కాలమున మేజకలుగ నిటులు ప్రసంగించెను. 'ఆమెరికాలో మీవంటి స్థితిగతులు కలవారందఱును తమతమ జీవితములను బీమాచేయుచుకొందురు. మీగుమాత్రము వారివలె భవిష్యద్విషయమున చీకచింతలులేకుండ ఉండఁగోరుచున్నాను. జీవితము కాశ్వతమా? మా ఆమెరికావాగు బీమాచేయుచుకొని ట ధర్మముగా పరిగణించుదు. తా మొక చిన్నపాలినీని తీసికొండని నేను బులిపించును.'

ఇంతవఱకు ఇంకియలోను, దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోను ఎందఱో ఏజెంట్లు నాకనుగైరి కాని నేనెరికిని మాట యీలేదు. ఏల? బీమా చేయుచుకొనుట అనఁగా భయము చెంగుట, ఈశ్వరుగయెడ విశ్వాసము గొనకపోవుట యని నేనెఱుఁగుచును. ఇటులయునను నే నీమారి

శాస్త్రగవ్యధి

ఋషిపింపఃబహిరి. అతఃశ్రు తన వాదమునుచెప్పుకొనుచుఁ జోవుచుం
డఁగా నామొదుట నా యాలుబిడ్డల ప్రతిమలు గోచరించెను. 'ఓయీ!
నీవు నీయాలినగలు ఇంచుమించుగ నన్నియు అమ్మనే యబ్బితివి.
నీ కరీరమానకు ఏదేని సంభవించుచో నీయాలుబిడ్డల బరువు? తిండి
తగునాత తిండియై పోషించుచున్న నీయన్న గానీపైఁ బడును. అతఁ
డేమీ భనికుఁడా? దరిగ్రుఁడు. ఇటు లానోంచుట నీకేటిపాడి?'
ఇటులు నా మనసులో నిగ్ధారింపుకొని పదికేరూకలకు వీమా
చేయించుకొంటిని.

దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నా జీవితపు చూపు మాటులచే నా భోజ
ములును నూటెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో వచ్చిన ఈ నూతనాపత్సమయ
మున నే నేది చేసినను ఈశ్వరుని సొంతగా నిడికొని చేసితిని. నేను
దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఇంకను ఎంతకాలము శ్రాంధవలయునునో అది
నేలలేదు. ఇండియా కిఁ దిరిగిపోవాలనని యనిపించెను. కావున నా
యాలుబిడ్డల రావించుకొనవలె ననుకొంటిని. వీరిని ఇంకను 7 వ్యవ
సాయము పాడిగాదు. వీరి భరణపోషణము లన్నియు దక్షిణ-ఆఫ్రికా
లోనే జరుగవలె ననుకొంటిని. ఇట్టి చచ్చులతో వీమా ఏలచేసితివా
యనుకొంటిని. వృథాగా ఆ యేజెంటుకులలో నేలపడితివా యని విచా
రించితిని. 'మా యన్నగారు నా పితృస్థానమునందే యుండినచో
విధవయగుచో తనతమ్ముని రాల్లాలిని పోషింపఁడా?' అని అను
కొంటిని. కాని 'మందు నీవే మరణింతువని అనుకొను టెట్లు?
కుదకు అందియను పరిపాలించువాఁ డొక ఈశ్వరుఁడే; నీవునగాదు
నీ యన్నయఁగాదు. వీమాచేతితిపో నీ యాలుబిడ్డ' పరాధీనులఁ
జేసితివి. వారల స్వతంత్రముగా జీవింపజాలరు? లోకమాన అసం
ఖ్యాకు లగు గొలుపేదలగతి యేమి? నీవు వారిలో నొకఁడవు గావా?

ఈ రీతిగా నామనస్సులో విచారధార ప్రవహించెను. కాన నాని ననుసరించి వెంటనే ఏమియు జేయలేదు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోఁ గూడ కంపెనీకి ఒక కిక్కి చెల్లించినటులు గుర్తు.

మఱియు బాహ్యవిషయములుగూడఁ గొన్ని నా యీ విచార ధారకు తోడయివని. దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు నేను తొలిసారి వెళ్లినపుడు ఏనుమరిమువారితో కూడిమాడియుంటిని. దానికి ఫలముగా నాకు ధర్మమునెవ జాకరూకర అంటి పెట్టుకొని యుండెను. ఈ తూరి థియాసఫీ పరివేషమునఁ బడితిని. మి. రీచ్ దివ్యజ్ఞానసామాజికుఁడు. ఇకఁడు నాకు జోహాన్స్ బర్గ్ లోని సమాజముతో నెయ్యి ములనడఁ జేసెను. దివ్యజ్ఞానసమాజమువారి యభిప్రాయములతో నాకు వికలము లేదు. కావున నే నందుచేరలేదు. అయినను ఆ సమాజమున వారలతో ప్రత్యేకముగా నాకు గాఢపరిచయము కలదు. దైవందినమును వీరితో ధర్మమునుగూర్చి చర్చించుచుంటిని. అందు పుస్తకపఠనము జరుగుచుండెడిది. అత్రు దిత్తుడు నేనును ఉపన్యసించుచుండువాడను. భౌత్యత్వమును కలిగించుకొనుటయు పెంపొందించుకొనుటయు, దివ్యజ్ఞానసమాజమున ముఖ్యవిషయములు. మా కీయొక చాల చచ్చ జరుగుచుండెడిది. ఈ యాదర్శముతో అందలి సభ్యులకు భేద మేర్పడినపుడు నేను పట్టి చూపుచుండువాడను. ఈ విమర్శప్రభావము నాకు సర్వల మొసఁగకపోలేదు. అది నాయాత్మపరికోధనకు కారణ మాయెను.

అర్చి పరిశోధన పరిణామము

నాకు ౧౯౦౩ సంవత్సరమున క్రైస్తవ-మిత్రులతో పరిచయము కలిగెను. నా కపుడు విద్యార్థిదశ. వారు బైబిలుసందేశమును నా మదికెక్కించి నాచేత దానిని స్వీకరింపఁజేయఁ జూచిరి. నేను సమ్రతతో తటస్థుడ నయి వారిపలుకులను వినుచును, తెలిసికొనుచును ఉంటిని. ఇంతియ కాక హిందూధర్మమును నా కత్తికొలఁది పఠించితిని. మఱియు నితరమతములనుగూడ తెలిసికొనయత్నించితిని. పిదప ౧౯౦౩ సంవత్సరమున నా స్థితి మాత్రము. దివ్యజ్ఞానసమాజపు మిత్రులు నన్ను వారి సంస్థలోనికి లాగికొనఁగొంచిరి. దానికి హేతు వేమి? నేను హిందువుఁడను నా కడనుండి ఏదియో కొంత పుచ్చుకొనవచ్చును. దివ్యజ్ఞానసమాజపు ప్రకములలో హిందూధర్మముయొక్క ఛాయయు, దాని ప్రభావమును కొంత కొంత కలదు. కావున నేను వారికి కొంచెము సాయము చేయఁగలనని వారియూహ. 'నాకు సంస్కృతము రాదు. నేను ప్రాచీన సంస్కృతగ్రంథములలో హిందూధర్మమును జదువలేదు. అనువాదములలోఁ జదివికొనినదియు కడుఁ గొలఁది' అని వాఁకిఁ దెలిపితిని. వారు సంస్కారములను, శునన్దనములను విశ్వసించువారు గాన నావలన నేదియో కొంచె ముపకార ముండునని వారు నమ్మిరి. చెట్లు లేనిచోటున అముదపుఁజెట్టే మహావృక్షముకదా! కొందఱతో వివేకానందుని 'రాజయోగము'ను, మఱికొందఱతో మణిలాల ననుభాయి ద్వివేది 'రాజయోగము'ను జదివితిని. ఒక మిత్రునితో పాఠంజలయోగదర్శనము పఠించితిని. పలువురతోఁ గలిసి గీతలఁ జదువ నారంభించితిని. మే మచట నొక చిన్న జిజ్ఞాసుసభను స్థాపించితిమి.

అత్మ కథ

అందు నియమపూర్వకముగా అధ్యయనమును ఆరంభమాయెను. మొదటినుండియు గీత లనిన నాకు భక్తిశ్రద్ధలు కలవు. ఇపుడు దాని రహస్య మెఱుంగవలె ననిపించెను. నాకడ ఒండు రెండు అనువాదములు కలవు. వానిసాయమున మూలమును దెలిసికొన ప్రయత్నించితిని. మఱియు ప్రతిదినమును ఒకటి రెండు శ్లోకములు కంఠస్థములు చేయ నిశ్చయించితిని.

ప్రాతఃకాలమున దంతధావనము చేయునపుడును, స్నానము చేయునపుడును గీత వల్లించుచుంటిని. దంతధావనమునకు ౧౫ నిమిషములును, స్నానమునకు ౨౦ నిమిషములును పట్టెడివి. నేను తెల్లవారి వలె నిలవఁబడి పలుదోమెడివాఁడను. గీతాశ్లోకములను చిన్ని కాకితముపై వ్రాసి ఎదుటిగోడ కంటించి చూచుచు వల్లించుచుంటిని. ఈరీతిగా స్నానము చేయుసరికి శ్లోకములు వచ్చెడివి. దినపాతము వల్లంపను, వెనుకటి వానిని గుర్తు చేసికొనను ఈ కాలము ఫరిపోయెడిది. ఇటులు పదుమూడధ్యాయములవఱకును వల్లించినటులు గుర్తు. పిదప జంజాటము బలిసెను. సత్యాగ్రహము జనించెను. ఈ పసికాయను పెంచవలసినభార మొకటి మీఁదఁ బడెను. దాని లాలనపాలనములతో నాసమయ ముత్పన్న మయ్యెడిది. నేటికిని అది యాచందముననే యున్న దననగును.

గీతాపఠనమువలన ఎట్టి ఉపలబ్ధి కలిగినో దానిని పఠించిన నాసహాధ్యాయులే చెప్పఁ దగుదురు; కాని నామాట—నా కది శీలమును దిద్దికొన మార్గదర్శక మాయెను. నా కయ్యది ధర్మనిఘంటువు. తెలియని ఇంగ్లీషుమాటలకు డిక్షనరీని ఎటులు తెఱుకునో అటులే ప్రవర్తనకుసంబంధించిన చిక్కులలో గీత తెఱుకును. ఇందలి ఆపరిగ్రహము, సనుభావము మొదలగు పదములు నన్ను గిట్టివైచెను. 'సనుభావము నెటులు సాధింతును? ఎటులు పాఠింతును?' అని

౫ ఆత్మపరిశోధనపరిణామము

మల్లాడితిని. అధికారి యొక్కడు మనల నవమానించును; ఒక్కడు లంచగొండి; దారిని బోవుచుండగా నొక్కడు కయ్యమునకు కాలు సాఁపును. ఇట్టివారును గలరు. మనకు చాల నుపకారము చేసిన వారును గలరు. వారికిని వీరికిని భేదము లేదా? ఇట్టియెడ సమత్వ మెటులు? మఱియు అపరిగ్రహము ఆచరణమునఁ బెట్టుకొనుట యెటులు? మనదేహముమాత్రము మనకు పరిగ్రహము కాదా? స్త్రీ పుత్రాదులు పరిగ్రహము కాక మఱేమి? గ్రంథపూర్ణమైన ఈయల మారలలో నిప్పు పెట్టనా? నాయొంటిని జలకరమగు త్రేత్రముగాఁ జేసివైవనా? లోపలనుండి వెంటనే ఇటులు జబాబు వచ్చెను— ఇల్లు ముల్లెలు వీడనిచో పరమేశ్వరుని పడయఁ జాలవు. నాచదివిన ఇంగ్లీషు-లా నాకు తోడయినది. స్నెల్ రచించిన లాలోని సిద్ధాంతముల చర్చ గుర్తు దవలెను. గీతాధ్యయనాదృష్టమున బ్రష్టీ అను పదమున కర్థము లెస్సగా తెలిసెను. లామీఁద ఆదరము పెరి గెను. నాకు లాలోఁగూడ ధర్మతత్వము కానిపించెను. బ్రష్టీలు లక్షలాది ధనమును నిలువయుంతురు. కాని అందొక చిల్లిగవ్వపయి నేని వారి కధికారము లేదు. ముముక్షువు గూడ ఈరీతిగనే ప్రవర్తింప వలయును—ఈపాఠము నేను గీతలనుండి నేర్చికొంటిని. అపరిగ్రహమునకు, సమత్వమునకు హృదయపరివర్తనము కావలయు నను విషయము నాకు దివ్యవలె కానిపింపఁదొడఁగెను. ‘భిక్షుపట్టాను రద్దుచేయింపు’ డనియు, ‘తిరిగి యిచ్చినంత పుచ్చుకొందును; లేనిచో లే’ దనియు లేవాళంకరుగారికి వెంటనే వ్రాసితిని. భగవానుఁడు నన్ను సృజించినటులే నా యాలుబిడ్డలను సృజించెను. నన్ను రక్షించినటులే వారినిని రక్షించును. నాకు పోసినవాఁడె నీరు పోయును గదా యని నే నెఱిగికొంటిని. నాఁటి నా యాశయము ఒకయుత్తరమునఁ గలదు. తండ్రితో సమానుఁడగు మాయన్నగారికి

ఆ త్మ క థ

అందిటులు వ్రాసితిని.——‘నేటివఱకు నేను సంపాదించుచువచ్చినది నీకు అర్పించుచు వచ్చితిని. ఇంక నాయాశను విడనాడఁగోరు చున్నాను. ఇంకమీఁద నా సంపాదింపఁబోవునది ఏ కొంచెమేని పార్వజనికములగు కార్యములకు వినియోగపడఁగలదు.’

దీని యాచితి మాయన్నగారికి వడిగా విశేషము కాలేదు.. ఆయన పెద్దపెద్ద మాటలతో నావిధినిగూర్చి నాకు వ్రాసిరి——‘నీవు నాయనగారికన్న నధికుఁడవు కాఁడలఁపఁ బనిలేదు. నాయనగారు కుటుంబపాలనపోషణముల మానుకొనిరా? నీవును వారివలె ఇల్లువాకిలి జాగ్రత్త పెట్టుకొనవలయును....’ నేను దీనికి వినయపూర్వకముగా నిటులు జవాబిచ్చితిని——‘నాయనగారు ప్రవర్తించిన చందముగనే నేనును ప్రవర్తించుచున్నాను. కుటుంబమును పదమునకు కొంచెము వికాలముగా వ్యాఖ్యానము చేయుచో నాచేసిన పనియొక్క బా గోగులు తమకు విశేష మగును.’

మాయన్నగారు నాపై ఆసలుడిగిరి. నాకు ఉత్తరము వ్రాయట మానుకొనిరి. దీని నాకు దుఃఖ మొదలెను. కాని దేనిని నేను విధి యని తలఁచితినో దానిని విడనాడుకొంటినేని ఇంతకంటె నెక్కుడు దుఃఖపడియుండును. కావుననే నే నీకొలఁది దుఃఖమును పైరించితిని. ఇటులయినను నాకు మాయన్నగారియొడల భక్తి తొంటివలెనే నిర్మలముగను, అధికముగను ఉండెను. మాయన్నకు నాపైఁ గల అధిక వాత్సల్యమే దుఃఖమునకు కారణమని నాకుఁ దెలియును. వీరికి నా రూపాయలమీఁద కంటె నా సౌజన్యముమీఁదనే ఎక్కు డపేక్ష.

కుదురు చరమదివసములలో ఆయనకు నాపని నచ్చెను. మృత్యు కేయ్యిపై నున్నపుడు నాపని ఉచితమనియు, ధర్మ్యమనియు అతఁడు నూచించెను. ఆయన ఆపుడు వ్రాసిన కమ్మ కరుణజనకము. తండ్రి

౫ ఆత్మపరిశోధనపరిణామము

కొడుకును తమింపుమని కోరినటులు ఆయన నన్ను తమింపుమని కోరెను. నాపిల్లలను నీయిచ్చయొప్పున లాలనపోషణశిక్షణములఁ జేయుమని వ్రాసెను. ఆయన నన్నుఁ జూడ కన్నులు వాచుకొనెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వచ్చెదనని నాకు తంతి యిచ్చెను. తొందరగా రమ్మని నేనును తంతి నిచ్చితిని. కాని మాకలయుకకు ఈశ్వరుఁడంగీకరింపలేదు.

తనపుత్రులవిషయమున అతఁ డెట్టి యిచ్చఁజూపెనో అదియు నెఱవేర్చబడలేదు. మాయన్న దేశమునందే మేను దొరఁగెను. ఆయన కుమారులు ప్రాచీనసంస్కారమునే పడసిరి. అందు పరివర్తనము పడయఁగలుగలేదు. నేను వారిని ఆకర్షించుకొనలేక పోయితిని. దీన వారి దోషఁ గేదియు లేదు. స్వభావము నెవరు మార్పుచేసికొనఁగలరు? బలవత్తరములగు సంస్కారముల నెవఁ డాపఁగలఁడు? మన భావములలో నెట్టిపరివర్తనము కలుగుచున్నదో, మఱియు మన కెటులు వికాసము కలుగుచున్నదో అటులే మనల నాశ్రయించుకొని యున్నవారికిని, మన తోడివారలకును కలుగవలయునని మన మనుకొందుము; కాని అది విధ్య.

తలిదండ్రులగువారి పూట* ఎంత భయంకరమో ఈవిషయము వలన కొంచెము తెలియఁగలదు.

* పూట = పూచీ, లేక బాధ్యత, responsibility.

కాకాహారమునకు బలి

జ్యోతనమునందు త్యాగము, నిరాడంబరతయు, ధర్మజాగృతియు వృద్ధి పొందిన కొలదిని నాకు నిరామిషహారమునందును, తత్ప్రచారమునందును ఆసక్తి హెచ్చెను. ప్రచారము చేయుటలో నాకుఁ దలసిన దొకటే పద్ధతి : ఆచరించుట, ఎఱుఁగఁగోరువారితో ఆలపించుట.

జోహాన్సుబర్గ్ నందు నిరామిషహార-గృహము (Vegetarian restaurant) కలదు. దాని నడుపువాఁ డొక జర్మనుదేశమువాఁడు. అతనికి కూసీ జలచికిత్సయందు నమ్మిక. నే నటకు పోవఁదలఁగితిని; మఱియు ఎంతమంది ఇంగ్లీషుమిత్రులను తీసికొనిపోవఁగలనో అంత మందిని తీసికొనిపోవుచుంటిని. కాని ఆ నిరామిషహారగృహ మెంతో కాలము మనదని తెలిసెను; ఏలన, ధనలోపము. తగునంత దానికి నే సాయపడితినిగాని తుదకు దానిని మూయుక తప్పలేదు. దివ్యజ్ఞాన సమాజమువారిలో పలువురు మాంసము తినరు. కొందఱు ఆసలే తినరు, కొందఱు కొంచెము కొంచెము. ఆ సమాజమునం దొక సాహసవతి కలదు. ఆమె చాల పెద్దయెత్తున మాంసము లేని భోజనాలయ మొకటి పెట్టెను. ఆమె చాల కలారసిక. ధనవ్యయమునకు వెను దీయదు. జమాఖర్చులు చూచికొనదు. ఆమెకు మిత్రులను పలువురని చెప్పవచ్చును. మొదట నీమె కొద్ది యెత్తుమీఁదనే నడపెను. కాని పిదప పెద్దయెత్తున నడపఁదలఁచెను. దీనికి నా సాయము కోరెను. అపుడు ఆమెకడ నెంత యున్నదో నే నెఱుఁగనుగాని తగినంత ధన ముండకపోదని తలఁచితిని. నాకడ డబ్బునకు వీలు కలదు. పలువురు క్లయంట్లు నాకడ ధనము నిలువయుంతురు. వీరిలో ఒకసజ్జనుని సమ్మతి

గొని ఇంచుమించు వేయిపాను లీమెకు బదు లిచ్చితిని. ఆ క్లయంటు ఉదారుడును, విశ్వాసియు. అతడు మొట్టమొదటి గిరిమిటియూ అతడు 'భాయీ! మీ యిష్టప్రకారము డబ్బు ఇచ్చివేయఁడు. నే నేమియు నెఱుఁగను. నేను మిమ్ములనే యెఱుఁగుదును' అని యనెను. అతని పేరు బదరీ. ఇతడు సత్యాగ్రహమున చాల పని చేసెను. చెఱకుఁగూడఁ బోయెను. ఇతని యీమాత్రము సమ్మతి చాలు ననుకొని యితని పైకమును ఆమె కొనఁగితిని. రెండు మూఁడు నెలలు గడచెను. కాని పైకము తిరిగి వచ్చునటులు కానిపింపలేదు. అంత నష్టమును భరింపఁదగినశక్తి నాకు లేదు. ఆ పైకము నాకడనే యుండుచో వేఱ యుపయోగించెడిది. తుదకు అప్పు మునిగి పోయెను. అటులని నన్ను నమ్మిన బదరీని నష్టపఱుప నగునా? అతడు నన్ను మాత్ర మెఱుఁగును. అదండుగను నేనే పెట్టుకొంటిని.

ఈ సంగతిని నేనొక క్లయంటుతో ప్రస్తావించితిని. అతడు నన్నిటులు తియ్యగ ముదలకించి నాకు మెలఁకువ కలిగించెను;

'భాయీ! దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నేను మహాత్ముడను కాలేదు; బాపును (తండ్రి) కాలేదు. మిత్రులగు నాక్లయంటు నన్ను భాయి యని సంబోధించెడివారు ఈపని మీదికాదు. మేము పలుపనులలో మిమ్ము నమ్మి చనుచుందుము. మీ కీ డబ్బు తిరిగిరాదు. కాని మీరే సామ్య ఇచ్చికొందురు. బదరీని నష్టపఱుపరు. అది యటుండె. మీ రీ రీతిగా మీ క్లయంటుధనమును సంస్కరణముకొఱకు సాయము చేయుచో వారు పాడగుదురు. కొలఁదిరోజులలో మీకును నిప్పచ్చు రము. ఇటులగుచో మీ సార్వజనిక కార్యము లన్నియు ముగియును.'

సాభాగ్యమున నాయీ మిత్రుఁ డింకను నున్నాఁడు. దక్షిణ ఆఫ్రికాలోఁగాని, మఱియొకతావునఁగాని ఇతనికన్న మంచి మనసు

తత్వ కథ

గలవాఁడు మఱియొకఁడు నాకుఁ గానరాలేదు. ఇతఁ డెవరినీని సందేహించినాని పిదప నది వట్టిదని తెలిసికొనెనని, వెంటనే అతనికడ కరిగి తమింపుమని వేఁడికొని మనస్సును శుద్ధము చేసికొనెడివాఁడు. నన్నితఁడు ముదలకించుట చాల మేలయిన దని అనుభవమాయెను. బదరీ రూకలు బదరీకి ఇచ్చివయిచితిని. కాని మరల నిట్టి దెబ్బ తగులుచో గానికి తాళగలక క్తి నాకు లేదే ! అందులకు అప్పుచేయవలయును. ఇట్టిది నే పుట్టినతరువాత చేయలేదు. అప్పునిన నాకు రోఁత. సంస్కారజాభిలాష యెంత యున్నను తన శక్తికి వించిపోఁగూడదని దీనివలన నేర్చికొంటిని. నే నీపనిలో గీతలలో ముఖ్యులుగు నిష్కామ కర్మమును అనాదరించితినినియు తెలిసికొంటిని. ఈ తప్పు నాకు ముందరికి దీప స్తంభమాయెను.

నిరామిషహార ప్రచారమునకుఁగాను వేదిలో నింత బలి దానము వేయవలసియుండునని నే నెంచలేకు. ఇది నేఁ గోరక చేసికొనిన పుణ్యము.

మట్టి, నీరు : వీనితో పరీక్ష

నాజీవనము నిరాడంబరమయిన కొలఁదని వ్యాధులకు నుండు పుచ్చుకొనుటలో మొదటినుండియు నాకుఁగల అరుచి ఇపుడు మఱికొంచెము పెరుఁగఁదొడఁగెను. నేను డరబనులో వకాలకు చేయుచుండఁగా డాక్టరు ప్రాణజీవనమెహతాగారు ఆచటికి ననుఁ జూడవచ్చిరి. అపుడు నాకు దుర్బలత్వమును (debility), కీశ్వవాఁపును (rheumatic inflammation) కలుగుచుండెడివి. డాక్టరుగారు మందీయఁగా నిమ్మళించెను. పిదప ఇండియాకు మఱిలు వఱకు చెప్పఁదగినంత వ్యాధి యేదియు వచ్చిన గుర్తు నాకు లేదు.

జోహాన్సుబగ్గులో నున్నపుడు మలబద్ధకము, తలనొప్పియు వచ్చుచుండెడివి. భేదులను పుచ్చికొనియు, పథ్యము చేసియు సరి పుచ్చుకొనుచుంటినిగాని దాన రోగము క్షుడను గాలేదు. 'ఈ మందుల జంజాటమునుండి బయటఁ బడితివా బ్రతికిపోదు' వని నా మనస్సు చెప్పుచుండెను.

ఆరోజులలోనే కావచ్చును, మాంచెప్పరులో 'నో బ్రేక్ ఫాస్టు ఎసోసియేషన్*' అనునది స్థాపింపఁబడెనని నే వింటిని. దాని యుద్దేశ మేమనఁగా, ఇంగ్లీషువారు పలుమాఱులు భుజింతురు. పలురకముల వంటకములు కుడుతురు. రేయి పండ్లెండుగంట లగువఱకును తినుచునే యుందురు. దాన డాక్టరుల యిండ్లకు పరుగెత్తుచుందురు, ఈ యాపద తప్పించుకొనవలయుచో ప్రాతర్భోజనము మానవలయును. ఈ యంశములన్నియు నాయెడఁ బట్టకున్నను కొన్ని కొన్ని తప్పక

* ప్రాతరాహారము మానవలెనని పెట్టుకొనిన సమాజము.

ఆత్మకథ

పట్టును. నేను ముమ్మాటు కడుపారఁ గుడుతును. రెండు జాములవేళ్ల
లేవీరు త్రావుదును. నే నెన్నఁడును కొఁదిగా తిని యెఱుఁగను.
నిరామిషహారి నయ్య, పొగపులు, మసాలాలు వదలినవాఁడ నయ్య,
వీలున్నంతవఱకు నాతినుదానిలోనే రుచులు చూచుట మానలేదు.
ఆతఁడుగంటలు కొట్టకముందెన్నఁడును లేచి యెఱుఁగను. అపుడు
ప్రాద్దుటింటిండిమానినచో తలనొప్పి పోవచ్చు ననుకొంటిని. ప్రయత్నము
చేసితిని. కొన్నాళ్లు కొంచెము కష్టమనిపించెను. కాని తలనొప్పి పాటి
పోయెను. కావలసినదానికంటె నెక్కువ తినుచుంటినని దానితో
తేలిపోయెను.

ఈ పరివర్తనమువలన మలబద్ధకము మాత్రము పోలేదు. కూసి
చెప్పిన కటిస్నానము చేసి చూచితిని. అది కొంచెము పనిచేసెను
గాని అనుకొన్నంతగా చేయలేదు. ఈనడుమ నిరామిషహరగృహము
పెట్టిన జర్మనమిత్రుఁడో, మఱి యింకొకమిత్రుఁడో కాని, జుట్టు
వ్రాసిన 'రిటరన్ టు సేచర్' అను గ్రంథమును నాచేత నిడియెను.
ఈ గ్రంథమున మట్టి చేయు నుపయోగములు చదివితిని. ఇంతియ-
కాక సద్యఃఫలములును, పప్పుగల కాయలును మనుజుల స్వభావము
నకు తగిన ఆహారమని ఆ గ్రంథకర్త సమర్థించెను. నే నప్పటికి కేవ-
లము పండ్లను తిని చూచి యుండలేదు; కాని మట్టివైద్యము చేయ
మొదలిడి చూచితిని. అది చక్కగా పనిచేసెను. మట్టివైద్యము నిలు
వివరింతును. ఎర్రనిదిగాని, నల్లనిదిగాని, శుభ్రమయిన మట్టిని తగి
నంత దెచ్చి చలినీళ్ళతో తడుపవలయును. పిండివలె నున్న ఆ మట్టి
ముద్దను పరిశుభ్రమగు వస్త్రముపై పూయవలయును. దానిని పొట్టకుఁ
గట్టుకొనవలయును. ఈరీతిగా దీనిని పొట్టకుఁగట్టుకొని పడుకొంటిని.
మెలఁకువ వచ్చినపుడుగాని, ప్రాద్దునఁగాని తీసివేయుచుంటిని.
దాన మలబద్ధకము నిర్మూలమాయెను. వాఁడునుండియు నేను ఈ

2 మట్టి, నీరు : వీనితో పరీక్ష

వైద్యమును చేసికొనుటయగాక నా మిత్రులచేతను జేయించితిని. దీని వలన లాభము కలుగలేదని చెప్పినవారున్నటులు నాకు గుర్తు చాలదు.

నే నీదేశమునకు వచ్చినపిదప ఈ యుపచారములమీఁద అత్యు విశ్వాసమును కోలుపోయితిని. ప్రయోగ మొనరించి చూచుటకు నా కవకాశము లేకపోయెను. ఏల యన, పటము నేను అంటిపట్టు కొనియుండ పీ లయినదికాదు. అయినను ఈ మట్టివైద్యమునందును, జలచికిత్సయందును మొదట నా కంత విశ్వాసము కలదో నేటికిని, అంత విశ్వాసము కలదు. నేటికిని నేను కొంత మట్టివైద్యము చేసి కొనుచునే యున్నాను. అక్కఱ కలుగుచో నా మిత్రులకుఁగూడ చేయుఁడని సలహా యిచ్చుచున్నాను. నాకు రెండు మాఱులు మహా వ్యాధులు వచ్చెను; కాని మందులతో మనుజులకు అంతగా పనిలేదని నాకు నమ్మిక. పథ్యము, నీరు, మట్టి ఈ మొదలగు గృహవైద్యములతో వేయింటికి తొమ్మిదివందల తొంబదితొమ్మిది కుదుర్పవచ్చును.

చీటికి మాటికి వైద్యులకడకుఁ బరుగిడి రసవిషగంధకములచే శరీరము నింపుకొని మానవుఁ డాయువును తగ్గించుకొనుచున్నాఁడు. తనను తన యధీనమున నుంచుకొనఁ జాలఁడు. తాను తన శరీరమునకు వీలక యగుటకు బదులు బంతుై తుదకు మానవత్వమునుగూడఁ గోలు పోవుచున్నాఁడు.

నే నీ యధ్యాయమును రోగశయ్యపైఁ బరుండి వ్రాయు చున్నాను; కావున నాయీయుద్దేశముల నెవ్వరును గేలిచేయ కుండురుగాక ! నా తెగుళ్ళకు కారణము నే నెఱుఁగుదు; నేనే వానికి కారణమనియు నెఱుఁగుదు; కావుననే నాకు ఓర్పు పోలేదు. ఈ రోగములను ఈశ్వరానుగ్రహముగా నమ్మి పలురకము లగు మందుల బారినుండి తప్పకొనఁ గలిగితిని. ఈ మొండివానివలన డాక్టరు మిత్రులకు కష్టము కలుగుచున్నదని నే నెఱుఁగుదును కాని వారు ఉదార తతో నా మొండిపట్టును సైరించి నన్ను విడువకున్నారు.

ఆత్మకథ

ఇచట నా ప్రస్తుతస్థితిని అడ్డముగాను, నిలువుగాను చెప్పకొనవలయు నావశ్యకత లేదు. కావున నేను మరల ౧౯౦౪-౧౫ సంవత్సరములకు వస్తును.

ఈ విషయము ముందునకు సాగక ముందు పాఠకుల కొక హెచ్చరిక చేయవలసియున్నది. ఇది పఠించువారు జాప్తువ్రాసిన ప్రతిపూటయు వేదవాక్యముని సమ్మతించుదురు. వ్రాయసకాండ్ర దృష్టి ప్రాయశముగా ఏకాంశమునందే లగ్నమయి యుండును. ప్రతివస్తువును తక్కువలోఁదక్కువగా పదిమూలలనుండి చూడవలయునని నా కోరిక. మఱియు ఆ వస్తు వేమూలనుండి చూచినను సత్యముగా నుండవలయును. కాని ఆ వస్తువు ఏకకాలమున అన్ని స్థితులయందును సత్యముగా నుండఁజాలదనియు మఱవఁదగదు. మఱియు చాల పుస్తకములు ధనమునకును, పేరునకును వ్రాయఁబడుచుండును. కావున ఇట్టి పుస్తకములు చదువఁగోరు సజ్జనులు వివేకముతోఁ జదువుదురుగాక! అందలి విషయములను పరీక్షింపఁ గోరువారు అనుభవము గలవారి సలహాను పుచ్చుకొందురుగాక! ఓర్పు గొని చదివి తెలిసికొనిన పిదప పరీక్ష చేయ నారంభింతురుగాక!

ఒక హెచ్చరిక

ప్రవాహవతితమగు కథను జెప్పవలసి మూలకథను మఱొక యధ్యాయముదాక ఆపవలసి వచ్చినది.

వెనుకటి అధ్యాయమున మట్టినిగుఱించి కొంచెము వ్రాసితిని; ఆ చందముగనే తినుబండములందుఁగూడ పరీక్ష యొనరించి చూచితిని. కావున వీనిని గుఱించియు కొంచెము వ్రాయుట యుచితము. ఈ విషయమును ప్రసక్తానుప్రసక్తముగా ముందును వ్రాయఁగలను.

తినుబండములలో నాచేసిన పరీక్షల గుఱించియు, విచారణ గుఱించియు సవిస్తరముగా వ్రాయఁ బలికెడు. వీలన, ఈ విషయములను నేను ఆరోగ్యదిగ్దర్శనము అనుగ్రంథమున విస్తరించితిని. ఇండియన్ ఒఫీసియల్ అను పత్రికకుఁగాను నేనీగ్రంథమును రచించితిని. నా చిన్నచిన్న గ్రంథములలో నెల్ల ఈ గ్రంథమే ఎక్కువగా పాశ్చాత్యులచేతను, ప్రాచ్యులచేతను పఠింపఁబడినది. దీనికి కారణ మేమో తెలియరాదు. ఈ పుస్తకము ఇండియన్ ఒఫీసియల్ చదువుకొనువారలకు వ్రా మఁబడెను. కాని దీనిని జదివి పఠవురు స్త్రీపురుషులు తమ జీవితములను మార్చుకొనిరి. మఱియు నాకు ఉత్తరములను వ్రాసిరి, వ్రాయుచును ఉండిరి; కావున దీని గుఱించి కొంచెము వ్రాయక తప్పదు.

దీనికి కారణ మిది: అందు వ్రాసిన విషయములను మార్చువలసిన పని కట్టలేదు. అయినను నాయాచారములను కొంచెము మార్చి కొంటిరి. ఆగ్రంథము చదివినవారికి ఈమార్పులు తెలియవు. కాన వీనిని వడిగా తెలిసికొందురని వ్రాయక తప్ప దంటిని.

ఇతరగ్రంథములవలెనే నే నీగ్రంథమును ధర్మబుద్ధిచే ప్రేరితుఁడనై వ్రాసితిని. ఈ ధర్మభావమే నాప్రతిపనియందును నేటికిని గలదు. నే నాగ్రంథములో నిర్ణయించిన కొన్ని విషయములను అలవాటులో పెట్టుకొనఁజాలక పోవుటచే దుఃఖమును, సిగ్గును కలుగుచున్నవి.

మనుజునకు శైశవమున తల్లిపాలు కావలయును. పిదప మఱి యేపాలును అక్కఱలేదని నాకు చాల నమ్మకము. వనమున పండిన పండ్లును, కాయలును దగ్గఱ వేఱు మనుజున కక్కఱలేదు. బాదము తప్ప మొదలగు బీజములందును, ద్రాక్ష మొదలగు ఫలములందును శరీరమును, బుద్ధిని పెంపొందించు ద్రవ్యములు కలవు. ఇట్టి యాహారము దినువానికి బ్రహ్మచర్యము, సంయమము చుంకన. 'తిండి యెట్టిదో త్రేఁ పట్టిది,* భోజన మెట్టిదో జీవన మట్టిది' అను నీ మాటలు చాల తథ్యము. ఇది నాకును, నామిత్రులకును మంచి యనుభవము. నా శుస్తకమునం దీవిషయములను విపులముగా చర్చించితిని.

కాని నాదురదృష్టమున ఇండియాలో నాప్రయోగములను సంపూర్ణముగా ననుష్ఠింపఁజాలకపోయితిని. ఖేడాజిల్లాలో యుద్ధమునకు కూటువమూఁకను పోగుచేయుచున్నతఱి ఒక పొరపాటుచే మృత్యుశయ్య నెక్కితిని. పాలను విడనాడి ప్రాణధారణ మొనరించుటకు నే నింతదట్టు నిష్ఫలప్రయత్నము లనేకము లొనరించితిని. పాలు లేకుండ ప్రాణధారణ మొనరించుటకుఁగాను నాయెఱిగిన పలువురు డాక్టరులను, రసాయనశాస్త్రజ్ఞులను అడిగి చూచితిని. కొందఱు పాలకు బదులు మినపకడుగును, కొందఱు మహుడా నూనెను, కొందఱు బాదముపప్పు పాలను నూచించిరి. శరీరము కృశించువఱకు

* అహార్ తేవో ఓదకార్, మాణస జేవుం భాయ్ తేవో ధాయ్.

నీని నన్నిటిని వాడి చూచితిని గాని రోగకయ్యను మాత్రము విడువలేదు.

రోగనివారణమునకు ఖాద్యాఖాద్యవిచారణము చేయరాదని వైద్యులు చరకము మొదలు గ్రంథములు ప్రమాణముగాఁ జూపిరి. మఱియు పని పట్టుచో మాంసాదులకుగూడ తినవచ్చు ననిరి. ఇట్టి వారు పాలను ఎటులు విడనాడు మనఁగలరు? బీఫ్ టీని, బ్రాందిని పుచ్చుకొనుమనువారు పాలను విడుపు మనఁగలరా? నే నొట్టు పెట్టు కొంటిఁ గాన ఆవుపాలను, గేదెపాలను త్రావను. క్షీరమాత్రమును త్యజించుటయే నాఒట్టునం దుద్దేశము. కాని నే నా శపథము చేసి కొనినపుడు నామనస్సులో ఆవులు, గేదెలు మాత్రమే కలవు. కావునను, జీవితాశచేతను ఎటులో ఒకటులు మనస్సును సరిపెట్టు కొంటిని. ఈరీతిగా శపథముయొక్క ఉద్దేశమును పాలించి మేఁక పాలుత్రావ నిశ్చయించితిని. ఈమేఁకపాలు త్రావునపుడు అది శపథము యొక్క ఆత్మను చంపుటయే యని నామనస్సు చెప్పుచునేయుండెను.

రౌలతుచట్టమును ఎదురుకొనవలయు నను మోహము నన్ను విడనాడలేదు. దీనిచే బ్రతుకునందును ఇచ్చు పుట్టెను. దానజేసి జీవితమునందలి నా యీ మహాపరిశోధన ఆఁగిపోయెను.

కూటితోడను, నీళ్లతోడను ఆత్మ కించుకేనియు సంబంధము లేదు. ఆత్మ తినదు, మఱి త్రావదు. 'పాట్టలోనికి పోవు వస్తువుచే లాభహాని లేదు గాని లోపలి నుండి వచ్చు మాటచే లాభహాని కలదు' అను నీ వచనముల నే నెఱుఁగెదను. ఇవి నిక్కములే. కాని యీ వచనములతో జగడము పెట్టుకొనుటకన్న నా నిశ్చయమును వ్రాయఁ దలఁతును—ఎవఁడు భగవంతునియొడల భయభక్తులతో సంచరింపఁ గోరునో, ఎవఁడు ఈశ్వరుని ప్రత్యక్షముగాఁ జూడఁ గోరునో, ఆ

పాదకుడు మాటయందువలె. తిండియందును త్యాగమునకుఁ గాని, గ్రహణమునకుఁ గాని అవశ్యకత సమానమని తెలియవలయు.

పిదప నేను పారవడిన విషయములలో నాకుచూపిన దాననే పొండని యిశిరులకు సలహా నీయను. ఇంతియ కాక మీ రీ దారిని పోవలదనియు నిరోధింతును. కావున నా ఆరోగ్యద్విర్ధనమును జూచి దాని ప్రకారము ప్రయోగము లొనరించి చూచు స్త్రీపురుషులకు ఈ విషయము చెప్పఁగోరుచున్నాను. ఎటుఁ జూచినను పాలను విడనాడుట మేలని తోచినచో, లేక అనుభవము కల వైద్యుఁడు పాలను త్రావవలదని చెప్పినచో, అపుడుపాలను విడనాడవలయుఁగాని నాపుస్తకమునుబట్టి యేసజ్జనుఁడేని పాలను విడనాడరాదు. ఎవని జతరాగ్ని మందగించెనో, ఎవఁడు దీర్ఘవ్యాధిచే మంచ మెక్కినో, అట్టివానికి పాలకంటె తేలికగా జీర్ణమగునదియు, పాలకంటె పుష్టి చేయునదియు నగు నింకొక పదార్థము లేదని హిందూదేశములో నా కనుభవము.

ఈపుస్తకమునందు పాలను గుఱించి వ్రాసిన విషయము ఆరూఢము కాదని పాఠకులకడ నావినతి.

ఈప్రకరణము చదువు వైద్యులు గాని, డాక్టరులు గాని, హాకీ ములు గాని, మఱియు అనుభవముగల యేసజ్జనులేని పాలవంటి పోషకమును, పాచకమును అగు వసస్పతిని—అధ్యయనబలమునఁగాక అనుభవబలమున—ఎఱిగియున్నచో తెలిపి నా కుపకారము చేయఁగోరుచున్నాను.

ఇంక ఆసియా ఆఫ్రికరులయెడ దృష్టిఁ బఱపుదము. వీరి పెద్ద తాతా జొహాన్సుబర్గలో. ఈ తాతాలో హిందూస్తాను వారికిఁ గాని, చీవా వారికిఁ గాని, మఱి యితరులకుఁ గాని రక్షణము లేదు సరికదా, భక్షణమే. ‘వచ్చుట కధికారము గలవారిని రా నిచ్చుట లేదు, మఱి అధికారము లేనివారికడ నూలు పానులు పుచ్చు కొని రానిచ్చుచున్నారు; దీనికి ప్రతికారము మీరు చేయనిచో మఱి యెవరు చేయుదురు?’ అని నాకడ ప్రతిదినమును ఫిర్యాదు. నా మనస్సుకూడ లోపల నటులే చెప్పుచున్నది. ఈకష్టము తొలఁగింప నిచో నేను ట్రాన్సువాలునందున్న ఫల మేమి?

దీనికి సాత్త్వికము సమకూర్చు దలపెట్టితిని. తగినంత సాత్త్వికము సమకూరినపిదప పోలీసు కమిషనరు కడ కరిగితిని. అతనియందు దయయు, న్యాయమును గలవని నాకుఁ దోచెను. నామాట లొక్క పెట్టున ఉహ్వాని ఎగురఁగొట్టుటకు బదు లతఁడు మనస్సునకు పట్టించు కొని వినెను. మఱియు సాత్త్వికము నంతయుఁ దనకుఁ జూపు మనెను. సాత్త్వికము స్వయము పరీక్షించెను. నామాటపయి నమ్మకము కలిగెను. ‘దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో తెల్లజూరరులు తెల్ల అపరాధులను దండించుట దుష్కరమని నే నజ్ఞకొనినటులే అతఁడును అనుకొనెను. పిదప నతఁ డిటు లనెను—‘అయినను మనము ప్రయత్నము చేసి చూతము. జూరరు లపరాధులను విడిచిపెట్టింతురేమో యనుభయమున మన పనిని మనము మానరాదు. వీరిని తప్పక అరెస్టు చేయింతును. నేను నా కత్తికొలఁది పనిచేయుదు నని నమ్ముదు.’

ఆ త్మ క థ

నేను నమ్మనే నమ్మితిని. పలువురు ఆఫీసరులపై నా కను మానము కలదు; కాని వారి అందరియెడల నాకడ ప్రబలమగు ప్రమాణము లేదు. ఇరువురియెడల మాత్రము నా కావంతయు సందియము లేదు. కావున వా రిరువురికిని వారంటులు బారీ ఆయెను.

నా చేతలకు రహస్య మనునది లేదు. నేను ప్రతిదినమును పోలీసుకమిషనరుకడ కరుగుచుంటినని పలువు రెఱుంగుదురు. ఈ యాఫీ సరులకడ పలురకాల వేగులవారున్నారు. వారు నా ఆఫీసుకడకు రాకపోకలు చేయును నా ఆనుపానులను వారి కఱిగించుచుండిరి. ఆ యాఫీసరులగుఱించి యొకటి చెప్పవలయును. భయముచేత తగి వంతమంది వేగులు వారికి దొరకలేదు. భారతీయులును, చీనా వారును నాకు సాయపడనిచో ఆ యాఫీసరులను పట్టించుట దుస్తర మయ్యెడిది.

వీరిలో నొకఁడు పాటిపోయెను. పోలీసుకమిషనరు వారంటు పంపి, పట్టించి తెప్పించెను. విచారణ జరిగెను. సాక్షులు సంపూర్ణముగా విచారింపఁబడిరి. వీరిలో నొకరి సంగతి చ్యారీకి ఎఱుక యగుటకుఁగూడ ప్రమాణ ముండెను. అయినను వీ రిరువురును విడుదల చేయఁబడిరి.

నేను మిగుల నిరాశుఁడ నయితిని. కమిషనరుగూడ మిగుల వెత చెంచెను. వకీలుపనిపై నాకు రోత పుట్టెను. నేరములు కప్పి పెట్టుటలో బుద్ధి ఉపయోగపడె నని బుద్ధిపైఁగూడ రోత వొడమెను.

వీ రిటులు విడుదల పొందినను సర్కారువారు వీరిని ఉద్యోగమునుండి తొలగించి తమస్థానమున ఉండనీయకపోవుటచే వీరి యపరాధము తేటతెల్లమే ఆయెను. వీ రిరువురును తమపదవిని బాపుకొనినపిదప ఈ తాజాలో కళంకము కొంచెము తగ్గెను. భారతీయులకు కొంచెము ధైర్యము కలిగెను.

దీన నా ప్రతిష్ఠ హెచ్చెను. నా వకాలతుగూడ హెచ్చెను. లోకులు వెచ్చించు ధనము అంతయుఁ గాకపోయినను, కొంతవట్టు తగ్గెను. లంచగొండు లింకను చేతులు కొట్టుచునే యుండిరి గాని ఆ పనితో యోగ్యులకు తమ యోగ్యతను కాపాడుకొన కా లానిన దని చెప్పనగును.

ఈ యాఫీసరు లభములు; అయినను వారియెడల నా కిను మంతయు దుర్భావము లేదు. ఇదియు వా రెఱుంగుదురు. వారు చిక్కులో నుండఁగా సాయము చేయవలసిన అక్కఱ కలిగెను; చేసితిని. నే నెదిరింపనిచో జోహాన్సుబర్గ్ మునిసిపాలిటీలో వీరికి ఉద్యోగము దొరకును. వారి మిత్రుఁ డీ విషయమును నాతోఁ జెప్పెను. నేను వారికి ఉద్యోగ మిప్పింప పాటుపడితిని. వారి కది దొరకెను.

దీనివలన నన్నెఱిగిన తెల్లవారు నాయెడల నిశ్చింతముగా ప్రవర్తింపఁగలిగిరి. మఱియు ఈ డిపార్టుమెంటువారితో నేను పలు మాటలు తలపట్టుకొన్నను, ఎంత గట్టిగా మాటాడినను, వారు నాకు నెయ్యమును, తియ్యమును చూపుచునే యుండిరి. ఇట్టి ప్రవర్తనము నా స్వభావములోఁ గలదని నాఁటికి నే నెఱుంగను. ఇట్టి ప్రవర్తనము సత్యాగ్రహమునకు కూడఁటివే రనియు, అహింసలో నొక అంగమనియు పిదప తెలిసికొంటిని.

మనుజుఁడు వేఱు, వాని పని వేఱు. మంచిపనియెడ ఆదరము, చెడుపనియెడ తిరస్కారమును కలిగి తీరును. మంచి పని చేసినను, చెడు పని చేసినను, మనుజునియెడల ఆదరము గాని, దయ గాని చూపవలయును. ఈమాట తెలిసికొనుట సులువు. కాని ఆచరించుట మాత్రము బలవు. ఈ జగత్తునం దింత ద్వేషము ప్రబలుట కిదియ కారణము.

ఆత్మకథ

సత్యమును శోధింప అహింసయే మూలము. అహింస యెంత వట్టు హస్తగతము కాదో సత్యముకూడ నంతవట్టు హస్తగతము కాదని ప్రతిక్షణమును నా కనుభవ మగుచున్నది. ఒకపనిని, ఒక ప్రణాళికను విరోధింపఁదగును కాని ఆ పనిని, ఆ ప్రణాళికను నడుపువానితో విరోధము పెట్టుకొనుట యనఁగా తనతో తాను విరోధము పెట్టుకొనుటయే. విలయనఁగా—మన మందఱమును ఒక కుంచెచేతనే చేయఁబడితిమి. మన మందఱమును ఒక బ్రహ్మపుత్రులమే. మనుజునిలో ఆనంతములగు శక్తులున్నవి; కావున మనము మనుజు ననాదరించుచోఁగాని, తిరస్కరించుచోఁగాని వాని శక్తులను, గుణములను తిరస్కరించినట్లు లగును. మఱియు ఇటు లానరించుట మనుజునకును, ప్రకారాంతరముగా సమ సైజగతునకును హాని కలిగించిన దగును.

పుణ్యస్మరణము, ప్రాయశ్చిత్తము

నాజీవితమున పలుమతములవారితో, పలుజాతులవారితో పరి

చయ మొదవఁజేయుఁగల సంఘటనము లనేకములు జరుగుచు వచ్చెను. ఇట్టి యనుభవము లన్నింటిచే నాకు ఇంటికిని బయటికిని, దేశమునకును పరదేశమునకును, హిందువునకును ముసలమానునకును, కిరస్తానికిని పారసీకునకును యూదునకును భేదబుద్ధి యెన్నఁడును కలుగలేదు. నాహృదయ మిట్టి భేదము నెఱుఁగఁజాల దనియే చెప్పఁగలను. ఇయ్యది నా కొక గుణ మని యనుకొనను. ఏలన, అహింస, బ్రహ్మచర్యము, అపరిగ్రహము లోనగు యమములను, నియమములను అలవాటులోఁ బెట్టుకొంటిని. నేఁటికిని వానియెడ నాప్రయత్నము కలదు. కాని ఆరీతిగా అభేదబుద్ధిని పెంపొందించుకొనుటకు నేను ప్రయత్నముచేసిన గుఱుతు లేదు.

డరబనులో నేను వకకాలము చేయుచుండఁగా నా గుమాస్తా లును నాయుంటనే నివసించెడివారు. వారిలో హిందువులును, కిరస్తానులును గలరు. దేశమునుబట్టి చెప్పవలసివచ్చుచో గుజ్జరులును* చెన్నపురివారును అని చెప్పవలసివచ్చును. నే నెన్నఁడును వీరిని వేరుగాఁ జూచిన యెఱుకలేదు. నాయాదరమునకు నాభార్య యెన్నఁడేని అడ్డువచ్చుచో నే నామెను ముదలకించుచుండెడు వాఁడను. నాగుమాస్తాలలో నొకఁడు క్రైస్తవుఁడు. ఇతని తలిదండ్రులు పంచములు. మా యిల్లు తెల్లవారి యిళ్లపద్ధతిని కట్టఁబడి నది. ఈ కారణమున గదులలో తూములులేవు—ఉండవలయుననియు

* గుజరాతువారు. ఇది మూర్ఖరకద్ధవము. అను.

ఆత్మకథ

ననియు నాయుద్దేశము కాదు—ఇది నా మతము. దీనివలన గదులలో తూము బుండవలయు తావుల మూత్రమునకు వేటుగా కుండలు ఉండెడివి. వీనిని బాగుచేయు పని మా ఆలుమగల యిరువురిదే కాని నాకరులది కాదు. ఇంటివారితోపాటుయిపోయిన గుమాస్తాలు మాత్రము తమంతః దామే శుద్ధిచేసికొనుచుండిరి. కాని యీ క్రైస్తవుఁడు సరి క్రొత్త. ఇతని కుండను మేమే ఎత్తి బాగుపఱపవలయును. కన్నూరి బాయి కుండలనెత్తి బాగుచేసెడిదే కాని ఈ సోదరుని భాండ్ల మెత్తుట ఆమె కసహ్య మనిపించెను. దానితో మాయిరువురకును చెడెను. నేను ఎత్తివేయుటయు ఆమెకు మంచి దనిపింపలేదు. మఱియు తా నెత్తుట కును కష్ట మనిపించెను. అయినను, కన్నులనుండి ముత్యముల బిందువులురాల ఒకచేత కుండనెత్తికొని కంపుచూపుతో ముదలకించుచు మెట్లుదిగు కన్నూరిబాయి నేటికిని నాకనుల ప్రేమను.

నే నెంత ప్రేముడి గలవాడనో అంత ఘోరికుండ నగు పఠిని. నే నామెకు శిక్షకుండ నని నాయూహ. కావున స్రుష్టి ప్రేమకు వ్యుండనై ఆమె నిటులు రాచి అంపమునఁ బెట్టుచుంటిని.

ఈ కారణమున ఆమెయే ఆకుండను దీసికొని వెళ్ళినను నాకు శుష్టి కలుగలేదు. నగుమోముతో దానిని దీసికొని పోవలయునని నా కోరిక. దీనిగుఱించి నే నామెపైకి ఉఱుకులు పరుగులెత్తితిని. తుద కుత్తేజకుండనై ‘ఇదిగో, ఈ యల్లరి నాయింట సాగను’ అని అంటిని.

ఈ మాట బాణమువలె నాటెను.

‘మీయిల్లు మీరే యుంచుకొనుఁడు; ఇదే నే నేగితిని’ అని యామె గట్టిగా వనెను.

౧౦ పుణ్యస్మరణము, ప్రాయశ్చిత్తము

నే నపు ధీశ్వరుని మఱచితిని. నాయెడలో దయ యనునది ఎండిపోయెను. నే నామెచ్చేయి పట్టుకొంటిని. మెట్లు కడురుగనే ద్వారము కలదు. దీనయు, నబలయు నగు నామెచ్చేయి పట్టుకొని ద్వారమువఱకు ఈడ్చుకొని పోయితిని. తలుపు గలము తెఱచితిని.

కన్నులనుండి గంగాయమునలను ప్రవహింపఁ జేయుచు కస్తూరిబాయి యిటు లనెను:

‘వీధు సిగ్గు లేకపోవుఁగాక ! నాకుఁ గలదు. కొంచెము సిగ్గు తెచ్చికొనుఁడు! నన్ను బయటికిఁ ద్రోయుచో నే నెక్కడికిఁ బోవుదును? పుట్టింటికిఁ బోద మన్న నా తలిదండ్రు లిచట లేరుగదా! మాది ఓర్పు గల స్త్రీజాతి. కావున మూ రథన సైరింపనే వలయు. ఇకనైనను కొంచెము సిగ్గుగొని తలుపు మూయుఁడు! ఎవరేని మనల నిరువురిని జూచినచో నవ్వుకొని పోదురు!’

నేను మొగ మింత చేసికొంటిని గాని లోలోన సిగ్గిలితిని. తలుపు మూసివేసితిని. నన్ను నాభార్య విడువఁజాలనిచో నేను మాత్ర మామెను విడువఁగలనా? ఈరీతిగా మాలో మా కన్నియో కయ్యములు వచ్చెను; కాని అన్నియు తుదకు మంగళముగనే పరిణమించెను. పత్నియే అద్భుతము! భర్తయొక్క బలమున ఎల్లప్పుడును విజయ ముండు.

నే నిపుడు తలఁచుచున్న ఆ విషయములఁ జెప్పగలముగలన ఆఘటన లన్నియు నా తృప్త్యయగములకు నుంబంధించినవి. నేను నే నామోహంబుఁడ నగు భక్తి కవిగాఁగ, ఆ మహానీతిగఁగ, ఇచ్చ వచ్చుచో కస్తూరిబాయి నీ నన్ను పుడు జంధిరపమునకు పంపి ఒండొండ భుక్తభోగలమును మిట్టలము. నీ మురడ ముగానుండి జీవితము గడుపుచున్నాము. కస్తూరిబాయి నా జబ్బులలో పరిఫల ముపేక్షింపక నేనా చేయుచున్నాను.

గూఢలో ఇది జరిగను. అప్పుడు బ్రహ్మచర్యపాలన మన నియంత్రణ లెనియదు. పత్ని కేవలము సహస్కరిణి యనియు, శుభిడుఃఖిసఖి యనియు నాటికి నే నెఱుంగను. పత్ని యన భోగ భోజన మనియు, మగని యాజ్ఞలను తలఁ దాల్చుటకే పుట్టిన దనియు నాటి నా తలఁపు.

కాని ౧౯౦౦ నాటికి నాతలఁపులలో గంభీరమగు పరివర్తనము కలిగినది. ౧౯౦౬ నాటికి వాని పరిణామము పూర్ణమాయెను. కాని వానిమాటలుండు నేను నిర్వికారుడ నయిన కొలఁదియు నాసంసారము కాంతమును, నిర్మలమును, సుఖయంతమును అగుచు వచ్చెను. నేటికిని అగుచుండె నని చెప్పనొప్పును.

ఈ పుణ్యస్మరణములన మేము ఆదర్శదంపతుల మనిగాని, లేక నా ధర్మపత్నియందు ఎట్టి దోషమును లేదని గాని, లేక నా యాదర్శము ఒకటియే యని గాని ఎవరును అనుకొనకుడు! కన్తూరి బాయికి వేటుగా ఆదర్శము కలదా యనచో, లేదు ; పాప మయిల్లా లేమియు నెఱుంగదు. నా యాచరణములలో చాలవట్టు ఆమెకు ఇంపుగావు. మే మెన్నడు నొండొండ వానిని గుఱించి చర్చింపము. చర్చించినను సారము కానిపింపదు. తఱిలో తలి దండ్రులుగాని, నేనుగాని ఆమెను చదివింపలేదు. కాని హిందూస్త్రీలందఱలో కొలఁదిగనో గొప్పగనో యుండు నొక మహాగుణ మిమె యందు అతిమాత్రముగా నున్నది. తలఁచియో తలఁపకయో, ఎఱిగియో యెఱుంగకయో నాపాదముల ననుసరించుటలో తన జీవితము సార్థకమని యామె నమ్మిక. మరియు జీవితమును నిర్మలముగాఁ జేసికొనఁబూను నా పూనికల కామె యెన్నడును అడురాలేదు. మాయరువురి బుద్ధికర్తులలో భేద మున్నను పయి కారణములన మాజీవనము సంతుష్టమనియు, శుభవంత మయిన దనియు, దీర్ఘజీవము యనియు నా యుద్దేశము.

అంగ్లేయులతో గాఢవర్తిత్తి

స్వత్యశోధనమును గుఱించిన యీ కథ యేరితిని వ్రాయఁబడు చున్నదో పాఠకులకు ఈ ప్రకరణముకడఁ జెప్పఁదగియున్నది. దీని వారంభించినపుడు 'ఈపద్ధతిని వ్రాయుదును' అని ఒక పద్ధతిని నిరూపించుకొనలేదు. పుస్తకములుగాని, డయరీలుగాని, వేలు కాగితములుగాని ఉంచుకొని వానినిజూచి వీనిని వ్రాయుట లేదు. వ్రాతకుఁ గూర్చున్నవాఁడు నాయంతరాత్మ నన్నుఁ ప్రేరించినరీతి వ్రాయుచు వచ్చుచుంటిని. నాలోపల జరుగుచున్న క్రియాకలాప మంతయు నా యంతరాత్మచే ప్రేరితమని నిశ్చయముగా నొడువఁ జాలను. కొలఁదివనిగాని, గొప్పవనిగాని చెప్పఁదగినవియు, ఏఁటేఁట నా చేయునవియు నగు కార్యములను పరికిలించినచో నవి నాయంతరాత్మను ప్రేరించుటచే జరిగినవే యని చెప్పినచో అనుచిత మనుకొనను.

నే నంతరాత్మ నెఱుఁగను లేదు, చూడనులేదు. భగవానునిపై ప్రపంచకమునకు అంతకునుగల నమ్మకము నాయది యని యనుకొందును. ఆ నమ్మిక ఏరీతి నయినను అఁతరానిది. కావున దానిని నేను వట్టి నమ్మిక యనుకొనను; మఱి అనుభవ మనుకొందును. దీనిని అనుభవమని రూపించుట ఒకరీతిగా సత్యమును దంపించుటయే. కాక దీని శుద్ధస్వరూపమును దెలుపఁగల శబ్దము నాకడ లేదన్నచో ఇంచుమించు ఉచితతర మని అనుకొందును. అద్భుతమగు నీ యంతరాత్మకు వశవర్తిపై ఈ కథను వ్రాయుచున్నానని నా నమ్మకము.

వెనుకటి ప్రకరణము వ్రాయ మొదలిడి 'అండ్లయులతో పరిచితి' అని కీర్తిక మొదలు వేసితిని. ఇటులు వ్రాయుచుండఁగా ఆ విషయమును వ్రాయుముందు 'పుణ్యస్మరణము'ను గుఱించి వ్రాయుట అవశ్యకమని గ్రహించితిని. అప్పుడు 'పుణ్యస్మరణము' అను ప్రకరణమును వ్రాసితిని. పిదప ముందటి కీర్తికను దీనికి మార్చితిని.

ఈ ప్రకరణము మొదలిడఁగానే మరల నొక ధర్మసంకట మెదురాయె. అండ్లయుల పరిచితిని వ్రాయునపుడు వేనిని వేనిని వ్రాయను? వేనిని వేనిని వదలను? అనునది నొడ్డు సందియము. వ్రాయవలసినదానిని విడుచుచో సత్యమును కప్పిపుచ్చునేమో యని యనుమానము. ఇంతియకాక ఈ కథవ్రాయుటయు అవశ్యకము కాదనియు అనవచ్చును. ఇట్టి దశలో అవశ్యకము లేనో అనావశ్యకము లేనో యేటిమాచుట కడుఁ గఠినము.

అత్యవసరములు సంపూర్ణముగా ఇతివృత్తములు కావనియు, మరియు వీనిని వ్రాయునపుడు చాలఁ జిక్కులు కలుగు ననియు ఎపుడో చదివియుంటినిగాని దాని యర్థ మిపుడు చక్కగా బోధ పడెను. సత్యశోధనములకు సంబంధించిన నా యీ గూఢకథయందు నాకు గుఱుతున్నదంతయు ఎక్కించుట లేదని నాకుఁ దెలియును. సత్యమును తెలుపవలయునెడ ఎన్నిమాటలు వ్రాయవలయునో, మఱి యే మాటలు వ్రాయుఁదగదో యెవరు చెప్పఁగలరు? నా ఒకతరపున మాత్ర మేగల సాత్త్వికమునకు న్యాయమందిరమున ఎంతకిమ్మకు ఉండఁ గలదు? తీరికగలవాఁ డెవఁడేని వెనుకవ్రాసిన ప్రకరణములలో వ్రాసు పరీక్ష చేయఁదొడఁగినచో వీని కింకను మెఱుఁగు రావచ్చును. లేక మఱొక వ్యాఖ్యాత ఖండనదృష్టితో దీనినంతయు ఛిన్నభిన్న మొనరించి పొరపాటులను చూపి ఉప్పొంగవచ్చును.

౧౧ ఆంగ్లేయులతో గాఢపరిచితి

ఇ వన్నియు నాలోచించి చూడఁగా ఈ గ్రంథము నిఁక కట్టి పెట్టినచో బాగుండదా? యని అనిపించుచున్నది. కాని 'పూనిన పనిని త పుని లోచనదాఁక విడనాడరాదు' అను న్యాయము నాధారముగాఁ జేసికొని నాఅంతరాత్మ 'వలగు' అని చెప్పవలెనని వ్రాసి కొనుచుఁబోవ నిశ్చయించితిని.

వ్యాఖ్యాతల మెప్పునకు నేను దీని వ్రాయుటలేదు. సత్యశోధనలలో వ్రాయుటయు నొక శోధన యని వ్రాయుచున్నాను. ఇంతియ కాక నాతోడివారలకు దీనివలన కొంత యోజుట కలుగఁగలదనియు నొక యుద్దేశము. దీని యారంభము వారి సంతోషము కొఱకే. ఆనందస్వామియు, జయరామదాసును నన్ను వెంటాడునిచో నిది యారంభింపఁబడునది కాదేమో! ఈ కారణమున దీనిని వ్రాయుటలో నేడేని దోషఁ గున్నచో వారును ఈ దోషగులలో భాగస్వాములు.

ఇఁక ప్రకృత మనుసరింతము. హిందూస్తానీ గుమాస్తాజను, తదితరులును మాయింటిలో ఇంటివారితో పాటయిపోయి యున్నటులే ఇంగ్లీషువారును ఉండిపోఁ దొడఁగిరి. నాకడ నున్నవారిలో కొందఱ కిది యిష్టము కాదు. అయినను నేను వారిని పట్టుపట్టి ఉంచు కొంటిని. అందఱ యెడలను ఇట్టి పట్టు పట్టుట తెలివిగల పని యని తలఁపను. ఈ బాంధవ్యముచే కొందఱవలన చిక్కులు కలిగెను. ఈ యెడ నాకు పశ్చాత్తాపము లేదు. చిక్కులు కలుగుచున్నను, చిక్కులు కలుగుచున్నటులు తెలియుచున్నను, ఇతరమిత్రులకు అసౌకర్యము సంభవించుచున్నను, ఈ కష్టములు పైరింపఁబడుచునే యుండెను. నా మతమును నేను మార్చుకొనలేదు, మరియు నా మిత్రులు ఉదారతతో పైరించిరి. ఈ నా క్రొత్తచుట్టటికములు నా మిత్రులకు కష్ట మనిపించినపుడు నేను వారిని మందలింప మానలేదు

ఆ త్మ క థ

ఏలయున, ఆ స్త్రీకులు తమలో నున్న ఈశ్వరుని అందఱులలోపలను జూడఁ గోరుదురు. అటు లగుటఁజేసి అందఱయొడలను లోపము లేకుండఁ సంచరింపఁగల క్షత్రిని సంపాదించుకొనవలయును. అట్టిక్షత్రిని సంపాదించ నుపాయ మే మన్నచో అప్రయత్నముగా అట్టి యవకాశము లొదవినపుడు వానిని దూరగింపక క్రొత్తక్రొత్త చుట్టటికములతో పడి రాగద్వేషములు లేకుండఁ జూచుకొనుటయే.

ఈ కారణమున బోయరుయుద్ధము ఆరంభమయిన తఱి మా యిల్లంతయు కిటకిట లాడుచున్నను ఇరువు రాండ్లయులకు తా వొసఁ గితిని. వారిరువురును దివ్యజ్ఞానసమాజమువారు. వారిలో నొక రైన కిచనుగారినిగూర్చి ముం దెఱుంగఁ గలరు. ఈమిత్రుల సహవాసమున నాభార్యను ఏడిపింపవలసివచ్చెను. నావలన ఆమె పలు మాఱులు ద్ఘుఖింపవలసివచ్చెను. అడ్డమాఁకలు లేక తెరచాటు లేక తెల్లవారు మాలో కూడినాడి యుండుట కిదియే తొలిసారి. నేనింగ్లాండునందు తెల్లవారియిండ్ల నివసించితిని. నేను వారి యాచార ప్రచారములు నేర్చితిని. అయినను పూఁటకూళ్లయింట నున్నటులే అచట నుంటిని. కాని యిప్పుడు మా యిల్లట్టిది కాదు. నామిత్రులు నాకుటుంబములో నొకరు. వారును భారతీయాచారములు తెలిసికొనిరి. పోలికకు మాయిల్లు తెల్లవారి యిల్లేకాని లోపల ఆచార వ్యవహారము లన్నియు భారతీయులకు సంబంధించినవియే. వారి నుంచుకొనుటవలన మేము చాల ఇబ్బందుల కిర వైతిమని గుఱుకు. కాని ఆ సజ్జను లిరువురును తమ యింట నున్నటులే యుండి రని చెప్పనగును. ఈ మాపరిచయములు డరబనులో కన్న జోహాన్ను బర్గులో ఎక్కువాయెను.

ఆంగ్లేయులతో పరిచితి

జ్యోహాన్సుబర్గ్ లో ఒకతూరి నాకడ నలుగురు హిందూస్తానీ గుమాస్తాలు ఉండిరి. వీరు నాకు గుమాస్తాలో, కుమారులో చెప్పట కద్దము. ఈ నలువురితో నాపని తెలులదు. టైపింగు లేక పనికాదు. మాలో నాకే టైపింగు కొలదిగా తెలియును. నేను వారిలో నిరువురికి టైపింగు నేర్పితిని; కాని వారి కింగ్లీషులో శక్తి కొలదియగుటచే వారి టైపింగు ఎన్నటికిని శుద్ధము కాలేదు. కావున వీరిలో నొకనిని లెక్కలపనిలో పెట్టఁదలఁచితిని. నాకిష్టుఁడైనవాని నొకని నేటాలునుండి పిలిపించుకొన వీలు లేదు; ఏలన సెలవు చీటి లేక భారతీయుఁ డెవఁడును అటనుండి రా వీలులేదు. మరియు నేను నాపనికిగాను ఆఫీసరులను కృపాభిక్ష అడుగుటకు సంసిద్ధుఁడనయి యుండలేదు.

ఈ స్థితిలో నా కేమియు పాలుపాలేదు. ఎంత పని చేయుచున్నను ఇటు వకాలతు, అటు సార్వజనిక కార్యములు; ఈ రెంటి బరువు తఱుగునటులు తోఁపలేదు.

ఆఁదుది యగుఁగాక, మగవాఁ డగుఁగాక తెల్ల గుమాస్తా కుదు రుచో నాపని జరుగును. కాని నల్లవానికడ తెల్లవాఁడు నొకరి చేయునా అని భయము కలిగెను. అయినను ప్రయత్నము చేయఁదలఁచితిని. టైప్ రైటింగు ఏజెంటుతో నాకు పరిచయము కలదు. నే నతనిని కలిసికొని 'టైపు చేయఁగల తెల్లవాఁడుగాని, తెల్లదిగాని నల్లవానికడ పనిచేయుటకు అతంకము లేనిచో అట్టివానినిఁగాని, అట్టి యామెనుగాని కుదిర్చిపెట్టు'మని అడిగితిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో

షార్టు-హాండుకాని, టైపుకాని చేయఁగలవారిలో, పజువురు ఆఁడు వారిలోనే దొరకుదురు. 'అట్టి యామెను మీకు కుదిర్చి పెట్టుదు'నని ఆ యేజెంటనెను. మిస్ డిక్ అను కన్య యొకతె అతని చేజిక్కును. ఆమెది స్కాట్లాండు. తెల్లవాడయిన సరియ, నల్లవాడయిన సరియ, ప్రామాణికుఁ డగుచో నతనికడఁ బనిచేయుట కామె కేయాపత్రియు లేదు. పనిలోఁ బ్రవేశించుట కామెకు తొందరగాఁగూడ నుండెను. ఆ యేజెంటామెను నాకిడ కనిచెను. ఆమెను చూడఁగన న్న నాకు తృప్తి ఆయెను.

'మీకు నల్లవానికడ పనిచేయుట కాపత్తి యేమియు లేదా?' అని నే నడిగితిని.

'ఇనుమంతయు లేదు' అని యామె దృఢముగా ననెను.

'జీత మెంత కావలెను?'

'పదియేడునర పానులు కావలె ననినచో అది మీ కెక్కువ అని అనిపింపదు కదా?'

'నా కొరిన పనిని నెఱవేర్చుచో ఈ జీత మించుకేని ఎక్కువ పనిపింపదు. సరియ, పనిలో నెపుడు చేరుదురు?'

'వలయుచో నిపుడే చేరుదును.'

'నే నీమెను బడసి చాలఁ బ్రసన్నుడ నయితిని. మరియు అపుడే ఎదురుగా కూరుచుండఁబెట్టుకొని ఉత్తరములు వ్రాయింపఁ దొడఁగితిని.

ఈమె కేవలము నాగుమాస్తా కాదు. నాకూఁగ్రులో, సోదరియో అనిపించుకొనెను. ఈమెపనిలో నెచటను వేలుపెట్టి చూపరాదు. ఒకతూరి యీమె చేతిమీఁదుగా వేలకొలది పానులు ఇచ్చుటయు,

శుచ్చుకొనుటయు జరిగెను. దాని లెక్కడొక్క లామెయే చూచుచుండెను. ఆమె నా సంపూర్ణవిశ్వాసమును సంపాదించుకొనెను. అది యటులుండె. ఆమెకు నేనుగూడ తన పరమరహస్యములను ఎఱిగింపఁగలిగినంత విశ్వాసపాత్రుండ నయితి ననునది నా కొక గొప్పమాట. ఆమె తన జీవనసఖుని వరించుటలో నా సాయము కోరెను. కన్యాదానముచేయు సౌభాగ్యముగూడ నాకుఁ దక్కినను. మిస్ డిక్ మిసెస్ మేక్ డోనల్డు అయినపిదప న న్నెడఁబాయవలసి వచ్చెను. అయినను వివాహానంతరమునఁగూడ అక్కఱ కలిగినపుడు నాకు సాయపడుచుండెడిది.

పిదప ఆఫీసులో ఎల్లప్పుడు పనిచేయుటకు ఒక హెన్రీహౌండ్ గైటరు కావలసివచ్చెను. అందులకును ఒకతె కుదిరెను. ఆమెపేరు మిస్ క్లేక్. మి. కేలక్ బేక్ ఈమెను నాకడ కనిచిపుచ్చెను. మి. కేలక్ బేక్ సంగతి ముందు రాఁగలదు. ఆమె అపుడు ట్రాన్సు వాలులోని ఒక హైస్కూలులో ఆచార్యగా నుండెను. నాకడకు వచ్చినపు డామెకు నుమారు పదియే డేండ్లుండును. ఆమె కడ కొన్ని విచిత్రచర్య లుండెడివి. మొదట మొదట నేనును, మి. కేలక్ బేకును వానిని సైరింప లేకుంటిమి. ఆమె ఉద్యోగము చేయ రాలేదు. అనుభవము సంపాదించవచ్చెను. ఆమె రంగులెగులను మాటయే యెఱుఁగదు. ఆమె కేవిషయమున నయినను క్రోధ లేదు. ఆమె యెవరినీని అవమానించుటలోఁగూడ నెనుదీయదు. తన మనసులో అనుకొనినంతయు పైకి చెప్పటలో ఆమె కించుకయు సందియము లేదు. ఆమె ఇట్టి స్వభావము కలదగుటచే నాకు లెఱుచు చిట్కలు కలుగుచువచ్చెను. కాని ఈమెహృదయము శుద్ధము. కావున ఈ చిట్కలును విడిపోవుచుండెడివి. నాకంటె ఆమెకు

ఆత్మకథ

ఆంగ్లభాషాజ్ఞానము హెచ్చు; మరియు నామెయెడ నాకు నమ్మకము పెచ్చు. ఈ కారణములచే ఆమె టైపు చేసిన పత్రము లన్నింటి పయినిని చూడకయే చేత్రాలు చేయుచుండువాడను.

ఆమెత్యాగమునకు పారము లేదు. చాలఁ గాల మామె నా కడ నెల కాఱు పానులే పుచ్చికొనెను. తుదకు పది పానులు. ఎక్కువ తీసికొను మని నేననఁగా 'నేను మీకడ జీతము తీసికొనుటకు రాలేదు. నాకు మీకడ పనిచేయుట మంచి దని వచ్చితిని. నాకు మీ యాదర్శములు ప్రియమయినవి. దీనజేసి నేను మీకడ నుంటిని' అని యామె ముదలకించెను.

ఒకసారి అక్కఱ కలిగి ఆమె నాకడ నలుబది పానులు పుచ్చి కొనెను; అదియు అప్పుగా. నిరుడు ఋణియుఁ జేసికొనెను.

ఆమెకు త్యాగ మెంతయో ధైర్యమంక. సాభాగ్యవశమున నాకు పరిచయముగల స్త్రీలలో స్పటికమువలె పవిత్రయు, ధైర్యమున తుత్రియునిగూడ సిగ్గిలఁజేయఁగలదియు నగు నీ బాలికవంటి యామెను మఱొకఁడెను జూడను. ఇపు డామె ప్రాథమికమారి. ఇప్పటి యామె మనస్థితిని నే నెఱుఁగఁ గాని యెపుడేని ఈ బాలిక గుఱుకు దవులుచో నది యొక పుణ్యస్మృతి యని అనుకొందు నను నీ విషయము చెప్పనిచో సత్యద్రోహి నగుదును.

ఆమెకు పనుల పట్టున రేయింబవళ్లు లేవు. నడిరేయి నేపని మీఁదనేని ఒంటరిగాఁ బోవుతఱి వెంట తోడుకొని పొమ్మంటి నేని ఆమె కను లెర్రజేసిడిది. గడ్డములు మీసములు వచ్చిన పలువురు హిందూస్తానీయు లామె నాదరదృష్టితోఁ జూచుచుండిరి. మరియు ఆమెమాట మన్నించుచుండిరి. మే మందఱుమును చెఱసాలలో నున్న పుడు ధైర్యముగలవా రెవరును బయట లేనపుడు ఆమె యొక్కఁడెయే

౧౨ ఆంగ్లేయులతో పరిచితి

పోరాటము నంతయు సంభాళించుకొనెను. లక్షలకొలదిగా డబ్బు లెక్క యంతయును, ఉత్తరప్రత్యుత్తరవ్యవహారమంతయును, ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రికావ్యవహారమంతయును ఈమె ఒక్క చేతిమీఁదుగా నడవవలసిన స్థితి వచ్చెను. అయినను ఆమెకు అలపు సాలపు అనుమాట లేదు.

మిస్ శ్రేణినును గుఱించి వ్రాయుటలో నాకు ఆఁగు టనుమాట లేదు. ఇంక గోకలేగారి ప్రమాణపత్రమును జూపి యీ ప్రకరణమును ముగింతును. నాతో పనిచేసినవారి నందఱను, గోకలేగా రెఱుంగుదురు. వారిలో పలువురు ఆయనకు సంతోషపాత్రములు. అపుడపుడు గోకలే గారు నాకడ పనిచేయువారిని గుఱించి అభిప్రాయప్రదానము చేయుచుండెడివారు. నాకడ నున్న భారతీయులలోను, ఆంగ్లేయులలోను మిస్ శ్రేణినుకు మొదటి చోటూ సంగతి. 'ఇంత త్యాగముఁ ఇంత పవిత్రత, ఇంత నిర్భయత, ఇంత కుశలత కడుఁ గొలఁదిమందిలో, గాంచితిని. నాయుద్దేశమున మీసహకారు లందఱలో మిస్ శ్రేణి' చోటు మొట్టమొదట' అని గోకలేగా రనిరి.

‘ఇండియన్ ఒపినియన్’

బ్రింకను తెల్లవారిలో మఱికొందఱతోడ నయిన గాఢపరిచయమును గూర్చి చెప్పవలసియున్నది. కాని రెండు మూడు ముఖ్య విషయములను ముందు తెలుపుట అవశ్యకము.

ఒక పరిచితి నిచటఁ దెలుపుచున్నాను. ఒక డిక్టేటో నా పని దక్కలేదు. మి. రిచ్చిని గూర్చి వెనుకఁ దెలిపియుంటిని. వారితో నాకు సాక్షాత్తు పరిచయము కలదు. అతఁ డొక వాణిజ్యాలయమునకు సంచాలకుఁడు. ఆ పనిని వదిలి నాతోఁ బనిచేయు సాతని రమ్మంటిని. అతఁ డియ్యకొని నా ఆఫీసున పని చేయఁ వొడఁగెను. దీని నాబఱపు తగ్గెను.

ఆ రోజులలో శ్రీ మదనజిత్తుగారు ‘ఇండియన్ ఒపినియన్’ అను పత్రికను ప్రకటింపఁ దలఁచిరి. వారు నా సలహాను, సాయమును వేడిరి. ఇంతకు మున్నే వీరు ముద్రాయంత్రమును నడపుచుండిరి. కాన నేనును సమ్మతించితిని. ౧౯౦౪ సంవత్సరమున ‘ఇండియన్ ఒపినియన్’ జన్మగ్రహణ మొనరించెను. మనసుఖిలాలనాజరుగారు ప్రథమమున సంపాదకుఁడు. సత్యమునకు—మూలభారము నాపైఁ బడెను. నాయదృష్టమున, చాలవఱకు నాకు దవ్వననే యుండి పత్రసంచాలనము నడుచుచుండెను.

మనసుఖిలాలనాజరుగారు సంపాదనకార్యము నిర్వహింపఁ జాలనివారు కారు. వారు దేశమున చాల పత్రికలలో వ్రాయుచుండిరి. కాని దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని కఠినవిషయములను నా కప్పు గించెడువారు. స్వతంత్రించి వ్రాయు ధైర్యము వారికి చాలదు. నా

౧౩ 'ఇండియన్ ఒపినియన్'

విశేషకర్తవ్యమునందు వారికి చాల నమ్మకము. కావున ఆవశ్యకములగు విషయములను వ్రాయు బరువును నాపయి నిడుచుండెడివారు.

ఇండియన్ ఒపినియన్ వారపత్రిక. నేటికిని. తొలు దొలుత గుజరాతీ, హిందీ, అఱవము, ఇంగ్లీషు భాషలలో బయలుపెడలుచుండెడిది. అఱవము, హిందీ ఈ రెండును నానుమాత్రమున కని నాకుఁదోచెను. వీనివలన భారతీయులకు ఉపకారము కలుగ దనియు నే నెఱిగికొంటిని. ఈ నాలుగు విభాగములను ఉంచుట జాటాగా కానిపించెను. కావున ఆ రెంటిని ముగించి శాంతి నందితిని.

ఈ పత్రిక కొఱకు నేను ధనము గూడ వెచ్చింప వలసి వచ్చునని అనుకొన లేదు. నేను దీనికి ధనము వెచ్చింపనిచో నిక నది నడవదని కొలఁదికోజులలోనే తెలిసిపోయెను. నేను దీనికి సంపాదకుఁడను గాకున్నను దీని వ్రాతలకు పూటకాపు నేనేయని నల్ల వారికిని, తెల్లవారికిని తెలిసిపోయెను. మొదట పత్రికను ప్రచురింప కుండ నుండుటయే లెస్సపని; ప్రచురింప మొదలిడిన తరువాత కొన్నాళ్ళకు మానివేయుచో భారతీయసమాజమునకు పిగ్గుచేటు. మరియు దీని హానియు కలుగఁగల దని చాల భయ మాయెను.

కావున దీనికి వెచ్చింప మొదలిడితిని. తుదకు నాకడ నున్న డెల్లయు వెచ్చింపఁబడెను. నెలనెలకు డెబ్బది యయిదు పానులు దీనికిఁగాను వెచ్చించిన సమయమును కలదని గుఱుతు.

కాని ఇంతకాలము దాటినతరువాత ఇప్పుడు 'ఈపత్రిక భారతీయసమాజమునకు గొప్ప సేవచేసె'నని తలఁచుచున్నాను. దీని వలన నేకరింత మను నూహ కించిత్తును లేదు.

ఇది నాచేతిలో నున్నంతవఱకు దీనిలో ఏ కొంచెము మార్పు కలిగినను అది నా జీవితములోని మార్పునకు నూచకము. నేడు

అ త్మ క థ

యంగుఁగిడియా, నవజీవన పత్రికలు నాజీవితాంశములలోని కొన్నింటి కేటాలు సారములో అటులే ఇండియన్ ఒపినియన్ కూడ సారములు యుండెను. నేను ప్రతివారము నాయాత్మను ధారపోసి సత్యాగ్రహమును గుఱించి తెలుపఁ బ్రయత్నము చేసితిని. చెఱలో నున్న రోజులు కాక పదియేండ్లవఱకు, అనఁగా ౧౯౧౩ వఱకు నా వ్రాతలేని ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రిక ఒకటియేని లేదు. ఆ పత్రికయందు ఆలోచింపక వ్రాసిన మాట గాని, తూఁకము లేని మాట గాని, వట్టి మెఱమెచ్చుమాటగాని, అత్యుక్తిగాని ఉన్నదని గుఱుకు చాలదు. ఆ పత్రిక నాసంయుమమునకు తాలింఖానా. నాయుద్దేశము నెఱుఁగఁగోరు మిత్రులకు సాధనము. విమర్శకుల కిందు హవిన్ను తక్కువగా దొరకఁగలదు. ఇందలి వ్రాతలవలన విమర్శకులకు తమతమ కలములమీఁద అంకుశ ముంచుకొనవలసివచ్చెడి దని నే నెఱుఁగుదును. ఆ పత్రిక లేనిచో సత్యాగ్రహసమరము సాగెడిది కాదు. సత్యాగ్రహసంగ్రామముయొక్కయు, దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని భారతీయులయొక్కయు సత్యచరిత్రము నెఱుఁగుటకు పాఠకు లీ పత్రికకొఱకు కనిపట్టుకొని యుండెడివారు.

ఈపత్రికవలన నలుపు తెలుపు మొదలగు రంగులుకల మనుజుల స్వభావము నెఱుఁగఁ జాల వీలయినది. దీనివలన సంపాదకునకును, పాఠకులకును నడుమ స్వచ్ఛమగు సంబంధమును కలుపఁగోరితిని గాన లేకరులు తమతమ లోలోపలి విషయములను నాకడ చెల్లడించుచుండెడివారు. ఈ లేఖలలో వాఁడియొనవియు, కటువులయినవియు, మధురములయినవియు నుండెడివి. వీనిని చదివి, విచారించి, సారము పిండి ప్రత్యుత్తరించుట నా కొక పాఠ మాయెను. దీనివలన వారివారి ప్రసంగములను, ఆలోచనలను చెవులతో వినుచున్నటులు

౧౩ 'ఇండియన్ ఒపినియన్'

నా కనుభూత మయ్యెడిది. దీనివలన నాకు సంపాదకుని పూచీ తెలిసినది. మఱియు దీనిమూలమున భారతీయులలో నాకు మంచి పలుకుబడి కలంగ మొదలిడెను. దాన జరుగఁజోవు సంగ్రామము నుక కమును, సుఖోభితమును, ప్రబలమును ఆయెను.

ఈపత్రికను ప్రారంభించిన మొదటి నెలలోనే సమాచార పత్రికవలన ప్రజాసేవయే కర్తవ్యమని కనుగొంటిని. సమాచార పత్రిక ఒక మహాకీర్తి. కాని అద్దులేని జలప్రవాహము గ్రామములను ముంచివయిచి పైరులను పాడుచేసినటులు అద్దు లేని కలము గూడ సత్యనాశనము చేసివయిచును. కాన కలమునకు అంకుశము కావలయును. ఆ అంకుశముకూడ బాహిర మగుచో నిరంకుశతకన్న పాడు. కావున లాభము కోరుచో నా అంకుశ మాంతరము కావలయును.

ఈ విచారసరణిలో దోషమేమియు లేనిచో ప్రపంచమునం దన్నిపత్రికలు చిరకాలము నిలువఁగలవు? మఱియు అక్కఱి మాలిన పత్రికలను ఎవరు ప్రకటింప మానఁగలరు? మఱియు ఎవరు ఇవి అక్కఱి మాలిన వని చెప్పఁగలరు? మంచి పెద్దగులు రెండును ఈ ప్రపంచమున ఒండొండ కలిసియే నడుచుచుండుట సత్యము. ఈ రెంటిలో మంచిని విఠికొనుటయే మనుజుని పని.

హాలీ లోకేషనా, లేక మాలగూడెమా ?

హిందూ దేశములో నందఱకంటె నెక్కువ సంఘసేవ

చేయు మాలలు మొదలగువారిని అంటరానివారినిగా పరిగణించి వారిని ఊరిచెలుపల నుంచుచున్నాము. వా రెండు చోటను మాలగూడె మందుము. అపే రుచ్చరించుటకు ఈసు గొందుము. ఈరీతిగనే ఏసుమతమువారి యూరోపునందును ఒక కాలమున యూదు లనఁబడువారు అంటరానివారుగా పరిగణింపఁబడిరి. వారి నివాసములు ప్రత్యేకింపఁబడినవి. వానికి ఘేటో లని పేరు. ఈ తెలుగుననే దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో మన హిందువులు అంటరానివారుగా నెంచఁబడిరి. ఆండ్రూజాగారి త్యాగమును, కాన్ప్రిగారి సమ్మోహనాస్త్రమును చేసిన పని మనల నంటరానివారినిగాఁ జేయింపక సభ్యులనుగాఁ జేయింపదా ? చూడవలయును.

యూదులు తామే ఈశ్వరులకు ఇష్టమనుకొని మిగిలినవారిని సృష్టిలో హేయముగా నెంచిరి. వారి యా యపరాధమునకు దండన విచిత్రముగాను, అనుచితముగాను జరిగెను. ఇంచుమించు ఈ రీతిగనే హిందువులును 'మేము సంస్కృతులము, లేక ఆర్యులము' అని అనుకొనిరి. తమలోనే కొందఱను 'మీరు ప్రాకృతులు, అసార్యులు, అస్పృశ్యులు-పాం'డనిరి. ఈ పాపఫలము దక్షిణ-ఆఫ్రికా మొదలగు తావులందు విచిత్రముగాను, అనుచితముగాను పొడతెంచి, వీరినే గాక వీరిచుట్టపక్కములైన ముసలమానులను, పొరసీకులను, వేడేల—వీరిరంతువారిని, వీరిదేశమువారిని వీరితోపాటు దుఃఖ మనుభవించఁ జేయుచున్న దనుకొందును.

౧౪ కూలీ లొకేషనా, లేక మాలగూడెమా?

జోహాన్సు బర్గులోని కూలీలొకేషనునుగురించి ఈ ప్రకరణ మేల వ్రాయవలసియుండెనో పాఠకు లిపు డెఱుంగ నోతుదురు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో మన హిందూస్తానీయులకు 'కూలీలు' అని ప్రసిద్ధి. భారత దేశమున కూలీవాఁ డనఁగా వెలగొని పనిచేయువాఁడు. కాని దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో 'కూలీ' అను పదము మాలఁడు, మాదిగవాఁడు మొదలగు పదములవంటిదయి, ఆ పదము లిచ్చు అర్థమునే బోధచేయున దయినది. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో కూలీలను విడిగానుంచు గూడెముపేరు కూలీలొకేషన్. ఇట్టి లొకేష నొకటి జోహాన్సుబర్గులో కలదు. పెఱతావులందును ఇట్టి లొకేషనులు కలవు. అచట నుండువారికి ఆ లొకేషనులయెడ అధికారముగాని, స్వామ్యము గాని లేదు. ఇంక జోహాన్సుబర్గులో లొకేషనులు హిందూస్తానీయులు ౯౯ ఏండ్లకు కాలుతీసికొనిరి. ఇచట హిందూస్తానీయులకు కడు నిలుకు. జవాఫా పెరుఁగుచున్నది కాని లొకేషనుమాత్రము గొట్టెతోక. మునిసి పాలిటీవారు మఱుఁగు దొడ్లను అఱిగొఱగా బాగుచేయించుట దక్క వేలుపను లేవియు చేయింపలేదు. వీనిపనియే ఇటులుండఁగా నిక బాటలమాట, దీతముల మాట చెప్పవలయునా? మఱియున్మఱుఁగు దొడ్లనే శుచిగా నుంచనపుడు మిగిలిన విషయముల శుచినిగుఱించి అదుగ నక్కఱలేదు. మఱియు నచట నున్న హిందూస్తానీయులకు నగరసంస్కారము గాని, ఆరోగ్యనియమము గాని తెలియదు. ఇట్టివారిని తిన్నగాఁ జూచు జరూరు ఆ మునిసిపాలిటీకి లేదు. అచట నివసించుచున్న హిందూస్తానీయులు అడవిలో మేడ మొలి పింపఁగలరేని, ధూళినుండి ధాన్యమును పిండఁగలరేని వారి యితహాసము వేఱుగా నుండెడిది. ఇంత జనము తమదేశమును విడనాడి పరదేశము నందు తిరుగాడుచుండుట ప్రపంచమునం దెచటను కన్నదికాదు; విన్నది కాదు. సామాన్యముగా జనము ధనమునకుఁగాని, వర్తకము

ఆ త్మ క థ

నకుఁ గాని పరదేశముల కేఁగుదురు. ఇండియానుండి దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వెళ్ళినవారిలో ఎక్కువమంది చదువు రానివారు, నిఱుపేదలు, దీనులు నగు కూలివారు. వీరికి సక్రమముగ రక్షణ మావశ్యకముకదా! వీరికి పిదప వాణిజ్యము చేయువారును, స్వతంత్రముగా జీవనము చేయుగలవారును కూడ వెళ్ళిరి. కాని వీరు వానికంటె కడుఁ గొలఁచి మంది.

మునిసిపాలిటీవారి తుమింపరాని ఉపేక్షవలనను, భారతీయుల అజ్ఞానమువలనను ఈ లొకేషను అనారోగ్యనిలయ మాయెను. మునిసిపాలిటీవారు సంస్కరణప్రయత్నములు సజుపక, 'పైగా తమ లోపమును లొకేషనువారి నెత్తిపైఁ బెట్టి లొకేషనును ఎత్తివేయఁ దలపెట్టిరి. అందులకు కాసనసభవారి సమ్మతిని సంపాదించిరి. నేను జోహన్నబర్గ్ లో నెలకొనిన నాఁటి కున్న స్థితిగతు లివి.

అక్కడివారికి తమతమ నివేశనములపై హక్కు కలదు గాన వారి కే కొంచెమో ప్రతిఫలము ముట్టఁజేయవలసియుండును. ప్రతి ఫలము లొసఁగుట కొక పంచాయతీని పెట్టిరి. మునిసిపాలిటీ యిచ్చు ప్రతిఫలము చాల దని నివేశనస్థలములు కలవారు అర్హి పెట్టుకొనుచో దానిని ఈ పంచాయతీవారు విచారించి తీర్పు చెప్పదురు. దానికి అందఱును సమ్మతింపవలసియుండురు. పంచాయతీ వారు అర్హులు పెట్టుకొనినవారికి ఎక్కువ డ బీయవలయునని తీర్మానము చేయుదు రేని స్టీ డరు ఫీజు మునిసిపాలిటీ భరింపవలసియుండును.

చాల దావాలలో కాలదారులు నన్ను వకీలుగా పెట్టుకొనిరి. వీనివలన నేను డబ్బు కూడఁచెట్టఁ దలఁప లేదు. 'మీరు గెలుచుచో మునిసిపాలిటీవారిచ్చు ఫీజుతో తృప్తిపడుదును. మీరుమోత్రము పట్టకు పది పాను లిచ్చుచో చాలు'నని కాలదారులకు మొదటనే చెప్పితిని. ఈ వచ్చిన డబ్బులో ఇంచుమించుగా సగము బీదల ఆసుపత్రికఁ గాని, లేక అందఱు కుపయోగించు మఱియొక పనికిఁ

౧౪ కూలీ లొకేషనా, లేక మాలగూడెమా?

గాని వినియోగింతునని చెప్పితిని. దీని వారందఱును సహజముగానే సంతృప్తులయిరి.

నుమారు ౭౦ దావాలలో ఒకటి పోయెను. నాకు ఫీజు చాల ముట్టెను. ఆ సమయమున ఇండియన్ ఒపినియన్ 'ఇమ్మ్యు ఇ'మ్మ్యుని నా నెత్తిపైఁ గూరుచుండెను. దీనికిఁగాను ఇంచుమించు ౧౬౦౦ పానులు ఈయవలసివచ్చె నని గుఱుకు.

ఈ దావాలలో ఇచ్చగించియే చాల శ్రమపడి పనిచేసితిని కయంట్లు ఎప్పుడును మూఁగుచుండెడువారు. వీరిలో చాలమంది ఔత్తరావలగు బీహారు మొదలగు దేశములవారును, దాక్షిణాత్యులగు అఱవవారును, తెలుఁగువారును. వారు మొదట గిరిమిటియాలుగా వచ్చిరి. ఇపుడు ముక్తిబడసి స్వతంత్రముగా నున్నారు.

వీరు తమ కష్టములను బాపుకొనుకొఱకు భారతీయవణిక్సంఘమునకు వేటుగా తమ కొక సంఘమును నెలకొలుపుకొనిరి. వీరిలో చాలమంది సత్యసంధులు, ఉదారమతులు, సచ్చరిత్రులు నగు భారతీయులు. దీనికి అధ్యక్షులు జేరామసింహులుగారు. అధ్యక్షులు గాక పోయినను అధ్యక్షుల తరువాత అధ్యక్షులంతవారు బడరీగారు. ఇపుడు వీరిరువురును స్వర్గము చూఁగొనిరి. వీరిరువురును నాకుఁ గడు సాయపడిరి. బడరీగారి పరిచితి నా కెక్కుడు. వీరు సత్యాగ్రహమునఁ జాలఁ బనిచేసిరి. నేను వీరి మూలమునను, ఇటువంటివారి మూలమునను ఔత్తరీయులను, దాక్షిణాత్యులు నగు పలువురు భారతీయుల నెయ్యముఁ బడపితిని. నేను వీరికి కేవలము వకలును గాను, మఱి సోదరునివంటివాఁడ నయియుంటిని; వీరి దుఃఖములలో పాలు గొంటిని. నేర్ అబ్దుల్లాగారు నన్ను గాంధీ యని పిలువ నిరాకరించినయిచిరి. మఱియు 'సాహెబు' అని నన్నని మన్నన గొన్న వాఁడెవఁడు? కావున ఆయన మంచి పేరు వెదకి వెదకి 'భాయి' అని సంబోధింపఁ దొడఁగెను. తుదవఱకు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నా కీ పేరు పోలేదు. మఱియు గిరిమిటు-ముక్తులగు భారతీయులు నన్ను భాయి యని పిలిచినపుడు వీనులవిందుగా నుండెడిది.

మహామారి—౧

శ్లో లోకేశనును మునిసిపాలిటీవారు స్వాధీనపఱచికొనిరిగాని వెంటనే భారతీయుల నటనుండి వెడలఁగొట్టలేదు. ముందుగా వారి కనుకూలముగు వేటొక తావు చూపుట అవశ్యకమాయెను. మునిసిపాలిటీ ఇంకను స్థలనిరూపణ మొనరింపలేదు. కావున భారతీయుల 'ముటికికొట్టు'లోనే ఉండవలసివచ్చెను. వెనుకటికంటె నిపుడొక భేదము వచ్చెను. భారతీయులు వెనుక హక్కుదారులు; ఇపుడు కాలదారులు. వెనుక లోకేశనులో కంపు కొంచెము తక్కువ; ఇపుడు మిగుల నెక్కువ. ఇంతకుముందు భారతీయులు హక్కుదారులనుకొనుచుండిరి. కావున ఇచ్చాపూర్వకముగాఁ గాకున్నను భయముచే నయినను కొంచెము గాకపోయినఁ గొంచెముగా నయినను మునిసిపాలిటీవారు శుచిగా నుంచుచుండిరి. కాని యిపు డింక మునిసిపాలిటీకి భయ మేడది ? కాలదారుల సంఖ్య పెరిగెను. దానితోపాటు అశౌచము, అవ్యవస్థయు పెచ్చుపెరిగెను.

ఈస్థితులలో భారతీయులు సంకటపడుచుండఁగా నల్లమారి రోగము డబ్బాటు వచ్చిపడెను. అది వచ్చినచో చావు తప్పదు. అది ఊపిరితిత్తులను పట్టుకొనును. బొబ్బరొగముకంటె నది భయంకరము.

అవ్యవస్థకమున ఈ మారి లోకేశనులో పుట్టలేదు. ఒక బంగారుగనిలో పుట్టెను. జోహాన్సుబర్గ్ పరిసరములలో బంగారుగనులనే కములు కలవు. వానిలో పనిచేయువారిలో పలువురు నీగ్రోలు. వారి పరిశుభ్రతకు కేవలము వారి యజమానులకు తెల్లవారే పూటకొఁపులు. ఈ గనులందు పలువురు హిందూస్తానీయులును పనిచేయుచుండిరి.

పేరిలో ౨౩ రు ఈమారికి డబ్బాటు గుఱియయిరి. వా రీ భయంకరా వధను వెంటఁ బెట్టుకొని లొకేమనులోని తమకము యిండ్లలోనికి వచ్చి పడిరి.

ఆనాఁడు, ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రికకు చందాదారులఁ జేర్చును, చందాలు వసూలుచేయును మదనజిత్తుగారు అచట తిరుగు చుండుట తటస్థించెను. ఆయన చాల ధీరుఁడు. ఈరోగులఁ జూడఁగనే అతని చిత్తము ద్రవించెను. పెన్నిఱతో నా కొక చీటి వ్రాసెను. దానిభావ మిది : 'ఇచట నల్లమారి హఠాత్తుగా వచ్చిపడెను. మీరు వడిగా వచ్చి కొంచెము సాయపడవలయును. రానిచో చాల ఆపద కలుగును. వెంటనే రావలయును.'

మదనజిత్తుగారు భయపడక ఎవరును లేని ఒకయింటి తాళము పగులఁగొట్టి అం దీ రోగులను ప్రవేశపెట్టిరి. నేనును నైకి లెక్కి లొకేమను చొచ్చితిని. ప్రకృత స్థితిగతులు తెలుపుచు ఈ యింటి తాళము తీయవలసినచ్చిన దని బొనుగ్లర్కుకు వార్త నంపితిని.

డాక్టరు విలియమ్ గాడ్ ఫ్రేగారు జొహాన్సుబర్గ్లో వైద్యముచేయుచుండిరి. ఆయనకు కబురు వెళ్లఁగనే పరుగెత్తుకొని వచ్చిరి. డాక్ట రొకఁడును, పరిచారకు లిద్దఱును కుదిరిరి. రోగు లిరువదిముగ్గురు. కాని మేమె? ముగ్గురమే. వీరితో పని నెన్నట దుర్లభము.

మది మంచిదగుచో సంకటసమయమున నేరకులును, సాధనము లును తమంత వచ్చిపడు నని నా కనుభవపూర్వమైన విశ్వాసము కలదు. నా ఆఫీసులో కల్యాణదాసుగారు, మాణికలాలగారును, మఱి యిద్దఱు హిందూస్తానీయులును గలరు. ఈ యిరువురి పేరులయెడ నా

ఆత్మకథ

కిప్పుడు గుఱుకు * తక్కువ. కల్యాణదాసుగారిని వారి తండ్రియే తీసి
కొని వచ్చి నా కప్పగించెను. వీరివంటి పరోపకారులను, వీరివలె
చెప్పిన పనిని చెప్పినటులు చేయు సేవకులను అచట కడుఁ గొఁది
మందిని జూచితిని. కల్యాణదాసుగా రపుడు బ్రహ్మచారు లయి
యుండుట సామాన్యము. కావున వీరి నేపనిక్షేపన బంపుటకు జంకు
వాఁడనుగాను. రెండవవారగు మాణిక్లాలుగారు నాకు జోహాన్ను
బద్ధులొ వొరకెరి. అతఁడును బ్రహ్మచారి యనియే గుఱుకు. వీరు
నలుపురును నాకు గుమాస్తా లనుఁడు, పహచారు లనుఁడు, కుమారు
లనుఁడు. వీరి నలుగురిని ఇందు హోషము చేయ నిశ్చయించుకొంటిని.
కల్యాణదాసు నడుగఁ బనియే లేదు. ఇతఁ మిగిలిన మాపురి నడుగు
టయే తపిపు, తయారయి యుండిరి. 'మేమును మితోడివారమే
యని క్షప్తముగను, మధురముగను వా రిచ్చిన జవాబు.

రిచ్ గారి సంసారము దొడ్డ. అతఁడును మాతోపాటుఱుకు
టకు తయారే కాని నే వల దంటి. అతని నీ యాపడలో పెట్టుటకు
నేను తయారు కాలేదు. ధైర్యమును చాలలేదు. కావున నతఁడు పై
పనులు సంబాలించుకొనుచుండెను.

మేము సేవచేయు ఆరాత్రి చాల భయంకరము. నే నింతకు
ముందు పలుఱోగుల కుపచారము చేసితిని గాని ఎన్నఁడును నల్లమారి
ఱోగులకు ఉపచారము చేయుట పడలేదు. డాక్టరుగారి ధైర్యము
మా భయమును బాపెను. ఉపచారము కడుఁ దక్కువ. మం దిచ్చుట,
ఓదార్పుట, మంచినీ ల్లిచ్చుట, మకిల తుడుచుట—ఇంతకు విశా
ఎక్కుడు పని లేదు.

* ఈ యిరువురిలో నొకరు గుణవంతరాయి దేవాయిగారు. చూ.
ఇంగ్లీషు-ఆత్మకథ. ౨-వ వం. ౮౯-వ పుట. —అనువాదకుఁడు.

ఈ నలుగురును ప్రాణము లొడ్డి నేవ చేసిరి. ఇట్టి వీరి సాహసమును, నిర్భయతను జూడఁగా నా యానందమునకు మేర లేకుండెను.

డాక్టరు గాడ్ ఫ్రేగారి ధైర్యమును, మదనజిత్తుగారి ధైర్యమును దొడ్డవేకాని ఆ నలువురు కుఱ్ఱులయు ధైర్యము చూచినచో ఆశ్చర్య మగును. ఆ రాత్రి యెటులో కడచెను. ఆ రేయి ఒక రోగి నేని మేము పోగొట్టుకొనిన గుఱుకు లేదు.

ఈ యుదంత మంతయు ఎంత కరుణాజనకమో అంత మనోరంజకము ; విశేషించి నా దృష్టిలో ధార్మికము. కావున ఇంకను ఈ విషయమును గుఱించి విడిగా రెండు ప్రకరణములు వ్రాయవలసి వచ్చును.

మహామారి—౨

ఇటు లింటితాళము పగులఁ గొట్టి రోగుల నందు ప్రవేశపెట్టి వారి కుపచారము చేయుచున్నందులకు డాక్టర్లు మాకు కృతజ్ఞత తెలుపుచు, 'ఇప్పటిలో నెంటనే సాయము చేయఁగల సాధనములు మాకడ లే'వని దాచక ఒప్పుకొనుచు, 'మీకు వలయు సాయమును తప్పక తెలుపుడు; టవున్-కాన్సిలు తనకక్షికాలది సాయపడును' అని చీటి వ్రాసెను. మునిసిపాలిటీవారు మేలుకొనిరి. పిదప తగిన ఉపాయములను జేయుటకు విలంబ మొనరింపలేదు.

ఆముఠువాఁడు భారీగిడ్డంగులను మాకు స్వాధీనపఱచి ఆందు రోగుల నందఱును ఉంచవచ్చునని తెలిపిరి. వారు వానిని బాగు చేయించు వూచీని తమ శెత్తిపయి నిడుకొనలేదు. ప్రదేశ మంతయు చెత్తచెదారములతో నిండియుండెను. మేమే బాగుచేసికొంటిమి, ఉదారులకు భారతీయులు మంచములు మొదలగువాని నిచ్చిరి. అది యంతయు నొక ఆసుపత్రి యయిపోయెను. మునిసిపాలిటీవా రొక నగ్గును, ఆనఁగా పరిచారికను పంపిరి. ఆమె బ్రాందిసీసాలను, మఱి కొన్ని వస్తువులను దీసికొని వచ్చెను. డాక్టరు గాడ్ ఫ్రే గారు తొంటి వలెనే పనిచేయుచుండిరి.

మేము నర్సును రోగులను ముట్టుకొన నిచ్చుట లేదు. ఆమె వారిని తాఁకుటకు వెనుదీయునది కాదు. ఆమె దొడ్డయిల్లాలు. ఆమెకుఁగూడ నీ వ్యాధి యొక్కడ అంటుకొనిపోవునో అని మేమే నివారించితిమి.

రోగులకు మాటిమాటికి బ్రాంది నిమ్మని మా కాదేశము. 'మీరు గూడ బ్రాందిని కొంచెముకొంచెము పుచ్చుకొను చుండినచో వ్యాధి అంట' దని చెప్పుచు నర్సు తాను త్రాగుచుండెడిది! కాని మేము దానిని తాళ కుంటిమి. రోగుల కయినను బ్రాంది ఉపయోగించునని నాకు నమ్మిక లేదు. బ్రాంది పుచ్చుకొనక యుండుటకు మూపు రంగీకరించిరి. డా. గాడ్ ఫ్రేగారి అనుమతితో ఈ మూపురిపై నేను మట్టిని ప్రయోగించితిని. తలమీఁదను, తొమ్ముమీఁదను, నొప్పిగల చోటులను మట్టిపట్టీలు వేసితిని. వీరిలో నిరువురు బ్రతికిరి, మిగిలిన వారందఱును మేనులు విడిచిరి. ఇరువదిమంది ఆ గిడ్డంగులలోనే మృతి జెందిరి.

మునిసిపాలిటీవారి తరోపాయములుచేయఁదొడఁగిరి. జోహాన్సు బర్గకు ఏడుమైళ్ళదూరమున ఒక లేజ్ రేజ్, అనఁగా అంటు రోగుల కాసుపత్రి కలదు. అచట డేరాలు వేసిరి. పోగా మిగిలిన మూపురిరి అచటకుఁ గొంపోయిరి. క్రొత్తరోగులను అచటికే కొని పోవ నిశ్చయించిరి. మే మా పనినుండి విముక్తుల మయితిమి. పిదప ఆ మేలి యుపచారికకుఁగూడ నల్లమారి తగిలె ననియు, దేహము చాలించె ననియు కొలఁది దినములకే వింటిమి. ఆ రోగు లెట్లు బ్రతికిరో, మా కా మారి యేలతగులలేదో యెవరు చెప్పఁగలరు? దీని వలన నృచ్చికిత్స యెడల నాకు నమ్మిక ప్రబలెను. మరియు బ్రాంది మందునకుఁగూడ గొఱగాదు అని బ్రాందిపై అశ్రద్ధ ప్రబలెను. కాని నా యీ శ్రద్ధాశ్రద్ధలు నిరాధారము లనవచ్చు నని నాకుఁ దెలియును. కాని ఆరోజులలో ఈ రెండు విషయములును నామానసమున హత్తు కొనిపోయి నేటివఱకు ఆ రీతిగానే నిలిచియుండెను గాన నిది యదాహర్తవ్యమాయెను.

ఆత్మకథ

ఈ మహామారి బయలుపెడలఁగనే మునిసిపాలిటీవారు లొకేమ నును స్వాధీనము చేసికొనినపిదప దానియొడ జౌదానీన్యము వహించుటను కూర్చియు, వచ్చిన మహామారికి మునిసిపాలిటీవారే పూట కాపు లనియు పత్రికలో కఱకుగా వ్రాసితిని. ఈ వ్రాతవలన మి. హెన్రీ పోలకు గారును, నేఁడు స్వర్గీయులగు మి. జోసెఫ్ డోక్ గారును * మిత్రు లయిపోయిరి.

నే నొక నిరామిషభోజనాలయమున భుజించుటకు వెళ్లుచుంటి నని వెనుకటి ప్రకరణమున చెప్పితిని. అచట నాకు మి. ఆల్బర్టు వెస్టుగారితో కలయిక కలిగెను. మే మిరువురమును గలిసి భోజనాలయమున క్షరగుచుంటిమి. భుజించిన పిదప నిగువురమును కలిసి యే షికారు వెళ్లుచుంటిమి. మి. వెస్టు ఒక చిన్న అచ్చుకూటమున భాగస్వామి. మారినిగుఱించి నా వ్రాసిన లేఖ నతఁడు చదివెను. నే నిపుడు భోజనాలయమున కానిపింపమిచే ఆదుర్దాపడెను.

నేనును, నా సహచరులును స్లేగురోజులలో ఆహారమును తగ్గించితిమి. మరియు నీ యంటు తెగులు ప్రకొపించియున్నంతవఱకు పాట్లను ఎంత తేలికగా నుంచుకొనిన అంత మే లని చాలకాలము వఱకు ఆ నియమము ననుసరించితిమి. దీనివలన నేను రాత్రి తినుట మానితిని. మరియు నితరులకు నావలన భయము కలుగకుండుటకు ఎవ్వరును రాకముండే నా మధ్యాహ్నభోజనమును ముగించుకొని పోవుచుంటిని. ఆ భోజనాలయపు యజమానితో నాకు చాల పరిచయము. 'నే నీ స్లేగురోజులలో రోగులకు పరిచర్య చేయుచుంటిని గాన ఇతరులకు నా స్పర్శ తగులకుండ చూచుకొందు'నని చెప్పి యుంచితిని.

* వీరి విషయమున Partly Responsible అని అంగీకరించితిమి.

భోజనాలయమున నన్నుఁ గానక వి. వెట్టు రెండవనాటి ప్రాద్దుననో, మూడవనాటి ప్రాద్దుననో నాతలుపు తట్టెను. నేనును బయటికి వచ్చుటకు సంసిద్ధుడ నయియుంటిని. ఇంతలో నితఁడు వచ్చి నాగదితలుపు కట్కట లాడించెను. తలుపు తీయఁగనే 'మీరు నాకు భోజనాలయమున కానిపింపమిచే మీకును ప్లేగు పోకనేమాయని బేజారయితిని. ఈ సమయమున వచ్చుచో తప్పక మీరు దొరుకుదు రని ఇప్పుడు వచ్చితిని. నావలన నేమియేని పని కావలయుచో తప్పక చెప్పుడు. నేను రోగులకు పరిచర్య చేయుటకుఁగూడ సంసిద్ధుడను. నాపాట్ల నే నిండించుకొనుటదక్క ఇతరుల పాట్లలను నిండింపవలసిన పని నాకు లేదని మీ రెఱుఁగనే యెఱుఁగుదు' రని అతఁ డనెను.

వి. వెట్టు ఇందులకు నాకు మాన్యుడు. ఒక నిమిషమేని ఆలోచించినటులు గుఱుకు చాలదు. ఇటు లంటిని:

'మిమ్ములను నేను నర్చుగా తీసికొనను. ఇంక క్రొత్తలం లేనిచో మాపని ఒకటి రెండు రోజులలో తీరిపోవును. కాని మీ వలన ఒకపని కావలసియున్నది.'

'అది యేమి?'

'తాము డరబను దయచేసి ఇండియన్ ఒపినియసును చేతఁ దీసి కొనవలయును. మదనశిర్తుగారి కింకను ఇవట పనిగలదు. మీ'రచటికి వెళ్ళినచో అచటి పనులయెడల నా చింత తీరిపోవును.

'నా యధీనమున నొక ముద్రాలయము కలదని మీ రెఱుఁగుదురు. తలువిధముల నే నచటికి వెళ్లఁగలనుగాని ఏసంగతియు ఆలోచించి మాపటివేళ చెప్పుదు నన్నచో నీలోపుగా చిక్కమియు

అర్చక భ

‘లేదుకదా? మాపటి పితౄకార్యే దీనిగుఱించి మాటలాడుకొందము’ అని మి. వెస్టు జవాబిచ్చెను.

నేనును వల్లె యంటిని. నాటి మాపటింతల మాటయు, మంతి యు నాయెను. నెలకు పదిపానుల జీతమును, లాభమున కొంత తొలును ఇచ్చునటులు మాటలాడితిని. జీతముకొఱకు వెస్టుగారచటికి పోవఁ గూర్చుండలేదు. జీతముగొను నుద్దేశమే వారికిలేదు. వారికి చావలసిన బాకీలు సాకీలు నా కప్పగించి ఆ మఱునాటి రాత్రి మొయిలలో వెస్టుగారు డరబనుకు రవాణా అయిరి. నాటి మొదలు నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాను విడనాడువఱకు అతఁడు నా సుఖదుఃఖము లకు తోడాయెను. సీమలో లెవ్ అను నొక గ్రామమున మి. వెస్టు జన్మించెను. అతఁ డొక రైతు బిడ్డ. పాఠశాలలో సామాన్యవిద్యను నేర్చెను. తన సొంత పూనికచే అనుభవపాఠశాలలో చదివి విజ్ఞానము, కుద్ధుఁడును, సంయమియు, ఈశ్వరభీరువును, ధీరుఁడును పరోపకారియు అయెను. ముందరి ప్రకరణములలో నిరనిని, ఇతని కుటుంబమును గుఱించియు వ్రాయుటకు బాకీ యున్నది.

లోకేషనును తగులఁజెట్టుట

త్రోగుల యుపచారమునుండి నాకును, నాతోడివారలకును విముక్తి కలిగినను మారెమ్మ పనులు కొన్ని మానెత్తిపయిఁ బడెను.

లోకేషను విషయమున మునిసిపాలిటీవారికి కడు నశ్రద్ధయే యయినను తెల్లవారల మనికిపట్ల యెడల ఇరువది నాలుగు గంటలును జాగరూకతయే యుండెను. వారి యారోగ్యమును కాపాడుటకు రూపాయలు తక్కువ చెదఁజల్లబడలేదు. వారుందు తావులందు స్టేగు చొఱకుండుటకుఁగాను నీళ్లవలె రూపాయలు ప్రవహింపఁజేయ బడెను. భారతీయుల యెడల మునిసిపాలిటీ కడు లోటుచేసెను. అయినను తెల్లవారియెడల వారు చూపిన శ్రద్ధయెడల నే నాదరము చూపియుండఁజాలకపోతిని. వీరి యీ శుభప్రయత్నములకు నా చేత నయినంత సాయమును నేనును చేసితిని. నేను సాయ మొన రింపకయే యుండినచో మునిసిపాలిటీకి ఇబ్బంది కలిగెడిది. ఇంతియ కాక తుపాకులు పేల్చి బలము నుపయోగింపవలసి వచ్చెడిది. తమ యిష్టము నెఱవేఱుటకు వారిట్టి పనులలో చెనుకాడెడివారు కా రనుకొందును.

కాని అట్టిది తొలఁగెను. నాటి భారతీయుల ప్రవర్తనకు మునిసిపాలిటీ అధికారి సంతుష్టుఁ డాయెను. ఆ పిదప పనులు తేలిక అయెను. మునిసిపాలిటీవారు చెప్పిన చొప్పున హిందూస్తానీయులను నడిపించుటగో నాపలుకుబడి నంతయును ధారపోసితిని. ఇది భారతీ యులకు చాల దుష్కర మయినను ఒక్కరైనను నామాట టలాయించి నటులు గుర్తు లేదు.

ఆ త్మ క థ

లొకేమనుకు నలుదెసలను పహారా పెట్టిరి. అజ్ఞ లేకుండ లోపలికి పోవుటకుఁ గాని, బయటికి వచ్చుటకుఁ గాని వీలులేదు. నాకును, నా సహచరులకును మాత్రము సెలవుచీటి కలదు. జొహన్ను బద్దకు పదమూడుమైళ్ళదూరమున నున్న మైదానమున వేసిన డేరా లలో ఈ లొకేమనులోనివారి నందఱును ఉంచి ఆ లొకేమనును తగులఁజెట్టవలయు నని మునిసిపాలిటీవారు తలఁచిరి. డేరాలతో నొక క్రొత్తగ్రామము నిర్మించుటకును, అచట తినుబండము లన్నియు సను కూర్చుటకును కొంతకాలము పట్టుట స్వాభావికము. అంతవట్టును ఇచట పారా పెట్టిరి.

వీరు చాల గాబరాపడిరి. నేను వారిపట్టున నుండుటచే ఊఱుటగొనిరి. వారిలో పలువురు నిఱువేదలు తాము కూడఁజెట్టు కొనిన ధనమును ఇండ్లలో పాఁతిపెట్టుకొనిరి. దానిని పెల్లగించి ఒళ్ళ తోటున దాచుకొనవలయును. వారికి బాంకు లేదు. వారు బాంకు అను మాటయు నెఱుంగరు. నేనే వారికి బాంకు. నాయిల్లు రూకలతో నిండిపోయెను. అట్టితటి నేను నా చేసిన దొడ్డపనికి వీరికడ ఏమయి నను తీసికొనవచ్చునా? ఎటులో ఆ యాపద గడఁపితిని. బాంకు మానేజరుకును నాకును క్షణాధపరిచయము కలదు. ఈ డబ్బం తయు బాంకులో జమ కట్టింపఁ గోరితిని. రాగి నాణెములను వెండి నాణెములను పుచ్చుకొనుటకు బాంకునా రివ్వపడదు. మరియు మారి మసఁగిన తోటలనుండి వచ్చిన నాణెములను గుమాస్తాలు ముట్టుకొన నొల్లక పోవచ్చును. కాని బాంకుమేనేజరు సమస్తసదుపాయములను జేసెను. పురుగుల జంపు ద్రావకములో ఈ నాణెములను కడి గించి పట్టుకొనిరందు అని చెప్పెను. ఈ రీతిగా ౬౦,౦౦౦ పానులు బాంకులో కట్టినటుల గుఱుకు. ఎక్కువ డబ్బు కలవారికి ఫిక్సెడ్ డిపాజిట్లు చేయుఁ డని సలహా ఇచ్చితిని. ఈ రీతిగను పెక్కుడిపా

౧౭ లోకేశ్వరుని తగులబెట్టుట

జిట్లు కట్టుకొనఁబడెను. దీనికి ఫలముగా చాలమందికి బాంకులలో ధనము దాచికొన నభ్యాసము కలిగెను. ఈ లోకేశ్వరునివారి నందఱును జోహాన్సుబ్బగకు సమీపమున నున్న క్లిప్ స్పూట్ ఫార మునకు స్పెషల్ రయిలుమీఁద తీసికొనిపోయిరి. అచట మునిసిపాలిటీ వారు తమ సాంతఖర్చుతో వారికి కౌవలసిన సుపాయముల నన్నిఁ టిని సమకూర్చిరి. ఈ డేరాల బారు సేనాశిబిరమువలె నుండెను. వీరికి ఆకాశముక్రింద ఆ డేరాలలో నుండు నలవాటు లేదు కొంచెము చిక్కుగనే యుండెను; కొంచెము కొత్త చేసెను; కాని వారి కచట గెట్టి యిబ్బందియు కలుగలేదు. నేను నిత్యమును నైకిలుమీఁద చెల్లి వచ్చుచుంటిని. ముద్యోగునాశ్వరణకు ఈరీతిగా నుంచిగాలిలో నుండుటవలన వారి యారోగ్యము చక్కఁబడెను. మొదటి ఇరవది వాలుగుంటలు గడఁచువరికి క్రొత్తయు గిత్తయు ఎగిరిపోయెను. మరల నానందమున నోలలాడఁగఁగిరి. నే నచటికి చెల్లినపుడెల్ల వారి భజనకీర్తనలను ఆటపాటలను, జూచుచునే యుంటిని.

లోకేశ్వరు ఖాళీ చేయించినవాఁడో, ఆ మఱువాఁడో దానికి నిప్పుంటించిరి. మునిసిపాలిటీవారిం దొక వస్తువునేని తీసికొన లోభ పడలేదు. ఈ దినములలోనే, ఈ కారణముచేతనే మునిసిపాలిటీ వారు మార్కెటులో నున్న కలప నంతయుఁ దగులబెట్టించి పదివేల పౌనుల నష్టమును భరించిరి. మార్కెటులో చచ్చిన యెలకలు కానిపించుటచే మునిసిపాలిటీవారి సావాసమునకు దిగిరి. మిక్కిలి వ్యయమాయెను గాని దీనికి ఫలముగా మారి వ్యాపింపలేదు. నగరము నిర్నయ మాయెను.

ఒక గ్రంథప్రభావము

ఈ మారి మూలమున దిక్కులేని భారతీయులయందు నా పలుకుబడియు, నా వక్తాశక్తును, నా పూచీయును చాల హెచ్చెను. మరియు 'తెల్లవారలతో' నాకుఁగల పరిచయ మినుమడించెను. దానఁ జేసియు నా నైతిక మయిన జవాబుదారి హెచ్చునొడఁగెను.

భోజనాలయమున వెట్టుగారు పరిచితు లయినటులే పోలకు గారును నాకు పరిచితు లయిరి. ఒకనాఁడు నా భుజించు మేజా బల్లకు దూరముగా నున్న మఱియొక మేజాబల్లకపై నొక క్రొత్త పిన్న వాఁడు భుజించుచుండెను. అతఁడు నాతో మాటలాడఁగోరి తన పేరు వ్రాసి నా కొక చీటి నంపెను. నేను నా బల్లకడకు రమ్మంటిని; అతఁడు వచ్చెను.

'నేను క్రిటిక్ పత్రికకు ఉపసంపాదకుఁడను. మీరు ప్లేగును గూర్చి వ్రాసిన వ్యాసము చూచితిని. మి మ్మెప్పుడు చూతునా అని అనుకొనుచుంటిని. ఇప్పుడు చూడఁగలిగితిని' అని అతఁ డనెను.

పోలకుగారి నిష్కాపట్యము న న్నాకర్షించెను. ఆరాత్రియే మా యిరువురికిని పరిచయము కలిగెను. జీవితమునకు సంబంధించిన మా పరస్పర భావములకును పోలిక యున్నటులు కానిపించెను. నిరాడంబరజీవితము అతని కిష్టము. ఏ మాటయేని తనమదికి రెస్పయని తోచుచో దానిని వెంటనే అనుష్ఠానమునఁ బెట్టుకొను నతనికేక్తి చాల ఆశ్చర్యకరము. అతఁడు తన జీవితమునందు పెక్కులు మార్పు లొక చిటికలోఁ జేసికొనెను.

౧౮ ఒక గ్రంథప్రభావము

ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రికకు వ్యయము చాలఁ తెరుచుచుండెను. వెస్తుగా రంపిన మొదటి రిపోర్టు చూడఁగా భయమాయెను. 'ఈ పనిలో మీరు చెప్పినంత లాభము కానిపింపదు. పైఁగా నష్టము వచ్చు ననిపించుచున్నది. లెక్కలు డొక్కలు సరిగా లేవు. బాకీలు బోలెఁడు; వానికిని తలయుఁ దోకయు లేవు. కడు సవరింప వలసి యున్నది. కాని ఈ రిపోర్టువలన మీరు గాబరా పడకుఁడు' నా శక్తికొలఁది సర్దుబాటు చేసెదను. లాభము రా దని ఈ పనిని వివనాడను' అని వెస్తుగారు వ్రాసిరి.

లాభము రా దని తెలియఁగనే వెస్తుగా రా పనిని మానుకొన వచ్చును. దాన నే నాతనిపై నిగుమంతయు నేరమును మోపలేక పోవుదును. పైఁగా నాతఁడే నాపై నేరము మోపవలసి యుండును. ఏలన, తిన్నగా విచారింపక లాభము రాఁగలదని చెప్పి నేనే దోష భాగి నయితిని. ఇటులయినను ఇతఁ డెన్నఁడును పెదవి నెత్తలేడు. ఎవ రే మాట చెప్పినను ఆమాటను నమ్ము వెట్టివానిగా నన్ను వెస్తుగారు పరిగణింతు రనుకొంటిని. మదనజిత్తుగారి అంచనాను నమ్మి లాభము రాఁగల దని వెస్తుగారికి మాట యిచ్చితిని. ప్రజాసేవకుఁ డెవఁడని స్వయముగా చూచుకొనక ఇతరుల మాట నమ్మరాదు. సత్యరాధ కునకు చాల మెలకువ ఉండవలయును. తాను తిన్నగా తెలిసికొనక మఱియొకని నమ్మించుట సత్యమునకు దాగు. ఇది యంతయు తెలిసియు వెంటనే నమ్మి పనిచేయు నా ప్రకృతిని తిన్నగా మార్చుకొన జాలక పోవుచున్నా నని చెప్పుచు వగచుచున్నాను. శక్తికి మించిన పనిని నెత్తిని బెట్టుకొను లాభము దీనికి కారణము. ఈ లాభము వలన నేనును, నాకంటె నాతోడివారలును ఎక్కువ వగచిరి.

వెస్తుగారి ఉత్తరము రాఁగనే నేటాలుకు బయలుదేలితిని. పోలకుగారి కీ సంగతి యంతయుఁ దెలిపితిని. అతఁడు నన్ను వీడ్కో

బట్టకు స్వేదనుకడకు వచ్చి రస్మి కరచిత మగు 'అన్ టు ది లాస్ట్' అను గ్రంథమును వాచేతఁ దెట్టి 'ఈ గ్రంథము ప్రయాణములో చదువుటకు వాగుండును, మీకుఁ జాల రుచించును' అని చెప్పెను.

పుస్తకము విప్పితిని, మాయఁజాలకపోతిని. అది నా మనస్సును ఆర్పించెను. జోహాన్సు బర్గునుండి నేటాలుకు ౨౪ గంటల ప్రయాణము. రైలు రాత్రికి దరబను చేరెను. ఆరాత్రి నాకు నిదురపట్టలేదు. ఆ గ్రంథములోని పద్యముల ప్రకారము నా జీవితమును ద్రిప్పికొను వీర్యాటు చేసికొంటిని.

ఇంతకుముందు నేను రస్మిను వ్రాసిన పుస్తక మొక్కఁదేని చదువలేదు. విద్యార్థిదశలో బడిపుస్తకములు తక్కువేయి పుస్తకముల నే నెఱుంగను. కర్మభూమిలో కాలుపెట్టిన పిదప నాకు తీరికయే లేదు. కావున నేటివఱకు వాకుఁగల పుస్తకజ్ఞాన మత్యల్పము. అనా యాసముగాఁ గాని, బలపూర్వకముగాఁ గాని జరిగిన యీ సంయమమువలన నా కెట్టి లోటును కలిగిన దనుకొనను. నా చదివిన కొలఁది పుస్తకములను నేను చక్కగా జేర్లము చేసికొంటి ననఁగలను. నా చదివిన కొలఁది గ్రంథములలో నా జీవితమును క్రియాపూర్వకముగా మార్పు చేయించిన దీ గ్రంథమే. పిదప దీనిని నేను గుజరాతీలోనికి అనువదించి 'సర్వోదయ' మనుపేరున ప్రకటించితిని.

నా లోపల నే వస్తువు లండెనో వాని ప్రతిబింబములు ఈ రస్మినుగ్రంథరత్నములోఁ గానఁబడుటచే నది నన్ను వశపఱిచిని తనప్రకారము నన్ను నడిపించెనని నా నమ్మకము. మనలోపల నున్న భావనలను మేలుకొలుపుఁ గల కత్తికలవాఁడే కవి. కవు లందఱు

౧౪ ఒక గ్రంథప్రభావము

ప్రభావము అందఱుపైనిని ఒకరీతిగా నుండదు. ఏలయనగా అందఱు భావనలును ఒకరీతిగా నుండవు.

సర్వోదయసిద్ధాంతములు నాకు ఇటు లర్థమాయెను:

౧. అందఱుమేలులో తనమేలు.

౨. వక్రిణిపనిగిని, మంగలవానిపనిగిని వెల సమానమే. ఏలనగా బ్రతుకు తెలుఁ గిరువురకు నొకటియే.

౩. కూతివాని జీవనమును, కర్షకుని జీవనమును సత్య జీవనములు.

మొదటి సిద్ధాంతము నే నెఱుఁగుదును. రెండవదానిని కొంచె ముగా నెఱుఁగుదును. మూడవది ఇంతవట్టు నా కచుంబితము. రెండవ మూడవ సిద్ధాంతములలోని విషయములు మొదటి సిద్ధాంతములో అంతర్గతము లని సర్వోదయమువలననే లేటవదును. తెల్లవారట తోడనే వీని ననుసరించి నా జీవితమును మలచుకొనఁ బ్రయత్నము చేసితిని.

ఫినిక్సు-స్థాపన

తైలవాటుటతోడనే ముమ్మొడుట వస్తుగారి కీ సంగతి చెప్పి తిని. సర్వోక్తయప్రభావము న న్నెటులు మార్చినదియు తెలిపితిని. ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రిక నొక పాలమునకు మార్చి అచట మన సహచరుల మండలమును నివసించి జీవికకు మాత్రము ధనము గొని సేద్యము చేసికొనుచు తీరికలో ఇండియన్ ఒపినియన్ పని చేయుద మని నా యభిప్రాయ మెఱిగించితిని. వస్తుగారి కిది బాగుండెను. ప్రతిమనుష్యునకును భోజనవ్యయమునకుఁగాను తక్కువలో తక్కువగా మూడుపాసు లని నిర్ణయించితిమి. ఇందు నలుపు తెలుపు భేదము లేదు.

కాని అచ్చుపనివారు పది పదియేపురు కలరు. కాని అడవిలో నుండుట వీ రందఱకును సమ్మత మగునా యని ఒక సంశయము. భోజనవ్యయముమాత్రమే పుచ్చికొని నివసించురా యని మఱియొక సంశయము. కాని, ఎవ రి ట్లుండఁజాలగో వారు మామూలు జీతములనే గొనుచు నివసింపవచ్చు ననియు, వీరును పిదప పిదప నీ యాదర్శమునకు వచ్చి ఆశ్రమమునందు ఉండిపోవలయు ననియు మే మిరువురమును ఆలోచించి తేల్చితిమి.

పనివాం డ్రండఱతో ఈసంగతి ముచ్చటించితిని. మదనజిత్తుగారివ్వపడగైరి. 'ఇది వట్టి తెలివిమాలిన పని. సర్వస్వమును ధారపోసిన యీ కార్యము మట్టిలో కలిసిపోవును. మరియు ఇండియన్ ఒపినియన్ పడిపోవును. ప్రెస్సుకూడ మూలఁబడును. పనివారందఱు పొటిపోదురు' అని వారికి భయమెత్తెను.

మా యన్నకుమారుడు ఛగన్‌లాల్‌గాంధీ ఈ ప్రెస్సులో పని చేయుచుండెను. వెట్టుగారికిఁ జెప్పినపు డితనికిని జెప్పితిని. ఇతనికి సంసారభారము కలదు. చిన్నవాటనుండియు నితనికి నాకడఁ బనిచేయుచుండుటయే ఇష్టము. నాపై నతనికి దొడ్డ విశ్వాసము. కావున నితఁడు మాటుమాట లేక వల్లె యని నాట నుండియు నాతోడనే యుండిపోయెను.

మూడవవారఁడు గోవిందస్వామి. ఇతఁడు ముద్రాయంత్రమును నడుపువాఁడు. ఇతఁడును ఇయ్యకొనెను. తక్కినవా రొప్పకొన లేదు గాని ముద్రాయంత్రముతోపాటు వస్తు మనిరి.

ఇటులు పనివారలతో మాటలాడుటకు రెణ్ణాళ్లకంటె నెక్కుడు పట్టినటులు లేదు. 'డరబను సమీపమున స్టేషనుకు దగ్గరగా శొక స్థలము కొవలసియున్నది' అను నొక ప్రకటనను వెంటనే పత్రికలో ప్రకటించితిని. ఫినిక్సులో స్థలము కలదని తెలియవచ్చెను. వెట్టు గారును, నేనును చూడఁబోయి ఏడురోజులలో ఇరువది యొకరములు కొంటిమి. అం దొక చిన్న నీటిబుగ్గ కలదు. కొన్ని మావులును, నారింజలును గలవు. దానికి అంటుకొని మఱియొక అరువది ఎకర ముల రూఢిండ మున్నది. అందు ఫలవృక్షము లెక్కుడు. ఒక ప్రాత యిల్లుకూడ నం దున్నది. కొంతకాల మయిన పిదప దానినిఁగూడఁ గొంటిమి. ఈ రెండు తునకలును గలిసి కేయి పానలు.

ఇట్టి సాహసకార్యములలో నేర్ పారసీ రుస్తుంజీగారు నాకు తోడు. నా యీ పని యతనికి నచ్చెను. ఇతఁడు తన గిడ్డంగులమీఁది టిక్‌రెకులు మొదలగువానిని ఇచ్చెను. బోయరుయధమున నాతోఁ బనిచేసినకొందఱు వడ్రంగులును, తాపీపనివారును నాకు సహాయులై కారఖానాపెట్టరి. ఒక నెలలో ముద్రాలయము తయారయెను. దానిపొడవు ౭౫ అడుగులు; వెడలుపు ౫౦ అడుగులు. వెట్టు మొదలగు వారు తామును కష్టించి వడ్రంగులతోపాటు ఉండిరి.

ఫీనిక్సులో గడ్డి ఎక్కువ. ఆబాతు తిన్నగా లేదు. ఇందు పొములు మొదలగువాని ఉపద్రవము కలదు; భయమును కలదు. మొదట మేము డేరాలు వేసికొని ఉండఁదొడఁగితిమి.

ముఖ్యకార్యాలయము పూర్తికాఁగానే ఒక యేడురోజులలో సామానులను గాడీలమీఁద వేసి ఫీనిక్సుకు పోయితిమి. అది డిరబ నుకు ౧౩ మైళ్లు; క్లవనుకు ౨౪ మైళ్లు. ఇటులు స్థలమును మాగ్నట వలన ఇంకితూక్ ఒపీనియక్ పత్రిక ఒకతూరి మెర్క్యురీ ప్రెస్సులో ముద్రణ చేయింపవలసిన స్పృశు.

ధనార్జనమునకు నాతోఁగూడ ఇండియానుండి వచ్చి యాయా యీ వ్యాపారములోనున్న నా బంధుమిత్రులను ఫీనిక్సులో చొప్పించుటకు ప్రయత్నింప దొరకొంటిని. నా రందఱును ధనము నార్జింపఁ గోరి దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వచ్చిరి. వీరికి నచ్చు జెప్పి తీసికొనివచ్చుట కదుఁ గష్టపుఁ బని; కాని కొందఱకు నామాట ఇష్టమయ్యెను. ఇట్టి వారిలో మగనలాల గాంధీ పేరు ఏటి తీసికొందును. ఏలన: మిగిలిన వాని కొలఁదిమాత్రమే ఫీనిక్సుననుండి మరల ద్రవ్యసంచయమునకు లేచిపోయిరి. మగనలాలగాంధీమాత్రము తన పనులు విడిచి నాకడకు వచ్చెను. నేటివఱకు నాకడనే యుండెను. మరియు తనబుద్ధిబలమున, త్యాగకీర్తివలన, అనన్యభక్తివలన నా ఆంతరికపరీక్షలలో నాకు సహచరుడై యుండెను. నామూలసహచరులలో అందఱకన్న నితని స్థానము మొదట. స్వయంశీక్షితులగు శిల్పిలలోఁగూడ నా యుద్దేశమున నితఁ డద్వితీయుఁడు.

ఈరీతిగా ౧౯౦౪ సంవత్సరమున ఫీనిక్సు సెలకొల్పఁబడెను. మరియు విఘ్నములు కష్టములు వచ్చుచున్న ను ఫీనిక్సు-సంస్థయు, ఇండియన్ ఒపీనియక్ పత్రికయు నేటికిని నడుచుచున్నవి. కాని ఈసంస్థ నారంభించిన నాటి కష్టములు, అప్పటి ఆశ:న, ఆకాభంగము లును వినఁదగినవి. పయి ప్రకరణమున ఆ విషయమునుగూర్చి ముచ్చటీంతును.

తొలిరేయి

ఫిక్సునందు ఇండియన్ ఒపినియన్ యొక్క మొదటి అంకమును ముద్రించి పంపుట నులభము కాలేదు. రెండు విషయములలో నేను జాగ్రత్త వహింపనిచో ప్రథమసంచిక ఒకవార మాంపవలసిరచ్చెడిదో, లేక కొంచె మాంపవలసియ్యెడిదో. ఈ సంస్థ యందు ఎంజీనుతో నడుపఁదగు యంత్రములు మొదలగువాని నుంచుట నాకు అంతగా ఇష్టముకాదు. మనము హాతికులమై చేతిపనినే కొరకొనినపుడు చేతితో నడపఁదగిన పనిముట్టులనే పెట్టుకొనవలయునని నాయూహ. కాని అపు డది సాగునటులు తోఁపలేదు. కాఁగా ఆయిర్ ఎంజీనును పెట్టితిమి. కాని ఎపుడేని ఈ నూనెమర ఆడకుండునచో అపుడు పని జరుగుట కొక చేతిమరనుగూడ పెట్టుట మేలని వెస్టుగారికి చెప్పితిని. వెస్టుగారు నామాట విని చేతితో త్రిప్పఁదగు చక్రము నొకటిగూడ నేర్పాటు చేసిరి. ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రికయొక్క ఆకారము దైనికపత్రికవలె పొడవును వెడల్పును. పెద్దమర ఆఁగిపోవుచో ఇంత పెద్ద ఆకారముగల పత్రికను వెంటనే అచ్చొత్తింప వీలుండదు. కావున పత్రిక అపుడపు డాఁగి పోవచ్చును. ఈ చిక్కును తొలఁగించుటకు, చిన్నపన్నాతో చిన్నమరమీఁద నడపుటకు వీలుగా పత్రిక ఆకారమును తగ్గించితిమి.

ఆరంభకాలమునందు ఇండియన్ ఒపినియను పత్రికను ప్రకటించునాటి ముందురాత్రి మాకందఱకును జాగరణము చేయవలసి వచ్చెడిది. పత్రికలు మడఁచుటకు చిన్నలనక, పెద్దలనక అందఱమును పదిగంటలనక, పండ్రెండుగంటలనక పనియగువఱకు కూర్చుండు

ఆత్మకథ

వారము; కాని తొలిరేయి ముఱుపురాదు. చట్టము మరపై బిగింపఁ బడెను; కాని ఎంజను బిగినెను. నడవనని మోరాయించెను. ఎంజనును సరిచేసి సాగించుటకు ఎంజనీయరును పిలిపించితిమి. అతఁడును. వెస్తుగారును పనిచేసిరిగాని వృథా. అందఱును చింత యుక్తులై కూరుచుండిరి. తుదకు వెస్తుగారు ఆసలుడిగి నాకడకు వచ్చి కనులు తుడుచుకొనుచు 'నేఁ డింక ఎంజను నడచు నాస లేదు. ఈ వారములో పత్రికను సకాలమునకుఁ బంపఁజాలము' అని పలికెను.

'సరియ. అందులకు మనము కనులు తడవ నక్కఱలేదు. ఇంకేమేని యుపాయ మున్నచోఁ జేసి చూతము. ఆఁ; ఆ చేతిచక్ర మేమయినది?' అనుచు నే నతని నూఱిడించితిని.

'ఆ చక్రము త్రిప్పటకు మనకడ మనుష్యు లేరే? మన మందఱ మేకమయినను దారిని తిప్పలేము. దానిఁ ద్రిప్పటకు తడవకు నలు గురితో జరూరు. పోనీ మన వాండ్రో అనినచో వా రందఱు నలసి యున్నారు.' అని వెస్తుగా రనిరి.

ఇంకను వడ్డంగ మంతయు కాలేదు. కాన వడ్డంగు లందఱు ముద్రాలయముననే నిద్రించుచుండిరి. నేను వారిదెసఁ జూపి—'వీరుగో వడ్డంగులు! మనము వీరి పాయము గొనరాదా? మన మీ రాత్రి యంతయు మేలుకని ముద్రణోపాయము చూతము. ఈ కర్తవ్య మింకను బాకీయున్న దనిపించుచున్నది'.

'వడ్డంగులను లేపి వీరి సాయము వేఁడుటకు నాకు ధైర్యము చాలదు. మరియు మనవారుకూడ నలసి యున్నారు, వారినిమాత్ర మేలులు లేపను?' అని వెస్తుగా రనిరి. 'అది నా పని' యని నే నంటి. 'అటులగుచో మనము ఒడ్డొక్కవచ్చును.' అని వెస్తుగా రనిరి.

నేను వడ్డంగులను లేపితిని. వారి సాయము వేడితిని. వారిని బలిమాలవలసిన పని లేకపోయెను. వారిటు లనిరి: 'మీ మిట్టి చిక్కున నక్కఱకు రానిచో మనుష్యులమా? మీరు పడుకొనుఁడు. మేము గుర్రములవలె పనిచేసెదము. మా కది యొక లెక్కకాదు.'

మరియు అచటి యచ్చుపనివాండ్లు గూడ సిద్ధులయియే యుండిరి.

అప్పుడు వెస్టుగారికి సంతోష మాఁగలేదు. అతఁడు పని చేయుచుఁ జేయుచు భజనకీర్తన లారంభించెను. నేనును వడ్డంగులలో కలిసితిని. మిగిలినవారును ఒకొక్క వరుసగా తిప్పు దొడఁగిరి. ప్రార్థన ఏడు కొట్టిరి. ఇంకను చాల పని మిగిలి యుండెను. 'ఇప్పు డింజనీయరును లేపుచో? ఈ పగటివెలుగున చూచిన బాగుండను. మీఁదట ఎంజిను నడచుచో మన పని సమయమునకు నెఱవేఱఁగలదు' అని నేను వెస్టుగారితో నంటిని.

వెస్టుగారు ఎంజినీయరును లేపిరి. అతఁడు లేచి నిలువఁబడి ఎంజినుగదిలోని కేఁగెను. కదపఁగనే ఎంజిను నడవఁదొడఁగెను. ప్రెస్సు హర్ష నాదముతో మాఱుమ్రొఁగెను. 'ఈ లెలివి రాత్రి ఎక్కడికి పోయెను? రాత్రి ఎంతమంది కొట్టుకొన్నను మొద్దువలె కదలలేదు. ఇప్పుడు చేయి వేయఁగనే ఏమియు ఎఱుఁగనటులు పరు గెత్తఁదొడఁగెను' అని అందఱునఁ దొడఁగిరి.

అప్పుడు వెస్టుగారో, ఎంజినీయరో ఇటులు జవాబు చెప్పిరి: 'దీనికి ఉత్తరము చెప్పట కతినము. యంత్రములుగూడ మనవలె విక్రాంతి గోరును. అప్పుడప్పుడు వీని స్థితి యిటులు కనుపట్టును.'

అ త్మ క థ

ఎంజను నడవకపోవుట చూయందలకును పరీక్షయనియు,
తులీ సమయమున నది నడచుట పరిశుద్ధునుగూపనికి కుభకుల
తునియు వాకుఁ దోఁచెను.

పత్రిక నియతవేళకు స్టేషనుకు ,చెల్లెను ; మే మందఱము
నిశ్చింకుల మయితిమి.

మా పట్టుదలకు ఫలముగా పత్రికకు నియమ మేర్పడెను.
ఫీనిక్సునందు స్వయంసహాయతావాతావరణ మారంభమాయెను. తరు
వాత బుద్ధిపూర్వకముగా ఎంజనును విడనాడి దృఢతాపూర్వకముగా
చేతిచక్రముతో పని నడపిన యొగ మొకటి ఈ సంస్థాపనములో
ప్రవేశించెను. అది ఫీనిక్సుపీఠనమునందు కడు దొడ్డయగు నైతిక
కాల మని నా యుద్ధేకము.

పోలాకుగూడ దిగెను

ఫీనిక్సులో ఆ సంస్థను స్థాపించిన పిదప కొలఁది కాలమే నేనం
దుండఁగలుగుట యొక విచారకారణము. దాని స్థాపించు
సమయమున అచట నుండవలయు ననియు, అచటనే నా పొట్ట గడపు
కొనవలయు ననియు, వకకాలకు విడనాడవలయు ననియు, అచటనే
యుండి నాచేతనయైన సేవ చేయవలయు ననియు, నాసేవయంతయు
ఫీనిక్సు-సాఫల్యమునందే పర్యవసంపదలయు ననియు నాకోరిక. కాని,
ఈ కోరికలు గొంతెమ్మకోరిక లాయెను. నే ననుకొనున దొకటి,
జరుగున దొకటి. ఇది మొదటినుండియు నా కనుభవము. తా నొకటి
తలఁచిన దైవ మొకటి తలఁచుఁగాక! సత్యసాధనముగాని, సత్యో
పాసనముగాని ఉద్దిష్టముగు నెడల మనుజుని ప్రయత్నములు భగ్నము
లయినను అవి అకుశలముగా పరిణమింపవు. మరియు కొన్ని వేళల
మనము తలపోయువంతకన్న నెక్కువ మే లొడఁగూర్చుటయు నా
కనుభవము. ఫీనిక్సునందు తలఁపని తలంపుగా కలిగిన పరిణామము
లును, తలఁపని తలంపుగా ఫీనిక్సుకుఁ గలిగిన స్వరూపమును మే
మనుకొనినంత మేలుతరములు కావు కాని అకుశలములు మాత్రము
కా వని నిక్కముగాఁ జెప్పఁగలను.

ఎవరికి వారు పనిపాట లొనరించి పొట్ట జరుపుకొనవలయు
నని నాయుద్దేశము కావున అచ్చుకూటమునకు దాపుగా నున్న పోల
మొక్కొక్కనికి మూఁడేసి యొకరములవంతున పంచివెట్టఁబడెను.
అం దొక చీలిక నావంతునకు వచ్చెను. ఇష్టము లేకున్నను టిక్ రేకుల
యిండ్లను వేసికొంటివి. రైతులవలె పూరియిండ్లలోఁగాని, ఇటుక

ఆత్మకథ

ఊరిలోఁగాని ఉండుటయే మా కిష్టముగాని అది నెఱవేఱలేదు. దానికి దీనికన్న వ్యయము హెచ్చు; కట్టుటకు కాలమును హెచ్చు. 'ఎపు డిండ్లు తయారగునా? ఎపుడు పనిపాటలు చేసికొందమా?' అని అందఱును తొందరపడిరి.

మనసుఖిలాల్ నాజరుగారే నాటికిని ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రికకు సంపాదకులుగా నున్నను వారు మాలో కలియలేదు. వీరికి డరబాజులో నిల్లు కలదు. డరబాజులో ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రిక కొక చిన్న కాఖ కలదు.

అచ్చుపాటమునందు జీతము గొని పనిచేయు కంపోజిటరులు ఉన్నను ఈ సంస్థలో నున్నవా రందఱును అక్షరములు కూర్చుట మొదలగున వన్నియు నేర్చుకొనవలసియుండు రని సంకల్పింపఁ బడెను. వీలనఁగా ఈ పని చాల తేలికయేగాని ఇది కాలమును చాల మ్రొంగును. కావున తోఁగడ నీ పని నెఱుఁగనివా రందఱు నిపుడు నేర్చిరి. నేనీ పనిలో నందఱకన్న కనిష్ఠుడనేగాని మగనలాల్ గాంధీ మాత్ర మందఱకన్న జ్యేష్ఠుఁడు. తన కత్తి తనకుఁ దలియ దని మగనలాల్ గాంధీ విషయమున నాయుద్దేశము. ఇతఁ డినివఱ కెన్నఁ దును అచ్చుపని యిసుమంతయు నెఱుఁగకున్నను చిటికలో నొక గొప్ప కంపోజిట రయిపోయెను; వడిలోఁగూడ దాటిపోయెను. ఇతఁ డింత కొలఁదికాలములో అచ్చుపను లన్నిటిలో ప్రావీణ్యము నుపాదించి నన్ను ఆశ్చర్యచకితుని జేసెను.

మే మింకను కాల నిలఁద్రొక్కు కొనలేదు. గృహనిర్మాణ మింకను పూర్తికాలేదు. ఇట్టి స్థితిలో నా కీ నూతన కుటుంబమును నిడిచి జోహాన్సుబర్గ్ వెళ్లవలసివచ్చెను. అక్కడి పనులన్నియు పలు కాలము పాడునెట్టి యుంచుటకు నా కవకాళము లేకపోయెను.

౨౧ పోలాకుగూడ దిగెను

జోహాన్సుబ్బగృకు వచ్చి పోలాకుగారితో ఈ గొప్ప మాన్య నంతయుఁ జెప్పితిని. తా నొసఁగిన పుస్తకమువలనఁ గలిగిన యీ తరిణామము వినఁగా నతని యానందమున కొక యెల్ల లేకపోయెను. 'అందు ప్రవేశించుటకు నాకును వీలుండునా?' అని అతఁ డాసక్తితో నడిగెను.

'లేకేమి ? తప్పక వీలుండును' అని నే నంటిని.

'మీరు డొఁ యనుచో నే నిపుడే తయారు' అని పోలాకుగా రనిరి.

ఇతని దార్ఢ్యము నన్ను ముగ్ధుని గావించెను. తనను తనపనిలో నుండి ఒక సెలలో విడుదల చేయుండని క్రిటిక్ పత్రికాసంపాదకునకు నోటీ సిచ్చి సెల వయిపమ్మట నతఁడు ఫీనిక్సు చేరెను. తన కలుపు గోలుతనముచే నందఱుకును మంచివాఁడై యతఁడు మాకుటుంబ ములో నొకఁ డయిపోయెను. నిరాడంబర జీవనము చాలఁ బ్రియ మగుటచే ఫీనిక్సులో నుండుట ఇతనికి ఇనుమంతయుఁ గష్ట మనిపింపక స్వాభావికమును, ఇష్టతరమును ఆయెను.

కాని నే నతని నెంతోకాల మచట నుండనీయలేదు. రిచ్ గారు సీమకు వెళ్లి లాను ముగించుకొని రాఁదలఁచెను. ఆఫీసుపని యంతయు నాయొక్కనివలన తేలదు. కావున ఆఫీసులో నుండుమనియు, వకీలుగా తయారగు మనియు పోలాకుతోఁ జెప్పితిని. అతఁడు వకీలుగా తయారయిన పిదప తుదకు మే మిరువురమును ఫీనిక్సులో నుండిపో వచ్చు నని నాయభిప్రాయము.

నాయభిప్రాయము లన్నియు తుదకు తలక్రిందు లయిపోవుట నిక్కము. తన నమ్మినవారితో నిసుమంతయు వాదింపక వారితో

ఆత్మకథ

ననుకూలముగఁ జోవు నుంచితనము పోలాకుగారిలోఁ గలదు. 'మీ కే జీవనము మేలి దని తోచునో నాకును దాననే నుఖము. నే నీ యాశ్రమమును వికసింపఁ జేయఁగల ననుకొందును. అయినను నే నచటికి వచ్చుచో మన యాదర్శములు త్వరగా ఫలించు నని మీ యభిప్రాయ మగునెడల నే నిదె వచ్చితిని' అని నాకు పోలాకుగారు వ్రాసిరి. నే నీ యుత్తరమునకు సంతసించితిని. పోలాకుగారు ఫినిక్సును వీడి నాయాఫీసులో పని చూడఁ దొడఁగెను.

అసమయముననే స్కాచ్ థియాసఫీ స్టాకెడు నాకడ లావరీ క్షుకు తయారగుచుండెను. అతనినిగూడ పోలాకుగారి ననుకరింపు మంటిని. అతనిపేరు మేకిన్ టాయర్.

నే నిటులు ఫినిక్సుయొక్క ఆదర్శములను వడిగా సిద్ధింపఁ జేయు శుభచింతలో నుంటిని. కాని దీనికి భిన్నమగు జీవనమునందు తగులుకొని ఒక నాఁటికంటె మఱియొక నాఁడు లోఁతు లోఁతులకుఁ జోవుచుంటిని. దైవసంకల్ప వింకొకవిధముగా నుండనిచో నిరాడంబరజీవన మను నీ మోహశాలములోనే చిక్కు పడియుందును.

నేనును, నా యాదర్శములును కల్పన కందని రీతిగా నెటులు సంతోషింపఁబడెనో తెలుపుటకు కొన్ని ప్రకరణములు పట్టును.

రాముడే రక్షకుడు

దేశమునకు వడిగా వెళ్లగల నని కాని, వెళ్లి దేశమున స్థిరపడగల నని కాని ఆశ పెట్టుకొనలేదు. ఒకయేడాదిలో తిరిగి వస్తునని వాభార్యకు వాస యిచ్చితిని; ఏడాది గడచెను గాని మరలుమాట కానరాలేదు. ఓదప ఆజబిడ్డలను రావించుకొన నిశ్చయించితిని.

బిడ్డలు వచ్చిరి. వారిలో రామదాసును ఉన్నాడు. ఓడలో నితనికి కప్పెనుతో మిగుల చనవాయెను. ఇతఁడు కప్పెనుతో, వాడు కొనుచు చేయి విలుగఁగొట్టుకొనెను. కప్పెను కడు జాగ్రత్తతో ఓడ వైద్యునిచే కట్టుగిట్లు కట్టించెను. జోహన్నబర్గవకు వచ్చువఱకు నితనిచేయి బద్దలతో కట్టబడి రుమాలులో పొట్లముగా వ్రేలాడుచుండెను. స్త్రీమఠలోని డాక్టరు చాల మంచివాఁడు. ఇంటికి వెళ్లగనే మంచివైద్యునిచే కట్టు కట్టంపుమని అతఁడు చెప్పియుండెను.

అప్పుడు నాకు మృచ్చికిర్యపై చాల ముగ్ధు. నా అనార్య వైద్యమునందు నమ్మకము గలవారిచే నేను మృజ్జలవైద్యమును చేయించుచునే యుంటిని. ఇక రామదాసునకు వేలువైద్య మెటులు? అతనికి ఇంచుమించు ఎనిమిదేండ్లు. 'నేను నీగాయమునకు కట్టు కట్టెదను; నీకు భయములేదు కదా' అని నే నతని నడిగితిని. అతఁడు ననుచు కట్టు మని నా కనుజ్ఞ యిడెను. అతనికి మంచిచెడుల లేర్పఱింపుకొను శక్తిలేదు కాని కూరగాయల వైద్య మేదో, మంచివైద్య మేదో తెలియును. ఇంతియకాక అతనికి మాయంటి వైద్యము తెలి

అ త్మ క థ

యును. నాయెడల నతనికి నమ్మకము కావున దీనివలన గతనికి కొంచె మేనియు పెదురు పుట్టలేదు.

నేను కట్టు విప్పితిని. అతడు నాచేయి వడఁకుచుండెను. గుండెలు కొట్టుకొనుచుండెను. గాయము కడిగి మట్టి పట్టి వయించి వెనుకటివలె కట్టు కట్టితిని. ఈరీతిగా నెల గడచువఱకు గాయము మానిపోయెను. డాక్టరు కట్టుకట్టినను నెలకుఁగాని మానుపట్టదని స్త్రీమరు- వైద్యుఁడు చెప్పెను.

దీనిచే గృహవైద్యమునెడల నా నమ్మకమును, దానిని చేసి చూడవలయుననెడు సాహసమును వృద్ధిపొందెను. ఈపిదప నావైద్య కోధనకు విషయము లెక్కుదాయెను. గాయములు, జ్వరములు, అజీర్ణము, కామిల యీ మొదలగు రోగములు కలస్త్రీతరుఘలచే చేయుచితిని. చాలవట్టు మేలు కలిగెను. కాని నాకు నేఁ దానాఁటి నమ్మకము లేదు. ఇంతియకాక ఈప్రయోగములలో ఆపద గలదని అనుభవ మయినది.

ఈప్రయోగముల నిచటఁ దెలుపుట అవి తప్పక పనిచేయు ననుటకుఁ గాదు. ఇట్టి దేదియు తప్పక పనిచేయు నని నామతము కాదు. డాక్టరులును తమప్రయోగములనుతీంచి అటులు తెలుపఁ జాలరు. కావున నీనిని గూర్చి చెప్పు నాయుద్దేశ మిది: ఎవ రీక్రొత్త ప్రయోగములను చేయఁగోరుదురో వానిని తమమీఁదనే ప్రయోగించుకొని చూడవలయును. ఇటు లొనరించినయెడలనే సత్యము వడిగా ప్రకాశమొందును. మరియు ఇట్టి ప్రయోగమును చేయు వారికి ఈశ్వరుఁడే వైద్యుఁడై కాపాడును.

మృచ్ఛికత్పలో నెట్టి చిక్కులుకలవో తెల్లవారి సాంగత్యము లోను అట్టి చిక్కులు కలవు. ఈ రెంటును ఒకటియే భేదము. ఈ తుదిచిక్కులను నేను లెక్కగొనిలేదు.

పోలాకుగారిని నాకడకు రమ్మంటిని. అతడు వచ్చి నాయకుఁ గుఁడమ్మనివలె నుండఁజొచ్చెను. పోలాకుగారికి చాల దినములక్రిందనే ప్రధానము జరిగెను గాని వివాహ మింకను గాలేదు. ఉచితసమయమున వివాహము చేసికొందమని వారిరువు రనుకొనిరి. కాని డబ్బు కూడఁబెట్టుకొనినపిదప పోలాకుగారు పెండ్లి చేసికొన నెంచిరిని నేననుకొంటిని. నాకంటె వీరికి రస్కినుగ్రంథపతనమునను లెక్కువ. కాని పాశ్చాత్యవాతావరణమునందు రస్కిను చెప్పిన చొప్పున జీవనమును సరిగా మార్చుకొనుట మిగుల కష్టపడినఁగాని సమకూరదు. ఒక సాఁడు పోలాకుగారితో నే నిటు లంటిని: 'హృదయమున ప్రేమ నాటుకొనిన పిదప కేవలము ద్రవ్యాభావముచే వియోగమును సహించుటుచితము కాదు. ఇటులగుచో నిజుపేద లెన్నఁటికిని పెండ్లాడఁజాలరు. మరియు ఇప్పుడు మీరు నాకడనే యుంటిరికదా! కావున ఇంటిరోక్కమునకు వెళుకుకొన నక్కఱలేదు. మీ కుచితమని తోచుచో పెండ్లాడుఁడు.'

పోలాకుగారి కెన్నఁడును ఒకమాటను రెండుమాటలు చెప్పఁబని కలుగలేదు. వడిగా నామాట వీరికెక్కెను. పోలాకుగారికి కాఁబోవు నిల్లాలు సీమలో నుండెను. ఆమెకు ఉత్తరము పోయెను. ఆమె యియ్యకొనెను. ఒకనెలలోఁగా పెండ్లి చేసికొన జోహాన్ను బర్గు వచ్చెను.

పెండ్లికిఁ గొంచెమైనను ఖర్చు లేదు. మామూలు వస్త్రములే గాన వస్త్రములకును వ్యయము లేదు. మంత్రతంత్రములకును ఆవశ్యకత లేదు. పోలాకుగారి యిల్లాలు క్రైస్తవి. పోలాకుగారు యూదులు. వారిరువురికిని సామాన్యమయినది నీతిసర్వము.

అ త్మ క థ

ఈ వివాహసమయమున మనోరంజకముగు నొక ప్రసంగము జరిగెను. ట్రాన్సువాలులోని పెండ్లిండ్ల రిజిస్ట్రారు నల్లవారల పెండ్లిండ్లను రిజిస్టరు చేయఁడు. నేను పెండ్లి పెద్దను. మేము కోరుచో పెండ్లి పెత్తనమున కొక తెల్లవాఁడు దొరకఁబోఁడు గాని పోలాకు గారి కిష్టము లేదు. కావున మేము మూపురమే రిజిస్ట్రారుకడకు వెళ్లితిమి. ఈ పెండ్లికి మధ్యస్థుఁ డొక నల్లవాఁడట! పెండ్లి చేసికొను వారు తెల్లవారట! వారు తెల్లవారే యని రిజిస్ట్రారు ఎటులు నమ్మును? కావున 'నేను విచారించిన పిదపఁగాని రిజిస్టరుచేయ'నని అతఁ డనెను. ఎఱునాఁ డాదివారమునాఁడు కిసిమిసి పండుగ. పెండ్లి తనలన్నియు ఆయెను. పెండ్లి రిజిస్టరు చేయుట కీ రీతిగా వాయిదా వడుట సహింప నశక్య మాయెను. నేను పెద్ద మేజిస్ట్రేటు నెఱుఁగు చును. అతఁ డీరిజిస్ట్రేచరుడిపార్టు మెంటున కధికారి. నే నీ దంపతు లను వెంట నిడికొని అతనిముందర హాజరయితిని. అతఁడు నవ్వి చీటి వ్రాసి యిచ్చెను. పెండ్లి రిజిస్టరులో పడెను.

నేటివఱకు మాయింట నున్నవా తెల్లరును తెల్ల మగవారే. ఇత్రు డొక యపరిచితయగు నొక తెల్లయామె మాయింట విడిసెను. నాకును వీరికిని విలుపులు కలిగిన గుఱుకులేదు. పలుజాతులవారను, పలుప్రకృతులు గలవారును వచ్చిపోవుచుండునట్టిది మాయిల్లు. నా భార్య కింకను ఇట్టియెడ ననుభవము తక్కువ. అట్టియెడ వీరి కింకన కలియకపోవుచో నది యంత ఆశ్చర్యము కాదు. సజాతీయులచేతను, విజాతీయులచేతను కలగూరగంప యగు మాయింట నేదేని మాట శ్రద్ధతో నది సజాతీయకుటుంబములో శ్రద్ధదానికన్న నెక్కుడయి నది కాదని చెప్పవచ్చును. అదియు అతి సాధారణము. ఈ సజాతీయ విజాతీయ భేదము మన మనోభ్రాంతి. వాస్తవమునకు మే మందఱును ఏకకుటుంబములోని వారము.

ఇక వెట్టుగారి వివాహముమాత్ర మిచట గేల చెప్పరాదు? ఈసమయమున బ్రహ్మచర్యమును గుఱించి నా మనస్సు పరిపక్వము కాలేదు. కావున బ్రహ్మచారులగు మిత్రుల కందఱకును పెండ్లిండ్లు చేయించుట నాపని. వెట్టుగారు తలిదండ్రులఁ జూడఁబోవ సమకర్తరి. 'పెండ్లి చేసికొని మఱి రం'డని వీరికి నే సలహా ఇచ్చితిని. ఏలనఁగా, ఫీనిక్సున మే మందఱ మిండ్లు కట్టుకొంటిమి. మరియు మే మందఱ మును కర్నకుల మయితిమి. కావున పెండ్లి యనినఁ గాని, వంశవృద్ధి యనినఁ గాని మాకు భయంకరము కాదు.

వెట్టుగారు లెప్పరులో నొక శుందరిని తెండ్లాడి పెంట్లదీసి కొని వచ్చెను. ఈమె తలిదండ్రులు మొదలగువారు లెప్పరులో చెప్పలు కుట్టు నొక పెద్ద ఫాక్టరీలో పనివారు. ఆమెకును ఆంధ్రుల కొంత అనుభవము కలదు. ఈమెను నేను శుందరి యంటిని. ఏలయన నేను గుణారాధకుఁడను. మనుజులకు సత్యమయిన సౌందర్య మేది? గుణము! వెట్టుగారు తన యత్తగారిని గూడఁ దీసికొనివచ్చిరి. ఈవృద్ధు నేటికిని జీవించియున్నది. ఈమె తన పూనికచేతను, ఎప్పుడును నవ్వెచుండు స్వభావముచేతను మాకు సిగ్గు కలిగించెడిది.

ఇటు లెల్ల మిత్రుల పెండ్లిండ్లు చేయించుచు, అటు నల్ల మిత్రులను మిమిగాఁజిడ్డలను దీసికొని రండని ప్రోత్సహించుచుంటిని. ఆచట నయిదాఱు హిందూస్తాని కుటుంబములు కౌఠరముండి పెంపొందఁదొడఁగెను.

ఇంటి దెస

ద్రుబనులో నున్న యింటిలో కొంత మాగ్గు చేయవలసి యున్నది. కాని అచట ఖర్చు ఎక్కువ. ఇపుటిపుడే మితవ్యయము మొదలాయెను. ఇంక జోహాన్సుబగ్గులో సర్వోదయగ్రంథము ననుసరించి పరివర్తనము చేయవలసినది బోలెడు.

ఒక బాంస్టరు ఇంటిలో ఎంత ఖర్చు తగ్గింపవచ్చునో అంత ఖర్చును తగ్గించితిని. అయినను కుర్చీలు, బెంచీలు మొదలగు కొంత సామగ్రి లేనిచో పనులు సాగవు. సత్యమును నిరాడంబరజీవనము మనసునందు పెరిగెను. కొన్ని పనులు స్వయముగా చేసికొన పట్టుదలకలిగెను. పిల్లలనుగూడ ఆరీతిగనే తయారుచేయ దొరకొంటిని.

ఒకారు రొట్టెను కొనుట మానితిని. మానీ చెప్పిన రీతిగా పులియఁబెట్టి గోదామ పిండితో చేతి రొట్టెలు చేసికొనఁ దొడఁగితిని. ఈ రొట్టెలకు మిల్లులలోపిండి పనికి రాదు. చేతితో విసరిన పిండి ఆరోగ్యకరము. నెలయు తక్కువ. కావున ఏడు పాను లిచ్చి ఒక చేతిమరను కొంటిని. దీనిచక్రము కడు బలవు. త్రిప్పట కొక నికి బలవు; ఇరువురికి నులువు. నేనును, పోలాకుగారును, బాలురును ముఖ్యముగా ఈ చక్రమును త్రిప్పుచుందుము. అపుడపుడు కస్తుర బాయియు. తఱుచుగా ఆమెకు ఈ సమయము వంటపేళ. మిసెస్ పోలాకుగారు ఇపుడు చక్రము త్రిప్పటకు వచ్చుచుండిరి. ఈ కసరతు పిల్లలకుఁ జాల హేలు. ఈపనినిగాని, చుఱియొక పనినిగాని నేనెఱుదును పిల్లల నెత్తిపైఁ బెట్టను. కాని వారది యొక ఆటగా చక్రమును ద్రిప్ప వచ్చుచుండిరి. అలసట కలుగఁగనే వారికి నెలవు. పిల్లలును,

మందు చెప్పబోవు నింకకొందఱును నాతోపాటు పని చేయకుండ లేదు. నాకడ మొదటబాగాయిలు లేకపోలేదుగాని, వారిలో పలువురు కడు సుల్లాసముతో పనిచేసిరి. 'అబ్బో, అలసట అయినది' అని చెప్పవారు కొలఁదిమంది అని గుర్తు.

ఇంటి బాగుచేత కొక నాకరు కలఁడు. అతఁడును మాకుటుంబములో నొకఁడుగా నుండెను. పిల్ల లెల్లరు నతనికి సాయము చేయుచుందురు. పాకీవాఁడు వచ్చి మలమును ఎత్తుకొనిపోవుచుండును. మఱుగు దొడ్డి కడుగుట, ముంగిలి మొదలగువానిని కడుగుట ఈపనులను నాకరునె త్తిపై నిడక, అతఁడు చేయునని ఆకపెట్టుకొనక మేమే చేయుదుము. ఇట్టిపనులు మేమే చేసికొనుటవలన పిల్లలకు అలవాటును, పరిశ్రమయు కలిగెను. దీనికి ఫలముగా నాపిల్లలకు మలము నెత్తుటలో లోత పోయెను. మరియు ఆరోగ్యమును గుఱించిన సామాన్య నియమములను సులభముగ గ్రహింపఁగలిగిరి. జోహాన్ను బద్దలో సామాన్యముగా జబ్బనుమాటలేదు. ఎపుడేని వచ్చుచో పిల్లలు నేవచేయుచుండువారు. వారి కీపని యన్న నుత్సాహముగూడ మెండు.

వీరికి నే నక్షరజ్ఞానము కలిగింపఁ బ్రయత్నము చేయలేదనఁజాలను గాని దానిని త్యాగము చేయించుటలో సంకోచింప లేదు. కావున నా కొమరులు నాపై నేరము మోసిరి; కొన్నిమాటలు తమ అసంతృప్తిగూడ కనఁబఱచిరి. ఈయెడ కొలఁదిగా నా దోష మొప్పుకొందును. వీరి కక్షరజ్ఞానము కలిగింపవలయు నని నాకు చాల కోరికయుండెను. ప్రయత్నముగూడఁ జేసితిని. కాని యిందులకెప్పుడు నేదో యొక విఘ్నము తగులుచునే వచ్చెను. ఇంతియకాక, యింటికడ వీరి కెవరిచేతనేని చదువు చెప్పించు ప్రయత్నము జరుగలేదు. వీరిని నాతో నడిపించి ఆఫీసుకు తీసికొని పోవుచుంటిని. ఆఫీసు వల్ల మైశ్లదూరము. ఇది వారికిని నాకును ఖుర్రీకలి* యయ్యెడిది. నడచుచు నడచుచు వీరికి చెప్పచుంటిని. అదియును నాతోఁ

గూడ మఱియొక మిత్రుఁడు నడచి రాకున్నట్లుడే. వారు ఆఫీసుగా
 క్లయంటలతోడను, గుమాస్తాలతోడను చనవుగా నుండెడివారు. నేను
 వీడని చెప్పుచో చదువుకొనెడివారు, ఇటు అటు తిరుగాడువారు.
 బహుశుండి యేడని కావలయుచో చెచ్చిపెట్టుచుండెను వారు.
 సర్వశ్రేష్ఠుడగు హరిలాలుగాక మిగిలినవా రెల్లరును ఈరీతిగనే
 పెంచబడిరి. హరిలాలు దేశమునందే యుండెను. నేను ప్రతిదినమును
 నియమముగా నొక గంటచొప్పున వీరికి జదువు చెప్పుచు వచ్చినచో
 రావలసినవిద్య వీరికి వచ్చెడిది. నేనిటులు చేయఁబాలక పోయినందు
 లకు నాకును, నాకుమారులకుఁగూడ నీవిషయమున చింత ఉండనే
 యుండెను. హరిలాలు తన యసంతుష్టిని పలుమాఱులు నాకడిసే
 చెప్పెను. పలువుర యెదుటఁగూడఁ బ్రకటించెను. మిగిలినవారు ఉదా
 రతతోఁజేకొని ఈ దోష మనివార్య మని తలపోసి దీనిని సైరించిరి.
 దీనికిఁగాను నాహృదయమున పశ్చాత్తాపము లేదు; కాని యేమేని
 యున్నచో నది నే నాదర్శమును తండ్రిని కాననియే. కాని లోకసేవ
 కొఱకు వీరియతరుజ్ఞానము నాహుతి చేసితి నని నాయభిప్రాయము.
 దీనికి మూలము అజ్ఞానమైన నగుఁగాక అది సద్భావ పూర్ణమయిన దని
 నే ననఁగలను. నేను వారిచరిత్రమును తిన్నగాఁ జూచుటలో సోమరిని
 కాలేదు. ఇది తలిదండ్రులకు అవశ్యక ర్తవ్యమని నాతలఁపు. నే నింత
 శ్రయత్న మొనరించియున్నను నాకుమారుల జీవనమునం దేదేని
 దోషగు కలదేని అది నాప్రయత్న లోపమువలన జరిగినది కాక
 మాదంపకుల దోషములకు ప్రతిబింబ మని నాయుద్దేశము.

బాలకులు తలిదండ్రుల రూపములకు మాత్రము కాక వారి
 గుణదోషములఁగూడ వారసు లగుదుర. చుట్టప్రక్కల నాతావర
 గమువలన ననేకప్రకారములగు మంచి గుణములుగాని, చెడుగుణములు
 గాని వారి కలరదుట నిక్కమేకాని ప్రధానగుణముమాత్రము తండ్రి
 తాతలనుండి సంక్రమించును. ఇట్టి సంక్రామకదోషమునుండి తప్పు
 కొనఁగలిగిన బాలకుల నే నెఱుఁగుదును. ఇది ఆత్మయొక్క మూల
 స్వభావము. అది యీ దోషముల బలిగొనును.

నాకుమారుల కింగ్లీషు చెప్పించు విషయమున నాకును, పోలాకు గారికిని పలకూతులు తీవ్రముగా సంవాదము జరుగుచు వచ్చెను. భారతీయులగు తలిదండ్రులు తమబాలురకు బాల్యమునుండియు ఇంగ్లీషు చెప్పించి ఇంగ్లీషు మాటలాడుట యలవణుతురేని వారు శకమునకును, తమబిడ్డలకును ద్రోహము చేయువా రని మొదటినుండియు నాయభిప్రాయము. ఇట్టి బాలురు తమ జాతియొక్క ఆధ్యాత్మిక సాంఘిక జ్ఞానమునకు వారసులు కాలేకపోవుటయేకాక తమ దేశమునకును, జగత్తునకుఁగూడ నేన చేయుటకు సరియగు సర్వతన శోలు పోవుచున్నారనియు నా యభిప్రాయము. కావున ఎఱిఁగియెఱిఁగియే నేను నా కుమారులతో మాగుజరాతియే మాటలాడుచుంటిని. పోలాకు గారి కిది యిష్టము కాదు. 'మీరు వారి భవిష్యమును పాడుచేయుచున్నారు. బాలురను పిన్న నాటనుండియు ఇంగ్లీషువంటి వ్యాప్తి చెందినభాషలో తరిఫీదు చేసినచో ఇప్పటి జీవనసంఘర్షమునందు మిగిలినవాఁకంటె నగ్రేసరులు కాఁగలరు' అని పట్టుదలతోను, ప్రేమతోడను పోలాకుగారు వాదించిరి. నా కీ వాదము గొంతుక దిగలేదు. తుదకు, నావాదమే వారికి నచ్చెనో, లేక నాబండపట్టును జూచి వారే వాదింప మానిరో నా కిపుడు గుర్తుచాలదు. ఇది ౨౦ ఏండ్ల క్రింది ముచ్చట. అప్పటి నా యద్వేషము లనుభవముతోపాటు వృద్ధి జెందెను. నాబాలుర కక్షురజ్ఞానము సంపూర్ణముగా లేకున్నను మాతృభాషలో సామాన్యజ్ఞానము సహజముగానే సంప్రాప్తమాయెను. దీనివలన వీరికిని లాభము కలిగెను, దేశమునకును గలిగెను. వారిపుడు పరదేశులవలె నుండరు. వారికి సహజముగా రెండు భాషలు వచ్చెను. ఎక్కువమంది ఇంగ్లీషు మిత్రులతో సహవాసము ఉండుట చేతను, ఇంగ్లీషు ప్రధానభాషగా మన్న దేశమున నుండుట చేతను వారు నులభముగా ఇంగ్లీషు చదువను వ్రాయను నేర్చికొనిరి.

జబూతిరుగుబాటు'

ఇట్లు కట్టుకొనిన పిదపఁగూడ స్థిరముగా నొకచోటున నుండుగలుగుట నాయదృష్టములో వ్రాయఁబడియుండలేదు. జొహాన్ను బర్గులో కే మందఱము ప్రోగయి నివసించు మొదలిడితిమి. ఇంతలో తలవని తలంపుగా నొక ఘటన జరిగెను. నేటాలులో జబూలు తిరుగుబాటు చేసి రని సమాచారము వచ్చెను. జబూలయెడల నాకు ద్వేషము లేదు. నా రేభారతీయునకేని అపకారము చేసియుండలేదు. తిరుగుబాటునెడఁగూడ నాకు సందియమే. కాని ఆసమయమున ఇంగ్లీషుపరిపాలనము లోకకల్యాణమున కని నేను భావించుచుంటిని. నాకు దానియెడ దౌర్జన్యము. దాని క్షయము నా కిష్టము కాదు. కావున బలమును ఉపయోగించుటలో నీతి యనియు, అనీతి యనియు విచారించుటలు న న్నడ్డగింపలేదు. నేటాలుకు ఏదేని ఆపద వచ్చినచో తన్ను రక్షించుకొనుటకు స్వయంసేవక సేన కలదు. ఆపత్సమయములయందు ఇందు భారతీయులనుగూడఁ జేర్చికొందురు.

నాకు నేటాలుతో చాల సంబంధ ముండుటచే నేనును నొక నేటాలువాని నని యనుకొనుచుంటిని. కావున 'అక్కఱ పట్టుచో గాయపడినవారికి పరిచర్య చేయుట కొక హిందూస్తానీ సేవకసేనను తీసికొనివచ్చుటకు తయారుగా నున్నా' నని గవర్నరుకు ఉత్తరము వ్రాసితిని. గవర్నరు వెంటనే యంగీకరించెను. ఇంత యనుకూలముగా, మరియు నింతవడిగా నుత్తరము వచ్చునని నే ననుకొనలేదు. నే నతనికి ఉత్తరము వ్రాయకముందే నా పనిని నేను చేసికొనియే యుంటిని. గవర్నరు నాప్రస్తావనమును అంగీకరించినచో జొహాన్ను బర్గులోని సంపార మెత్తివేయఁ దలఁచితిని. పోలీసుగారు వేటయొక చిన్న యింటిని మాటాడుకొని యుండుదురు. కస్తురబాయి

ఫీనిక్స్లో నుండును. కస్తురబాయియు నిందులకు సంపూర్ణముగా వంగీకరించెను. ఇట్టి పనులలో నామె నామాట కన్నఁడు నెడురాడి యున్న గుర్తు లేదు. గవర్నరుకడనుండి వాబు రాఁగనే ఇంటివాని కొకవల నోటి నీచ్చితిని. కొంతసామాను ఫీనిక్స్ వెళ్లెను; కొంత పోలాకుగారికడ నుండెను.

డర్బను వెళ్లి నేను మనుష్యులను పోగుచేయ మొదలిడితిని. అందులకు పలువురతో పని లేదు. మే మిరువది నలుగురము తయారయితిమి. అందు నేను గాక నలుగురు ఘూర్జరులు. మిగిలినవారు గిరి మిట్-ముక్తులగు దాక్షిణాత్యులు. ఒకడు పఠాను.

ఫీఫ్ మెడికల్ ఆఫీసరు నన్ను టెంపరరీ సార్జంటు మేజరును జేసెను. నాయిచ్చగించిన మఱి మువ్వరను సార్జంటులఁ జేసెను. మఱియొకనిని కార్పొరల్ చేసెను. సరకారువారె మాకు దుస్తు లిచ్చిరి. పనిచేయువారి గౌరవము రక్షింపఁబడు టాకటి, పనులు లేలికగా జరుగుట రెండు, ఇట్టి పదవు లొసంగుట రివాజగుట మూడు, దీనికి ప్రయోజనములు.

ఈ దశము ఆటవారముల దాఁక సంతతము పనిచేసెను. 'తిరుగుబాటు'చేసిన తావున కే నరిగి చూచితిని. అచట తిరుగుబాటును మాటయే కానరాదు. ఎదురుగా వచ్చువాఁడే లేడు. దీనిని తిరుగుబాటునుటకుఁ గల కారణ మిది: క్రొత్తగా తమపై విధింపఁబడిన పన్ను ఈయవల దని ఒక జాలూసరదారు జాలూలకుఁ జెప్పెను. ఆ పన్ను వనూలుచేయుట కొక సార్జం టుచటికి వెళ్లెను. వానిని పట్టుకొని కొట్టిరి. ఇది జాలూ తిరుగుబాటు. అయిన దాయెను; నా హృదయము జాలూల దెస నుండెను. మేము ప్రధానకార్యాలయము కడ కరిగితిమి. జాలూవారిని నేవింప మమ్ము నియమించిరి. దీని నాకు మఱికొంచె మానందము కలిగెను. 'గాయపడిన ఈ జాలూలకు తెల్ల వారు సేవచేయుట కిష్టపడుటలేదు. నే నేకాకి నేమి చేయఁగలను? మీరి గాయములు క్రుశ్శినవి. మీరు వచ్చితిరి, మేలాయె. నిరపరాధు

లను వీరి యెడల నీశ్వరునకుఁ గృప గలిగఁ గావలయు'నని వైద్యాధి
కారి మాకు స్వాగత మొసఁగెను. ఇటుపై నరేంద్రు మాకు పట్టీలును,
పురుగులను జంపు నీరును ఇచ్చి గాయపడినవారికడకు మమ్ముఁ
గొంపోయెను. మమ్ముఁ జూడఁగనే వారికి ప్రాణములు లేచినచ్చెను.
తెల్ల సోలరులు వారికిని మాకును నడుమ నున్న కటకటాలనుండి
తొంగిచూచుచు, కట్టు కట్టవలదని మమ్ము నిషేధించుచు జూలాలను
బూతులు తిట్టెడివారు. ఆ తిట్లకు మేము చెవులలో వేళ్లు దోపు
కొనెడివారము.

క్రమక్రమముగా నా కీ తెల్ల సిపాయలతో పరిచయమాయెను.
విదప వారు మమ్ము నివారింప మానుకొనిరి. ఆ నేనలో ౧౮౯౬ సం
త్సరమున నాతో ఘోరముగా విరోధించిన కర్నల్ స్పౌర్ కోల్ న్
అను వారును, కర్నల్ వాయలీ గారును గలరు. నే నీ పనిలో నుండుటఁ
జూచి వారు చకితు లయిరి. వారు నన్ను ప్రత్యేకముగా పిలిచి
ధన్య వాదములు సలిపి జనరల్ మెకంజీ గారికడకుఁ గొంపోయి
వారితో నాకుఁ బరిచయము కలిగించిరి.

వీ రందఱును అసలు సైనికు లని పాఠకులు తెలఁపకుందురు
గాక! కర్నల్ వాయలీ గారు ప్లేడరు. కర్నల్ స్పౌర్ కోల్ న్ గారు
ఒక కపాయిదుకొణమున కధిపతి. జనరల్ మెకంజీ గారు
జేటాలునం దొక ప్రసిద్ధభూస్వామి, కర్న టుఁడును. వీ రెల్లరును
స్వయంసేవకులే. స్వయంసేవకు లగుటకుఁ గాను సైనికకీతును, అను
భవమును వీరు సంపాదించిరి.

మే ముపచరించు రోగులు యాధమున గాయపడినవారు కారు.
అనుమానముచే వీరిలో నొక జట్టు చెఱసాలలోఁ బెట్టఁబడెను. జన
రలుగారి యాజ్ఞవలన వీరు కొరడాలచేఁ గొట్టఁబడిరి. ఆ దెబ్బలవలన
వీరికి గాయములాయెను. చూచువారు లేకపోవుటచే నవి కుళ్ళి వీరు
గాఱఁదొడఁగెను. ఇతర రెండవ జట్టు. వీరు జాలూ లయినను తెల్ల
వారికి మిత్రులు. మిత్రులని తెలియుటకు వీరికి చిన్నము లున్నవి.
ఉన్నను పొరపాటుచే తెల్ల సిపాయలు వీరిని కాల్చిరి.

ఇంతియ కాక తెల్లసిపాయలకు మందు తెచ్చటయు, ఇచ్చుటయు నాపని. డాక్టర్ బూత్ గారి చిన్న ఆసుపత్రిలో నొక సంవత్సరము నేను పని చేసియుండుట పాఠకులకు గుర్తంబియుండును కావున నా కీ పని తేలిక యయ్యెను. దీన నాకు పలువురు తెల్ల వారితో పరిచయ మాయెను.

కొని యుద్ధిపలమున కరిగిన సేన యొకచో నిలువదు. అక్కఱ గల చోటుల కెల్ల నది పరుగిడుచుండును. వీరిలో పలువురు ఆశ్వికులు.

మా పాజుగూడ వారి వెనుక డోలీలతో బయలుదేఱెను. ఒక నాఁడు రెండు మూఁడు మాఱులు నలుబది మైళ్ళవఱకు పోవలసి వచ్చెను. మే మెచటి కేఁగినను భగవత్కార్యము. జాలూమిశ్రులు పొరపాటునఁ గాల్వఁబడిరి. వారిని డోలీలలో నెక్కించుకొని మోసికొని పోయి ఉపచారము చేయవలసియుండెను.

హృదయమథనము

బుల్ తిరుగుబాటువలన నాకుఁ జాల ననుభవములు కలిగెను.

ఆలోచించుటకును జాల సామగ్రి దొరకెను. బోయర యుద్ధమును జూచినపుడును నా కింత చేటుభయ మనిపింపలేదు. ఇది యుద్ధము కాదు. మనుష్యుల వేట. ఇది కేవలము నాయూహయే కాదు. పలువురు తెల్లవారల యూహ యు నిదియే ప్రాద్దుటినుండియు గుండ్లమోత టపాకాయల మోతవలె విసఁదెంచును. సైనికులు తొక్కిమీఁదికిఁ బోయి గుండ్లు విడుతురు. ఈ శబ్దములు వినుచు నచట నుండుట నాకుఁ జాలఁ గష్ట మనిపించెను. ఈశ్వరకృపచే మా కీ పని దొరకెను. విశేషించి జలూల పరిచర్య. కావున మే మీ విషము నెటులో మ్రొగితిమి. మే మీ పనికిఁ బూనుకొననిచో మఱియొవ్వరును నీ పని చేయ రని నాకు నమ్మకమే. కావున నాయంతరాత్మను కాంతపఱిచికొంటిని.

ఆ దేశమున ఆబాదు కడుఁ దక్కువ. కొండలందును, లోయ అందును అచటనచట మంచినారును, అహాయకులును అగు అనార్యులని చెప్పఁబడు నీ జలూల గుడిసెలు తక్కు నచట మఱి యేమియు లేవు. అది యంతయుఁ జూడ నింపయిన ప్రదేశము. ఇట్టి శూన్య ప్రదేశమున గాయపడినవారి నెక్కించుకొనిన డోలీతోఁ గాని, వట్టి డోలీతోఁ గాని పలుమైక్కు పయనించునపుడు నామనస్సు అనేకవిధములగు దీర్ఘాలోచనలలో మునిగిపోవుచుండెడిది.

అచట బ్రహ్మచర్యమును గుఱిందిన నా యాలోచన పరిపక్వ మాయెను. నాసహచరులతో దీనిగుఱించి చర్చించితిని. కాని యీశ్వర దర్శనమునకు బ్రహ్మచర్య మనివార్య మని నా కప్పటికి తోచినటులు

౨౫ హృదయమథనము

స్పష్టముగా గుఱుతు లేదు. లోకసేవ కిది యనివార్యమే యని యెఱిగికొనినటులు నాకు విస్పష్టముగా గుర్తే ఇట్టి సేవ దినదిన మును ఇతోధికముగాఁ జేయవలసినప్పుననియు, నేను భోగవిలాసము లందు, బిడ్డల గనుటయందు, కన్నవారిని పెంచుటయందు తగులు కొనియుందు నీని పంపూర్ణముగా సేవ చేయఁజాల ననియు నాకుఁ దెలియును. నేను రెండు గుర్రములమీఁద దౌడు తీయలేను. ఈసమయ మున నాభార్య చూచులయి యున్నయెడల నేను ఇంత నిశ్చింతముగు మనస్సుతో నీ సేవాకార్యములోని కుటికియుండను. బ్రహ్మచర్యము లేక కుటుంబవృద్ధి కోరుచు సమాజసేవ చేయుటనునది పాపగని మాట; పెండ్లిచేసికొనియు బ్రహ్మచర్య మవలంబించినచో కుటుంబ సేవకును, సమాజసేవకును విరోధముకాఁజాలదు. నే నీ విచారమున మునిగి లేలి తుదకు బ్రహ్మచర్యవ్రతముఁ బూనుటకుఁ తొందరపడితిని. ఈ యాలోచనలచే నా కొక యానందము కలిగెను. ఉత్సాహమును అమితమాయెను. ఈసమయమునందు భావన సేవాక్షేత్రమును చాల విశాల మొనరించెను.

ఈ యాలోచన యింకను నామనస్సునందు కృద్ధి చెందు చుండెను. శరీరమునకు పనియు నుండెను. ఇంతలో 'తిరుగుబాటు అడఁగిపోయెను' అని వార్త వచ్చెను. ఇంక మాకు కలవు. ఆ మఱు నాఁడే 'మీ రిండ్లకు పోవచ్చు' నని హాకుము వచ్చెను. కొలఁది రోజులలోనే మే మందఱుమును మామా యిండ్లకు అరిగితిమి. తరు వాతఁ గొలఁది నాళ్ళలోనే మాసేవకు ధన్యవాదము లప్పించుచు గవర్నరుగా రొక యుత్తర మంపిరి.

ఫేనిక్స్ వచ్చిన తరువాత బ్రహ్మచర్యమునుగూర్చిన నా యాలోచనమును చగనలాలు, మగనలాలు, పెద్ద మొదలగువారికిఁ జాల మత్సాహముతోఁ జెప్పితిని. అది యందఱుకును నచ్చెను. అందఱును

ఆత్మకథ

బ్రహ్మచర్యముయొక్క అవశ్యకత తెలిసెను. కాని దీని నసమ్మించుట అధిపతిని కష్టమని తోచెను. కొందఱు ప్రయత్నము చేయ సాహసించిరి. ఇందు కొందఱు సఫలతఁ జెంది రనికూడ నే నెఱుఁగుదును.

ఆ సమయమున జీవనపర్యంతమును బ్రహ్మచర్యమును పరిపాలింతు నని నేనును శపథముచేసితిని. ఈవ్రతమహత్త్వమును, దీని కౌఠిన్యమును అనాఁడు నాకు చక్కగా గోచరింపలేదు. దాని కౌఠిన్యమును నేను నేటికిని అనుభవించుచునే యుంటిని. దానితోపాటు దానిమహత్త్వమును ప్రతిదినమును ఒకనాటికంటె నొకనాఁడెక్కువగా గోచరించుచునే యుండెను. బ్రహ్మచర్యము లేని జీవనము శుష్కము, మఱి పశుజీవనము. పశువు సహజముగా నిరంకుశము. తన యిచ్చచే తనమీఁద నంకుశ ముంచుకొనుటయందే మనుష్యుని మనుష్యత్వమున్నది. ధర్మగ్రంథములలో బ్రహ్మచర్యస్తుతిని జూచి నే నత్యుక్తి యనుకొంటిని. కాని అది యుచిత మనియు, ననుభవసిద్ధ మనియు నేఁడు ప్రతిదినమును స్పష్టముగా తెలియవచ్చుచున్నది.

ఇంత మహాఫలము గల బ్రహ్మచర్యము సులభసాధ్యము గాదు; కేవలము కారీరకమును గాదు. కారీరకనిగ్రహముతోడనే బ్రహ్మచర్య మారంభ మగుచున్నది. శుద్ధబ్రహ్మచర్యమునందు తలఁపుగూడ లేదు. పూర్ణబ్రహ్మచారి కలలో నేని తలఁపఁడు. ఎంతవఱకు కలలు వచ్చుచుండునో, కలలయందును వికారము ప్రబలించుండునో అంత వఱకును బ్రహ్మచర్యము కొఱతయే యని తెలియవలయును.

బాహ్యేంద్రియ నిగ్రహముగూడ చాలఁ గష్టమే యని నాయభిప్రాయము. బ్రహ్మచర్యవిషయమున నిర్భయుడ నని నేఁడు నేను చెప్పుకొనవచ్చును. కాని తలఁపునెడ నింకను చాల జయము కలుగవలసి యున్నది. నా ప్రయత్నములలో లోపము లేదు. కాని

౨౫ హృదయమథనము

యెచటినుండి యూరుచుండునో నాయెటుక లేకయే ఆ తలఁపులు నా మీఁద సవారు చేయుచుండును. తలఁపులనుగూడ మూసివైచు తాళపుఁజెవి ముఱుజానికడ నున్నదని నే నెఱుఁగుదును. కాని ఆ తాళపుఁజెవిని ఎవరికి వారే వెతుకుకొనవలయును, తమ యనుభవములను తమ వెనుకవారి కిచ్చిపోయిన మహాపురుషులు మనకు మార్గదర్శకులు. వారు పరిపూర్ణులు కారు. పరిపూర్ణత పరమేశ్వరునిది. కావున భక్తులు తమ తపశ్చర్యచే పవిత్ర మొనరించి రామనామాది మంత్రములను మన కిచ్చిపోయిరి. మనము మనలను సంపూర్ణముగా ఈశ్వరున కర్పించుకొననిచో ఎన్నఁటికిని తలఁపుల దాటఁ జాలమని నాకు నమ్మకము. సమస్తసర్వగ్రంథములంగును నే నిట్టి వచనములను చదివి యుంటిని. బ్రహ్మచర్యమును మిగుల బాగ్రత్తతో కాపాడుకొను సందర్భములందు దీని సత్యమును చవి చూచితిని.

రాజబోవు ప్రకరణములలో బ్రహ్మచర్యమునకు నా పడ్డ పాట్లు కొన్ని తెలిపెదను. కావున ఈ ప్రకరణాంతమున 'ఆ మొదటి బులుపాటములో ఈ వ్రతపాలనము సులభముగాఁ గానిపించె' నని యింతమాత్రమే తెలుపుదును. వ్రతము తీసికొనఁగనే భార్యతో ఏకశయ్యయు, ఏకాంతసేవయు వదలిపెట్టితిని. ఇదియే నాచేసిన మార్పు. ఈవిధముగా ౧౯౦౦ సంవత్సరమునుండియు ఇచ్చతోడను, అనిచ్చతోడను నడచుచుండిన ఈ బ్రహ్మచర్యము ౧౯౦౬ సంవత్సరము మధ్యమున వ్రత మాయెను.

సత్యాగ్రహోత్పత్తి

ఈనా యాత్మశుద్ధి సత్యాగ్రహమునకు నిమిత్త మగునటులు

కొన్ని కొన్ని విషయములు జోహాన్స్ బగ్గనందు సభవించుచుండెను. నేను బ్రహ్మచర్యవ్రతమును గైకొనువఱకు నాజీవితము నందలి ముఖ్యఘటన లన్నియు మెల్లమెల్లగా సత్యాగ్రహమునే సృజించినటులు నే నిపుడు గ్రహింపఁ గలుగుచున్నాను. సత్యాగ్రహమును కేబ్బము పుట్టుటకు ముందు సత్యాగ్రహ మను పదమున కర్థమగు వస్తువు పుట్టియుండెను. అది పుట్టినపుడు 'ఈ వస్తు విట్టిది' అని నేను నెఱుంగను. దీనిని జెప్పవలసినపుడు గుజరాతీలో 'షేనీవ్ రిజిప్టెన్' అను ఇంగ్లీషుపదము నీ వాడుచుంటిమి. ఒక తెల్లవారి పథలో ఈ 'షేనీవ్ రిజిప్టెన్' అనునది సంకుచితార్థబోధకముగా వాడఁబడుచున్న దనియు, ఈ వస్తువు బలము లేనివారి కేడుగడ యనియు, ఇందు ద్వేషమునకుఁ గూడ తా వున్నటులు కానిపించు ననియు, తుద కిది హింసలో పరిణమించు ననియు తెలిసికొని ఈ కేబ్బము భారతీయుల సంగ్రామముయొక్క సత్యరూపమును గోచరింపఁ జేయ లేదని చెప్పవలసివచ్చెను. కావున నొక క్రొత్తకేబ్బమును కూర్చు వలసివచ్చెను.

నా కొక స్వతంత్రకేబ్బము తట్టలేదు. ఈ యర్థమును దెలుపు కేబ్బమును వ్రాయఁగలవారికి బహుమతి యియ్యఁబడు నని ఇండియన్ 'జిపినియసులో' ప్రకటించితిని. మగ్గలార్ గాంధీ* సత్ + అగ్రహ' అను నీ రెండు పదములను మేళవించి 'సదాగ్రహము' అను నీ సమస్త

* సత్ = సత్యమునందు, అగ్రహము = వజ్రదల.

౨౬ సత్యాగ్రహోత్పత్తి

వదమును బనాయించి బహుమతి పొందెను. తరువాత ఈ సదాగ్రహోత్పత్తిమును మిగుల స్పష్టము చేయనెంచి 'య' అను నక్షరమును జోడించి నేను దీనిని 'సత్యాగ్రహము' అని మార్చితిని. నాటి నుండియు గుజరాతుభాషలో నీపదము నేటిపోరాటమందు రూఢ మాయెను.

ఈ పోరాటముయొక్క ఇతివృత్తము దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని నా జీవితముయొక్కయు, విశేషించి సత్యోద్యమము యొక్కయు ఇతివృత్తము. ఈ ఇతివృత్తములో చాలభాగము యేరవడ ఆయందు వ్రాసి తిని. మిగిలినది విముక్తుడ నయినపిదప వ్రాసితిని. ఆదియంతయు నవజీవన ప్రక్రియందు క్రమక్రమముగా ప్రకటింపఁబడి తుదకు దక్షిణ-ఆఫ్రికా సత్యాగ్రహోద్యమము మను పేరున పుస్తకముగా ప్రకటింపఁబడెను. దీనిని కరంట్ థాట్ ప్రతికపు శ్రీ వాలజీ గోవిందజీ దేసాఈగారు ఇంగ్లీషులో తర్జిమా చేయుచున్నారు. ఇదిగూడఁ గొన్నాల్లలో పుస్తకముగా ప్రకటింప నేర్పాటు జరిగెడిని. * దానిఁ జదివినచో దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని నా సత్యోద్యమం తెలియును. అచటి నా సత్యాగ్రహ మెఱుంగని ఘూర్జురు లా గ్రంథమును తిలకింతురు గాక ! దాన వ్రాయఁబడిన యంశములను వదలి దానఁజేరని కొన్ని క్రొత్త సంగతులను ముందరి ప్రకరణములలో పూర్తిచేసి పిదప భారత దేశమునందలి నాోధనలను పాఠకుంకు పరిచయము గావింప నిచ్చు గించుచున్నాను.

ఈ పరిోధనల వరుస తెగకుండఁ జదువఁ దలఁచుకొనువారు దక్షిణ-ఆఫ్రికా-ఇతివృత్తమునుగూడ తమ ముందు ఉంచుకొందురు గాక !

* దీని అంగ్లానువాదము యన్. గజేంద్రకంపెనివారిచే (ప్రిన్టింగ్. మదరాసు) పుస్తకముగా ప్రకటింపఁబడెను.

ఆహార పరిశోధనములు

మనోవాక్యాయములచే బ్రహ్మచర్యపాలనమును గురించిన యాలోచనయు, ఆత్మగుడ్డిచే సత్యాగ్రహసమరమునకు ఎక్కువ కాలమును వినియోగించుటను గుఱించిన యాలోచనయు, ఈ రెండే నాపనులు. ఈ రెండు యాలోచనలును నాభోజనమున మిగుల పంపుచున్నను, మిగుల మార్పును ప్రేరించెను. వెనుకటి మార్పు ఆరోగ్యమునకు, ఇప్పటి మార్పు ధర్మమునకు.

ఇందు ఉపవాసమును, అల్పాహారమును ఎక్కువ తావు నాక్రమించెను. లోపల విషయవాసన లున్నవారికి జిహ్వచాపల్యమెక్కుదు. నాకును జిహ్వచాపల్యము కలదు. జనసేంద్రియమును, స్వాదేంద్రియమును నిగ్రహించుటకుఁ జాలఁ బ్రయత్నపడితిని గాని వానిని పరిపూర్ణముగా నిగ్రహింపఁగలిగితి నని నేటికిని చెప్పకొనఁజాలను. నేను తిండిపాత ననియే తలఁతును. నామిత్రులు నాతిండిని జూచి సంయత మనుకొనెడివారు గాని అది యటులు కాదు. నేను చేయఁగలిగినంత నిగ్రహమును చేయకున్నచో నేను పశువుకన్న పోడై యీవఱకే నాశము నొందియుందును. నాలోపములు నాకుఁ జక్కగాఁ దెలియును. వానిని పోఁగొట్టుకొనుటకు మిగులఁ బ్రయత్నించితి ననియుఁ జెప్పఁగలను. ఈ కారణముననే నేను నేటిదాక ఈశరీరము నీడ్చుకొనివచ్చుచు నాచేతనయిన పనిని చేయఁగలుగుచున్నాను.

నాలోపములు నాకుఁ దెలియుటవలనను, అనాయాసముగా అనుకూలముగు సాంగత్యము దొరకుటవలనను ఏకాదశిని ఉపవాసము

గాని, ఫలాహారమును గాని చేయమొదలిడితిని. జన్మాష్టమి మొదలగు నితరతిథులందును వీనిని జేయఁబూనితిని. సంయమద్వష్టిగ్గా ఫలాహారమునకును, అన్నాహారమునకును ఆట్రే భేదము లేదు. ధాన్యము లను పేరఁ బరఁగు ద్రవ్యము లన్నిటియం దే రుచికలదో ఫలాహారమునందును ఆరుచికలదు. అలవాటు పడినతరువాత ధాన్యముల రుచికన్న పండ్ల రుచియే యెక్కుఁ డనిపించును. కావున పర్వములందు ఉపవాసముగాని, ఏకభోజనము గాని మంచి దనుకొంటిని. మరియు ప్రాయశ్చిత్తాదుల కేవల నిమిత్తములు సంఘటించుచో అనాఁ డేకభోజనము పెట్టుకొంటిని. దీన శరీరము స్వచ్ఛముగఁబడచే రసజ్ఞానమును అధికమాయెను. ఆఁకలియుఁ బెరిఁగెను. ఇది నా కనుభూత మాయెను. ఇటు లుపవాసాదు లొకవంక సంయమమునకును, ఇంకొకవంక భోగమునకును సాధనము లని కనుఁగొంటిని. ఇట్టివలీ నా యనుభవములు కొన్నియు, ఇతరుల యనుభవములు కొన్నియు పైవిషయమును సమర్థించెను. నాశరీరము పెరిగి బలీవ్రముగా నుండవలయు నని నాకు కోరిక గలదుకాని నా ముఖ్యోద్దేశము సంయమము—నాలుకను కట్టి వేయుట. కావున భోజ్యవస్తువుల మార్పఁగఁడఁగితిని. ముద్ద తగ్గింపఁ దొడఁగితిని. కాని రుచి—చాపమ్యము—నాతోఁక పట్టకొనియే వచ్చుచుండెను. ఒకవస్తువును విడిచి మఱియొక వస్తువును తినుచుంటిని. ఆక్రోత్తవస్తువుగూడ ప్రాంతవస్తువుకంటె రుచిగా నున్నట్లు కనఁబడఁ దొడఁగెను.

ఈ పరిశోధనలలో నాకుఁ గొందఱు బాసట గలరు. వీరిలో హరమాన్ కేలక్ బేక్ గారు ముఖ్యులు. వీరినిగూర్చి దక్షిణ-ఆఫ్రికా-సత్యాగ్రహ చరిత్రమున సంపూర్ణముగా వ్రాసియుంటిని గాన మరల నిచట వ్రాయ దొరఁకొనను. ఉపవాసములందును, ఏకాహారములందును పెరమాణువులందును వీరు నాకు సబ్రహ్మచారులు

ఆత్మకథ

సత్యాగ్రహసమరము ముక్కుపట్టులో నున్నపుడు నేను వీరియింట నుంటిని. మే మిరువురమును మార్పులను చర్చించుచు క్రొత్త మార్పులలో నెక్కువ చవి ననుభవించుచుంటిమి. వాడు వానిని గూర్చిన జామాబజ్జిగూడ చదిగా నుండెడివి. వానిలో ఏమాటయూ కేదని పించెడిది కాదు. కాని రుచులలో బడి యిటులుమునిగిపోవుట తగని పనియని యిటీవల ననుభవమునకు వచ్చెను. ఏలన మనుజుఁడు తినుట రుచికొఱకుఁ గాదు, శరీరమును నిలుపుకొనుటకొఱకు. అన్ని యింద్రియములును శరీరమును, శరీరద్వారమున ఆత్మను సేవింపఁ దలంచి పనిపాటలు చేయుచో అప్పుడు వానివానిపయి చవులు చప్పఁ బడును. అప్పటినుండియు అవి తమ స్వాభావికమగు రూపమును బొంది తమ తమ ఫలమును నిర్వహించు నని వాక్రవ్య నగున.

ఇట్టి స్వాభావికతను మేళవించుట కెన్ని లక్షల పరిశోధనలను చేసినను ఎక్కువ అనిపించుకొనవు. మరియు నిందులకు పెక్కు శరీరము లాహుతి యొనర్పవలసియున్నను అందులకు లెక్కచేయరాదు. కాని దీనికి ప్రవాస మెరుగునడచుచున్నది. నశ్వరమగు నీ శరీరమును గుఱోభిత మొనరింపను, ఆయువును కృద్ధిబొందింపను మన మనేకప్రాణులను బలిగోరుచున్నాము. కాని మన మిటు లొనరించి శరీరాత్మలను గెంటిని చంపుకొనుచున్నాము. మన మొక రోగము నిమ్మలొంపఁజేసికొనఁబోవుచు క్రొత్తక్రొత్త రోగములఁ దెచ్చుకొనుచున్నాము. ఇంద్రియభోగముల భుజించుట కుద్యమించుచు భుజించు కత్తి నే కొలువోవుచున్నాము. ఇది యంతయు మన కనులయెదుటనే జరుగుచున్నను మనము దానిని చూచుట లేదు. దీనికన్న నాశ్చర్య మేమున్నది?

ఈ భోజనపరిశోధనలను గుఱించి యింకను వ్రాయఁ దలఁతును. కావున వాని యుద్దేశమును, వాని గుఱించి నా విచారసరణిని పాఠకుల యెదుటికిఁ దెచ్చు టావశ్యక మాయెను.

కస్తరబాయిధైర్యము

కస్తరబాయికి ముమ్మాలులు ప్రాణముమీదికి వచ్చెను. ముమ్మాలులును గృహవైద్యముచేతనే బ్రతికి బయటబడెను. మొదటి మాటు ప్రాణముమీదికి వచ్చినపుడు సత్యగ్రహము జరుగుచుండెను. ఆమెకు మాటిమాటికి రక్తస్రావము కలుగుచుండెను. డాక్టరు మిత్రుఁడొకఁ డాపరేషను చేయింపుమని సలహా యిచ్చెను. కొంత గ్రంథము జరిగిన పిదప ఆమె ఆపరేషనుకు సమ్మతించెను. ఆమెశరీరము మిగుల క్షీణించి యుండెను. కావున డాక్టరు మత్తుమం దీయక యాపరేషను గావించెను. దాన నామె కపుడు కడుబాధ కలిగెను గాని యామె పలుధైర్యముతో నోర్చుకొనెను. ఆ యోరిమి చూడఁగా నాకాశ్చర్యము కలిగెను. ఆపరేషను నిర్విఘ్నముగా నెఱవేఱెను. డాక్టరును, వారి ధర్మపత్నియు కస్తరబాయికి మిగుల సుపచారము చేసిరి.

ఇది డరబనులో. రెండు మూడు దినములు గడచిన పిదప డాక్టరు 'ఇక భయము లేదు, మీరు జీవోన్ముఖులు వెళ్లవచ్చును' అని మాకు సెల వొసఁగెను. మేము వెళ్లితిమి. కాని కొలఁదిసార్లు 'కస్తరబాయి యారోగ్యము సరిగా లేదు, మంచముమీదనుండి లేవ లేదు, ఒకతూరి సోఁకుగూడ లేదు' అని వార్త వచ్చెను. నాయనజ్ఞ లేక ఆమెకు సారా గాని, మాంసము గాని మందులోఁ గాని, ఆహారములోఁ గాని కలిపి యీయఁగూడ దని డాక్టరు నిఱుఁగు. అతఁడు శాకియులు టెలిఫోనిచ్చెను—'తమభార్యకు మాంసరసముగాని, మద్యముగాని యిచ్చితగలయును. నా కనజ్ఞ యీవలయును.' నేనీ టులు సమాధాన మిచ్చితిని—'నే ననుజ్ఞ యీఁజాలను. కస్తరబాయి

ఆత్మకథ

స్వతంత్ర. ఆమె యిపు డడుగఁదగిన స్థితిలో నున్నచో నడిగి ఆమె తీసికొనఁగోరుచో ఇచ్చునది.'

‘రోగుల నే నిట్టిపూట లడుగను. మీరు స్వయముగా రండు ! కా చెప్పిన వస్తువుల నామె కిచ్చుటకు మీ రంగీకరింపనియెడల మీ భార్యప్రాణములకు నేను పూచీపడను’ అని మరల డాక్టరు తెలిపెను.

ఇది విని నేను వెంటనే డరబను చేరితిని. డాక్టరును కలిసి కొనఁగా నతఁ డిటు లనెను—‘నేను మాంసరస మిచ్చియే మీకు తెలిపాను చేసితిని.’

‘అయ్యా ! మీరు దగాకొరులు !’ అని నే నంటిని.

‘వైద్యమునందు దగాలు గిగాలు లేవు. ఇట్టి సమయములలో రోగులను, వారి బంధుగులనుగూడ దగాచేయుట పుణ్య మని మే మను కొందుము. ఎటులయినను రోగుల బ్రతికించుటయే మా ధర్మము.’ అని డాక్టరు దిట్టముగా బదులిచ్చెను.

దీనఁ గడు వగచితిని. కాని కాంతుడ నయియే యుంటిని. డాక్టరు నాకు నెచ్చెలి, సజ్జఁడు. ఇతఁడును, ఇతని భార్యయు మాకుఁ గడు నుపకరించిరి. ఇతని వర్తన సైరింప నెంచనయితిని.

‘అయ్యా ! ఇక దాఁచవలదు. ఇపు డేమి చేయవలయును ? ఆమెయిచ్చ లేక ఆమెకు మాంస మీయ నొల్లను. మాంసము గొన కున్నఁ జచ్చిపోయినను మా కిష్టమే.’

‘మీ వేదాంతము మాయంట సాగదు. మీ భార్య మాయంట నున్నంతవట్టు మాంసముగాని, మఱి యేదిగాని యీవలసియున్న యెడల తప్పక యిత్తును. ఇటులు మీ కిష్టము గానిచో మీ భార్యను

౨౮ కస్తురబాయి ధైర్యము

మీరు తీసికొని పోవచ్చును. నాయంట నామె యారీతిగా వచ్చుచుండఁగా నేఁ జూడఁజాలను.'

‘నాభార్య నిపుడు తీసికొనిపోవలయు నని యామీ యాజ్ఞ ?’

‘తీసికొని లేచిపొం డని నే నెన్నఁటికి ననఁజాలను. నాకు మరతొకటి అడ్డముకట్టకుండు ! మా దంపతుల మిరువురము మా శక్తి కొలఁది పరిచర్య చేయుదుము. మీరు వెనుక చింత యేమియు లేక వెళ్లవచ్చును. ఈ చిన్న విషయమే మీ మతి కెక్కనిచో మీరు మీభాగ్యము మాయంటినుండి తీసికొని వెళ్లుడని చెప్పక తప్పని సో యగుచున్నది.’

అపుడు నాకుమారుఁడుగూడ నున్నాఁ డనుకొందును. ఆతఁ డును ఇందులకు సమ్మతించలేదు.

పిదప నేను కస్తురబాయికడ కరిగితిని. ఆమె కపు డించుకయు శక్తి లేదు. అపు డామె నేవిషయమునకుఁ గాని కదలించుటయు దుఃఖిదాయకమే. అయినను ఆ విషయము చెప్పట ధర్మముని తలఁచి చెప్పితిని. ఆమె దిట్టతనముతో నిటు లనెను—‘నేను మాంసరసము పుచ్చికొనను. మానవిజన్మము దుర్లభము. మీ చేతులలో ప్రాణములు విడుతునేని పరవా లేదు; కాని ఈ శరీరమును అపవిత్రము చేసి కొనను.’

నేను బోధింపవలసిన దంతయు బోధించితిని. మరియు, ‘గీవు నా మతము ననుసరించి యుండవలసిన అక్కఱ లేదు. మన మెఱిఁగి యున్న పలువురు హిందువులు మద్యకాంసములు మందుగాఁ గైకొందురు.’ అని చెప్పితిని. కాని ఆమె నామాటలకు లోఁగక— ‘నన్నచటికిఁ గొనిపొండు’ అని పలికెను.

నేను వల్లె యంటిని. తీసికొని వెళ్లుట యనఁగనే మనస్సు కలుక్కు మనెను. అయినను పోవుటకే నిశ్చయించుకొంటిని. డాక్టరు గారికిని, వారి భార్యకును తీసికొని వెళ్లుదు నని చెప్పివయిచితిని.

ఆ త్మ క థ

డాక్టరు అగ్గిరాముడై ఇటు లనెను :

‘ఎంత ఘాతకుఁడవయ్యా? ఇట్టి దుస్థితిలో ఏమియు నెఱుఁగని యా మెతో ఇట్టి మాటలు చెప్పటకు నీకు సిగ్గు వేయలేదటయ్యా? నీ భార్య యిపుడు తీసికొనిపోవఁ దగిన స్థితిలో లేదు. ఆమెశరీర మేమాత్ర ముత్తికిని సైరింపలేదు. రస్తాలో ఆమెప్రాణములు పోయినను పోవచ్చును; అదియు వింతకాదు. ముండిపట్టవలన నామాట విననిచో మీకే తెలిసినచ్చును. మద్య మీయ నొల్లనిచో ఒక రాత్రి యేని మాయింట నుంచుటకు నాకు ధైర్యము చాలదు.’

చిటపట చిటపట వాన పడుచుండెను. ప్రేమను దవ్వు. డరబనునుండి ఫినిక్సరఱకు రై-రస్తా. పిమ్మట ౨౪ మైళ్లు కాఠి నడక. వెళ్ళఁగల మని ధైర్యము కావలసినంత యుండెను. ఈశ్వరుఁ డన్నివిధముల కాపాడు నని నేను తలఁచితిని. ముం దొకనిని ఫినిక్స పంపితిని. ఫినిక్సలో నా కొక హేమక్ కలను. హేమక్ అనఁగా గట్టిదారములతోఁ జేసిన డోలీ. దీనిని చెదురువాసములకుఁ గట్టి రోగుల నందు కూగుచుండఁబెట్టి సుఖముగా మోసికొని పోవచ్చును. ఇట్టి హేమక్ ఒకటి, వేడిపాలసీసా ఒకటి, వేడినీళ్ళ సీసా యొకటి, మనుష్యు లాఱుగుగు. —వీరిని దీసికొని ఫినిక్సప్రేవనుకు రమ్మని చెట్టుగారికి కలు రంపితిని.

రైలు వేళ యాయెను. రిక్నాను మాటాడితిని. అట్టి భయంకర స్థితిలో నం దామె నెక్కించి బతులుదేఱఁదీసితిని.

నా కామెకు ధైర్యము కలిగింపఁ బని లేకపోఁగా ఆమెయే నాకు ధైర్యము కలిగించి, ‘నా కేమియు భయము లేదు. మీ రూరక తొందరపడకుఁ’ డనెను.

ఎచుకలు, చర్మము తక్కు మఱియేమియు లేదు. ఒక మెతు కేని లోపలికి పోదు. ప్రేమను-ప్లాటుఫారము కడు పొడవు. బండి

౨౮ కస్తురబాయి ధైర్యము

యొక్కటకు కడు ద వ్యరుగవలయు. రిక్షా అంతవట్టు పోవదు. నేను బండిదనుక చేతులపై మోసికొనిపోతిని. ఫీనిక్సుప్రేషనుకు ఆడోలీ వచ్చెను. దానిలో ఆమెను సుఖముగా ఇంటివఱకు గొంపోయితిమి. అచట కేవలము జలచికిత్సచే నీమెకు మెల్లమెల్లగా జీవకలగ నారంభించెను.

ఫీనిక్సు వెళ్ళిన రెండుమాఁడు దినముల తరువాత ఒక స్వాముల వారు విజయంచేరి. నాబండపట్టు విని నాపయి దయ పుట్టి మాకుఁ గొంచెము బోధచేయవచ్చిరి. అపుడు మణిలాలను, రామదాసును ఉన్నయటులు గుఱుకు. స్వాములవారు మాంసాహారము నిగోషముని బోధింపఁగడఁగిరి. మనుస్మృతిలోని శ్లోకములఁ జదివిరి. నాభార్య యొడుట ఈసంవాదము నడచుట నా కిష్టము లేదు. కాని వినయ బలమునఁ జెప్పనిచ్చితిని. మాంసాహారము చేయవచ్చు నని చెప్పటకు నాకు మనుస్మృతితో ఆవశ్యకత లేదు. నాకును ఆ శ్లోకములు తెలియును. అవి ప్రక్షీప్తము లనెడు పక్షముగూడ కల దని నే నెఱుఁగుదును. అవి ప్రక్షీప్తములు కాకున్నను ఆహారమునకు సంబంధించిన నామకము స్వతంత్రము. కస్తురబాయివిశ్వాసమచలము. ఆమెమాయాకురాలీ కాస్త్రప్రమాణము లేమెఱుఁగును? ఆమెకు తండ్రితాతలకడ నుండి వచ్చు నాచారమే ధర్మము. ఇక కుర్రలకు తమతండ్రి విశ్వాసమే ధర్మము. కావున వా రా స్వాములవారితో వినోదించుచుఁ గూరుచుండిరి. తుదకు కస్తురబాయి యీ మాటలు పలికి యీ సంవాద మును ముగింపఁజేసెను:

‘స్వామీ! మీరు వేయి చెప్పఁడు, నేను మధ్యహంసములతో ఆరోగ్యవతిని కానొల్లను. ఇక నాకు తలనొప్పి వచ్చునటు లొన రింపకుఁడు. ఇంక కేమేని కొఱత యున్నచో తమ రీ బిడ్డోను, తండ్రిని వెంట వేసికొని వెళ్ళి వాదించుఁడు! నేను నా నిశ్చయ మును మీ కఱిగించియే యుంటినిగదా!’

ఇంటిలో న క్యాగ్రహము

మొసటి జైలు-అనుభవము నాకు ౧౯౦౮ లో. అచట

జైలీలు పాటింపవలసిన నియమములు చూచితిని. అవి సంయమముకలవాఁడు, లేక బ్రహ్మచారి స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా పాలింపవలసిన నియమములవంటి వని తెలిసికొంటిని. సూర్యుఁ డస్తమింపక ముందు అయిదుగంటలు కొట్టుసరికి జైలీలు భుజింపవలయును. జైలీలలో—భారతీయులకుఁ గాని, నీగ్రోలకుఁ గాని—కాఫీ తేనీరు లాఁగఁబడవు. కూరలు మొదలగువానిలో ఉప్పు కలిపి వండగు. వలయుచో విడిగా నిత్తురు. రుచి గల వస్తువు నీయరు. ‘జైలీలకు కూరలలో వేసికొను సంభారు కార మిప్పింపు’ డనియు, ‘వండుచుండఁగనే ఉప్పు వేయింపు’ డనియు నేను జైలువై ద్యుని వేడుకొనఁగా నతఁడు ‘ఇష్టము వచ్చిన పదార్థముల నార్గించుటకు మీ రిచటికి దయచేయలేదు. కూరలో సంభారు కారము లేనిచో ఆరోగ్యము చెడదు. మరియు ఉప్పు వంటక మగుచుండఁగా వేసినను, వంటక మయినపిదప కలుపుకొనినను, ఆరోగ్యమున లేదా లేదు’ అని సమాధానము చెప్పెను.

కుద కెంతో కొట్టుకొనిన పిదప భోజనమున కొంత మార్పు చేయించుకొనఁ గలిగితిమి. కేవలము సంయమదృష్టితోఁ జూచునెడల నీ నిషేధములు రెండును మంచివి. ఒకరియాజ్ఞచే నియమమును పాలింపవలసి వచ్చునేని దాన ఘలము కలుగదు. కాని స్వేచ్ఛచే నియమమును పాలించుచో దానఁ జాల మేలు కలుగును. కావుననే నేను జైలునుండి రాఁగానే ఈ రెండు నియమములను పెట్టుకొంటిని. చాల

౨౯ ఇంటిలో న రాక్షసమాము

పట్టు లేనీరు ద్రావ మానితిని. ప్రాద్దు గ్రుంకకముండే భుజింక నెండ తిడితిని. ఈరెండును నేడు స్వాభావికము లయిపోయెను.

ఉప్పునుగూడ పరిత్యజింపవలసిన ప్రసక్తి యొకటి సంభవించెను. ఈ నియమ మించుమించు పదియేండ్ల సాటుండెను. 'మనుజునకు లవణ మాతశ్శక్యకము కాదు. మరియు ఆశోగ్యమును గుఱించియు ఉప్పు తిన కుండుట మేలు' అని నేను కొన్ని ఆహారగ్రంథములలోఁ జదివి యుంటిని. దీనివలన బ్రహ్మచారికిఁ గూడ మేలు కలుగు నని నా కల్పన పరుగులెత్తెను. బలము లేనివాఁడు పప్పు తినరా దని చదివితిని. అనుభవమువలనఁ దలసికొంటిని. కాని అప్పుడు ఈ రెంటిని విడువలేక పోయితిని. ఏల యందురా, ఆ రెండును నా కిష్టదేవతలు.

ఆపరేషను జరిగిన పిదప కస్తూరబాయికి రక్తస్రావము కొంచె మాగినను, కొన్నాళ్లకు మరల కాందోడఁగెను. ఏమి చేసినను అంగ లేదు. జలచికిత్స వ్యర్థ మాయెను. నా యీ వైద్యమునం దామెకు నమ్మిక లేదు గాని దానితోపాటు తిరస్కారము మాత్రము లేదు. పోనీ, ఇంకొక మంగు పుచ్చుకొమ్మందునా, మందు పుచ్చుకొన వలయు నను పట్టుదల లేదు. నా చేయఁగల వైద్యములవలన ప్రయోజనము కలుగని పిదప ఉప్పుఁబప్పుల మానివేయు మని చెప్పితిని. నే నెంత చెప్పినను, ఎన్నిప్రమాణములు చూపినను ఆమె యియ్యకొనలేదు. తుద కొకనాఁడు 'ఉప్పుఁ బప్పుల మాను మని మీ కెవరేని చెప్పచో మీరును మానలేరు' అని యామె నాతో పఠమాడెను. ఈ పలుకువలన కష్టము కలిగెను గాని వెంటనే హర్షమును గలిగెను. హర్ష మేల యందురా? నాప్రేమ నామెకుఁ జూపించుట కది పట్టు. ఈ హర్షముతో నే నామె కిటు లంటి— 'నీ వోడెదవు! నాకు జబ్బు వచ్చి, వైద్యుఁడు ఉప్పుఁబప్పుల మాను

ఆత్మకథ

మని చెప్పనేని వెంటనే మానగలను. కాని వైద్యుఁడు చెప్పలేక నీ మాట చొప్పున ఉప్పుబప్పుల నేటినుండి ఒకయేడాది దనుక విడిచి వయిచితిని. నీవు విడువుము! లేక విడువకుము! నే నిదే విడిచి వయిచితిని.'

ఆమెకు పశ్చాత్తాపము కలిగెను. ఆమె యిటులు గోల పెట్టెను—'నన్ను తమింపుఁడు! మీస్వభావము నెఱిగియుండియు మాట బాటేతిని. నే నిక నుప్పుబప్పుల మానెదను. మీయొట్టు తీగి వైచికొనుఁడు! నాపై నింత కష్టము వలదు.'

నే నిటు లంటి—'నీ వీ యుప్పుబప్పుల మానితివేని చాల మేలు కలుగుటకు నందియము లేదు. నే నొకతూరి ఒట్టు పెట్టు కొంటినామఱి మానుట లేదుకదా! నాకును దీన మే లొదవగలదు. మనుజుఁ డేకారణముననేని సంయమ మొనరించినచో దాన మేలేకలు గును. కావున నామాట కిక పట్టు పట్టకుము. ఏలన నాకిది పసిక్షుగ నుండును. నీనిశ్చయమునకును తోడుగ నుండును.' నే నింత చెప్పిన యంత నన్నిక మాటాడించు నంత పని లేకపోయెను. 'మీరు పెం కెలలో పెంకలు. ఒకరి మాట వినుట మీచదువులో లేదు' అని అంగలార్చి యూరకుండెను.

ఈ విషయమును నేను సత్కాగ్రహమున నొక యంతముగా పరి గణింతును. మరియు నాజీవితమున జరిగిన చక్కని ఘటనలలో నిదియు నొకటిగా దీనిని గుఱుతుచెచ్చికొందును.

పిదప కస్తురబాయికి ఆరోగ్యము కలుగఁ నొడఁగెను. ఉప్పుబప్పుల మానుటవలనో, దీన భోజనములోఁ గలిగిన కొలఁది గొప్ప మార్పువలనో, ఇతరనియమములఁ బరిపాలింపఁజేయుటకు నా తీసి

౨౯ ఇంటిలో సత్యాగ్రహము

కొనిన జాగ్రత్తవలననో, ఈ శతభముచేఁ గలిగిన మానసోల్లాసము వలననో అశోగ్యము కలిగెను,—గాని వీనిలో నేది కారణమో, ఎంతవట్టు కారణమో నేఁ జెప్పఁజాలను. మెల్లమెల్లగా కస్తురబాయి విడలుచేయఁదొడఁగెను. రక్తస్రావ ముఁగిపోయెను. నాకు 'వైద్యరాజు' అను బిరుదు వచ్చెను.

ఈరెంటిని నిగ్రహించుటవలన నాకుఁగూడ మేలు కలిగెను. విడిచినపిదప నుష్ణఃబష్పల శోరికయు నాకడకు రాలేదు. ఒక సంవత్సరము పరుగెత్తుకొనిపోయెను. దీన నింద్రియముల కెక్కుడు శాంతి కలిగినటులు గోచరించెను. మరియు సంయమముచేస మనసు మరులుకొనెను. ఏఁడాది దాఁటు పిదప దేశమునకు తిరిగివచ్చిన చాల నాశ్వవహకును ఈస్థనియును మాచందముననే యుండెను. గూఁగర సంవత్సరము నేను సీమలో నొకతూరియే ఉష్ణః బష్పలఁ దింటిని. వీనికిని, పిమ్మట దేశమునకు వచ్చినపిదప నీ రెండు ద్రవ్యములను తినుట మొదలిడుటకును గల కారణములను ముందు తెలిపెదను.

నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నామిత్రులు కొందఱుచే వీ యుష్ణః బష్పలఁ దినుట మానిపించి చూచితిని. దానఁ జాల మేలు చేయరను. ఈద్రవ్యములయొడ వైద్యమున రెండు మతములు కలవు. కాని సంయమమునకు ఈ రెంటిని విడనాడినచో చాల మేలు కలుగునని చెప్పుటతో సందియ మేమియు లేదు. భోగికిని, సంయమికిని తినుబండము వేఱు, వారి త్రోవలు వేఱు. బ్రహ్మచర్యమును పరిపాలింపఁ దలఁచుకొను వారు భోగుల జీవనము నలవాటు చేసికొనినచో కడుఁజిక్కులపాలగుదురు. ఇంతియ కాక బ్రహ్మచర్య మశక్తి మనియు ననిపించును.

నందుమమ

భో జనమునందలి కొన్ని మార్పులకు కస్తురబాయి జచ్చే
కారణ మని క్రిందటి ప్రకరణమునఁ జెప్పఁబడినది. కాని
యిప్పుడు ప్రతిదినమును మార్పులకుఁ గారణము బ్రహ్మచర్యము.

మొదటి మార్పు పాలను మానివైచుట. పాలు ఇంద్రియ
వికారముల నెక్కువ చేయునని తొలుదొలుత నేను రాయచంద్రుభాయి
గారివలన వింటిని. ఆహారమునకు సంబంధించిన కొన్ని ఇంగ్లీషు
గ్రంథములు చదువుటవలన నీయభిప్రాయము రూఢమయ్యెను. కాని
బ్రహ్మచర్యవ్రత మవలంబింపనంతవఱకు పాలను పరిత్యజించు నీశ్చయ
మునకు రాజాల నయితిని. శరీరరక్షణకు పాలుండి తీర నక్కఱ
లేదని నేను లోఁగడనే యెఱిగికొనియుంటినిగాని పాలు వడిగా
విడనాడఁజేయున వస్తువా? ఇంద్రియదమనమునకు పాలు విడనాడుట
మేలను సంగతి ఒక నాఁటికంటె మిఱియొక నాఁడు నాకు తెలిసి
వచ్చుచుండఁగా, ఆవులు కలవారును, గేదెలు కలవారును ఆవులకును,
గేదెలకును జేయు హింసను దెలుపు కొన్ని గ్రంథములు కలకత్తానుగడి
దిగెను. ఆ గ్రంథములు చేసిన పని కడుఁజుమత్కారము. నే నా
విషయమును కేలక బేకు గారితోఁ జర్చించితిని.

సత్యాగ్రహేతిహాసమున కేలక బేకు గారిని గూర్చి వ్రాసి
యుంటిని. వెనక జొక ప్రకరణమున వీరిని దళవియు నుంటిని.
అయినను వీరినిగుఱించి మఱి రెండు మాటలు చెప్పవలయును. నాకు
వీరిచెలివి అనాయాసముగ లభించెను. వీరు భానుగారికి మిత్రులు.
వీరి లోలోపల వైరాగ్యము కలదని భానుగారు పసిపట్టిరి. కావుననే

వీరికిని, నాకును భానుగారు పరిచయము కలుగజేసియుండును. నాకు వీరితో పరిచితి యుదవిన రోజులలో వీరిచేయు రాజభ్యయమును జూచి నేను కను లెగురవేయుచుండు వాడను. అయినను మామొదటి సమావేశమున వీరు నన్ను ధర్మమును (తత్త్వమును) గుఱించి ప్రశ్నించిరి. ఆ సంభాషణలో బుద్ధభగవానుని త్యాగమునుగూర్చి రాందగిన ప్రశ్నవచ్చెను. నాటినుండి మాచెలిమి చిలవలు, పువ్వులు పెట్టెను. మదిలో విక్రము చేసికొని నే నేపని చేయఁజొడఁగుదునో ఆపనిని తానుగూడ జేయునంతవఱకు అతఁడు నాలో నేతీర్థించెను. అతఁడపు డేకాకి. ఇంటియద్ద యటుండ నెలకు ౧,౨౦౦ రూపాయలు అతనికి ఖర్చగుచుండెను. తుదకు తుదకు ౧౨౦ రూకలతో సరి పెట్టుకొని పొదుపు నేర్చికొనెను. సంసారమును ఎత్తివైచి జైలులోఁ బడి నేను తిరిగివచ్చిన తరువాత మే మిరువురమును కలిసి ఒకయింట నుండిమి. మే ముభుడు కావలసినదానికంటె కడు తక్కువ ఖర్చుతో జీవనము వెళ్ళదీసితిమి.

ఆరోజులలోనే పాలనుగూర్చి మాకు చర్చ జరిగెను. మి. కేలకొట్టే : 'మనము పాలు ఇంత పొడైన వనుకొనుచు నీల భద్రత నేయరాదు ? పాలు లేకున్న ఏమి మునిగిపోవును ?' అని యనెను. వీరి యభిప్రాయమునకు నాకానందాశ్చర్యములు కలిగెను. నే నీమాటకు స్వాగత మొసంగితిని. మే మిరువురమును టాల్ స్టాయ్-ఫారమునం దాక్షిణ్యముననే క్షీరత్యాగము కావించితిమి. ఇది ౧౯౧౨వ సంవత్సరము.

కాని నే నీ త్యాగముతో కాంతింప నయితిని. పాలు వడతిన కొన్నాళ్ళకే శేవలము పండ్లు దిని యుండ నిశ్చయించుకొంటిని. అవియు చవుకపాటువి. నిఱుపేదలలో నిఱుపేదలమై వారితో పాటు జీవనము చేయుట మాకోరిక.

ఫలాహారము చాల గులువని తెలిసెను. పొయి వేయఁ బని లేదు. పచ్చి వేలుసెనగలు, అరఁటులు, ఖడ్జూరము, ఆలివునూకె— ఇవి మాకు మామూలు ఆహారద్రవ్యములు.

బ్రహ్మచర్యమును పరిపాలింపఁ దలఁచుకొనువారి కొకటి చెప్పవలయును. ఆహారోపవాసములతో బ్రహ్మచర్యమునకు దగ్గఱ చుట్టఁ జేక మున్న దని చెప్పచువచ్చుచున్నాను. అయినను దీనికి ముఖ్యాధారము మనస్సు అని యరయునది. మలినమగు మనస్సు ఉపవాసముచే శుద్ధి పొందఁజాలదు. దీని శుద్ధికి ఆహారమును ఉపకరింపదు. మనోమలిన్యము విచారముచేత, ఈశ్వరధ్యానముచేత, కుడ కీర్త్యరాస్యగవాముచేతనే ఖలిత మగును. మనస్సునకును, శరీరమునకును కడుఁ జాట్టఁజేయు కలదు. మకిల యగు మనస్సు మకిలతిండ్లకే మరులు కొనును. మకిలమనస్సు పలుతెగల చవులకును, భోగములకును మారాముచేయును. తిరిగి యీ లిసుబండములయు, భోగములయు గుణము మనకుపయిం బని చేయును. కావున ఆహార నియమమునకును, ఉపవాసమునకును ఆవశ్యకత కానిపించుచున్నది. వికారయుక్తమగు మనస్సు శరీరమును, ఇంద్రియములను తన వశముననుంచుకొనుటకు బదులు శరీరేంద్రియములకు వశమై నడచుచుండును. ఈ కారణముచే గూడ శరీరమున కొక యాహారమర్వాద యుండవలయును. ఆ యాహారము శుద్ధముగ నుండవలయును. ఇంచుకయు వికారము * కలిగించునదిగా నుండరాదు. మరియు పైఁ జెప్పిన యుపవాసము గూడ వావశ్యకము. సంయమికి ఆహారనియమములతోఁగాని ఉపవాసములతోఁగాని ఇనుమంతయు ప్రయోజనము లే దనువారు, ఆహార నియమములతోడనే, ఉపవాసములతోడనే ప్రయోజనము కలదని వాదించువారితోపాటు తప్పుత్రోవ నడచువారే యగుచున్నారు. సంయమికి, ఈరెండును చాల పాయము చేయఁగల వని వా కనుభవము. ఏని పాయము లేక మనసులోని వికారము లడఁగుట అసంభవము.

* వికారము కలిగింపనిది = రుమ్యను, తమస్సును ప్రకోపింపఁ జేయనిది : Non-Stimulating—అను.

ఉపవాసము

పాలు, ధాన్యములు విడివాడి ఫలాహారము చేసి చూచు కోని లలో, సంయమముకొఱకు శ్రావణమాసమునుగూడ నారంభించితిని. దీని కేలకేటకుగారు నాకుఁ దోడు. తొలఁత నాయుపాసము ఆరోగ్యముకొఱకు. దేహదమనమున కుపవాస మావశ్యక మనునది యొక మిత్రునివలనఁ దెలిసికొంటిని. వైష్ణవ కుటుంబమున జన్మమైతి నందులవలనను, మాయమ్మ కఠినవ్రతముల నొనరించున దగుటవలనను ఏకాదశీవ్రతము మొదలగువానిని నేను ఇండియాలో ననుష్ఠించి యుంటిని గాని యవి మాయమ్మను జూచి నేర్చికొనినవో, లేకమాతలి చంద్రుల సంకుష్టికొఱకు అనుష్ఠింపఁబడినవో. ఇట్టి వ్రతానుష్ఠానముల వలన లాభ ముండు నని నే ననుకొనను లేదు, విశ్వసింపను లేదు. కాని నే నామిత్రుని జూచి బ్రహ్మచర్యవ్రతమున కుపయోగముగా నతని ననుకరింపఁ దొడఁగి ఏకాదశుల నుపవసంప నిశ్చయించుకొంటిని. ఏకాదశినాడు పాలు పండ్లు తిని వ్రతము పాలించితి మనుకొనుట సామాన్యరీతి. నే నిట్టివ్రతమును ప్రతిదినమును పరిపాలించుచునే యుంటిని. కావున నీరు త్రావు హక్కు మిగిల్చికొని పూర్ణోపవాస మొనరింప నారంభించితిని.

ఆ యారంభమునందే శ్రావణమాసమారంభించెను. ఆ సంవత్సర మున రంజానుపండువును, శ్రావణమాసమును కలిపెను. గాంధీకుటుంబ మిటు వైష్ణవవ్రతములను, అటు శైవవ్రతములను గూడఁ జేయుచుండును. ఇటు విష్ణ్వాలయములకు వెళ్లుచుండును, అటు శివాలయముల కును వెళ్లుచుండును. శ్రావణమాసమున కుటుంబములో నెవరో

యొకరు ప్రదోష ముండుచునేక యుండురు. అటులే నేనును ఈ శ్రావణమున ప్రదోషవ్రతము చేయ నిచ్చుగించితిని.

ఈ గొప్ప ప్రయోగముల యారంభము టాల్ స్టాయి-అక్రమములో. సత్యాగ్రహపుఁ గయ్యము పొడిచి చెఱపాలలోఁ బడినభారి కుటుంబములలో నేనును, కేలక బేకుగారును అచట నుంటిమి. అచట బాలకులును, నవయువకులును గలరు. వారలకుఁ గాను బడి యొకటి పెట్టితిమి. ఈ నవయువకులలో నలుగు రైదుగురు ముసల మానులు గలరు. ఇస్లాము ధర్మపరిపాలనమున తోడుపడుచు నేను వీరి కుత్తేజనము కలిగించుచుంటిని. సమాజావగ్గరాల సరిగా చేయుచు చుంటిని. అక్రమమున పారసీకులును, క్రైస్తవులుఁ గూడఁ గలరు. 'ఎవరి ధర్మమును వారనుష్ఠింపవలెను. ఇతరు లది జరుగునటులు చూడవలెను' అని యందఱకును నియమ ముండెను. కావున రోజూ జరుపుఁ డని ముసలమానులకు ఉత్తేజనము కలిగించితిని. నేను ప్రదోష ముండుచునేయుంటిని. మరియు ముసలమానులకు సాయము చేయవలసినదని హిందువులకును, పారసీకులకును, క్రైస్తవులకును సలహా యిచ్చితిని. సంయమపాలనమునం దందఱకును సాయము చేయుట మంచి పని యని తెలిపితిని. అక్రమవాసులలో పలువురు శామాట నియ్యకొనిరి. హిందువులును, పారసీకులును ముసలమానులును సంపూర్ణముగా ననుకరింపలేదు. అట్టి యావశ్యకతయు లేదు. ముసల మానులు సూర్యాస్తమయముదాఁకఁ దిండికి కనిపట్టుకొని యుండవలసి వచ్చెడిది. మధ్యాహ్నముననే భోజనమును ముగించుకొనినవారు ముసలమానులకు వంటక మొనరించి యిాయఁగలిగిరి. ఇంతియ కాక ముసలమానులు సరగహీ చేయుదురు. అనఁగా వ్రతదినములలో

* వక్తములని యిదటి వాడుక.—అను.

నూత్యుఁ డుదయింపక ముందు చీకటితో భుజింతురు. ఇతరు లీ విషయమున వీరికి తోడుపడరు. మరియు మానవులు పగటగూడ నీరు గ్రోలరు. దప్పి యగుచో నితరులు గ్రోలుదురు.

ఈ యనుష్ఠానమువలన ఉపవాసమహత్త్వమును, ఏకభోజనమహత్త్వమును అందఱకును దెలియవాయెను. ఒకరిపై నొకరికి బాదాత్మ్యమును, ప్రేమయు కలిగెను. ఆశ్రమమునం దాహారనియమము కలదు. కావున నాయాజ్ఞ ను శిరసావహించి నా మిత్రు లందఱును మాంసము వర్జించినందులకు నేను కృతజ్ఞుఁడను. రోజాదినములందు మాంసములకు మాంసత్యాగము కష్టమయినను దానిని లెక్కగొనక కష్టమును మాటగూడ నాచెవిఁ బడకుండఁ జేసిరి. ఆశ్రమజీవనమునకు ప్రాతిపదికయు లేకుండ హిందూబాలకులు వీరికి రకరకముల వంటకములు చేసి పెట్టిరి.

నాయుపవాసమును గూర్చి వ్రాయుచు ఇచ్చాపూర్వకముగా విషయాంతరములలోనికి దిగితిని. ఏలవ ఈ చక్కని ప్రపంగమును మఱి యొకచోట నుదాహరింపఁజాలను. మరియు ఈవిషయాంతర ద్వారమున నాస్వభావ మొకటిగూడఁ జూపించితిని. మంచివని తోచు ప్రతి పనులయందును నాకుఁ గొందఱ సహచరుల నుంచుకొనుచుందును. ఈ యేకభోజనము, ఈయుపవాసమును వారికిఁ గ్రోత. కావున ప్రదోష మనియు, రంజాన్ అనియు వారిని లాగుకొని వచ్చితిని.

ఈరీతిగా సంయమనాతాపరణ మనాయాసముగా శాశ్రమమునందు నెలకొనెను. మాతోపాటు ఆశ్రమవాసులునుఉపవాసములు, ఏకభోజనములును చేయఁజొచ్చిరి. దాన మేలు కలగుననియే నామతము. ఈ సంయమము వారి హృదయముల నెంత పని చేసెనో, ఉపవాసా

దూల విషయముల నవరోధించుట కంత పని చేసెనో నేను విశ్వయ
ముగాఁజెప్పఁజాలను. నాకుమాత్రము నానిదలన ఆరోగ్యమును,
ఇంద్రియదమనమును కలిగెను. 'ఉపవాసాదులవలన వందఱకును
ప్రయోజనము కలిగితీరును' అని నా యుద్దేశము కాదు. ఇంద్రియ
దమనము సుద్దేశించి యుపవసించుచో విషయములు వినివర్తించును.
మరియు, ఉపవాసాంతమునందు విషయేచ్ఛయు, స్వాదేచ్ఛయు
తీవ్రమయినటులు నా మిత్రుల పలువుర యనుభవము. అనఁగా దీని కగ్ర
మిది: ఉపవాసదినములలో విషయములను ఆరికట్టుటకును, స్వాద
మును జయించుటకును సంతతోద్దేశము లేకున్నచో శుభఫల మొడఁ
గూడదు. ఇట్టియుద్దేశము లేక, మనస్సును లగింపక, వట్టి కారీరకోప
వాసమువలన విషయవేగ మాఁగు ననుకొనుట కల్ల. గీతలలోని
రెండవ యధ్యాయమునందలి యా శ్లోక మిప్పుట్టిన మిగుల విచా
రణయోగ్యము.

విషయా వినివర్తంతే నిరాహారస్య దేహినః*,
రసవర్జం రసోఽప్యస్య సరం దృష్ట్వా నివర్తతే.

* 'యద్యపి విషయా విషయోపలక్షితాని విషయకర్తృవాచ్యాని ఇంద్రి
యాణి [అథవా విషయా ఏవ-పాఠా.] నిరాహారస్య అనాహారముచేత విష
యస్య. కావ్యతవనీ స్థితస్య [కష్టే తవనీ స్థితస్య-పాఠా.] మూర్ఛస్థాని విని
వర్తంతే దేహినో దేహవతః.-రాష్య.

'విషయనిగ్రహములేక [కాదేటివలె అవయవములను ముడుచుకొని]
తవస్సులో కట్టెవలె నుండు మూర్ఛనకు ఇంద్రియములు [లేక విషయ
ములు] ఉడుగును' అని శంకరులవారి యభిప్రాయము.

నిరాహారస్య అనఁగా అన్నము తినుట మామకొవినవానికి అని వారి
అభిప్రాయము కాదు. ఉపవసించినను కన్ను, మేను మొదలగు నింద్రియ
ములకురూపు, పోఁకు మొదలగువిషయముల తాకు సంభవించవచ్చును గాన

అనఁగా ఉపవసించువానికి తిమయములు (ఉపవాసమునడుమ) కనించును; కాని రసము పోదు. రసము ఈశ్వరదర్శనమున— ఈశ్వరప్రసాదమున—కనించును.

సంయమికి ఉపవాసాదులు మార్గమునందు సాధనరూపముగా నావశ్యకములు. ఇంతియకాదు. ఈ కారీరజోపవాసమునకు మోససి జోపవాసముగూడఁ దోడుపడనిచో నది పంథముగా పరిణమించి హాని చేయు నని చెప్పవలసివచ్చును.

‘నిరాహారవ్య’ అనఁగా లంఘనములు చేయువాని కవి అర్థము చెప్పరాదు అని బెల్లంకొండ రామరాయలు—‘వ చాత్ర నిరాహారవ్య త్యక్తభోజనవ్య కృతలక్ష్మ్యవస్థేతి యావ దిత్యర్థ ఇతి శబ్ద్యమే. అహారావేదిని చక్షుస్త్య గాదితీ రూపవృద్ధాదివిషయగ్రహణవంధనా న్న వర్జ్యేన్ద్రియవ్రతనివృత్తిః’ తాష్యేర్క ప్రకాశః.

వెనుక పుటలోని ‘విషయా వినివర్తంతే’ అను శ్లోకమునకు పై నున్న పంక్తులకును ఈ కాంకరాభిప్రాయమునకును చెరిమి యున్నది. అయినను నిరాహారవదమునకు అర్థవిశేష ముండుటచేతనే యీ తాష్యేదు యదాహరింపఁబడినవి,
—అనువాదశ్రీః.

పంతులుగారు

నైత్యాగ్రహేతిహాసమునందు వ్రాయ వీ లొదవనివియు,
కొలదిగనే వ్రాయబడినవియు నగు విషయముల నీ ప్రకర
ణములలో వ్రాయుచున్నాను. పాఠకుల కీ మాట గుఱుకున్నచో
పూర్వపరసంబంధము బోధపడఁగలదు.

టాల్ స్టాయి-ఆశ్రమమునందు బాలురకును, బాలికలకును
విద్యావిషయమైన ఏర్పాటు చేయవలసి వచ్చెను. అందు హిందూ
ముసలమున కైస్తవ పారసీక బాలకులును, కొలదిమంది హిందూ
బాలికలును ఉండిరి. వీరికి ప్రశ్నేకించి ఒక పంతులుగారిని పెట్టుట
అసంభవము. నా కది యనావశ్యక మనియు తోచెను. అసంభవ
మేలనిన, తగిన హిందూస్తానీ-పంతులుగా రచట దొరకరు. ఒకవేళ
దొరకినను ఈ కొలది జీతమునకు డరబనునుండి 20 మైళ్లదూర
మెవఁడు రాఁగలఁడు? మఱి మేము ధనములో మునిగి లేలుచుండుట
లేదు. మరియు బయటనుండి ఆశ్రమములోనికి పంతులుగారిని రప్పిం
చుట యనావశ్యక మనిపించెను. ఏలన నేటి చదువులరీతి [విద్యా
ప్రణాళి] నాకు బాగుండలేదు. కాని వాస్తవముగు రీతి నాకనుభవ
మున లేదు. తల్లిదండ్రు లర్హులగుదురేని వారి యదుపాజ్ఞలవలననే
సరియును చదువు వచ్చును. ఇది యాదర్శము. ఇట్టి యాదర్శస్థితిలో
వెలుపటిసాయము తక్కువలోఁ దక్కువగా నుండఁదగును. టాల్
స్టాయి-ఆశ్రమ మొక కుటుంబము. అందు నాది జనకస్థానము. కావున
ఇందలి బాలకులకు మంచి జీవనమును నిర్మింపవలసిన భారమును యథా
శక్తి శిరసావహింపవలయు ననుకొంటిని.

ఈ నా భావనలో చాల దోషములు కలవు. ఈబాలురందఱును పుట్టిననాఁటనుండి నాకడ లేరు. అందఱును వేలువేలు వాతావరణమునఁ జెరిగినవారు. పైఁగా వారివారి మతము లొక్కటి కావు. ఈబాలురయు, బాలికలయు స్థితిగతు లిట్టివి. నే నీ వీరికి విశ్వస్థానమున నుండి యెటులు న్యాయ మొనరింపఁగలను?

చదువులో మనశ్శిక్షకు, అనఁగా చరిత్రవికాసమునకు నే నగ్రస్థాన మిస్తును. అట్టిచదువు ఎట్టి ప్రాయమువారికిఁగాని, యెట్టి వాతావరణమునఁ జెరిగినవారికిఁగాని చెప్పవచ్చును. కావున రేయుంబవళ్లు నే నీ బాలురలో బాలికలలో తండ్రివలె మెలఁగఁ జొచ్చితిని. అట్టి చదువునకు సచ్చరిత్రము పునాది. పునాది గట్టిదగుచో మిగులు విషయములు యథాసమయమునఁ దమంత తమకే తెలియును. తద్వ్యాపరులపాయమునఁ దెలియఁగలవు.

మరియు భాషాజ్ఞానముగూడ కొలఁదియో గొప్పయో ఆవశ్యకమగుటచే కేలన్, బేక, ప్రాగజీ దేశాయీగారల పాయమున వీరిని చదువవేసితిని.

నాకు శరీరశిక్ష ఆవశ్యకమని తెలియును గాని, అది వీరి కనాయాసముగనే లభించుచుండెను.

ఆశ్రమమున నాకరులు లేరు. పాకీపని మొదలుకొని వంటకలకును గల పనులన్నియు ఆశ్రమవాసులే చేసికొనుచుండిరి. ఆశ్రమమున ఫలవృక్షము లెక్కుడు. శ్రవ్యటము పెట్టవలసియుండెను. ఆశ్రమమున కేలకబేకుగారికి శ్రవ్యట మునిన కులాసా. వారు స్వయముగా సరకారువారి ఆదర్శక్షేత్రములలో కొంతకాల ముండి క్షేత్రపాలన మంతయు నేర్పికొనియుండిరి. వంటపని లేనివా రెల్లరును పిమ్మలనక

ఆత్మకథ

పెద్దలనుక తోటపని చూచి తీరవలెను. వీరిలో పిల్లలపా లెక్కువ. గోతులు త్రవ్వట, చెట్టునఱుకుట, నఱుకిన చెట్ల నీడ్చుట యీ మొదలగు పనులచే వీరి శరీరము గట్టిపడి విగియుచు వచ్చెను. వీరి కీ పని యన్న నమితానందము. వీరి కీ పనివలన వేఱుగా కసరతుతోఁగాని, ఆటలతోఁగాని ఆవశ్యకత లేకపోయెడిది. వీరిలో కొందఱు విద్యార్థులు, ఒక్కొక్కపుడు అందఱునుగూడ, నీ పనికి రాక తప్పించుకొనిపోవుచుండెడివారు. ఒక్కొక్కపుడు ఆలస్యముగా వచ్చుచుండెడివారు. నేను వీరి కొంతెతనములను పలుమాఱులు ఉపేక్షించితిని. పలు మాఱులు నేను వీరి మెడలమీఁద కూర్చుండియే పని చేయించితిని. నా యీ కౌతన్యమునకు వీరియ్యకొని చనుకొననుగాని వీరు నా కెన్నఁడు నెదురాడి యున్నట్లులు గుర్తులేదు. పని యుండుగా ఆట పాటలకు తిరుగాడుట మేలు కాదని నేనపుడు వారికి తెలియఁజెప్పించుంటిని. అపు డది వారి మది కెక్కడిదిగాని మఱుక్షణము ననే మఱపు తగిలెడిది. ఈరీతిగా పనిమాత్రము జరిగిపోవుచుండెడిది. దాన వారి శరీరమును బాగుపడెను.

ఆశ్రమమున జ బ్బనుమాట లేదు. దీనికి అచటి మంచిగాలియు, మంచినీరును, ఆహారనియతియుఁగూడ కారణము లనవగును.

వీరికి ఈపాటుతోపాటు చేతిపనుల పాటుగూడ కలుప నెంచి తిని. వీ రందఱును ఏదో యొక చేతిపని వచ్చియుండవలయు నని నాయభీప్రము. దీనికి కేలన్, బేకుగారు ప్రేషిష్ట మొనాస్తరికిఁ బోయి చెప్పలు కుట్టుపని నేర్చి వచ్చిరి. వారికొక నేను నేర్పితిని. నేర్పుకొనఁ గోరిన బాలకులకు నేను నేర్పితిని. కేలన్, బేకుగారికి వద్రము కొంచెము తెలియును. ఆశ్రమమున వద్రుంగ మెఱిఁగిన సహచరుఁడొకఁడు గలఁడు. దాన వద్రము నేర్పుటయు జరిగెను. మరియు నించుమించుగా బాలకు లందఱును వంటచేయ నేర్చుకొనిరి.

39 పంతులుగారు

ఈ పను లన్నియు నీ బాలకులకు సరిక్రొత్తలు. ఇవి శేర్పొత్తాన వలసిన పని వీరు కలలోనయిన ననుకొనలేదు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో హిందూస్తానీ బాలకులకు కేవలము అక్షరములు దిద్దుట దక్కవేఱు చదువు నొరకదు. ఉపాధ్యాయులు చేయక యే పనినేని బాలురచే జేయింపరాదనియు, బాలురతోపాటు ఉపాధ్యాయుడగుటచే జేయింప చేయు మండువలయు ననియు బాల్ స్ట్రాయి-ఆక్రమమున నొక నియమము కలదు. దీని బాలురు సంతోషముతో శేర్పొత్తానుట పొసంగెను.

చరిత్రమును, భాషాజ్ఞానమునుగుఱించి ముందు ప్రకరణమున.

అక్షరజ్ఞానము

గత ప్రకరణమున టాల్ స్టాయి-ఆశ్రమమునందు కారీరకళిక్షయ, దాని కంగములుగా కొన్ని చేతిపనులను నేర్ప మొదలిడుటయు చూచియున్నాము. దీని నాకు సంప్రాద్యముగా సంతృప్తి కలుగకున్నను కొలఁదియో గొప్పయో సాఫల్యము కలిగి నననగును. భాషాజ్ఞానము కలిగించుట కష్ట మనిపించెను. దానికై దగు సామగ్రి నాకడ లేదు. కోరిక యెంతకలదో తీరిక యంత లేదు. అంతటి భాషాజ్ఞానమును నాకు లేదు. దిన మంతయు పని చేసిచేసి యలయుచుంటిని. కొంచెము డగ దీర్చుకొందు ననుకొనువేళ నీ చదువు వచ్చి పడుచుండెడిది. బోధించుటకు నేను కలకలలాడుచు నుండుటకు బదులు బలాత్కారముగా నిదుర నాఁపుకొనవలసి వచ్చెడిది. తోటపనులతోడను, గృహకృత్యములతోడను ప్రాతఃకాలము తీరిపోవఁగా పండ్రెండు గంటల భోజన మయిన తరువాత పాఠశాలారంభము. దీని కంటే ననుకూలమగు వేళ లేదు. సాహిత్యపాఠములకు మూడు గంటలుపయోగించుచో నక్కడి కెక్కువలో నెక్కువ. హిందీ, అఱవము, గుజరాతీ, ఉర్దూః ఈ భాషలలో పాఠములు. బాలకులకు మాతృభాషలోనే పాఠములు చెప్పవలయు నని నియమము పెట్టుకొంటిమి. అందఱకును ఇంగ్లీషు సామాన్యభాషగా నియమ మొనరించితిమి. గుజరాతీవారికిని, హిందీవారికిని సంస్కృతము తెచ్చు. అందఱకును హిందీంతర్జకము. వీనిలో ఇతిహాసము, భూగోళము, గణితము అందఱకును నేర్పఁబడుచుండెను. అఱవము, ఉర్దూలు నేర్పుట నావంతు.

33 అక్షరజ్ఞానము

నాకు వచ్చిన అక్షరము ఓడలోను, కైళ్లలోను, 'పావు' వ్రాసిన తమిళ-వాచకమును మించి నా కెక్కుడు జ్ఞానము లేదు. నా ఉద్ఘాతవిజ్ఞానము ఓడలో నేర్చికొనినది. మరియు నాకుఁ గల అరబ్బీ ఫారసీ పదజ్ఞానము ముసలమానుమిత్రుల పరిచితివలన నువ లభిమయినది. నాకుఁగల సంస్కృతజ్ఞానము, గుజరాతీజ్ఞానమును హైస్కూలులో కలిగిన వే.

నేను నిర్వహింపవలసిన పనికి నా కక్తిసామర్థ్యము లిట్టివి. ఇంక నాతోడివారుగూడ నాకు తమ్ములే. దేశభావలయెడల నాకుఁ గల ప్రేమ, నాశిక్షాకక్తియెడ నాకుఁ గల విశ్వాసము, విద్యార్థుల తెలివితక్కువతనము, దీనికన్న నెక్కు డయిన వీరి యాచార్యము ఇవన్నియుఁ గలిసి నాపనికి సాయము చేసెను.

ఈ యక్షర విద్యార్థులు దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందే జన్మించిన వారు. వారికి వచ్చిన అక్షరము కడుఁ గొలఁది. లిపి యుపలే రాదు. వారికి అక్షరములు దిద్దఁజెట్టుటయు, వ్యాకరణమున సామాన్యజ్ఞానము కలిగించుటయుఁ జేయవలసి యుండెను. ఇది కడుఁ దేలిక. అక్షరము మాటలాడుటలో వారు నన్ను సాయాసముగా జయింపఁగలరు. అది వారికిఁ దెలియును. ఇంగ్లీషు రాని అక్షరవ్యాపారరేని నాతో మాటలాడి వచ్చినపుడు నాయీ శిష్యులు మాకు దుబాసు అనుచుండిరి. నేనిటులు సంతోషముగా నిర్వహింపఁ గలుగుచుంటివి; వీలనఁగా, నేను విద్యార్థులమందు నా యజ్ఞానము నెన్నఁడును దాచుటకుఁ బ్రయత్నింపలేదు. నా కెంత తెలియునో నే నంతలోనే యుండిని, కావున నాకు ఓ యనిన థం రాకున్నను వారి ప్రేమకును, ఆభరమునకును పాత్రము గాకుండలేదు.

అర్థశతకం

ఇక మానవమానులకు ఉద్ధూ చెప్పట ఇంతకన్న లేనిక
యాయెను; వీలయినగా వారికి లిపి తెలియును. కావున వారికి
చదువునం దాదరము కలిగించుటయు, దస్తూరి చక్కజేయుటయు నీ
రెండే నా పనులు.

వీరందఱును లోగడ నిరక్షరులు. ఏ బడియందును జదివి మిడి
కినవారు గారు. వీరికిఁ జెప్పవలసినది కడుఁ దక్కువ యని
కొలది కాలములోనే నేఁ గనుఁగొంటిని. సోమరితనమును పోఁ
గొట్టుటయు, తమంతఁ దాము చదివికొనునటులు చూచుటయు,
అభ్యాసమును పైనుండి కనిపట్టుచుండుటయు నను నీ పనులు దొడ్డవి.
ఇటులు నే నింతటితో సంతృప్తిఁ జెందుటచే వేటువేటు ఈడు గల
యీ బాలరలో, వేటు వేటు పాఠములు చదువు నీ బాలరలో నొక
గదిలోఁ గూడఁచుండి చదివించుకొనుచు వచ్చితిని.

పాఠ్యగ్రంథములనుగుఱించిన పాఠావుడి నలుదెసలను వినఁబడు
చుండును. నాకు వాని గరజ కనిపింపలేదు. అప్పటి కున్న పుస్తక
ములతో నేని మా కంఠగా పని పట్టినట్లులేదు. బాలరమీఁద పెక్కు
పుస్తకములు కుక్కుట యావశ్యకముగాదు. విద్యార్థులకు పాఠ్యగ్రంథ
మేదని నన్నడిగినచో సుపాఠ్యాయుండే యని యందును. నాగురు
వులు పుస్తకములలో నాచేతఁ జదివించి విషయములు కడుఁగొలదియే
నాకు గుఱుతున్నవి కాని వారు పుస్తకములలోఁగాక విడిగాఁ
జెప్పిన చదువున్నదే అది నేఁటికిని గుఱుతున్నది. బాలరు కనులతో
కన్న చెవులతో పెక్కువ గ్రహింతురు; అదియు అనాయాసముగా
నేను నావిద్యులచే నేపుస్తకమేని కుట్టుకుదిదాఁకఁ జదివించిన చం
దము లేదు. పలుతెఱంగుల గ్రంథములఁ గొలదిగాఁ జదివి నేను కీర్ణము
చేసికొనిన విషయములను నాభాషలో వారికిఁ జెప్పచు వచ్చితిని.

33 అక్షరజ్ఞానము

అది నేటికిని వారి మెదడులకు పట్టియున్నది. పుస్తకములలోఁ జదివినది గుఱు రుంచుకొనుట వారికిఁ గష్టమయ్యెడిది. మరియు నేను ప్రత్యేకముగా వినిపించినది గుర్తుంచుకొని, విన్నది విన్నచందమున మరల నాకు వినిపించెడివారు. పుస్తకమునందు వీరి మనస్సు లగ్నమయ్యెడిది కాదు. అలయుకచేఁ గాని, కొండొక కారణమునఁగాని నేను కనులు నులుముకొనకుండ నుంటినేని, నా చెప్పినది నీరసముగా నుండకుండునేని, నా చెప్పిన, లేక వినిపించిన మాటలు వారు చెవులు దోరపెట్టుకొని వినిపెడివారు. మరియు రసమును గ్రహించెడివారు. అప్పుడు వారు చేయు శంకలవలన వారి గ్రహణశక్తి యిరుచుమిరుచుగా నాకుఁ దెలియవచ్చెడిది.

ఆత్మశిక్ష

విద్యార్థుల శరీరమునకును, మనఃస్థునకును సామ సేర్పటకంటె

ఆత్మకు సంస్కారము కలిగించుటలో నేను మిగుల శ్రమ పడి వలసివచ్చెను. నే నిందుల కెక్కువ తత్వగ్రంథముల సాయము తీసి కొనలేదు. విద్యార్థులకు తమతమ మతముల మూలతత్వములను, తమ తమ మతముల సాధారణజ్ఞానమును ఉండితీరవలయునని నాయుద్దేశము గాన ఇట్టి జ్ఞానము కలుగఁజేయుటకు నాశక్తికొలఁది పాటుపడితిని. కాని యిదియును మనశ్శిక్షకు నొక యంగ మని నాతలఁపు. ఇంక ఆత్మశిక్షణ మొక ప్రత్యేకవిషయము. టార్స్టాయి-ఆశ్రమమున బాలురకుఁ జదువు చెప్పమొడిలిడక పూర్వమే నే నీ సంగతిని గ్రహించితిని. ఆత్మకు వికాసము కలిగించుట యనఁగా చరిత్రనిర్మాణము కలిగించుట, ఈశ్వరజ్ఞానము కలిగించుట, ఆత్మజ్ఞాన మొదలఁ గలిగించుట. ఈ జ్ఞానము కలిగించుటకు బాలురకు కడు సాయము చేయ వలసియుండును. ఇట్టి జ్ఞానము గాక మిగిలిన జ్ఞానము లన్నియు వ్యర్థములు; ఇంతియ కాక హానికరములు—అని నామతము.

మనుష్యున కౌత్మజ్ఞానము నాలవ యాశ్రమముననే కలుగు నని నాడుక. ఎవ రీ నాలవ యాశ్రమము వఱకును ఈ యమాలభ్యవస్తువును కడఁబెట్టుదురో వా రీయౌత్మజ్ఞానమును పొందకపోఁగా, ముడిమిసి, మరియు దీనికంటెను దురువీయమగు రెండవ బాల్యమును బొంది భూమికి భారమై పోవుచున్నారు. ఇది యెల్లెడల ననుభూతచరము. ౧౯౧౧-౧౨ సంవత్సరములలో ఈ నాయుద్దేశములను ఈ భాషలోఁ దెలుపఁ బొసఁగలేదు కాని నాటి కీయుద్దేశములు కలవని చాల గుఱుకు.

ఆత్మకు సామ గతపు టెటులు? బాబురచే భజన చేయించి తిని. వీరికి నీతిపుస్తకములను వినిపించితిని కాని దీన పంతుష్టి కలుగ లేదు. బాబురతో నాకు సంబంధ మెక్కుడయినకొలదిని పుస్తకములవలన వీరికి ఈ జ్ఞానము కలిగింప వీలు లేదని తెలిసికొంటిని. సామ చేసి చూపియే సాము నేర్ప వీలగును. తనమనస్సును సామ చేయించియే ఇతరులమనస్సుచే సామ చేయింప వీలగును. ఆ రీతిగనే తన యాత్మను సామ చేయించియే ఇతరుల ఆత్మచే సామ చేయింప వీలగును. గురువుప్రసవనవలననే బాలకు లాత్మశిక్షణము నేర్చికొందురు. కావుననే యుపాధ్యాయుఁ డెల్లపుడును—విద్యార్థులు తన కడ నుండురుగాక, లేకుండురుగాక—తాను జాగరూకుఁడయి యుండువలయును. ఉపాధ్యాయుఁడు లంకలో నుండుఁ గాక, తన ప్రసవనమువలన తన శిష్యుల యాత్మలను మేలుకొలుపఁ గలఁడు. నేను కల్లరినై నా శిష్యులను సత్యసంఘులఁ జేయఁగలుగుట వట్టి బూటకము. పిఱికిపంద యగు గురువు తన శిష్యులకుఁపరాక్రమము నేర్పఁ జాలఁడు. తప్పి చరించు గురువు శిష్యులకు సంయమ మెటులు నేర్పఁగలఁడు? కావున నాకడ నుండు యువకులయొ, యువకులయొ ముందు నేనే యొక పదార్థపాఠ మయిపోవలయునని తెలిసికొంటిని. దీన నా శిష్యులే నాకు గురువు లయిరి. నేను నాకొఱకుఁ గావన్నను నాకడ నుండు వీరికొఱకయినను మంచివాఁడనయి మంచితనమును కాపాడుకొనుచు నుండవలయునని తెలిసికొంటిని. బూర్ ప్రాయి-ఆశ్రమము నందలి పలువిధములగు నా సంయమములు ఈ యువకులను, ఈ యువకులకును కృతజ్ఞములు.

ఆశ్రమమునం దొక కుర్రఁడు కలఁడు. అతఁడు కడు నల్లరి వాఁడు. కల్లలహారి. ఎవరిని లెక్కగొనఁడు. మిగిలిన కుర్రలతో

ఆత్మకథ

కయ్యమలకుఁ గాలు సాఁపును. ఒకనాఁ డతఁడు పట్టరాని యాగడము కేసెను. నా కేమియు తోచలేదు. ఏలయిన నేను విద్యార్థులను దండించి యెఱుంగను. కాని యపుడు నా కొడులు మండిపాఁయెను. నే నతనికడ కరిగితిని. చెప్పితిని. అతఁడు వినలేదు. మరియు నన్నీ తన వలలో వైచిత్రానఁ జూచెను. నామందు రూఁకర్ర యొకటి పడి యుండెను. దాని నెత్తి యతని చేతిపైఁ గొట్టితిని. కొట్టుచుండఁగనే నాకు కంపమెత్తుకొనుచువచ్చెను. అతఁడును నాకంపమును దప్పుక చూచియుండును. విద్యార్థుల కందఱుకును ఇది యంతయు నిదివఱ కెన్నఁడు నెఱుంగని క్రొత్తవింత. ఆ విద్యార్థి యేడ్చెను. తమింపు మని వేడుకొనెను. అతఁడు తనకు దెబ్బలు తగిలినందుల కేడ్వలేదు; —ఇతఁ డించుమించు పదునేడేండ్ల ప్రాయము వాఁడు, చియ్యి పట్టిన మేనివాఁడు; తలఁచుకొనినచో నతఁడు బదులు తీర్చికొనఁ గలఁడు—కాని కొట్టుచుండఁగా నాకుఁ గలిగిన దుఃఖము నితఁడు తెలిసికొనెను. ఇటుపిమ్మట నతఁ డెన్నఁడును నా కవిధేయుఁడు కాలేదు. కానినే నటులు రూఁకర్రతోఁ గొట్టినందులకు నేటి వఱకు నేను షష్కృత్తప్తుఁడ నగుచున్నాను. అతనిని కొట్టి నేను నా యాత్మను ప్రకటింపలేదు. మఱి? పశుత్వమును.

బాలకులను పట్టుకొని కొట్టి చదువు చెప్పట యనిన నాకుఁ గిట్టదు. నాజీవిత మంతటిలో ఒకతూరిమాత్రమే నా కుచూర్చు నొకని కొట్టినటులు గుర్తు. నేను రూఁకర్రతోఁ గొట్టుట యోగ్య మయిన దని యింతవఱకును నిశ్చయించుకొనఁ గలిగియుండలేదు. ఇది యుచిత మని చెప్పటకు నా కింతవట్టును సందియమే. ఏలనఁగా దీనికి మూలము క్రోధము. మరియు దండనమే ఉద్దేశము. ఇందు తెలుప వలసినది కేవలము నాసంతాపము. ఆ సంతాపమునే నేను వెలిఁ బొచ్చి

3౪ ఆత్మశిక్ష

యొంటి నేని ఈ దండ ముచిత మనుకొందును. కాని ఇందు రెండును గలిసియున్నవి. ఈ పని జరిగిన తరువాత విద్యార్థులకు మంచి సంస్కారము కలుగఁజేయుటకు నా కొక యుపాయము దొరకను. ఆ యుపాయము నపుడుపయోగించినచో నెట్టి ఫల మొడఁగూడెడిదో యిపుడు చెప్పఁజాలను. ఆ మర్రఁ డపుడే యా విషయమును మఱచి పోయెను. అతఁ డంతగా బాగుపడినటులును నేఁ జెప్పఁజాలను. కాని యీ ప్రసంగమువలన విద్యార్థులయొడ నుపాధ్యాయుని ధర్మమును గుఱించి విచారింపఁ జాల సామగ్రి దొరకను. ఇది జరిగిన పిదపఁ గూడ బాలరలో నిట్టి దోషములు కానిపించెను గాని నే నెపుడును దండనీతిని ప్రయోగించి చూడలేదు. నే నిటు లాత్మజ్ఞానము కలుగఁ జేయఁ బ్రయత్నము చేయుచు నేనే యాత్మగుణముల సధికముగాఁ దలసికొనఁ గలిగితిని.

వియ్యములో వడ్లు

నాకన్నడును తట్టని విషయ మొకటి కేలకబేళుగారు

టార్ స్టాయి-ఆశ్రమమున నామనోవీధి కక్కించిరి. ఆశ్రమము నందలి బాలురలోఁ గొందఁ జాకతాయలు, దుండగీంద్రును, తిరుగుఁ బోతులును గలరు. నా మూవురు కుమారులును వీరితో కూడిమాడి యుండురు. మరియు నాకుర్రలతోపాటు మఱికొందఱు కుర్రలును వారితోఁ గలిసి తిరుగుచుండిరి. ఇటులు తిరుగుఁబోతులగు ఆ కుర్రలతో నా కుర్రలు కలిసి మెలిసి యుండుట కేలకబేళుగారికి కష్టమనిపించి యొక నాఁడు 'మీకుర్రలను వారితోఁ గలియనిచ్చుట అంత మంచిదని నాకు తోచదు. ఆ కుర్రలతో మీకుర్రలను గలిపినందుల నేమి ఫలము? ఆతిరుగుఁబోతుల సావాసమువలన వీరికిమాత్రము దుశ్చరీతము కాక వేరేమి?' అనిరి.

ఈ విషయము విని నేను తిరుగుడు పడితిని లేదో గుర్తుచాలదు కాని అప్పుడు నా చెప్పిన ఉత్తరము గుర్తున్నది. నాప్రత్యుత్తర మిది: 'నాకుమారులకును ఆ తిరుగుఁబోతులకును నాకు భేద మెటులు చేయఁ జెల్లును? వారికిని వీరికిని నేనే పూటకాఁపను. నేను రమ్మంటిని. ఆ కుర్రలు వచ్చియుండిరి. నేను కొన్ని రూక లిచ్చుచో వారి పుడే బోహస్సుబద్దకు పోయి వెనుకటివలెనే సంచరించుచుండురు. ఈ బాలు రిచటికి వచ్చి యుండుట నాకు మెహరబాసీ యని వారి తలిదండ్రు లెంచినచో నే నాశ్చర్యము పొందను. వారిచటికి వచ్చి కష్టములు పడుచున్నారు. ఈ విషయమును మన మిరువురమును ఎఱుగుదుము. ఈయెడ నాచేయవలసిన పని నాకు

3గ బియ్యములో వడ్లు

చక్కగాఁ గానవచ్చుచున్నది. వీరి నిచటనే యుంపవలయును. నాకుర్రులును వీరితో కలిసియే యుండవలయును. మరియు “మీ రాకుర్రలకంటె దొడ్డవారురా!” యని ఇప్పటినుండియే నాకుమారులకు భేదబుద్ధిని గొప్పముని మీ రందురా? ఇది వారి జుర్ర కెక్కుచో తప్పుదారిని బడఁగలరు. ఈ స్థితిలో నున్నచో వారికి మంచి శిక్షయు, మంచిచెడుగుల తెలివియు అనాయాసముగాఁ గలుగును. మరియు “వీరిలో నిజముగా నేదేని గుణ మున్నచో దాని ప్రభావము వారిపై ప్రసరింపఁగల”దని మన మేల యనుకొనరాదు? ఇంక నేమయిన నగుఁగాక! వారి నిటనుండి పంపివైవఁజాలను. దాన నేదేని చెలుపు గలుగుచో ననుభవింప సంసిద్ధుడను.”

కేలన్ బేకుగారు తల యూఁపిరి.

ఈ ప్రయోగమువలన చెడ్డ ఫలము కలిగ ననఁ జెల్లదు. దీని నాకుర్రల కెట్టి లోటును కలిగ నని నే ననుకొనను. మరియు మేలే పొంది రని నే నెఱిఁగితిని. ‘మేము గొప్పవారము’ అని యేమేని గర్వ మున్నచో నది వీరిని వదలిపెట్టెను. వీ రందఱతోడను గలసియుండుట నేర్చిరి. వీ రిందు పరీక్ష నిచ్చిరి.

తలిదండ్రులు పైనుండి కడు మెలకువతో కనిపట్టి సాగుచుండురేని మంచి పిల్లలును, చెడ్డ పిల్లలును ఒకచోటనే యుండుట వలనను, చదువుకొనుటవలనను మంచి పిల్లల కేమియు హాని కలుగదని దీనివలనను, ఇటువంటి మఱికొన్ని యనుభవములవలనను తెలిసికొంటిని. మనము పిల్లలను పెట్టెలోఁ బెట్టి తాళము వేసినచో నుంచివారగుదు రనియు, బయటికిఁ దీసినంతనే పాడయిపోవుదు రనియు నిట్టి నియమ మెచటను లేదు. పలు తెఱఁగుల బాలికలను, బాలరమ ఒకచో నుంచి చదివించుట తలిదండ్రులయు, ఉపాధ్యాయులయు జాగ్రత్తకు నికపోవలయు. వారు కంట వత్తి నిడికొని యుండవలయును.

ప్రాయశ్చిత్తరూపము ఉపవాసము

బాలురను, బాలికలను మంచి త్రోవలో నుంచి వారికి విద్య గలుపుట యెంత కష్టమయిన విషయమో దీని యనుభవము దైనందినము వృద్ధి పొందెను. నేను వారి కుపాధ్యాయుడను, పాలకుడను అగుదునేని వారి మనస్సులోఁ బ్రవేశింపవలయును. వారి కుఖదుఃఖములలో పాలుగొనవలయును. వారి జీవనరహస్యములను విడఁబఱచి చెప్పవలయును. ఉబుకుచున్న వారి జీవనతరంగములను సరిగా పాఠింపవలెను.

చెఱపాలనుండి కొందఱు సత్యాగ్రహము విడువఁబడినతరువాత టార్ స్టాయి-ఆక్రమమున కొలఁది జనులే యుండిరి. వారును ముఖ్యముగా ఫీనిక్సువారే కావున నేను వారి నచటికిఁ బనిచితిని. నా కచట అగ్ని పరీక్ష జరిగెను. టార్ స్టాయి-ఆక్రమమునుండి వారిని ఫీనిక్సులో దిగఁబెట్టి నేను మరల జొహాన్నబర్గనకు వెళ్లితిని. జొహాన్నబర్గనందు కొలఁది రోజు లుండిని. అప్పుడు ఆక్రమమునందెరువురికి భయంకరముగు పతనము కలిగె నని వింటిని. సత్యాగ్రహము వంటి మహాసంగ్రామ మెటనేని సఫలము కాలే దని వినినచో నా కంత యాఘాతము కలిగడిది కాదుగాని యీ వార్త నాకు వజ్ర ప్రహార మాయెను. నాగుండియ లదిరెను. నాఁడే ఫీనిక్సు నై లెక్కితిని. నేనును వర్తనని కేలకా చేకుగారు పట్టుపట్టిరి. దయనీయుమగు నా స్థితి యతనికి గోచరించెను. నే నొంటిగా వెళ్లుట కతఁ డించుకయు వొప్పకొనలేదు. ఈ పతనవార్త యతఁడు తెచ్చినదే.

దారిలో నాధర్మమును నే నెఱిగికొంటిని. పోనిందు, ఎఱిగికొంటినని యనుకొంటి ననుకొందు! తన రక్షణమున నున్న

3౬ ప్రాయశ్చిత్తరూపమగు ఉపవాసము

వారి పతనమునఁ గొలఁదియొ గొప్పయొ యంశమునకు రక్షకుఁడు గాని, శిక్షకుఁడు గాని పూటకొఁత లని నే ననుకొంటిని. ఈ ఘటనలో నాజవాబుదారి స్పష్టముగా అర్థమయ్యెను. నా భార్యయు మొదటనే నను మందలించెను. కాని విశ్వకించుట నా స్వభావము. కావున నే నీ మందలించు నంతగా పాటింపలేదు. నే నా పతనమునకు సంపూర్ణముగ ప్రాయశ్చిత్తము చేయుదునేని ఆ పతితులు నా వ్యభిచారము గ్రహింపఁ గలుగుదు రనియు, తమ దోషమును తా మెఱుంగఁగలుగుదు రనియు, దీని లోఁతు కొంచెము తెలియఁగలదనియు నాకు లోచెను. కావున ఏడునాళ్లు ఉపవాసమును, నాలుగు నెలల పదియేనునాళ్ల పాటు ఏకభోజనమును చేయుదు నని వ్రతము గొంటిని. క్షేమాచేతు గారు నన్ను వారింపఁ బూనిరి గాని యది నిష్ఫలమయ్యెను. తుద కతఁ డీ ప్రాయశ్చిత్తము తగినదే యని యొప్పుకొని తానుగూడ మఱవసింతు నని పట్టుపట్టెను. అతని నిర్మలమగు వ్రేమును నేను నిరసింపఁ జాలకపోయితిని. ఇటులు నిశ్చయించినతరువాత నా గుండెల బరువు తగ్గెను. కాంతి కలిగెను. దోషులపైఁ గ్రోధము పోయి దయ నిలిచెను.

ఇటులు రైలులో బరువు తగ్గించుకొని ఫినిక్సు చేరితిని. భోగట్టాచేసి తెలిసికొనవలసిన సంగతులను దెలిసికొంటిని. నా యువ వాసమువలన నందఱును కష్టము కలిగెను గాని దాన వాతావరణము శుద్ధమయ్యెను. పాపము చేయు టెంత భయంకరమో అది యొల్ల రకును దెలిసెను. విద్యార్థులయు, విద్యార్థినులయుఁ దోడ వాకుఁ గల నెయ్యము మఱింత దృఢమును, సరళమును ఆయెను.

ఈఘటన జరిగిన కొలఁది కాలమునకు దీనికి సంబంధించియే మరలఁ బరుసాలుగునాళ్లు పవసింపవలసిన ప్రసంగము తటస్థించెను. దాని పరిణామము నే ననుకొన్న దానికన్న మిన్నగా జరిగెను.

శిష్యుల దోషము లన్నింటికని గురువుగా రెల్లప్పుడును ఉపవాసాదులు చేయుచుఁ గూరుచుండవలసినదని నా యభిప్రాయము గాదు. కాని యిటువంటి కొన్ని విషయములలో ప్రాయశ్చిత్తరూపమున ఉపవాసములకు తప్పక స్థానము కలదని నా నమ్మిక. దీని

ఆత్మకథ

తమకడ నుంచుకొనిరి. దాని విషయమున మా కిరువురికిని కయ్యాటము జరుగుచుండెను. 'మన ఆదర్శమా ప్రమితజీవితమా; మన వస్తువులా మిగుల వెల గలవి: ఈ రెంటికి పొందిక యేడదీ?' అని నేననుచుంటిని. క్రమక్రమముగా నొకనాఁ డిది రగడలోనికి దిగెను. మేమిరువురమును కేలిన కిటికీకడ నిలుచుంటిమి.

'ఈ జగడగొండిదానిని సముద్రములో పాఱవయించినా కేమి?' అని నే నంటి.

'తప్పక ఈ జగడాలమారిని పాఱవేయుఁడు!' అని వెంటనే కేలకొ బేకుగా రనిరి.

'చూడుఁ డిదిగోఁ బాఱవైచితిని' అని నే నంటిని.

'హే! నాకును సమ్మతమే' అని వడివడిగా కేలన్ బేకుగారనిరి.

సరి, నేను దుర్బిణులను విసరి వయించితిని. దాని వెల ఏ యేడు పానులో. కేలన్ బేకుగారికి దానఁగల మోహముకంటె దాని విలువ లొచ్చు. దీనికి కేలన్ బేకుగా రెన్నఁడును విచారింపలేదు. కేలన్ బేకుగారికిని, నాకును నడుమ పెక్కు అనుభవములు కలవు. వానిలో నమోనా కిది యొకటి.

మా కొండొండఁ గల సంబంధములవలన ప్రతినాఁడును క్రొత్తి విషయములు శేర్చికొనుచుంటిమి. ఏలన, మే మిరువురమును సత్యము ననుసరించి సంచరింపఁ బ్రయత్నము లొనరించుచు వచ్చుచుంటిమి. సత్యము ననుసరించుటవలనఁ గ్రోధము, స్వార్థము, ద్వేషము మొదలగు నవి సహజముగ తొలఁగి చనును; తొలఁగి పోవనిచో సత్యప్రాప్తి కలుగదు. రాగద్వేషాదులచే నిండిన మానవుఁడుసరకుఁడు కావచ్చును. వాక్సత్యమును పరిపాలింపవచ్చును. కాని నానికి శుద్ధసత్యప్రాప్తి

32 గోఖలేగారిని కలియఁజొవుట

కలుగదు. శుద్ధసత్యమును శోధింప దొరఁకొనువాఁడు రాగము, ద్వేషము మొదలగు ద్వంద్వములనుండి ముక్తిఁ బడయవలయును.

ఉపవాస మయిన కొలఁదిదినములకే ఈపయనము చేసితిని. నాకు మరల వెనుకటి బలము రాలేదు. డెక్కుమీఁద అటు ఇటు నడచి తిన్నదాని నఱిగించుకొనఁ గడఁగుచుంటిని. నడచినకొలఁదిని పిక్కలలో నొప్పు లెక్కుదాయెను. నీమఁ జేరువఱకు నొప్పి తగ్గక పోఁగా మఱి కొంచె మెక్కుదాయెను. అచట డాక్టరు జీవరాజు మెహతాగారికడ కరిగితిని. ఉపవాసములను, ఈ నొప్పులను విని 'కొన్నాళ్లు విశ్రాంతి లేనిచో మీ కాళ్లు పడు నను భయము కలదు' అనియతఁడనెను. దీప్తోపవాసములు చేసినవారు వడిగా బలము పొందఁగలుగుటకు ఎక్కువగా తినెడి లోభమును మానుకొనవలయు నని యెఱిఁగితిని. ఉపవాసము లొనరించువాఁటికంటె మానుకొను వాఁడు ఎక్కువ మెలఁకువ గొనవలయును. మరియు నొకానొకపు డెక్కువ నిద్రహమును వలయును.

మదీరాకు వచ్చుసరికి 'మహాయుద్ధము నేఁడో రేపో మొగియు' నని తెలియవచ్చెను. ఇంగ్లీషుచానలులో ప్రవేశించుచుఁ బ్రవేశించుచు నుండగా యుద్ధము మొగియనే మొగిసె నని వింటివి. మా కచట నాఁగిపోవలసివచ్చెను. నీటిలో ప్రతిచోటను రహస్యమార్గము లేర్పాటుచేయఁబడెను. దాన మేము సౌతాంప్రకా చేరువరికి ఒకటి రెణ్ణాల్లాలస్యమాయెను. రథ అగస్త్యున యుద్ధారంభము. ౬వ అగస్త్యున మేము నీమలో దిగితివి.

యధములో నా పాలు

నీచుకు పోవగనే గోఖలేగారు పారిశులో దిగఁబడిపోయి రనియు, పారిశునకు రాకపోకలు నిలుపుచేయఁబడినవనియు, వారెపుడు వచ్చునదియుఁ జెప్ప వీలు లేదనియు తెలిసెను. గోఖలే గారు ఆరోగ్యముకొఱకు ప్రాన్సు వెళ్లియుండిరి. పోరు మొగియుఁ గనే వారి రాక కడ్డము కలిగెను. వారెపుడు రాఁగలరో యదియు జేరికిని జెప్పఁ దరము కాదు.

ఈలోపుగా నా చేయవలసిన పని యేమి? ఈ యధమునెవ నాధర్మ జేమి? వెఱపాలలో నాకు సహచరుఁడును, సత్యాగ్రహియు నగు పోరాబజ్జ అదాజణిమాగారు సీమలో భారీష్టరీ చదువుచుండిరి. సత్యాగ్రహులలో నతఁ డందెవైనచిన చేయి. కావున దక్షిణ-ఆఫ్రికా లో నాస్థాన మాక్రమించుటకుఁగాను ముందు ఇంగ్లండులో భారీష్టరు పరీక్ష యిచ్చుట కితఁడు పంపఁబడెను. డాక్టరు ప్రాణజీవన మెహతా గా రితనిని భరించుచుండిరి. నేను వీరితోడను, వీరినిబట్టి డాక్టరు ప్రాణజీవన మెహతాగారితోడను, మరియు నచటఁ జదువుచున్న వారితోడను ఆలోచించితిని. అపుడు సీమలో నున్న భారతీయుల నందఱును సమావేశపఱచి నాయుద్దేశములను వారికిఁ దెలిపితిని. సీమలో నున్న భారతీయు లీ సంగ్రామమున తమచేత నయిన సాయము తాము చేయవలయు నని నా యభిప్రాయము. ఆంగ్లేయవిద్యార్థులు తాము యధములోఁ బని చేయును నని ప్రకటించిరి. భారతీయులును వీరికిఁ దీసిపోఁగూడదని నాకోరిక. నా యా యభిప్రాయములకు విరధముగా పలువురీ సభలో వాదించిరి. ఆంగ్లేయులకును, మనకును వీనుఁగు నకును సుర్రమునకును గలంత యంతరము. ఒకఁడు దొర, ఒకఁడు

35 యుద్ధములో నాపాలు

బంటు. అట్టిచో దొరకు ఆడద వచ్చినపుడు బంటు స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా దొర కెటులు సాయము చేయ వలనుపడును? మరియు ఆ బంటు తన బంటుకనమునుండి తప్పించుకొనఁ దలఁచునీని తన దొర యావత్తు తన మేలుగాఁ జేకొని తప్పించుకొనిపోవుటకు ప్రయత్నించుట పాడి గాదా? అపు డీ వాదము నాకు గుటకపడునా? తెల్లవారికిని వల్లవారికిని పెల్లంతరము కలదని నాకుఁ దెలియును గాని మన గతి యింత యథోగతిగా నున్నదని నమ్మిక లేదు. అపుడు నానమ్మిక యేమనియ, — తెల్లవారి యేలుబడికొంచెము మంచిదీ కాని కొందఱు అధికారుల దోష మిం దెక్కు డనియు, ఈ దోషమునుగూడఁ బ్రేమచే మనము పోకార్పఁగల మనియును. మరియు తెల్లవారి సాయమున మనము మన స్థితిని బాగుపఱచుకొనఁ గోరుదుమేని వారి యాపద గడవఁదెట్టి మన స్థితిని చక్కఁజెట్టుకొనునది యని నామతము. రాజ్యపద్ధతి దోషభూయిష్ట మని అపుడు నే ననుకొనినను ఇచ్చ డనుకొను నంత గాదు. నేఁడు నాకు రాజ్యపద్ధతిపై నమ్మక మెగిరిపోయెను. తెల్ల దొరతనమునకు నేను సాయము చేయఁజాలను. ఈరీతిగా వారికి రాజ్యపద్ధతిపై నమ్మక మా నాఁటికే పోయెను. ఇంతియ కాక తెల్ల యధికారులయెడలను నమ్మకము పోయెను. ఇట్టి స్థితియందు వారెటులు సాయము చేయఁగలరు?

ప్రజల హక్కులను నిర్భయముగాఁ బ్రకటించి పరిపాలనము నందు సంస్కరణములను బడయుటకు అదియే అద నని వారి యభిప్రాయము. ఇంగ్లీషువారికి వచ్చిన యీకావ్యకాలమునందు మనహక్కులను ప్రకటించుట ఉచిత మని నాకు తోఁపలేదు. మరియు యుద్ధము జరుగుచున్నంతవరకు మన హక్కులను ప్రకటించుట నాఁటియుగాదుకొను సమయమునందే మన సభ్యతయు, దీర్ఘ దృష్టియుఁ గలదని నేను తమ్మితి. కావున నేను నామాటమీదనే నిలువఁబడి స్వయంసేవ

అ త్మ క థ

భులుగా పేరులు వ్రాసి యిచ్చువారు వ్రాసి యిందని అడిగితిని. చాల పేరులు వచ్చెను. వీనిలోఁ జాలవట్టు అన్ని ప్రాంతములయు, మతములయు వారి పేరు లుండెను.

ఈ విషయము నంతయు లార్డ్ క్రూకుఁ దెలిపితిని—‘భారతీ యులమకు మేము గాయములు తిను సిపాయలకు సేవ యొనరింప నేడేని సాము నేర్పికొనవలసియున్నచో దానికి సంసిద్ధుల మయి యుంటిమి.’ కొంచె మాలోచించిన పిదప లార్డ్ క్రూ మా విన్నప మవసరించి సామ్రాజ్యమునకు వచ్చిన యీ యాపత్సమయమున తోడ్పడ వచ్చినందులకు మ మ్మభినందించి మాసేవ నంగీకరించెను.

ప్రసిద్ధ వైశ్యులకు కేంటలీగారికడ పేర్లిచ్చిన వారందఱును ప్రథమాభ్యాస మారంభించిరి. నేర్పిన దాఱు వారములు. అయినను ప్రథమచికిత్స యంతయు ముగిసెను. ఇందు మే మందఱుమును ఎఱచి మందిమి. అఱువారకుల పిదప జరిగిన పరీక్షలో ఒకరు తక్కు మే మందఱుమును ప్యాసయితిమి. ప్యాసయినవా రందఱుకును సరకారు వారు కవాతు నేర్పించిరి. దీనిని నేర్పు భారము కర్మలో జేకరు గారిది. జారే యీ సేనకు సరదా రయిరి.

ఆశోజాలలో సీమను చూచి తీరవలయును. యద్ధమనిన నెవరి కిని భయము లేదు. ఇంతియ కాక అందఱును యథాకేత్తి సాయము చేయుటకు మూఁగుచుండిరి. కేత్తిగలవారు యద్ధపుసాము నేర్పుకొనఁ దొడఁగిరి. మఱి అకేత్తులకు వృద్ధులు, స్త్రీలు! చేయుచో వీరికిని కలగినంత పని కలదు. గాయములు తగిలినవారికి గుడ్డలు కుట్టుట, కత్తిరించుట మొదలగు పనులకు వారు దొరఁగొనిరి.

అచట అఁధువారికి లా ఇసియమ్ అను క్లబ్బు కలదు. అందఱి ధూ రణదఱును మైకులకుఁ గావలసిన దస్తులను తమకేత్తికొలఁది

3౮ యుద్ధములో నాపాలు

తయారుచేయు భారమును బూనిరి. శ్రమతి సహజనీడేవియు నిం దొక సభ్యురాలు. ఇం దామెది నిండుపాలు. అదియే మాకు శ్రమ పరిచయము. కత్తిరించిన గుడ్డల మో పాకటి నాముందు పడివైచి 'కుట్టి, పగలన్ని కుట్టింది నా కప్పగింపు' మని యామె యనెను. నే నామెకొరికకు స్వాగత మొనరించి మేము సాము నేర్చుకొను దినములలో మా చేత నయినన్ని వస్త్రముల తయారుచేసి యామె కిచ్చితిమి.

భర్తృసందేహము

యుద్ధములో పని చేయుటకు మే మొక సభ చేరికొని మా

పేరులు సరకారువారికి పంపినట్లు దక్షిణ-అఫ్రికాకుఁ
దెలియఁగనే నాకు రెండు టెలిగ్రాములు వచ్చెను. అం దొకటి
పోగుగుగా కడనుండి— ‘మీ పని అహింసాసిద్ధాంతమునకు విరు
ద్ధము కాదా?’

నే నిటు లాశంకించుచునే యుంటిని. ఏలన ‘హింద్ స్వరాజ్’
లో నే నీ విషయమును జర్పించియుంటిని. మరియు దక్షిణ-అఫ్రి
కాలో నా మిత్రులతోడ నిరంతరమును దీనిని గూర్చి చర్చించుచునే
యుంటిని. ‘యుద్ధము చేయుట నీతి కాదు’ అని మేముందఱ మంగీ
కరించి యుంటిమి. ‘నాపై బడి కొట్టినవానిపై అమలు జరుపఁగూడ’
దని కొను నేను రెండు రాజ్యములవారి కయ్యమునకు దిగఁగా అందు
సర్వత్వ మెవరిదో, అసర్వత్వ మెవరిదో నాకుఁ దెలియవలదు,
సాయము చేయవచ్చువా? అని ప్రశ్న. బోయరుయుద్ధమున నేను
పాలుగొంటి నని నా మిత్రు లెఱుఁగుదురు. పిదప నా యుద్ధేశములు
మాజీయుండు నని వారి తలఁపు.

నే నే వాదసరణికి వకుఁడనై ‘యరుయుద్ధమునఁ బడితిన్’
ఆ వాదసరణియే న న్నిందుఁ బఠవయిచెను. ‘పోరితమున పాలు గొనుట
అహింసాసిద్ధాంతమున కనుమలము కా’ దని నాకు లెస్సగాఁ దెలి
యును. కాని మాఁపున శిల్లపుడును తనకర్తవ్యము దివ్యవలె భావము
కాదు. సత్యాధర్మములు పలుమాఱులు ఈ రీతిగా గోరఁ గూరవలసి
వచ్చుచుండును.

అహింస యొక్క వ్యాపకమును వస్తువు. మనము హింసాదహా వలమునఁ జిక్కుకొనిన పాపములము. జీవుఁడు జీవుని దిని బ్రదుకు నను మాట * కల్ల గాను. బాహ్యహింస చేయక జీవుఁ డొక తనముని బ్రతుకఁజాలఁడు. తినుట, త్రాగుట, కూర్చుండుట, లేచుట మొదలగు సకఃక్రియలయందును ఇచ్చచేఁగాని, అనిచ్చచేఁగాని మనుజుఁ డే శాంతియు హింసనో చేయుచునే యున్నాఁడు. ఎవఁ డీ హింస చేయ కుండుటకు చాలఁ బ్రయాసపడునో, ఎవఁ డిట్టి యూహచే జాలి గొనునో, ఎవఁడు చీనుకేగి కీడు దలఁపఁడో మరియొ దానిని బ్రతి కించుటకు శక్తికొలఁది పాటుపడునో వాఁడహింసారాధకుఁడు. అట్టి వాని ప్రవృత్తిలో నిరంతరమును నిగ్రహము పెంపొందుచుండును. ఇత నిలో నిరంతరమును కరుణ శృద్ధి బొందుచువచ్చును. కాని దేహ ధారి యెవఁడును బాహ్యహింసనుండి తప్పకొనఁ జాలఁడు.

మరియు అహింసలో అద్వైతభావన గర్భితమయి యున్నది. ప్రాణులన్నియు నొకటియే యగుచో నొకదాని పాపప్రభావము మిగి లినవానిపైని బ్రసరించును గావునను మానవునకు హింసాస్పర్శ తప్పదు. సంఘమునందుండు మానవుఁడు తన కిచ్చ శత్రున్నను సంఘపు హింసలో భాగస్వామి యగుచున్నాఁడు. ఇట్టియెడ రెండురాష్ట్ర ములు యుద్ధమునకు దిగినపుడు అహింసావలంబి యగు వాని ధర్మ మేమి? యుద్ధము వాఁత్రుటయే ధర్మము. ఎవఁ డీ ధర్మమును పరి పాలింపఁ జాలఁడో, ఎవఁడు నిరోధింపఁజాలఁడో, ఎవఁడు నిరోధింపఁ గల అధికారముఁ బడయకేరఁడో అట్టివాఁడు ఏమి చేయవలయును? యుద్ధముగో దిగఁజెల్లును. దిగి తనను, తన దేశమును, ప్రపంచమును ఉద్ధరించుటకు సంపూర్ణమును ప్రయత్నమును చేయఁజెల్లును.

* జీవో జీవస్య జీవస్యహి.

ఆత్మిక భ

తెల్లవారి యేలుబడివలన నాస్థితిని, అనఁగా నాప్రజలస్థితిని, చక్కఁబఱుప వలయునని నాకోరిక. నేనిపు డింగ్లండులో నుంటిని. మరియు ఇంగ్లండు నాకాబలమున కాపాడఁబడుచుంటిని. ఈరీతిగా నీ బలము నుపయోగించుకొనుచు దీని హింసలో నేనును భాగస్వామి నయితిని. కావున నే నీరాజ్యముతోడ నెట్టి సంబంధమునేని పెట్టుకొనవలయుచో, ఈ రాజ్యపు బావుటాక్రింద నిలువఁబడ వలయుచో 'యొద్దము కూడదు' అని వానిడిచి చెప్పి ఈ రాజ్యపు యొద్దనీతి మాటనంతటివఱకును సత్యాగ్రహకాస్త్రము ననుసరించి బహిష్కరింప వలయును; లేక భంగింపఁదగిన కాసనములను భంగించి చెఱసాల లెక్కడ నున్నవా యని వెదకుకొనుచుఁ బోవలయును; లేక యొద్దములో పాలుగొని దాని నడఁపఁగల సామర్థ్యమును సంపాదించవలయును. 'నిరోధించుకత్తి మనకు లేదు, మన కొకటే దారి, అది యొద్దములో పాలుగొనుట' యని నేను నిశ్చయించుకొంటిని.

కుపాకి పేల్చువానియొడలను, వానికి సాయము చేయువాని యొడలను అహింసకు దృష్టి భేదము లేదు. బందిపోటుగాండ్రలో నుండి వారి మూటలు మోసి, వారికి పైకాఁ పుండి, వారికి గాయములు తగిలినపుడు కట్టు కట్టి నేవించువాండ్రును బందిపోటు వాండ్రతోపాటే. ఈ రీతిగానే యొద్దమున గాయములు తినివారికి నేవచేయువారుగూడ యొద్దదోషమునుండి తప్పకొనఁజాలరు.

పోలాకుగారికడనుండి తంతి రాకమునుపే నే నిట్లులు విచారించుకొనుచుంటిని. వీరి తంతి వచ్చిన పిదప వెంటనే మరల కొందఱు మిత్రులతో చర్చించితిని. యొద్దమున పాలుగొనుట నా ధర్మ మని అనుకొంటిని. నేటికిఁగూడ నీ విచారసరణి దోషగ్రస్తము కాదని నా నమ్మిక. ఆ సమయమున బ్రిటిషుసామ్రాజ్యసంబంధమునఁ గల

3౯ ధర్మసందేహము

నా యుద్ధేశముల ననుసరించియే నేను యుద్ధమున పాటుగొంటిని గావున దానియొడ నా కించుకయు పశ్చాత్తాపము లేదు.

నా మాట బాగుగా నున్నదని ఆనాఁడును మిత్రు లందఱు చేతను ఒప్పింపఁజేయుట శక్యము కాదు అని నాకుఁ దెలియును. ఇది కడు సూక్ష్మ మగు విషయము. ఇందు మతభేదముల కవకాశము కలదు. కావున అహింసాధర్మమును విశ్వసించి దానిని జాగరూక తతో పరిపాలించువారికడ లేటలెల్లముగా నా యభిప్రాయమును విన్నవించుకొంటిని. సత్యాగ్రహ మొనరించువాఁడు రూఢిబలమున, అనఁగా పరంపరాగతమగు ఆచారబలమున, నే పనియుఁ జేయ నక్కఱలేదు. అతఁడు తన యభిప్రాయములందే ఆరూఢుడయి యుండవలయును. దాన దోష ముండునేమో యని కను గలిగి యుండ వలయును. తప్పు కలదని తెలిసినపిమ్మట దాని నెత్తిని దాల్చి ప్రాయశ్చిత్తమునుగూడఁ జేసికొనవలసి యుండును.

సత్యాగ్రహపు పీఠము

నే నిటులు నా ధర్మ మెఱిగి యుద్ధమునందు ప్రవేశించినను
సాక్షాత్ ప్రవేశము నాయద్భుష్టమన వ్రాసిపెట్టబడియుండక
పోవుటయేగాక అట్టి యాపత్సమయమునందుగూడ కొంచెము
సత్యాగ్రహము నడిపింపవలసిన స్థితి నాకుఁ గలిగెను.

మాపేరులు మంజూరు చేయఁబడి నమోదుచేసికొనఁబడిన
చెంటనే మాకు కవాతు సేర్పట కొక యధికారి నియమింపఁబడెనని
వ్రాసియుంటిని. ఈ యధికారి యుద్ధపు కవాతు సేర్పటలోనే మాకు
నాయకుఁడనియు, మిగిలిన అన్ని విషయములందును మా తుడిదీకి నేను
నాయకుఁడ ననియు మాయందఱి యభిప్రాయము. నా సహచరుల
జవాబుదారి నాది, అతనికి నేను జవాబుదారి; అనఁగా ఈ యధికారి
అన్ని పనులను నాద్వారమున నడుపవలయు నని మాయందఱి యుద్దేశ
ము. కాని ఆ యధికారికన్నులు వేలు రీతిగా ఉన్నవని మాకు
మొదటి నాఁడే తెలిసెను. సోరాబజీ కడు జాగరూకుఁడు. అతఁడు
నన్నిటయు మందలించెను: 'ఏమండోయ్! ఈయన న ను చక్రవర్తి
అనుకొని తన అధికారమునంతయు మనమీద చలాయించునటు
లున్నాఁడు. మనకు ఈయన హుక్కుముతో జరూరు లేదు. ఇతఁడు
ముఖ కొక పంతులు. ఈయన పంపిన ఆ క్రొత్త కుర్రవాఁడూ మన
మీద హుక్కుములు నడపదలంచుచున్నారు.' ఈ క్రొత్త కుర్రవాఁడు
అప్పుఁడల్లోని విద్యార్థులు. వీరు మాకు సేవవచ్చిరి. పెద్ద ఆఫీసరు
గారు వీరిని మాలో కొన్ని భాగములకు నాయకులనుగా నియమించిరి.
సోరాబజీ గారు చెప్పిన విషయము నేను సోరాబజీకి చల్లనూటలు చెప్పి

౪౦ సత్యాగ్రహపు పివరు.

‘ఈ విషయమున అంతగా వగవల’దంటిని. కాని సోరాబజీ వెంటనే ‘సరే’ అనునట్టివాఁడు కాఁడు.

‘మీరు కట్టి బోళావారు. మీరు తియ్యతియ్య మాటలు చెప్పి మీకు గొయ్యి చూపింతుర. మీరు కనులు తెరిచికొని పొయి జూచి అప్పుడు ‘లెం డీక సత్యాగ్రహము చేయుం’ దని అందురు. ఆపైని మీకును మాకును దుఃఖింపకతప్పదు’ అని సోరాబజీ నవ్వుచు పలికెను.

‘నా సావాసమువలన దుఃఖము గాక మఱి యేది మీకుఁ జేకూరు ననుకొందురు? సత్యాగ్రహి మోసగిఁపఁబడుటకే జన్మ మొస్తెను. కావున నతఁడు నన్ను మోసగింపనీ! మోసగించువాడే నుదకు మోసగిఁపఁడు నని జేయిమారఁయినను. మీకుఁ జెప్పియు దునే’ అని నీ నంటిని.

సోరాబజీ పకపక నవ్వి ‘మంచిది, ఇంక మోసములోఁ జొరుఁడు! మీ గెఫ్టడో యొకవాఁడు సత్యాగ్రహములోఁ జత్తురు; ముమ్ములఁగూడ మీ నెనుకఁ దీసికొని పోయి చంపుదురు’.

ఈ మాటలను వ్రాయుచుండఁగా మిస్ హాబ్ హశాన్ గారి మాటలు గుర్తు వచ్చుచున్నవి. నాన్, జో ఆపరేషన్ గోజాలలో ఈమె నా కిటులు వ్రాసెను—‘సత్యమునకుఁగాను ఎఱుడో ఒకపుడు మీకు ఉరిశిక్ష పడు టొక వింత కాదు ఈశ్వరుఁడు మీకు సత్పథ మును జూపుఁగాక! ఈశ్వరుఁడు మిమ్ము రక్షించుఁగాక!’

ఆ యధికారి యధికార మారంభించిన మొదటిదినములందే సోరాబజీకిని నాకును పయి స భాషణ జరిగెను. కాని ఆ ఆరంభ మునకును అంతమునకును న భుమ నెన్నో దినములు పట్టలేదు. ఇంతలో నా యూఁపిరిత్తులలో వాఁపు ఎక్కు వాయెను. పదునాల్గునాళ్ల

ఉపవాస మయిన పిదప నింతవఱకును నాకరీరము బాగుపడలేదు. వినును నేను కనాకు మానలేదు. కనాకు మైదానము మాకు రెండు మైళ్లదవు. అక్కడికి తఱచు నడచియే పోవుచుంటిని. ఇందులకు గాను మంచము నెక్కవలసి వచ్చెను.

నాకు అట్టి స్థితిలో కాంపుకు పోవలసి వచ్చెడిది. అందఱును కాంపులోనే ఉండుచుండిరి. నేనుమాత్రము రాత్రికి ఇంటికి వచ్చుచుంటిని. అప్పుడు సత్యగ్రహమున కక్కర కలిగెను.

ఆ యాఫీసరు ఇష్టము వచ్చినటులు హుకుములు జారీచేయఁ దొడఁగెను. అన్ని విషయములనుండును 'నేనే మీకు అధికారి' నని అతఁడు లేటల్లెముగా చెప్పెను. చెప్పటయే కాక దాని రుచిగూడఁ గొంచెము చూపెను. సోరాబజీ నాకడకు పరుగెత్తుకొని వచ్చెను. అతఁడా శుభీకారమును సహింపఁబూనుకొనలేదు. అతఁడిటులనెను: 'ఏ హుకుము వచ్చినను అది మీ ద్వారమున రావలయును. నేటికిని మనము కనాకు నేర్చుకొను కాంపులలోనే యున్నాము; అప్పుడే మనపై పాడు హుకుములు! ఆక్రొత్తుర్రవారలకును మాకును చాల తేడా చూపఁబడుచున్నది. అది దుస్సహము. అది వెంటనే తొలఁగవలయును. కానిచో మన పని యంతయు భగ్గుచును. మన విద్యార్థి అలోఁ గాని, మనతోపాటు దీనిలోనికి దిగిన మనవారలలోఁ గాని యెవఁడును పాడు హుకుమును సహింపరాదు. ఆత్మగౌరవమునకుఁ గాను ఇందుగి దీనిగో అవమానమును వహించుట కాని పని'.

నే నా యాఫీసరు కడకు వెళ్లి నాకడకు వచ్చిన ప్రయత్నము నన్నిటిని వినిపించితిని. అతఁ డిటులు నాకు వ్రాసెను—'మీ ప్రయత్నము లన్నియు వ్రాసి నాకుఁ బంపుఁడు.' దీనితోఁ దన యధికారమునుగూడ జరపఁజేసి— 'ప్రయత్నములు మీ ద్వారమున రాఁగూ

రం సత్యాగ్రహపు పినదే

దేడు. ఆ యా భాగములకు నాయకులైనవారి ద్వారముననే రావలయును.' దీనికి నే నిటులు ప్రత్యుత్తరించితిని—'నా కధికారముతో బని లేదు, యధాస్థాయమును బట్టి చూచినచో నే నొక మామూలు సిపాయిని. నేను మాకుడికి ముఖ్యుడను. నన్ను ఈ కుడికి ప్రతినిధినిగా మంజూరు చేయుదు.' అని మరియు నాకడ నున్న ప్రియోదుల యిటులు తెలిపితిని: 'మాతో సంప్రతింపకుండు కుర్ర ఆఫీసరులను మా మీఁదఁ బెట్టినందువలన మాకుఁ జాల నసంతుష్టి కలిగినది, కావున వీరిని దీని నేయనది. అట్టి నాయకుల నేర్పాటు చేసికొను విలు కుడికి కలిగింపవలసినది.'

ఈమాట లాయనకు గుటక పడలేదు. 'కుడికియే ఆఫీసరులు నెన్నుకొనుట యధాస్థాయమునకు విరుద్ధము. ఇంక ఆఫీసరులను తీసి నేయంతో కుడికి అదుపాజ్ఞలు అక్కఱ లేదన్న మాట' అని ఆయన నాతో ననెను.

పిదప మే మొక సభ చేసికొంటిమి. సత్యాగ్రహమువలనఁ గలుగు గంభీరముగు పరిణామమును వారి కెఱుకపఱచితిని. ఇంచు మించుగా అందఱును సత్యాగ్రహ శిష్యముఁ బూనిరి. లోఁగడ నియమించిన క్రొత్తకుర్ర ఆఫీసరులను తానే యెన్నుకొను నధికారము కుడికి కీయనిచో కుడికిలోనివా రందఱును ఇంకమీఁద కవాతుకుఁ గాని, కాంపుకుఁ గాని విల్లఁగూడదు అను తీర్మానము పలువురచే సంగీకరింపఁబడెను.

పిదప నే నా యాఫీసరు కొక యుత్తరము వ్రాసితిని. అందు మా అసంతుష్టిని ప్రకటించితిని. నా కధికారకాంక్ష లే దనియు, మా పని నేవామాత్రమే యనియు, పాంగోపాంగముగా మే మా పనిని చేయఁగోరుచున్నా మనియు వ్రాసితిని. మరియు బోయరు యధా

ఆత్మకథ

మనఃగూడనే నే యధికారమును బడయలే దనియు, కర్మలోగలవేళను మాకును అప్పు డెట్టి వివాదమును ఈ స్థితిపలే దనియు, అతఁడు నా ద్వారమున మా కుడిదీయొక్క ఉద్దేశములను గనుఁగొని అన్నిపనులును జేసెడివాఁ డనియు వ్రాసితిని. ఈ యుత్తరముతో మాతీర్మానపు నక లొకటి పంపితిని.

ఈ యుత్తర మాయనను ఇసుమంతయు కడిలింపఁ జాలక పోయెను. మే మిటులు సభ చేసి యీ తీర్మానము గావించుటయుఁ గూడ యుద్ధనియమొల్లంఘన మని యతఁడు తలఁచెను.

ఇటు పిమ్మట ఈ విషయము లన్నియుఁ గ్రుచ్చి యెఱ్ఱుమ భారతమంత్రి కొక యుత్తరము వ్రాసితిని. దానితో మా తీర్మానమును గూడఁ బంపితిని.

భారతమంత్రి యిటులు ప్రత్యుత్తర మొసఁగెను: ‘దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో స్థితి వేఱు; ఇక్కడి స్థితి వేఱు. ఇచట పెద్ద ఆఫీసరుకు చిన్న ఆఫీసరులను నియమించు హోదా కలదు. అయినను ఇఁకముందు ఆ యాఫీసరు మీమాటల నాలకింపఁగలఁడు.’

పిమ్మట మా యిరువురినడుమను ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు చాల జరిగెను. కాని ఆ గోడు నంతయు నిచటఁ జెప్పుకొని యీ ప్రకరణ మును బెంచఁగోరను..

కాని ఆ గో డెట్టి దనఁగా, మనము ప్రతిదినమును హిందూదేశములో ననుభవించు గోడువంటిదే యను మాటమాత్రము చెప్పక తప్పదు. ఆ యాఫీసరు నయాన, భగూన మాలోఁ గొందఱును చీలఁ దీసెను. శపథము తీసికొనినను మాలోఁగొందఱు ఛలమునకును, బుమునకును బలియొరి. ఇంతలో గాయములు తినిన స్త్రీలు అనుకొన

రం సత్యాగ్రహపు వివర

వంకమంది నెటరీ ఆసుపత్రిలో వచ్చిపడిరి. వీరికి శుశ్రూష చేయుటకు మా తుడి తుడితో అక్కట యొదవెను. ఎవని ఈ యాఫీసుకు తనవై పునకుఁ ద్రిప్పుకొనెనో వారు నెటరీకి వెళ్ళియుండిరి కాని యితరులు పోలేదు. ఇది ఇండియాఆఫీసుకు బాగుండలేదు. నేను మంచుపై పట్టితిని గాని మా తుడివారితో సంబంధ ముంచుకొనియే యుంటిని. మి. రాబర్టుతో నాకు గాఢపరిచయము కలిగెను. అతఁడు నన్నుఁ గలిసికొని మిగిలినవారి నందఱునుగూడఁ బంపుమని వేధించెను. 'ఈ మిగిలినవా రందఱును వేరే ఒక తుడిగా ఏర్పాటయి నెటరీ ఆసుపత్రికి వెళ్లవలసిన దనియు, వార్షికచటి పెద్ద ఆఫీసులోనే గాని చిన్న ఆఫీసులతో సంబంధ ముండ దనియు, దాన అత్యగౌరవ మునుకొనవలసి కలుగదనియు, ఇటులు చేయుచో సరకారువారు సంతోషింతురనియు' ఇపుడు గాఢపడినవారు పలువురు వచ్చిపడిరి గాన వారికి తోటితోర యొదవఁగల దనియు అతఁడు చెప్పెను. ఈ మాట మాయందఱకును నచ్చెను. ఉండిపోయిన విద్యార్థులందఱును నెటరీకి వెళ్ళిరి. నే నొక్కడనే పండ్లుకొఱుకుకొనుచు మంచమునఁ బడి మూలగుచుంటిని.

గోఖలేగారి బేదార్యము

స్నేహలో నాకుఁ గలిగిన ఊపిరితిత్తుల వాఁపునుగూర్చి వ్రాసి యుంటిని. నే నెటులు జబ్బుపడి యుండఁగ నే గోఖలేగారు సీమకు వచ్చిరి. నేనును, కేలక బేమగారును ప్రతిదినమును వారికడ కరుగుచుంటిమి. మా ప్రసంగములో నెక్కువపాలు యుద్ధమును నుటించి. కేలక బేమగారికి జర్మనీ ధూగోళ మెల్లను జిహ్వగ్రమున తాండవించుచుండును. మరియు కేలక బేమగారు యూరోపునందు యాత్ర లొనరించి వచ్చిరి. కావున వారు యుద్ధమునకు సంబంధించిన ప్రదేశముల నన్నిటిని గోఖలేగారికిఁ జూపుచుండిరి.

మా ప్రసంగములలో నాజబ్బుగూడ నొకటి. నాటికిని నేను తినుబండములను పరిక్షించుచునే యుంటిని. వేరునెనగలు, పచ్చి యరఁటులు, పండిన యరఁటులు, నిమ్మలు, ఆలివునూనె, కప్పుర వంగలు, ద్రాక్షలు మొదలగునవి నా తినుబండము. పాలు పప్పులు ధాన్యములను మూచూచుటలేదు. జీవరాజ మెహతేగారు నన్నుజూచి పోవుచుండిరి. పాలు ధాన్యములు తీసికొను మని వీరు నాకు నొక్కి చెప్పిరి. ఈమాట గోఖలేగారి చెవులకుఁగూడఁ బ్రాఁకను. ఫలాహార మునకు సంబంధించిన నా యభిప్రాయములు వారికి చాలవట్టు రుచింపవు. ఆరోగ్యరక్షణమునకు డాక్టరుగారి మాటలు వినవలయునని వారి యుద్దేశము.

గోఖలేగారి మాట వినకుండుట నాకు చేరఁగాని పని. వారు వట్టు పట్టిరి. ఆలోచించుకొనుటకు ఇరువదినాలుగుగంటలు నా కవకాళ మొసఁగుండని వారినిఁ గోరితిని. కేలక బేమగారును, నేనును ఇంటికి వచ్చితిమి. 'ఇప్పుడు నా చేయవలసిన దేమి?' అని నేను కేలక

౪౧ గోఖలేగారి ఔదార్యము

బేకుగారితో నాలోచించితిని. ఈ ప్రయోగమున మీరు నాకు సహచరులు. ఈ ప్రయోగము మీరికి రుచ్యముగా నుండెను. కాని ఆరోగ్యమును గుఱించి యీ ప్రయోగము వివశాదుటయే వారి కిష్టము. ఇంక మిగిలినది నే నొక్కడనే. నేను నాయంతర్వాణి నాలకింపవలయును.

రాత్రియంతయు ఆలోచనలో మునిగితిని. నే నిపు డీ ప్రయోగములను వివశాదుడునేని నా యద్వేషము లన్నియు మట్టిగలియును. పోనీ, నా యాలోచనలలో పొరపాటు కలదని యందుమా, అదియుఁ గానిపింపను. కావున నిపుడు చేయవలసిన దేమి? గోఖలేగారి ప్రేమను ఎ తవట్టు పాటించుట ధర్మము? ఆ కఠోరక్షణము వకుఁగాను ఈ ప్రయోగము నెంతవట్టు తగ్గించుట యుక్తము? అని యాలోచించి, ఈ ప్రయోగమున 'ధర్మమునకుఁ జేటు రాకుండునంత వట్టు కాపాడుకొనవలయునని నా యధీనమున నుంచుకొనవలయుననియు, మిగిలిన విషయము లన్నియు డాక్టరుకు వశపరచవలయుననియు నిశ్చయించితిని. నా కీరత్యాగమునకు బీజము ధర్మము. పా లొక చుక్కయేని లేకుండ పిండుటకుఁగాను కలకత్తాలో ఆవులకును గేదెలకును కలిగించు హింసలు నా కనులకుఁ గట్టినట్లు లుండెను. మరియు మాంసమువలెనే పాలును మనుష్యు నకాహారము కాదను విషయము గూడ నా బుర్రలో నుండెను. కావున కీరత్యాగము నిశ్చయించుకొని, తలబరపు తగ్గించుకొని చీడటితో లేచితిని. కాని గోఖలేగారి భయము పోలేదు. కాని నా నిశ్చయమును అనుమతింతురని నమ్మకమును లేకపోలేదు.

సాయంత్రమున మే మిరువురమును గోఖలేగారి దర్శనము వకు నేవనల్ లిబరల్ క్లబ్బులోనికిఁ జోయితిమి. వారు మమ్ముఁ జూచుచునే— 'డాక్టరుగారి మాట విన నిశ్చయించితిరా?' అని యడిగిరి.

ఆత్మకథ

నేను చల్లగా నిటు లంటిని— నే నన్నీమాటలు విందునుగాని మీ రొకదానికొకమూత్రము పట్టు పట్టుకుడు! పాలు, పాలతోఁ జేసిన వస్తువులు, మాంసము వీనిని నేఁ గొనను. వీనిని గొనకున్నచో మృత్యువు వచ్చు నందురా, రానిండు! దానిని కాఁగిలించుకొనుటయే ధర్మ మనుకొందును.'

‘ఇది మీ చివరమాటయా?’ అని గోఖలేగా రనిరి.

‘చివరమాట మఱి యొకటి యుండు నని అనుకొనను. దీని మీకు కష్టము కలుగు ననుకొందును గాని నన్ను తీమింపుడు.’ అని నే నంటిని.

గోఖలేగారు కష్టపడినను మిగుల ప్రేమతో నిటు లనిరి: ‘మీ మాట నాకు రుచిపలేదు. ఇందు ధర్మ మను మాటయే నాకుఁ గాన రాదు. కాని ఇంక మి యొప్పింపఁ బ్రయత్నింపను.’ అని యిటులు పలుకుచు జీవరాజ మెహతాగారివైపు దిరిగి, ‘ఇంక గాంధీని రొవ్వు పెట్టవద్దు. అతఁడు పెట్టుకొనిన హద్దులో పుచ్చుకొనఁదగిన వస్తువులనే పుచ్చుకొను మనుఁడు’ అనిరి.

డాక్టరుగారి కనిష్టముగ నే యుండెనుగాని, పాపము, నా రేమి చేయఁగలరు? ‘ఇంగుర పోగించిన మినుప కట్టు పుచ్చుకొ’మ్మనిరి. ‘చిత్త’ మంటిని. రెండు మూణ్ణాల్లు త్రాగియుఁ జూచితిని. అది ఉపయోగింపక పోఁగా నాఁ పెక్కుదాయెను. అది నాకు పడలేదు. మరల పండ్లలో పడితిని. డాక్టరుగారు పై యుపచారములు చేయఁ తున్నే యుండిరి. దానఁ గొంచెము కాంతి చిక్కెను. కాని నా నియమములు వారికి ముకుఁచ్రాదులు. ఈనడుమ గోఖలేగారు ఆక్టోబరు నవంబరు నెలలలో అంగనులో పట్టు మాడమంచులకు అఁగలేక ‘దేశమునకు పయనించిరి.

వాఁపులకు వైద్యము

క్రిస్టి తిరులవాఁపు నిమ్మళింపలేడు. దానఁ గొంచెము భయ పడితిని. మందు దీనికిఁ గొఱగాదనియు, ఆహారపరివర్తనము చేతను, బాహ్యోపచారములచేతను జబ్బు తప్పుక ర్నూదా యగు ననియు నాకుఁ దెలియును.

ఆన ౧౮౯౦ సంవత్సరమున నేను డాక్టరు వీలిన్ సన్ గారి నెఱుఁగుదును. ఆయన తినుబండములు మార్చి వ్యాధులు కుదుర్చును. నేను వారి నాహ్వానించితిని. నా శరీరము చూపించితిని. నాకును, పాలకును విశోధముని వారికిఁ జెప్పితిని. వెంటనే యతఁడు హెచ్చరి కతో—‘పాలతో ఎంతమాత్రమును పని లేదు. ఇప్పుడు కొన్నాళ్ళు మీకు క్రొవ్వుకలిగించు పదార్థములు లేకుండఁ జూతును’ అని రొట్టె, * పచ్చికూరలు, పండ్లు మాత్రమే తిను మని చెప్పెను. పచ్చికూరలలో ముల్లంగి, ఉల్లి వంటివి. పండ్లలో ముఖ్యముగా నారింజలు. పచ్చికూరలను కనకన నమలి తినవలయును. ఇటులు రెండు మూఁడు నాళ్లు తిని చూచితిని. పచ్చికూర లఱుగలేదు. అపు డా ప్రయోగ మును విశిష్టకారము చేసి చూడఁగల క్తి నాకు లేదు. మరియు నమ్మకమును లేదు. డాక్టరుగారు కిటికీతలుపు లిరువదినాలుగు గంటలును తెఱచియుంచవలసిన దనియు, నులివెచ్చ నీరు పోసికొప్పునియు, వాఁపు మీఁద నూనె రాయుమనియు, పావుగంటయో అరగంటయో గాలిలో నడుపు మనియుఁ జెప్పిరి. నాకీ యుపచారములు బాగుండెను. అక్కడివి శ్రేంచి కిటికీలు. వీని నిండాఁగ దెఱచి యుంచినచో వర్షోదకము లోనికి వచ్చును. వైసున్న వెలుఁగుకంఠలు తెఱవఁ దగినవి

* Brown bread

ఆత్మకథ

కావు. కావున అద్దము బ్రద్దలు గొట్టి ఇరువది నాలుగు గంటలును గాలి వచ్చుటకు దారిచేర్చుజచితిని. వాన రానిచో పరాసు కిటికీలను తెఱచి యుంచుచు వచ్చితిని.

ఇంత చేసినకరువాక కొంత కాలం కలిగను గాని సంపూర్ణారోగ్యము కలుగలేదు. నీనీలియా రాబట్టు దొరసాని వచ్చిన న్నపుడతడు చూచి పోవుచుండెను. మాకు మైత్రి కలిగను. నాచేత పాలు త్రావించవలయు నని గంపెఁ దాక. కాని నేను త్రాగను. కాబట్టి పాలవలె పనిచేయు పదార్థములను ఆమె యాలోచింప సాగను. ఎవరో మిత్రుఁడొకఁ డామెకు మాల్వెడ్ మిల్కును నూచించెను. అతఁ డందొక పాలచుక్కయేని లేవని చెప్పెను. పాప, మరే డెఱుంగఁడు. మరియు పాలలోఁ గల గుణము లన్నియును అందుఁ గలవనియు, అది రసాయనశాస్త్రప్రకారము చేయఁబడిన ఒక ద్రవ్యమనియు నతఁ డామెకుఁ జెప్పెను. నీనీలియా రాబట్టు దొర సానికి నా ధర్మవృష్టియేవఁ గను నావరము కలదని నే నెఱుంగుదును. కావున నే నామాల్వెడ్ మిల్కును కొంత తీసి నీళ్లలోఁ గలిపి పుచ్చి కొంటిని. సరిగా పాల రుచి. నీరు తాగి 'ఇ ల్లావరిది ?' అని అడిగి నటుల త్రాగినపిదప నీసామీఁది చీటి చూచితిని. అది పాలతోఁ జేయఁబడిన ద్రవ్యమని తెలిసెను. అంతటితో దానిఁ బాటవయిచితిని. ఈసంగతిని దెలుపుచు 'ఇందులకు మీ రినుమంతయు విచారింపవల'దని నీనీలియా రాబట్టు దొరసానికి వ్రాసితిని. చూచుచునే ఆమె మా యంటికి ఒక్క పరుగున వచ్చి తన పొరపాటునకు కడు వగచెను. ఈమెమిత్రుఁడు పాప మా చీటి చూడలేదు. నే నామె నూటడించి తిని. 'మీ రింతగా కష్టపడి నాకు సమకూర్చిన యీ ద్రవ్యములు పుచ్చుకొనఁ జాలనందులకు నన్ను క్షమింపు' డని కోరితిని. తెలియక పుచ్చుకొన్నందులకు పశ్చాత్తాపముతోఁగాని, ప్రాయశ్చిత్తముతోఁగాని యినుమంతయుఁ బని లే దంటిని.

౪౨ వాఁపులకు వైద్యము

ఈ మెనగుటించి చాల విషయములు నాకు గుఱుతున్నవి గాని వానిని వర్ణింతును. పలు విపత్తులలో, పలు విరోధములలో ఆక్రమ మొసంగిన మిత్రులు నాకు పలువురు గలరని గుర్తు తెచ్చికొందును. ఈశ్వరుఁడు దుఃఖములు అను చేఁడు మందులతోపాటు మైత్రి యను తియ్యని అనుపానమునుగూడఁ బెట్టు నని శ్రద్ధాకువగువాఁడా గుర్తు లలోఁ గాంచఁగలఁడు.

డాక్టరు ఏలికొసనుగారు గెండవతూరి చూడవచ్చి మఱి కొన్ని వస్తువులకు సెల వొసఁగిరి. కఠిరమున క్రొవ్వు పట్టుటకు వేణు సెనగ, వెన్న లేక ఆలివ్ నూనె పుచ్చుకొను మనిరి. పచ్చివూరలు పడనిచో వండి అన్నములోఁ దిను మనెను. ఈ పదార్థములు నా కనుకూలములు.

కాని రోగము నిర్మూలము కాలేదు. చాల జాగ్రత్తగాఁజూడ వలసియే యున్నది. నేనింకను మంచమునుండి లేచుట లేదు. డాక్టరు మెహతాగారు నడుమనడుమ వచ్చి చూచి పోవుచుండిరి. 'నామాట ప్రకారము నడచుకొనినచో మీకు నిమ్మళింపఁజేయుదు' నని వచ్చినపుడెల్ల అని పోవుచుండిరి.

సంగతు లీరీతిగా జరిగిపోవుచుండఁగా నొకనాఁడు రాబట్టు గారు మాయింటికి ననుఁ జూడవచ్చి, 'మీ రింక దేశమునకు వెళ్లి పొందు! మీ రీ స్థితిలో నెటలీకి పోఁజాలరు. ముం దున్నది ముసళ్ల పండుగ! మంచు! మీకు దేశమునకే గాని యిచట నిమ్మళింపదు. కావున మీరు తిప్పక దేశమునకు వెళ్లుఁడు! అంతవఱకును యుద్ధము జరుగుచునే యుండునని మీకు ఆరోగ్యము కలుగుచో అచటనే యుండి సాయము చేయుటకు వలసినంత యవకాశము కలదు. ఇప్పు టిక్కే మీరు చేసిన సాయ మేమాత్రముమ తక్కువైనది కాదు' అని పలికిరి.

వీ రిచ్చిన సలహా బాగున్న దనిపించెను. నేను దేశమున కేగు టకుఁ బ్రయత్నము చేయఁదొడఁగితిని.

దేశమునకు ప్రయాణము

కేల: బేతుగారు ఇండియాకు రానెంచి నాతోఁగూడ నీమకు వచ్చిరి. మే మిరువురమును ఒక చోటుననే యుండెడివారము. యుద్ధ మారంభము కాఁగనే సర్కారువారు జర్మనుదేశమువారిని పేయి కనులతోఁ గనిపట్టుచుండిరి గాన కేల బేతుగారిని మాతో తీసికొని పోఁగలమా, లేమా అని మాకు సందేహము కలిగెను. వారికి రహ దారిచీటి సంపాదించుటకు విశ్వప్రయత్నములు చేసితిమి. రాబర్టు గారికి చీటి యిప్పింపవలయు నని యుండెను. అతఁడు దీనికిఁగాను వైస్రాయికి రంతి యిచ్చెను. నూటిగా లార్డ్ హార్డింగుగారికడ నుండి వెంటనే యిటులు జనాబు వచ్చెను: 'మేము వగచుచున్నాము, మే మీ సమయమున ఎట్టి చిక్కును నెత్తిపయిఁ బెట్టుకొనఁజాలము'. దీనియొగ్గత మా కందఱుకును బోధపడెను. కేల బేతుగారిని విడచి పెట్టుట నాకు దుఃఖజనక మాయెను గాని నన్ను విడచి పెట్టుట నా కంటె ఆయనకు ఎక్కువ దుఃఖజనక మాయెను. ఆయన ఇండియాకు వచ్చియుండినయెడల నీపాటికి భూమి దున్నుకొనుచు, బట్టలు గేసి కొనుచు నుండెడివాఁడు. వారిభ్రదు వెనుకటి వలెనే జీవితముగడపుచు వడ్రంగమునం దడతెలిపి లేక దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నివసించుచున్నారు.

నేను మూడవ తరగతి టికెట్టుకు ప్రయత్నించితిని. కాని పి. అండ్ ఓ. ఓడలలో ఆ టికెట్లు లేకపోవుటచే రెండవ తరగతి టికెట్టు పుచ్చుకొనవలసి వచ్చెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికానుండి తెచ్చికొనిన ఆఱినపండ్లను నాకడ నుంచుకొటిని. ఈ యొడలలో ఆఱిన పండ్లు దొరకవు. ముగ్గినపండ్లు వగైరాలు దొరకును.

డాక్టరు మెహతాగారు 'మిడ్ జ్ వాస్తవ' తో నాపార్యము లను దిగించిరి. ఆ కట్టు నటులే యుంచుకొను*మనిరి. రెణ్ణాళ్లకంటె నేను దాని నుంచుకొనఁజాలక పోతిని. తుద కెటులో దానిని తీసివేసి కొనఁ గలిగితిని. పదప ఒడలు తోముకొని స్నానము చేయఁగల సౌ భాగ్యము నాకు చేకూరెను. ఆతినపండ్లును, పచ్చని పండ్లును, ముగ్గిన పండ్లును మాత్రమే నా కాహారము. వీనితో నొకనాఁటికంటె నొక నాఁడు ఆరోగ్యము కలుగఁజొచ్చెను. నూయెజ్ కెనల్ చేయవలకు చాల తేలిక యిచ్చెను. నాకరీరము దుర్బలముగా నున్నను వ్యాధి భయము సంపూర్ణముగా పోయెను. ప్రతిదినము కొంచె కొంచెము సాము చేయుచుంటిని. ఈ యారోగ్యమునకుఁ గారణము సమీతోష్ణ ప్రదేశమునందలి గాలి యని నా యుద్దేశము.

తొల్లిటి యనుభవములవలననో, మఱి యేకారణములవలననో గాని, ఈ రెండలో తెల్లబాటసారులకును, నల్లబాటసారులకును వేరుమ నొక భేదము కానిపించెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాయోడలలో నట్టి భేదము నాకుఁ గానఁబడలేదు. వానిలోను లోలోపల లేకపోలేదు గాని యిది వేఱు, అది వేఱు. చాలమంది తెల్లవారితో మాటలాడితిని గాని, 'సాయబయ్యా సలామయ్యా!' అను మాటలకంటె పెక్కువ మాటలుకావు. అవి హృదయములుకలిసిన మాటలుకావు. కాని దక్షిణ-ఆఫ్రికా యోడలలోను, దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోఁగూడ హృదయ మేళనము కలదు. కాని యీ యోడలలో నిటు లుండుటకు కారణము నా కిటులు తోచుచున్నది: 'మేము' రాచవార మను నుద్దేశము తెల్ల వారలకును, 'మేము' బానిసల మను నుద్దేశము నల్ల వారలకును వెనుక వెనుక నున్నది.

* "రెడ్ షీట్ చేరువంతవలకు విప్పవఁదగితి" అని అంగ్లపాఠము. — అనువాదముఁజేసి.

జ త్మ క థ

ఈ గారి సోఁకకుండ దేశమునఁ బడుటకు నొందర యెఱుఁగెను. ఏదెప్పుడు చేరుకుంటున్నామో చెప్పవలయులే యుండెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నాకు ఏదెఱవారితో పరిచితి గలదు. భాయి కేకోబాద్ కాథ సదే దిన్నాగారు డరబను వచ్చియుండిరి. నాకు వారితోడను, వారి భార్యతోడను ఎక్కువ వేస్తము కలిసెను. కొలఁది నాళ్లలో బొంబాయి చేరుకొంటిమి. దేశమునకు ౧౯౦౫ సంవత్సరముతో రాఁగల నని యాశ యుండెడిది. కాని పదియేండ్లు దాఁటిన తరువాత వచ్చుటచే చాల నానంద మాయెను. గోఖలేగారు బొంబాయిలో నాకు స్వాగత మొసఁగుటకు సకలసన్నాహములను జేసిరి. వారి కారోగ్యము లేదు. లేకున్నను బొంబాయి వచ్చిరి. వారి దర్శనము చేసికొని వారిలోఁ గలిసిపోయి తలబరువు తగ్గించుకొనవలయు ననునాశతో బొంబాయి వచ్చితిని. కాని బ్రహ్మగారు దానికి మాటు వ్రాత వ్రాసి యుంచుకొనిరి.

స్టీడీలో కొన్ని గుర్తులు

ఇండియాకు వచ్చినపిదప నా జీవన మెటు న వడచెనో దానిని

గూర్చి చెప్పకముందు, ఇచ్చాపూర్వకముగా విడనాడిన కొన్ని విషయముల నుద్దేశించుట తప్పనిసరి యని తోచుచున్నది. వకా లకు విషయములు కొన్ని వ్రాయుమని నామిత్రులు కోరుచున్నారు. వాని నన్నిటిని వ్రాయుచో నది యొక గ్రంథ మగును. మరియు నవి యన్నియు నీగ్రంథపుపైల కావలవి. కొన్ని సత్యమునకు సంబంధించినవి కలవు. వాని నుదాహరించుట యనుచిత మనిపించుకొనఁబడదు.

నాకు గుర్తుగలంతవఱకు నా కృత్తిలో నే నెన్నఁడును అసత్యమునకుఁ బూనుకొని యుండులేదని లోఁగడనే చెప్పియుంటిని మరియు నాకృత్తిని కేవలము లోకసేవ కర్పణ మొనర్చితిని. కడుపు కూటికే ఫీజు గొంటిని. ఒక్కొక్కపు డదియు లేదు. ఈ మాటలతో నావకాలకు పనిని గుఱించి యంతయుఁ జెప్పినట్లే. కాని నా మిత్రులింకను జెప్పమనుచున్నారు. నే నీ విషయమును కొఁదిగనో, గొప్పగనో వాక్రచ్చినచో, దాన సత్యమును నే నెటుల పాలింపఁగలిగితినో తెలియనగు ననియు, దాన వక్రీలు తెలిసికొనఁ గల విశేషములుండఁగల వనియు వారి యభిప్రాయము.

‘స్టీడరులకు కల్లలాడక తెల్లవాఱి’దని నా విద్యార్థిచక్షుసండియు నేను వినుచునే యుంటిని. నాకు పే రక్కఱలేదు. ముల్లె యక్కఱలేదు; ఇంక కల్లతో నేమిపని?

దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఈ నా నియమమునకు పలువూలు లొఱపిడి కలుగ్తు వచ్చెను. మా ప్రతివాదులు తమ సాక్షులకు బడి నెట్టి,

వ్రాయించి, చదివించి, అర్పి తేర్చురని విందును కావున నేనును నా క్లయంట్లును గాని, పాక్షులను గాని కల్లలాడుట 'కిన్నాగొల్పు'చో మా కేను గలుచునని నాకుఁ దెలియును. కాని నే నెప్పుడును అట్టి ప్రలోభమునకు లొంగలేదు. ఒక కేను గలిచిన తరువాత నా క్లయంట్లు నన్ను తొనగించునట్లులు కనుఁగొనిన విషయ మొకటి మాత్రము గుర్తుకలదు. 'నా క్లయంట్లు చెప్పనది సత్య మైనయెడలనే గలుచుఁగాక! అసత్య మైనచో ఓశిపోవుఁగాక!' అను నుద్దేశ మొకటియే నా హృదయమున నెల్లపుడు నుండెడిది. ఓటమిని బట్టి, గలుపును బట్టి ఫీజు నిర్ణయించు కొనిన గుఱుకు నా కన్నుఁడును లేదు. కేను గలుచుఁ గాక, ఓడుఁ గాక! నాపనికి ఫీ జెంతయో అంతయే. గలిచెనని యెక్కువ లేదు; ఓడె నని తక్కువ లేదు. 'మీ కేను కల్లయగుచో నాకడకు రావలదు. పాక్ష్యము బనాయెంపఁ దలఁచికొనుచో నాయాళ పెట్టుకొన వలె' దని మొదటనే నేను క్లయంట్లకు చెప్పచుంటిని. దీనితో జూటా కే సొకటియు నాకడకు వచ్చెడిది కాదు. కల్లయు, కిపటమును లేని కేసులనే నాకిచ్చి కల్ల యొక విస రున్నను అట్టి కేసులను మరొక వకీలుకడకుఁ దీసికొని పోవు క్లయంట్లను నే నెఱుఁగుచును.

నన్ను కఠినముగా పరీక్షింపవచ్చిన కే సొకటి కలదు. అది నా క్లయంట్లందఱలో కొద్ద క్లయంట్లుది. అది యంతయు జమా ఖర్చు లెక్కల చిక్కుముడి. అది యెన్నో శ్రమఁడియో విచారింపఁబడుచు వచ్చుచున్నది. అం దనేకభాగము లనేకస్వాయస్థానములలో కొంత కొంత విచారింపఁబడెను. అందలి లెక్కలచిక్కు లెక్కలు బాగుగా వచ్చిన పంచాయతీకి అప్పగింపఁబడెను. పంచాయతీతీర్పు పరితూర్ణ ముగా మా కనుకూలము. కాని వీరి లెక్కలో ఒక చిన్న తప్పుండెను. అగుట కది చిన్నదే కాని పొడుచేయుటకు పెద్దది. పంచాయతీవారి పొరపాటుచే ఖర్చులో వడవలసిన వడ్డు జమలో పడ్డది. ప్రతివారు రీ

రర స్తీడరీలో కొన్ని గుర్తులు

పంచాయతీవాదీ తీర్మానమును రద్దుపఱుపవలసిన దని దరఖాస్తు* పెట్టిరి. నేను మాక్లయంటుకు చిన్నవకీలును. పెద్దవకీలుగారి కీ పొర పాటు తెలియునుగాని పంచాయతీవారు చేసినపొరపాటును క్లయంటు ఒప్పుకొనవలసిన పని లేదని వారి యభిప్రాయము. వానికి నష్టము కలిగించు ప్రతివాదిమాట యే వకీలును ఒప్పుకొనఁగూడదని స్పష్టముగా ఆయన చెప్పినైచెను. కాని నే నిటు లంటిని: 'ఈ కేసులో నున్న పొరపాటును మన మంగీకరింపవలయును.'

పెద్ద వకీలు గారిటు లనిరి: 'మన మంగీకరించుచో కొద్దువారి తీర్పు నంతయును రద్దుపఱుతు రని భయపడుచున్నాను. తెలివిగల వకీ లేవఁడును తన క్లయంటు నిట్టి యాపదకు పాలుచేయుఁడు. ఈ యాపదను నెత్తిని బెట్టుకొను సాహస మిసుమంతయు నాకు లేదు. ఈ కేసు పునర్విచారణకు వచ్చుచో మన క్లయం టెంత వ్యయము భరింపవలసి యుండునో, తుద కీ కేసు ఎటులు పరిణమించునో యెవరు చెప్పఁగలరు?'

మా కీ సంచాదము జరుగునపుడు క్లయంటుగూడ నచట నుండెను.

'మన క్లయంటును, మరముఁగూడ నీ సాహసమునకు దిగవలయును. మన మొప్పుకొనకపోయినప్పటికిని కొద్దువారి తప్పు తీర్పు నంగీకరింతు రని నమ్మక మేమిటి? ఈ తప్పును దిద్దుకా టానర్పించదు వలన క్లయంటు కేమేని నష్టము అనుభవింపవలసినవచ్చుచో అడ్డపేమి?'

'మన మన లొప్పుకొనక పోయిన నేమి? అని పెద్దవకీలుగారినిరి.

*ప్రతిపక్ష రీ తీర్పును పేలుకారణముంచే నెదిరించిరి" అని అంగ్లము వాదము—అను.

ఆ త్మ క థ

‘మనము కయటఁ బెట్టుచో కోర్టువారికిఁ గాని, ప్రతిభాదు
అధఁగాని ఇవి పట్టుపడ దని నీళ్ళయ మెక్కడ?’ అని నే నంటిని.

‘అటు లగునేని ఈ కేసులో మీ రింక వాదించెదరా? తప్పు
నొప్పుకొను వరకు పెట్టుకొని నే నీ కేసులో వాదించఁజాలను’ అని
పెద్దవకీలుగారు దృఢముగాఁ బట్కిరి.

నేను వినయముతో నిటు లంటిని: ‘మీరు రానిచో క్లయం
టంగీకరించునేని నేను వాదించుటకు సంసిద్ధుడను. తప్పు నొప్పుకొనక
నే నీ కేసులో పనిచేయుట ఆసంభవము.’

నే నిటు లని క్లయంటుమోము చూచితిరి. అతఁడు కొంచెము
వికలఁ డాయెను. నే నీకేసులో మొదటినుండియు పని చేయు చుం
టిని. నాపై నితనికిఁ జాల నమ్మకము. నా స్వభావముగూడఁ సంపూ
ర్ణముగా నతనికి వాకపే. కావున నతఁ డిటు లనెను: ‘మంచి మాట,
తమరే వాదించుఁడు, త ప్పొప్పుకొనుఁడు. ఓటమి వ్రాసియున్నచో
ఓడుచుముగాక! సత్యమును కాపాడు నీళ్ళరుఁడు లేఁడా?’

నే నానందించితిరి. అతఁడు వేటుగా పలుకు నని నే ననుకొన
లేదు. పెద్దవకీలు నన్ను ముదలకించెను. నా వాతమునకు జాలిపడెను.
దానితోపాటు నాకు ధన్యవాదములను సమర్పించెను.

కోర్టులోముచ్చట ముందు.

చాతుర్యమా?

నేనొసంగిన సలహా మంచి దనుటలో శంకయే లేదు కాని ఈ కేసువకు షరిఫూర్లమైన న్యాయము కలిగింపఁగలనా, లేనా యని నాయొడల నాకే కావలసినంత శంక. ఇంత ఒడుదొడుకుగా నున్న యీ కేసులో, అందును సుప్రీముకోర్టులో వాదంపఁబోవుట చెడ్డ సాహస మనిపించెను. గుండెవడతో నేను జడ్జిలయొడల నిలువఁ బడితిని. నే నీ పారపాటును బయటఁబెట్టఁగనే జడ్జి యిటు లనెను: 'ఇది చాతుర్య మనిపించికొనదా?' నామొగము జేగురుగడ్డ యాయెను. ఇందు మోస మేమాత్రము లేకపోవుటవలన ఆ యారోపణము నాకు దుస్సహ మాయెను. 'జడ్జీగారు మొదటనే అనూయాగ్రస్తుఁ డాయెను. కఠినమగు నీ కే నెటులు గలుచునా?' యని నేను గుంజాటన పడితిని.

నా రోషము నాఁపుకొంటిని. కాంతుడ నయితిని. ఇటు లంటిని: 'అయ్యా, మీ రిటు లనుట నా కాశ్చర్యముగా నున్నది. నామాటలు తుదకంట వివకుండ మొదటనే 'చాతుర్య' మని నింద నారోపింపఁ దొడఁగితిరి.'

'నేను నింద నారోపింపలేదు, కేవలము నా శంకను ప్రకటించి తిని' అని జడ్జిగారు రనిరి.

'తమ శంకయే నిందయంతగా నున్నది. నావాదము సంతయు నాలకించి శంకకు తా వున్నచో తమరు తప్పక శంకింపవచ్చును' అని నే నంటిని.

'మిత్రు నే నడ్డు దగిలినందులకు రగించుచున్నాను. మఱి మీరు చెప్పువలసిన దంతయ్యఁ తెప్పుఁడు.' అని జడ్జిగారు కాంతులయి ఖలికిరి.

ఆ త్మ క థ

నా విషయమును నేను స్పష్టముగాఁ దెలుపుటకు నాకు కావలసినంత ఆదరు వున్నది. జడ్జిపుణ్యమా యని మొదటనే కంక నెత్తి నందులఁజేసి నా వాదము జడ్జిగారి మనస్సునకు చక్కగా పట్టునట్లులు చేయఁగలిగితిని. దీనితో నాకు ధైర్యము కలిగెను. నా చెప్పవలయు మాటల నన్నిటిని వివరించితిని. కోర్టువారు నా మాటల కాంతముగా నాలకించి ఆ పాఠపాటు కేవలము కన్ను చెదరుటవలనఁ గలిగ నని తెలిసికొనిరి. మరియు చాల పరిశ్రమించి తయారుచేసిన లెక్కను రద్దపఱచుట వారికి రుచింపలేదు.

మేము తప్పు నొప్పుకొనుటవలన తమ కింక సంతగా వాదించవలసిన పని పట్టదని ఎదిరి వకీలుగా రనుకొనిరి. కాని ఈ తప్పెట్టిదో తెలిసిపోవుటవలనను, దిద్దుబాటు చేయుటకు వీలయిన దగుటవలనను పంచాయతీవారు చేసిన తీర్పును రద్దపఱచుట కోర్టువారి కిష్టము లేక పోయెను. ఎదిరి వకీలు తల బాఁదుకొనెనుగాని మొదట నాపై ననుమానము చెందిన జడ్జి ఇపుడు సంపూర్ణముగా నావై వునకు మ్రొంగెను.

‘గాంధీగా రా తప్పు నొప్పుకొననిచో మీ రేమి చేయుదురు?’ అని జడ్జి ప్రశ్నించెను.

‘మేము తీసికొని వచ్చిన లెక్కగాఁడు చిత్రగుప్తనంతటివాఁడు. అతనికన్న తెలివిగలవాఁడును, ప్రామాణికుఁడును మఱియొకఁడు దొరకఁగలఁడా?’

‘మీకేసు మీకు బాగుగా తెలియు నని కోర్టువారి యుద్దేశము. ఇటువంటి తప్పు ఎంతటి చిత్రగుప్తనకైనను వచ్చును. ఈ తప్పును తేలికగా దిద్దవచ్చును. ఈ తప్పుకంటె క్రొత్త దేమియు మీరు చెప్పుకొనఁగలది లేకపోయినయెడల నిక పునర్విచారణ మొందుటకు?’

౪౫ చాతుర్యమా ?

ఇందుల కుభయపక్షములవారికిని ఖర్చు లెందులకు ? ఇట్టి పని కోర్టు తలపెట్టదు.' అని జడ్జి యనెను. దీనిచేతను, మఱికొన్ని ఇట్టి వాదముల చేతను వకీలును శాంతపఱచి కోర్టువారే ఆ తప్పును దిద్దిరో, లేక దిద్దు బాటును పంచాయతీకి వదిలిరోగాని, దిద్దిన తీర్పును ఖాయపఱచిరి.

ఇక నా సంతోషమునకు మితి లేదు. నా క్లయంటును, పెద్ద వకీలును సంతసించిరి. స్టేడరీలోఁగూడ సత్యమును దప్పకుండ నుండ నగు నను నా యుద్దేశము మఱికొంచెము బలపడెను.

దుకాణముగా పెట్టుకొనిన వకీలువృత్తియొక్క పునాదిలో దోషము కలదు. దానిని దీనిచేత మాయఁజేయుట కష్టమని గుఱు తుంచుకొనవలయును.

క్రయంట్లు సహచరలగుట

నేటాటుట్రాస్సవాలులలో వకాలకునుగుటించి భేదము గలదు.

నేటాటులలో ఆద్యోకేటనియు, ఎటర్నియనియు రెండు భేదములు కలవు. ఆద్యోకేటుగాఁ జేర్చుకొనఁబడిన బారిష్టరు ఎటర్నిగాఁగూడ అన్ని కోర్టులలోను పనిచేయవచ్చును. ట్రాస్సవాలులలో బాంబాయిలో వలె భేదము కలదు. ఆద్యోకేటు తన క్లయంట్ల పనుల నన్నిటిని ఎటర్నిలచేత చేయించుకొనవలయును. బారిష్ట రయినవానికి ఆద్యోకేటు ఎటర్నిలలో ఏదో ఒక పని చేయుటకు మాత్రమే సన నుండును. నేను నేటాటులలో ఆద్యోకేటుననదును, ట్రాస్సవాలులలో ఎటర్ని ననదును పుచ్చికొంటిని. అచట ఆద్యోకేటు ననదును పుచ్చుకొంటి నేని నాకు భారతీయులతోడ సాక్షాత్సంబంధము కలుగదు. మరియు తెల్ల ఎటర్నిలు నాకు కేసుల నిప్పింపఁగల మంచితనముకూడ దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో లేదు.

ట్రాస్సవాలు మేజిస్ట్రేటు కోర్టులో నాకుఁ జాల పని యుండెడిది. నే నొక కేసులో నాదించుచుండఁగా నాక్లయంట్లు నన్ను మోసగించె నని తెలిసికొంటిని. అతని దావా వట్టి కల్ల. బోనులో నిలువఁబడియుండినవాఁడు నిలువున కూలిపోవునటు లాయెను. నా క్లయంట్లుకు వ్యతిరేకముగ తీర్పు జెప్పఁడని నేను కూర్చుంటిని. నాయెదుటి వక్తి లాశ్చర్యపడెను. మేజిస్ట్రేటు సంతసించెను. నేను నా క్లయంట్లును చీకొట్టితిని. నేను దొంగకేసు పట్ల నని నాక్లయం టెఱుంగు. నేను తప్పొప్పుకొనినందులకును, వ్యతిరేకముగా తీర్పు జెప్పఁడనినందులకును అతనికి కోపము కలుగలే దనుకొందును. అయిన దాయెఁ గాని నా యీ ప్రవర్తనవలన నా కించుకయు చెడు పేరు రాలేదు. ఇంతియకాక కోర్టులలో నా పని సరళ మాయెను. మరియు

౪౬ క్లయంట్లు సహచరులగుట

సత్యపూజవలన వకీలుమిత్రులలో నా ప్రతిష్ఠ వర్ధిల్లెను. నేను నల్లవాఁడయినను కొన్ని కేసులలో తెల్లవారి ప్రేమను చూరఁగొనగలవాఁడనయితిని.

నాకు తెలియని సంగతిని నా క్లయంట్లకడఁగాని, ఏడుటి వకీళ్ల కడఁగాని దాఁచుట యనునది నా స్వభావము కాదు. నాకు తెలియని విషయములలో నా క్లయంట్లను మఱియొక వకీలుకడకుఁ బొమ్మనువాఁడను. నన్నీ పట్టుకొని ప్రాఁకులాడినచో అనుభవము కల వకీలు సలహాను తీసికొని పని చేయించుకొను మనువాఁడను. ఈ నిష్కాపట్యము నా క్లయంట్ల నుండి ఆగాధప్రేమవిశ్వాసములను నాకు సంపాదించి పెట్టెను. నా క్లయంట్లు పెద్దవకీలు-ఫీజుగూడ సంతోషముతో నిచ్చుకొనుచుండిరి.

ఈ ప్రేమవిశ్వాసములు నా ధర్మకార్యములకు సంపూర్ణముగా నుపయోగించెను.

దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నేను వకాలకు చేయుటకుఁ గల కారణము కేవలము లోకసేవ కని పూర్వప్రకరణమునఁ జెప్పియుంటిని. ఆధర్మకార్యములకొఱకేని ప్రజల ప్రేమవిశ్వాసములు నాకు సంపాదించవలసి యుండెను. అచట ఉదారహృదయులగు భారతీయులు ధనము పుచ్చికొని నా చేసిన పనిని ప్రజాసేవ యని గారవించిరి. తమ హక్కులకుఁగాను చెఱుపాలకుఁ బోయి కష్టపడవలసిన దని నేను సలహా యిచ్చినపు డెల్ల చెరపాలకు వెల్లిరి. అందరి యాగ్రహము తెలిసికొని చెఱుపాలకు వెల్లిరా, లేక నాయందలి ప్రేమవిశ్వాసములచే వెల్లిరా యనినచో నాయందలి ప్రేమవిశ్వాసములచేతనే వెల్లి రనవలయును.

ఇది నేను వ్రాయుచుండఁగా వకాలకునాటి చాల సంగతులలో నా కల మంతయు నిండిపోవుచున్నది. వందలకొలది క్లయంట్లు ప్రాణమిత్రులై, ధర్మకార్యములందు సహచరులై కఠినముగా నీతనమును రసమయముగఁ జేసివైచిరి.

క్లయంటుకు చెబు తప్పట

పాఠశ్రీ రుక్మంజీగారి పేరు పాఠకులకు నరిగినదే. అతడు నాకడకు వచ్చుచునే క్లయంటును, సహచరుడు నాయును. ముందర సహచరుడై పివప క్లయంటు ననుటయే యుక్తమని తోచుచున్నది. నాయుడల నాతనికి దొడ్డ నమ్మకము. అతడు గృహ కృత్యములతోగూడ నా సలహాను పుచ్చుకొని దానిప్రకార మాచరించెడివాడు. మాకు మతభేద మించుక యున్నను అతనికి జబ్బు చేసినచో నా కూరగాయనైద్యముతోడనే పని పట్టెడిది.

ఈ నా సహచరున కొకతూరి గొప్ప ఆవద తటస్థించెను. ఇతడు తన వ్యాపారమునకు సంబంధించిన మాటలన్నియు నాకుఁ జెప్పెనుగాని ఒక మాటమాత్రము దాచెను. పాఠశ్రీ రుక్మంజీ దొంగ సరకులు తెప్పించుచుండెను. అతడు బొంబాయి కలకత్తాలనుండి సరకు దిగుమతి చేయుచుకొనుచుండెడివాడు. దానిచాటున దొంగ సరకుగూడ వచ్చెడిది. ఆఫీసరులకును, రుక్మంజీకిని మంచి దోస్తీ కలదు. కావున నతనియొడ నెవరికిని నిగుమంతయు శంక లేదు. వా రతనియొడఁ గల నమ్మకముచే పట్టిప్రకారము గుంకము వనూలుచేసికొని పోవుచుండెడివారు. తమకు తెలిసినను కనులు మూసికొని పోవువారును కొంద టుండవచ్చును.

కాని ఆభోకవి పలుకన్నదేని అసత్యమగునా?—

క. అద్దమువలె మణి యన్నపు

మద్దవలెం బాదరసపు మద్దవలెకా మేల

నుద్దవలె దొంగసా తది

వద్దన్నను వచ్చి కానబడుచు నె యుండుకా.*

పారసీ రుస్తుంజీగారి దొంగతన మొకతూరి పట్టుబడెను. ఆయన నాకడకుఁ బరుగులెత్తుకొనుచు వచ్చెను. ఆయన కనులవెంట నీరు సంతకధారగాఁ బ్రవహించుచుండెను. అతఁ డిటు లనెను : ‘భాయీ! నేను నిన్ను మోసమున ముంచితిని. నా పాపము నేఁడు పండి బ్రద్ద లయినది. నేను దొంగసరకులను తెప్పించితిని. నానెత్తిమీఁద జైలుకు పోవలయు నని వ్రాసిపెట్టియున్నది. నే నిక చచ్చినట్లే. ఈ యాప దలో నీ వొక్కఁడవే నన్ను బ్రతికింపఁగలవు. నేను నీ కేమియు దాచ లేను. కాని యిది వరకపుటిత్తు. దీనిని నీకెటులు చెప్పఁగలను? కాన దాచితిని. ఇందులకు పశ్చాత్తాపపడుచున్నాను.’

నే నతని నోదార్చి యిటు లంటిని: ‘నారీతి నీకుఁ దెలియును. రక్షించుటయు, రక్షింపకుండుటయు పరమేశ్వరాధీనము. కాని మీ పాపమును మీ రొప్పుకొందురని నే నీ యాపదనుండి తప్పింపఁగలను.’

ఆ పారసీకుని తల పడిపోయినటు లాయెను.

‘నేను మీముందు ఒప్పుకొంటిని. ఇది చాలదా?’ అని రుస్తుంజీసే తనెను.

‘సర్కారుకు తప్పచేయుటా? నాకడ త ప్పొప్పుకొనుటా?’ అని మెల్లమెల్లగా జవాబు చెప్పితిని.

‘కుదకు, మీరు చెప్పినటులే చేయుదునుగాని నాప్రాతవక్త లుతో సలహాచేయరాదా? అతఁడు నాకు వక్తలేగాక మిత్రుఁడు’ అని పారసీరుస్తుంజీ యనెను.

* కావో పారో కావో అన్న

తేవుం చే చోరీ మం దవ. (అటో)

భోగటాచేయంగా ఈ దొంగవర్తకము చాలకాలమునుండి జరుగుచు వచ్చుచున్నట్లులు తెలిసెను. ఇప్పుడు కట్టుబడిన దొంగ తనము కడుగొలచి. మేము ప్రాంతవకీలుకడ కేగితిమి. అతడు కేసంతయు ఆలోచించెను. 'ఈకేసు జారీకడకు వెళ్లును. అచటి జారరులు భారతీయులను విడిచిపెట్టుదురా? అయినను నా కాలే యున్నది' అని వకీ లనెను.

నా కీ వకీలుతో గాఢపరిచయము లేదు. పార్సీ రుస్తుంజీయే యిటులు జవాబు చెప్పెను:

'తమ కిందులకు కృతజ్ఞుడను. కాని నే నీ కేసులో గాంధీ గారు చెప్పినచోప్పుననే నడచుకొందును. వారికి నాసంగతి తెస్స తెలియును. వలయుచో మీ రాతనికి సలహా నీయఁగొరెదను.'

ఇటు లచట వెంటనే ముగించుకొని రుస్తుంజీగారి దుకాణ మున కరిగితిమి.

నే నిటు లంటిని: 'బహుశా ఈ కేసు కోర్టునకు పోదు. కేసు పెట్టుటయు మానుటయు సుంకముల యధికారి* చేతిలో నున్నది. సరకారువారికి సలహా యిచ్చు పెద్దవకీలు ఎటర్నీ జనరలు చెప్పిన చంద మున ఈ సుంకముల యధికారి నడచుకొనవలసి యుండును. నేను వా రిరువురిని తప్పక కలిసికొందును. కాని వారి కీ సంగతి యంతవఱకును తెలియనియెడల నిపుడు చెప్పవలసినవచ్చును. వారు వేసిన జరిమానాను చెల్లింపవలయును. తొంబదితొమ్మిదిపాళ్లు వా రంగీకరింతురు. వా రొకవేళ అంగీకరింపరేని మీరు జై లెక్కవలయును. జైలుకు పోవు టలో లజ్జ లేదు; కాని దొంగతనముచేయుట సిగ్గుచేటని నా యభి

* సుంకములు పహులుచేయువానికి సుంకరి, సుంకీడు, సుంకరీడు ఈ మొదలగునవి తెలుఁగుపేరులు. ఇంగ్లీషుపేరు Customs Officer—అను

౪౭ క్షయంబుకు చేతి తప్పటే

ప్రాయము. అది జరుగనే జరిగెను. జైలులో పడవలసినచో దానిని ప్రాయశ్చిత్తముగా తలపోయెడు. 'ఇంక ముం దెన్నెడును ఇట్టి దొంగ పని చేయును' అని శపథము చేయుటయే నిక్కమయిన ప్రాయశ్చిత్తము'.

పాఠసీ రుస్తుంజీగారి మాటలను సరిగా గ్రహించిలో లేదో నేను చెప్పజాలను. అతడు కడు ధీరఁడు; కాని యీ సమయమున ధైర్యమును కోలుపోయెను. అతని ప్రతిష్ఠ పోవు సమయము తటస్థించెను. ఇంత కష్టపడి కట్టుకొనిన యీ కోటను కూల్చుకొనుట కష్టము కాదా?

అతఁ డిటు లనెను: 'నా ప్రాణములు మీచేతిలో నున్నవి. మీసెలవు ప్రకారము చేసెదను.'

ఈ కేసులో నా వినయశక్తి నంతయు ధారపోసితిని. నేను సుంకరిని గలిసికొంటిని; దొంగతనము నంతయు నిర్భయముగాఁ జెప్పి వైచితిని. వలయుచో తమకు లెక్కల నన్నింటిని జూపుదు నంటిని. మరియు పాఠసీ రుస్తుంజీగారికి ఇందులకు మిగుల పశ్చాత్తాపము కలిగినని చెప్పితిని.

ఆ సుంకరి ఇటు లనెను: 'పాప మా పాఠసీకృష్ణ మించివాఁడు. చాల మూర్ఖత చేసినాఁడు. కాని నా విధి మీ నెఱుంగుదురు. పెద్ద వకీలుగారి యిష్టప్రకారము నేను నడచుకొనవలసి యుండును. మీరు నారితో మాటలాడినచో ప్రయోజన ముండును.'

'మీరు పాఠసీరుస్తుంజీని కోర్టు కీడ్వకుండినచోఁ జాలు. నాకు సంతోషము.' అని యంటిని.

ఈసుంకరీనికడ నభయదానము బొంది సరకారువకీలు గారితో ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు నెఱపితిని. వారిని దప్పించితిని.

ఆత్మకథ

నా సత్యప్రియత్వ మాయనకుఁ దెలిసెను. నే నేమియు దాఁచలేదని యాయన కవగతమాయెను.

ఈ కేసులోనో, మరియొక కేసులోనో గాని వారు నా కిటులు ప్రమాణపత్రిక నిచ్చిరి: 'మీ కిఁక నాకడనుండి 'లేదు' అని జవాబు రాదు.'

రుస్తుంజీగారిపయిని కేసు పెట్టలేదు. దొంగసామునకు గెట్టింపు వెల పుచ్చుకొని వదలివేయవలసినదిగా మాకు మాయెను.

రుస్తుంజీగారు తన దొంగతనపు కథనంతయు వ్రాయించి దాని నద్దపుఁ జట్టములో బిగింపించి తన వారసులకును, తోడివర్తకులకును 'ఖబర్ దార్' అని చెప్పినటులు తమ ఆఫీసులోఁ గట్టించిరి.

రుస్తుంజీగారికి మిత్రులయిన వర్తకులు 'ఇది సత్యవై రాగ్యము కాదు శృణానవై రాగ్యము' అని నాకుఁ దెలిపిరి.

కాని యీ మాట యెంతవఱకు నిక్కమో నేను చెప్పఁజాలను.

నే నీ మాటను రుస్తుంజీగారి చెవిని బడవయిచితిని. ఆతఁడు విని 'మిమ్ము మోసగించి నే నెక్కడికి వెళ్లఁగలను?' అని యనెను.

నాలుగవ భాగము-సమాప్తము

ఆ త్క థ

అయిదవ భాగము

మొదటి అనుభవము

ఫినిక్సునుండి బయలుదేరినవారు నేను రాకముందే దేశమునకు వచ్చియుండిరి. నేను ముంగు వెల్లియుండవలయు నని మేము మొదట ననుకొంటిమి. యుద్ధమువలన నేను లండనులోఁజిక్కువడితిని. కావున వీరి నందఱును దేశములో నెక్కడ నుంతునా యని యాలోచించితిని. అందఱును ఒక తావుననే యుండి ఫినిక్సునందువలెనే జీవితము నేర్పాటుచేసికొనవలయు నని నా యభిప్రాయము. దేశమున వీ యాశ్రమము నడపువారి పరిచితియు నాకు లేదు. కావున 'ఆండ్రూసు గారి దర్శనము చేసికొని వారి సలహాను పొలింపు' డన వ్రాసితిని.

వారు మొదట కాంగరీ గుఱకులమున కరిగిరి. అచట స్వ. శ్రద్ధానందులు వారిని తమ పుత్రులవలె నాదరించిరి. తరువాత వారు కాంతినికేతనమునకుఁ జనిరి. అచట మహాకవియు, వారి యను యాయులును వీరిమీఁద ప్రేమవృష్టి కురిపించిరి. ఈ రెండు తావులందును వారికిఁ గలిగిన యనుభవములు వారికిని, నాకును చాల నుపయోగించెను.

రవీంద్రులు, శ్రద్ధానందులు, ముఖిల రుద్రులు—ఈ మాపురను ఆండ్రూసుగారి ముమ్మూర్తులు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో వీరినిగూర్చి ఆండ్రూసుగారు వినుకు విరామము లేకుండ జెప్పుచుండెడువారు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందు మా మిత్రగోష్ఠిలో ఆండ్రూసుగారి హృదయము మీఁదను, నాలుకమీఁదను ఈ మాపుర పేరులు నిరంతరము తాండవించుచుండెడివి. కావున ఆండ్రూసుగారు మావారిని ముఖిల రుద్రగారికడకుఁ గొంపోయిరి. రుద్రుల కాశ్రమము లేదు గాని

ఆత్మకథ

ఉన్నది యిట్లే. ఆయింటిని వీరికి విడిచిచేసిరి. వారి బాలురును, వీరును ఒక నాటిలోఁ గలిసి పోయిరి. వీరు ఫినిక్సు మఱచిపోయిరి.

బొంబాయిరేవులో దిగిన తరువాత వీరందఱును శాంతినికేతన మన నున్నటులు నాకుఁ దెలియవచ్చెను. కాన గోఖలేగారిని జూచినవెంటనే వారిని గలిసికొనుటకు తొందరపడితిని.

బొంబాయిలో నాకు స్వాగతసత్కారము లొసఁగువేళ చిన్న సత్కారము మొకటి చేయవలసివచ్చెను.

పిటిగారి భవనమున స్వాగతసభ జరిగెను. వారి స్వాగతము నకు గుజరాతిభాషలో ప్రత్యుత్తర మొసఁగుటకు నాకు ధైర్యము చాల లేదు. కనులకు మిఱుమిటులు గొలుపు నాభవనపు మిసమిసలో గిరిమిటు జూలివారికి సహచరుడ నగు నేను గజిబిజి పక్షసాగితిని. నేటి నా వేసముకన్న నాటివేసమునే నాగరక మనవచ్చును. ఏలన, నాఁడు అంగరకా, పాగ మొదలగునవి ఉండెడివి. కాని అలంకృతమగు ఆసమాజములో నేను వేలుపెట్టి చూపించుకొనఁబడినచందముగనే యుంటిని. కాని ఫిరోజిషాగారి చాటున నెటులో యొకటులు నాపని నెఱవేర్చి కొంటిని.

పిదప గుజరాతువారి యొలగము. స్వ.ఉత్తమలూర్ త్రివేదులు దాని సమకూర్చిరి. దీని ముచ్చట ముందే కొంత నాకుఁ దెలిసెను. జిన్నాగారును గుజరాతువారగుటచే సభకు వచ్చిరి. వారు సభాపతులో, లేక ప్రధానవక్తలో యిపుడు గుర్తులేదు. వీరు క్షప్తముగ, మధురముగ నాంగ్లమున నుపన్యసించిరి. మిగిలిన ఉపన్యాసములుగూడ నాంగ్లముననే జరిగినటులు కొండగుర్తు. పిదప నావంతు వచ్చెను. నేను గుజరాతీలో నే మాటలాడితిని. గుజరాతీ హిందూస్తానీ భాషలయెడ నాకుఁగల పక్షపాతమును కొలఁది మాటలలోఁ జెప్పితిని.

గుజరాతువారిశథలో అంగ్లభాష నుపయోగించుట కూడ దని వినయ
యుక్తముగ నా యసమ్మతిని ప్రకటించితిని. నే నిటులు చెప్ప
నపుడు లోపిటికిగనే యుంటిని. నేను చాలకాలము దేశములో గైరు
హాజరు. ఇప్పుడు స్వదేశమునకు క్రొత్తవాడను. అనుభవము లేని
వాడను. ఇపు డేటి కదురీఁడుచున్నాను. 'ఇది యవివేకము కాదు
గదా?' అని అనుకొంటిని. కాని గుజరాతీలో మాటలాడు నా సాహ
సమున కెవరును అపార్థము చెప్పలేదు. నా యసమ్మతితో నందఱును
నేకీభవించిరి. నా కానందము కలిగెను. మరియు నా క్రొత్త యుద్దేశ
ములు ప్రజలోప్రచారముచేయుటయు అంత కష్టము కాదని తెలిసి
కొంటిని.

నే నీ రీతిగా బొంబాయిలో రెండుమూఱ్ఱా ఘంటి దేశమును
క్రొత్తగా అనుభవములోనికిఁ దెచ్చికొనుచు గోఖలేగారి యాజ్ఞ
చొప్పున పూనా చేరితిని.

పూనాలో గోఖలేగారితో

గవర్నరుగారు మిమ్ముఁ జూడఁగోరుచున్నారు గాన మీరు

పూనా రాకముందు వారిని గలిసికొనుట మంచి దని నేను బొందాయి చేరే చేరఁగనే గోఖలేగారు నాకు కబురుకెట్టిది. నేను గవర్నరుగారి దర్శనమున కరిగితిని. మామూలు మాట లయినపిదప గవర్నరుగారు ఇటు లనిరి:

‘మీరు నా కొక మాట యాయవలయును. సర్కారుకు సంబంధించి మీ రేమయినను ఆందోళనము చేయవలఁచితిరేని ముందు నాతో మాటలాడి మఱి చేయుఁడు.’

నే నిటులు జవా బిచ్చితిని:

‘నే నీమాట కడుసులభముగా నీయఁగలను. ఏ లందురా? నేను సత్యాగ్రహిని. కావున నే నెవరితో సంబంధము పెట్టుకొందునో వారి యుద్దేశ మంతయు మునిముందు గనుఁగొందును. పిదప వీలయినంత వఱకు వారి కనుకూలముగ నుండుటకు ప్రయత్నింతును. నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఎప్పుడును ఈ నియమమునే పాలించియుంటిని. ఇంటఁ గూడ నటులే చేయఁగలను.’

పిదప లార్డ్ విలిండ్సను నాకు ధన్యవాదములు చెప్పి మరియు నిటు లనిరి:

‘అక్కఱ కలిగినపు డెల్ల మీరు నన్ను గలిసికొనవచ్చును. సరకారువారు ఇచ్చాపూర్వకముగా ఏ పొరపాటును చేయరని మీకు తెలిసివచ్చును.’

నే నిటు లంటిని:

‘నే నట్టి విశ్వాసముతోనే యున్నాను.’

మిమ్ముట నేను పూనా కరిగితిని. అచటి విషయము లన్నియు వ్రాయుటకు నే నసమర్థుఁడను. గోఖలేగారును, వారి సోసయిటీ

౨ పూనాలో గోఖలేగారితో

సభ్యులును నామీద ప్రేమభరిపించిరి. గోఖలేగారు సాసయిటీ సభ్యుల నందఱను పిలిపించినట్లు గుర్తు. మేమందఱమును హృదయములు విప్పి మాటలాడుకొంటిమి. నన్నుగూడ వారి సాసయిటీలో నొక సభ్యునిగాఁ జేయవలయు నని గోఖలేగారి తలఁపు. నాకును అట్టి తలఁపే కలదు. కాని సాసయిటీలోని మిగిలిన సభ్యుల తలఁపు వేఱు. సాసయిటీ ఆదర్శములు, దాని కార్యప్రణాళియు వేఱు; నా ఆదర్శములు, నా కార్యప్రణాళియు వేఱు. కావున నాసభ్యుల సాధువుకాదు. నాకు నా యాదర్శములను గాపాడుకొనుటలో నెంత పూనిక గలనో యితరుల యాదర్శములను గాపాడుటకుఁగూడ నెంత పూనిక కలదని గోఖలేగారికి తెలియును. గోఖలేగారిటు లనిరి: మీ రాజీ-స్వభావము మావారి కింకను తెలియలేదు. వారికి వారి యాదర్శములయెడఁగడు పట్టుదల. మరియు వారు కడు స్వతంత్రులు. వారు మిమ్ము సభ్యులనుగాఁ జేర్చికొందురుగాక యని యానించుచున్నాను. ఒకవేళ వారు చేర్చికొనలేని వారికిఁ దమయెడల ప్రేమగాని, యాదరముగాని యిసుమంతయు తక్కువ కాదని నే ననఁగలను. మీయందలి ప్రేమ యిండితముగ నుండఁగలందులకే వారిట్టి సాహసమునకు వెనుకాడుచున్నారు. మీ రిందు సాక్షాత్తు సభ్యులయినను, గాకున్నను నేను సభ్యులని పరిగణించుకొందును.

నేను నా సంకల్పముల నన్నిటిని గోఖలేగారికిఁ దెలియఁ జెప్పితిని. 'సాసయిటీలో నేను సభ్యుండనయినను గాకున్నను ఆశ్రమము నొకటి ఏర్పఱచి ఫీనిక్స్-సహచరుల నందుంపఁగోరుచున్నాను. నేను గుజరాతువాఁడ నగుటవలన గుజరాతునందుండియే దేశసేవ చేయుట మిగుల సుచితము. కావున గుజరాతునందునికి యేర్పఱచుకొనుటకే నిశ్చయించితిని.'

గోఖలేగారికి నా యీ యుద్దేశము రుచించెను. వారిటు లనిరి:

ఆ త్మ క థ

‘తాము తప్ప కటులు చేయుఁడు. సభ్యులతోడనైన మీ సంభాషణఫల మెటులయినను మీ యాశ్రమమునకు ధనము నాకడఁ గొనుఁడు. దాన నా యాశ్రమమే యనుకొందును.’

నా హృదయ ముప్పొంగెను. చందాలు పోగు చేయవలసిన జంబాటము తప్పిపోయెఁగదా యని కడు సంతసించితిని. మరియు భారము నాయొక్క నిమిషమందరియొక్క తప్పుచున్నది. ‘కష్టకాలము నందు నా కొక మార్గదర్శకుఁడు దొరక’ నను విశ్వాసముచే నా కింత భారము దిగిపోయినటు లాయెను.

గోఖలేగారు స్వ. డాక్టరు దేవుగారిని పిలిచి ‘సాసయిట్ కాతాలో గాంధీగారి పే రొకటి పెట్టుఁడు. వారి యాశ్రమమునకుఁ గాని, వారి ప్రజాసేవకుఁగాని కావలసిన భక్తు లన్నియు నొసఁ గుఁడు.’ అని యాజ్ఞాపించిరి.

పిదప నేను పూనానుండి కాంతినికేతనమున కేఁగ నున్యోగించి తిని. నేను వెళ్లుటకు ముందు గోఖలేగారు నాకు రుచికరమగు విం దొకటి యేర్పాటు గావించిరి. అందు నేను తిను పచ్చపండ్లు, ఆటిన పండ్లు మొదలగువానిని దెచ్చిరి. విందుచోటు గోఖలేగారున్న గదికి కొంత దవ్వు. వారి కారోగ్యము సరిలేదు. అంతమాత్రము దూరము గూడ వారు నడచుస్థితిలో లేరు. కాని వాత్సల్యము వారి నాఁపునా? నేనును వచ్చితీరవలె ననిరి. పదియడుగులు వైచిరి, పడిపోయిరి; వారిని వెనుకకుఁ దీసికొని పోవలసివచ్చెను. గోఖలేగారి కిట్టి మూగ్ధులు తఱచు వచ్చుటజేసి యెవరును గడవిడపడలేదు. పిదప మేము ఆశ్ర మములోని అతిథికాలముందటి మైదానమున పఱచిన తివాచీలమీఁదఁ గూర్చుండి వేటుసెనగలు, కజ్జము మొదలగువానిని దినుచు ప్రేమా లాపములు చేసికొనుచు నొకళ్ల హృదయ మింకొకళ్ల మెక్కువగాఁ దెలిసికొంటిమి.

నా జీవితములో వారి మూర్ఖహత్ర మొక సామాన్యవిష యము కాదు.

బెదరింపా?

మా యన్నగారు గతించిరి. మా వదినగారిని, తక్కుంగల బంధుగులను జూడవలసియున్నది. కావున బొంబాయినుండి నేను రాజకొటకును. పోరుబందరుకును ప్రయాణ మయితిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో సత్యాగ్రహసంగరమున కొక యంగముగా నా వేషమును మార్చికొంటిని. అది గిరిమిటియాల వేషము. నీమలో నింటియం దా దుస్తులనే తాల్చుచుంటిని. దేశములోనికి దిగినతరువాత కౌతియా వాడు దుస్తుల దాల్చుగోరితిని. వానిని దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నాకడ నుంచుకొంటిని. బొంబాయిలో వానిని బైకిండిసితిని-అంగరకా, ధోత్తి, తెల్లని తలపాగ ఇవి యన్నియు ఇండియామిల్లునందు తయారయిన వే. బొంబాయినుండి కౌతియావాడునకు మూడవతరగతి బండిలో వెళ్ల నిశ్చయించితిని. పాగయు, అంగరకాయు అక్కఱమాలిన బరు వని పించెను. కావున కుడితిని, ధోతీ, ఎనిమిదిపదజాలు చేయు కాక్కిరపు ట్లోపీ-వీనినిమాత్ర ముంచుకొంటిని. ఇట్టి వస్త్రములు తాల్చినవాడు పేదలలో జను కట్టబడును. అనాళ్లలో స్త్రేగు ఉండుటవలన వీరను గాములోనో, వధవాణులోనో మూడవతరగతి బాటసారులను దింపి పరీక్షించుచుండిరి. నాకు కొంచెము జ్వరము తగిలెను. ఇకొప్పెక్టరు నా చే యంటుకొనెను. వెచ్చగా తగిలెను. 'రాజకొటలో డాక్టరుకు కనఁ బడుము' అని మాకు మిచ్చెను. నాపేరు వ్రాసికొనెను.

వధవాణులో దర్జీ మోతీలా లనువాడు ప్రసిద్ధుడగు ప్రజా సేవకుడు. బొంబాయినుండి అతనికి వార్త వెళ్లెనుగాఁబోలు! వధ వాణుస్టేషనులో నన్నుఁ గలిసికొనెను. అతఁడు వీరమగామునందలి కాయరీని గుఱించియు, దాన బాటసారులకుఁ గల బాధలగురించియుఁ

అ త్మ క థ

జెప్పెను. నాకు కాక తగిలియుండుటచే అట్టే మాటాడుట కష్టము గారేదు. టూకీగా కేల్పనెంచి యిటు లంటిని:

‘మీరు జైలుకుఁ బోవ తయారుగానున్నారా?’

ముందుచెనుక లాలోచింపకుండు మాట అనినేయుదుకుకు వారిలో నితఁడును నొకఁడై యుండు నని నే ననుకొంటిని. కాని మోతీలాలు దిట్టముగా—

‘మేము జైలుకు తప్పక వెళ్లుదుము. కాని మీరు వియ్యము వడిపింపవలయును. కాకిమావాడువా? లగుటచే మీయెవల నాకు ముందుగా స్వాతింశ్రేణి మున్నది. ఇప్పుడు మిమ్మాకపము. కాని తిరిగి వచ్చునపుడు మీ రింట దిగవలయును. ఇచట పిన్నలు చేయు పనిని, వారి యుత్సాహమును జూచి తాము సంతసింపఁగలరు. తా మెప్పుడురమ్మని నెలవచ్చిన నేనపుడు నాసేవతో వచ్చెదను’ అనినను.

మోతీలాలు న న్నాకర్షించెను. అతనితో నున్న సహచరు లతని నిటుల నుతించిరి:

‘అగుటకు మావాఁడు దర్జీవాఁడే కాని తనపనిలో నేర్పక. రోజు కొక గంట పనిచేసి ౧౫ రూకలు సంపాదించును. వానితో పాట్ల గడచును. మిగిలిన సమయ మంతయు ప్రజాసేవకు విని యోగించును. అతనిముందు మా చిరు వంతయు సిగ్గుచేటు!’

పిదప నాకు మోతీలాలుసంగతి లెస్సగా తెలిసెను. ఈ పై క్తుతి అతనియొడ నతికేయోక్తి కాదు. సత్యాగ్రహోక్రమమును స్థాపించిన పిదప నతఁడు నెలలో కొన్ని దినము లచట నుండెడివాఁడు. పిల్లలకు కుట్టుపని నేర్పెడివాఁడు. ఆక్రమములో కుట్టుపనినిగూడఁ జేసెడి వాఁడు. వీరమగాము ముచ్చటలు ప్రతిదినమును చెప్పుచుండెడి వాఁడు, అచట బాటసారులకుఁ గలుగుచుండు కష్టము లితనికి దుస్సహ

3. బెదర్తింపక

ములుగా నుండెను. నిండు ప్రాయమున నితని రోగ మెత్తుకొని పోయెను. అతఁడు చనిపోవుటచే వధవాని అరణ్యమాయెను.

నేను రాజకోటకుఁ జేరిన ములుసటినాటి ప్రాద్దున హుకుము ప్రకారము ఆసుపత్రికిఁ జల్లితిని. నన్నచట నెఱుంగనివారు లేరు. డాక్టరు నన్నుఁ గని సిగ్గిలెను. ఆఫీసరుపైఁ గినినెను. ఇంద్రులు కోపకారణము లేదు. ఆఫీసరు తన ధర్మమును తాను చేసికొనెను. ఆతఁడు నన్నెఱుంగఁడనుకొందును. ఎఱిగినను తన ధర్మమును తాను జేసికొనక తప్పును. డాక్టరు నన్ను మరలఁ దనఁద్దటకు రాఁ గోరక నాకడకు ఇకొప్పెక్కురను బంపఁదొడఁగెను.

అట్టి సమయములందు మూఁడవతరగతి బాటనారలను బరీక్షించు టావశ్యకము. గొప్పవార మనుకొనువారు మూఁడవతరగతి బండ్లలో పయనము చేయఁదలఁచుకొనినచో వేదలు పాటించవలసిన నియమములకు వశపర్తులు కావలయును. అధికారులును పక్షపాతము చూపఁగూడదు. అధికారులు మూఁడవతరగతిబాటసారులను జంకువుల వలెఁ జూచుట నేఁ జూచితిని. 'నీవు నీ'వనుట తక్కు మఱుమాట లేదు. మూఁడవతరగతివారికి ప్రశ్నోత్తరము దొరకదు. విన్నపము వినువాఁడు లేఁడు. అధికారులు వీరిని తమ నవుకరు లనుకొందురు. రైలునవు కరులు వీరిని తన్ని డబ్బు కాఁజేయుదురు; రైలు తప్పించురు; టికెట్లెగఁబెట్టుదురు. ఇది యంతయు నే ననుభవించితిని. ఉన్న దున్నటులు చెప్పితిని. దీనినంతయు మార్చింపవలయును. ధనవంతులగు వారు బీదల యుపకారముకొఱకు కష్టములు నెత్తిని వైచుకొని మూఁడవతరగతిలో ప్రయాణము చేయవలయును. వారికి లేని సౌకర్యములను తమకును వల దని చెప్పవలెను. వారి అసౌకర్యము, అవివేకము, అన్యాయము, బీదత్వ వీనిని పోఁగొట్టవలయును.

కాకియావాడులో నాటికిన యెల్లెడల వీరమగాము కాఁగిరిని గూర్చియు, దానికిఁగాను బాటసారుల నాఁపివేయుటను గూర్చియు ఫీర్యాదులను వినుచునే యుంటిని.

లార్డు విలింగ్డనుగారు నాకొసఁగిన వాగ్దానమును వెంటనే ఉపయోగించుకొనఁదలఁచితిని. కాయరీకి సంబంధించిన కాకితముల నన్నింటిని జదివితిని. ఫీర్యాదు లన్నియు తథ్యము లని గ్రహించితిని. బొంబాయి సరకారువారితో పత్రికావ్యవహారము సాగించితిని. సెక్రటరీని గలిసితిని. లార్డ్ విలింగ్డనుగారిని కూడఁ గలిసికొంటిని. వారు సాహార్యము కనఁబఱచిరి కాని తప్పను ఢిల్లీమీఁద త్రోసిరి.

‘ఇది నాచేతులలో నున్నచో ఈ కాయ రిదీపఱకే యాగి పోయెడిది. మీరు ఇండియాసర్కారుకు విన్నవించుకొనుఁడు.’ అని సెక్రటరీగా రనిరి.

నే నిండియాసర్కారుతో మొర మొచరిపితిని. రసీకు తక్కు ప్రత్యుత్తర మేమియు రాలేదు. ఇటులు ఇంచుమించు రెండేండ్లు పత్రవ్యవహారము జరిగిన పిదప నేనో సందర్భమున నేను చెమ్మిఫర్డు గారిని కలిసికొనినపు డీ ముచ్చట నేఁగా నా రాశ్చర్యపడిరి. వారి కీ వీరమగాము విషయ మేమియు తెలియనే తెలియదు నా మాటలను చక్కగా వినిరి. అపుడే వీరమగాముతాలాకు కాకితములను పంపుఁడని తెలిఫో నిచ్చిరి. అధికారు లీ విషయమున చెప్పఁదగిన దేదియు లేనిచో కాయర రద్దుపఱకు ననుమాటను గొంటిని. కొలఁది నాళ్లకీవీరమగాము కాయరీ తీసివేయఁబడినదని పత్రికలలోఁజూచితిని.

నే నీ విషయమును సత్యాగ్రహమునకు పునాదిగా నెన్నుదును. ఏలన, వీరమగామునుఁజూచి బొంబాయి సర్కారుతో నేను మాటలాడునపుడు సెక్రటరీగారు—‘బగ్రాలో మీ రొసఁగిన యుప

నాశ్రమపు నకలు నాకడ నున్నది. మీరు దీనిని సత్యాగ్రహ మంటిరి. అది సరికాదు.' అనిరి. మరియు—

‘ఇది బెదరింపుట కాదా? ఇంత కత్తి గల ప్రభుత్వము బెదరింపులకు లోబడునా?’ అనిరి.

నే నిటు లంటిని:

‘ఇది బెదరింపు కాదు. ఇది ప్రజకు ప్రబోధము కలిగించు నుపాయము. లోకుల దుఃఖములు దూరముచేయుటకు తగిన ఉపాయముల నన్నిటిని జెప్పట నాధర్మము. స్వాతంత్ర్యము గోరువారు తమతమ యుపాయముల నన్నిటిని ఎఱిగియుండవలెను. సామాన్యముగా ఉపాయము లన్నియు హింసాత్మకములు. సత్యాగ్రహమే అహింసాత్మకమగు శస్త్రము. దాని యుపయోగము, దాని మేరలను జెప్పట, అనగా దాని ప్రయోగోపసంహారములు చెప్పట నాధర్మము. ఇంగ్లీషు సర్కారువారు మహాకత్తిగలవా రనుటలో సందియ మేమియు లేదు. కాని సత్యాగ్రహమునూడ అస్త్రము లన్నిటిలో దొడ్డ దగు బ్రహ్మాస్త్ర మనుటలో సందియ మేమియు లేదు.’

తెలివిగల ఆ నెక్రటరీ తల నూపుచు నిటు లనెను:

‘చూతముగాక!’

శాంతినికేతనము

రాజకూటముండి నేను శాంతినికేతన మరిగితిని. అనట నధ్య

పకులను, విద్యార్థులును నాపైఁ బ్రేమ కురిపించిరి. నిరాశం
బరతను, శిల్పమును, ప్రేమను మేళవించి నాకు స్వాగత మొసఁగిరి.
కాకాసాహెబ్ కాలేల్కరుగారితో నాకచట ప్రథమపరిచయము.

కాలేల్కరుగారికి కాకాసాహెబు పేరల వచ్చెనో నా
కవుడు తెలియదు. తరువాత దానిసంగతి తెలిసెను. ఇకనావు దేశ
పాండేగారు నీమఱో నాకు సమకాలికులు. నాకును, వారికిని నాల
మైత్రి యేర్పడెను. వారు బహోదా రాజ్యమున ౧౦గానాథవిద్యాలయ
మును నడపిరి. విద్యాలయమునెఱి కుటుంబభావన కలిగింపవలె
నని వారి తలఁపు. కావున నుపాధ్యాయులకు నావివరుస లేర్పాటు
వేయఁబడెను. కాలేల్కరుగారికి కాకా (కక్క) యను పేరొసఁగఁ
బడెను. ఘడకేగారు మామ అయిరి. హరిహర శర్మగా పిన్న గారయిరి.
ఇతరులును తగిన పేరుల బడసిరి. కొంతకాలము జరిగినతరువాత
కక్కకు మిత్రుఁడను నర్థముగల స్వామియను పేర ఆనందానందు
లును, మామకు మిత్రుఁడను నర్థముగల అప్పయను పేర పట్వర్ధను
లును ఈ కుటుంబమునందు చేరిరి. ఈ కుటుంబముసందలి యీ
యయిదుగురును ఒకరితరువాత నొకరుగా నాకు మిత్రు లయిరి. దేశ
పాండేగారికి సాహెబ్ అను పేరు విశ్రుతము. విద్యాలయము మూసి
వేయఁబడినపిదప నీ కుటుంబము చిటిలిపోయెను. కాని యీ కుటుం
బము తన యాధ్యాత్మికసంబంధమును విడినాపలేదు. కాకా
సాహెబు భిన్నభిన్నస్థలములలో భిన్నభిన్నానుభవములు సంపాదించఁ
బోయెను. నేను శాంతినికేతనమున కరిగినతఱి వారచట నుండిరి.

ఈ కుటుంబములోనివారే యు చింతామణికాస్త్రిగారును అపు డచట నుండిరి. వీ రిరువురు సచట సంస్కృతము చెప్పచుండిరి.

ఫీనిక్సు-కుటుంబమునకు శాంతినికేతనమున విడిగా బస యేర్పాటుచేయబడెను. మగనలాలగాంధీ కుటుంబ-పెద్ద. ఆశ్రమ నియమము లన్నియు సరిగా జరుగునట్లు లతేడు చూచుచుండెను. అతడు తన ప్రేమచే, జ్ఞానముచే, పూనికచే శాంతినికేతనమునం దెల్లఁగ దన తావిని విరజిమ్మెను. అపు డచట ఆండ్రూసు పియర్ సను గారు లుండిరి. జగదానందబాబు, నేపాలబాబు, సంతోషబాబు, భితిమోహనబాబు, నగీనబాబు, శరదబాబు, కాశీబాబు వీ రందఱితో నాకు లెప్ప పరిచయ మాయెను.

నేను నా స్వభావముచొప్పున విద్యార్థులలోను, ఉపాధ్యాయులలోను కలిసిపోయితిని. వారితో శరీరసరిక్రమమును గుఱించియు, తన పనిని తాను చేసికొనుట గుఱించియు చర్చింపఁ దొడఁగితిని. శీతము లీచ్చి వంటవారి నేర్పఱచుటకంటె సుపాధ్యాయులును, విద్యార్థులును తమ పాకము తాము చేసికొనుట మంచిదనియు, ఉపాధ్యాయులు వంటయింటిని పరీక్షించుచుందురని విద్యార్థుల యారోగ్యము, నీతియు ఐక్యగా నుండుననియు, విద్యార్థులు తమ వంట తాము చేసికొనుచో తమపని కొరల మీఁదఁ బెకుండు నొక పదార్థపాకము చదివికొనినట్లు లగు ననియు నుంచించితిని. ఒక రిరువు రుపాధ్యాయులు పెళ్ళవులు విజీచిరీ గాని పలువురు తలలూపిరి. బాలకులకు—వారి స్వభావము నూతన ప్రియము కావున-ఇది రుచించెను. ఇక న డ్డేమి? క్రొత్తపని ఆరంభ మాయెను. నే నీ మాట మహాకవిచెవిని బహువైచితిని. 'ఉపాధ్యాయుల కిది యనుకూలముగదో నాకును అనుకూలమే' యని వా రనిరి. ఇక విద్యార్థుల విషయమున నిది స్వరాజ్యమునకు తాళవుఁజెవి యని వా రభిప్రాయపడిరి.

ఆత్మకథ

ఈ క్రొత్తపని నెఱవేర్చుటకు పీయర్సనుగారు చెమట ఓడ్చిరి. ఇది వారికిఁ గడు నింపుగా నుండెను. ఒకదెసఁ గొందఱు కూరలు తఱుగుటకుఁ గూర్చుండిరి. మఱియొక దెస బియ్యము బాగుచేయుటకుఁ గొందఱు కూర్చుండిరి. వంటయింటిని చక్కగా శుద్ధిచేయుటకు నగిన బాయి వగైరాలు పూనుకొనిరి. ఇట్లు వారందఱు నడుముకట్టుకొని పనిచేయుట చూడఁగా నాకు కనులపండువాయెను.

కాని నూటపాతికమంది విద్యార్థులకును, వారి గురువులకును ఒక్కతూరి ఇది సహింపఁదగినదిగా లేదు. కాన ప్రతిదినమును చర్చ జరుగుచుండెడిది. ఇందు కొందఱు సహింపఁచుండిరి. కాని పీయర్సను గారలయవారా? వారు చిఱునగవుతో నేదో యొక పని చూచుచుండువారు. పెద్ద పెద్దరుండిగలు మొదలగుపాత్రలు తొలుచుట వీరి వంతు. శ్రమ మఱిపించుటకుఁ గాను పాత్రలు తొలుచువారిముందు కూర్చుండి కొందఱు సితారు వాయిచుచుండిరి. మఱి కొందఱు విద్యార్థులు మఱికొన్ని పనులత్యుత్సాహముతోఁ జేయఁదొడఁగిరి. ఈ రీతిగా కాంతినికేరనమంతయు లేనెవెరవలె జమ్ముచుండెను.

ఒకతూరి మొదలుపెట్టఁబడిన క్రొత్తపద్ధతు లిక వాగవు. ఫీనిక్సు వంటయిల్లు స్వాశ్రయమే కాక యందలి పాకముగూడ కడు ఋజువు. దాన పోవు లేదు. బియ్యము, పప్పు, కూరలు, గోనుమ పిండి ఇవి యన్నియు నొకతూరియే మరపాయిలో తయారయ్యెడివి. దీనిని జూచి బంగారీవారి పాకకాలగూడ మార్పుచెందెను. ఒక రిరవు దపాధ్యాయులు, కొందఱు విద్యార్థులును దీనిని నిర్వహించిరి. దీనికి ఫలితముగా భోజనకాల యంతయు స్వాశ్రయముగా నుంప వీలాయెను.

కాని యేవో కొన్ని కారణములచే నీ పద్ధతి యాగిపోయెను. జగద్విఖ్యాత మగు నీసంస్థ కొలఁదికాల మయినను ఈ ప్రయోగము నడపినందువలన దీనికి లోపమియు రాలేదనియు, దీనివలనఁ జేకూరిన

కొలది యనుభవములవలన దీనికి మేలే కలిగననియు నా యభిప్రాయము.

కొంతకాలము నేను శాంతినికేతనమునం దుండఁదలఁచితిని గాని విధి నన్ను బలాత్కారముగా గొట్టివైచెను. నేనచట నేణ్ణా క్లుప్తముగా టినో లేదో గోఖలేగారు వేహము చాలించి రని తంతివచ్చెను. శాంతినికేతనమంతయు శోకమున మునిగిపోయెను. అందఱును నన్ను అడింపవచ్చిరి. అచటి దేవాలయమున సభ గూడెను. అది గంభీరమగు దృశ్యము. నే నానాఁడే నాభార్యతోడను, మగనలలుతోడను పూనాకు బయలుదేరితిని. మిగిలినవా రెల్లరును శాంతినికేతనమందే యుండిరి.

ఆంధ్రులుగారు బగ్గవాసులకు నాతో వచ్చిరి. ‘ఇండియాలో సత్సాగ్రహము సాగింప నెపుడేని సమయము వచ్చునా? అగుచో నెపుడు? దీనిగుఱించి మీ రాలోచించితిరా?’ అని వీరడిగిరి.

నే నిటులు సమాధానము చెప్పితిని: ‘దీనికి జవాబు చెప్పట దుష్కరము. ఒకసంవత్సరమువఱకు నే నేమియు చేయనెంచెను. ‘నీ వొక సంవత్సరము దేశమంతయు తిరుగుము, గడువు దాటనంత వఱకు దేశమునకు సంబంధించిన ఏ ప్రశ్నకును నీ యభిప్రాయమును తెలుపకుము’ అని గోఖలేగారు నాకు ఆదేశించిరి. నే నటులు వారికి మాట యిచ్చితిని. నే నిందు ప్రతి-అక్షరమును పరిపాలింపవలయును. గడువుదాఁచిన పిదపఁగూడ నావశ్యకత లేనిచో నే నే ప్రశ్నకును సమాధానము చెప్పఁదలఁపను. కావున మఱియిదేండ్లదాక సత్సాగ్రహముతో పని పట్టు నని తోఁపదు.’

ఇక్కడ ఈమాట చెప్పట మంచిది. హింద్ స్వరాజ్ లోని నా యుద్దేశములను జూచి, ‘ఒక సంవత్సరము నీవు హిందూదేశములో నుండుము, నీ యుద్దేశము లన్నియు తమకుఁ దామే సరిపుచ్చుకొనును’ అని గోఖలేగారు నవ్వుచుండెడివారు.

మూడవతరగతి బాటసారుల కడగండ్లు

బద్దనానులో మూడవతరగతి టికెట్టు తీసికొనుటకు మాకు గడు గవ్వనుయిపోయెను. మూడవతరగతి బాటసారులకు ముంగుగా టికెట్టు ఈయరని తెలిసెను. నే నపుడు స్టేషను-మాస్టరు కడకు వెళ్లితిని. ఆయనకడకు వెళ్లగలుగుట మాత్రము సామాన్యమా? స్టేషను-మాస్టరుగారు ఘోషాచోట నున్నారని యెవరో సూమీద దయచలచి చెప్పిరి. తుదకు వారికడకు వెళ్లగా వారి ను మూడవ తరగతివారికి ముంగుగా టికెట్లయిబడవని చెప్పిరి. కిటికీలుపు తీయగనే టికెట్టు కొనుటకు వెళ్లితిని. కాని టికెట్టు గులుపుగా దొరకు పీలు కానిపింపలేదు. బలముకలవా రొకరివెనుక నొకరు త్రోసికొనుచు చనుచుండిరి. నే నా త్రోపులలో నలిగిపోతిని. తుద కెట్టెట్టులో టికెట్టు దొరకెను.

రైలు వచ్చెను. ఇచటగూడ బలము గలవారే త్రోసికొని పోయిరి. ఎక్కినవారును, ఎక్కబోవువారను పరస్పరము మాపించు కొనుచుండిరి. వారి తలలును మీరి తలలును డీడిక్కిలు కొట్టుకొను చుండెను. దీనిలో నేను పాలుగొనలేకపోతిని. కావున మే మిచటనుండి అచటికిని, అచటినుండి ఇచటికిని పరుగెత్తితిమి. ఎచటికి వెళ్లినను ఒకటియే మాట—‘ఇచట చోటు లేదు. ఇచట చోటు లేదు.’ నేను గార్డువద్దకు వెళ్లితిని. ‘చోటున్నచో కూర్చుండుము! లేనిచో మఱి యొక రైలులో వెళ్లుము!’ అని యతడనెను.

‘నాకు చాల తొందరపని యున్నది’ అని నేను వినయముతో ఫలికితిని. ఈమాట వినటకు గార్డు కవకాళము లేదు. ఇంతటితో నా పని అయినది. ‘ఎచటనో యొకచోట ఇటుకు’మని మగనలాటకుఁ

౧౬ మూడవతరగతి బొటసారుల కడగండ్లు

జెప్పితిని. నేను నాభార్యతో ఇంటర్క్లాసుబండి యెక్కితిని. ఆ బండిలో నెక్కుచుండఁగా నన్ను గార్డు చూచెను.

ఆసనసోల్పేవనుగా ఇంటర్క్లాసు చార్జి వసూలుచేయుటకు గార్డు నాకడకు వచ్చెను. నే నిటు లంటిని : 'మాకు చోటు చూప వలసి నధర్మము మీది. చోటు లేకపోవుటచే నే నిచటఁ గూరుచుంటిని. మూడవతరగతిబండిలో చోటు చూపుదురేని నే నవటికి వచ్చుటకు సంసిద్ధుఁడను.'

గార్డుగా రిటులనిరి : 'నాతో వాదము చేయుకుఁడు. చోటు లేదు. బండిచాడుగ యాయనిచో నిగిపోవలసియుండును.'

నాకు పూనాలో తొందరపని. గార్డుతో దెబ్బలాడుటకు నాకు ఉత్సాహము లేదు. గార్డు పూనావఱకును కట్టి నాకడ సామ్మ వసూలు చేసెను. నా కిది అన్యాయ్య మనిపించెను.

ప్రాద్దుటికి ముగల్సరాము చేరితిమి. మగనలాలునకు మూడవ తరగతి బండిలో చోటు చిక్కెను. ముగల్సరాయిలో నేనును అచటికి మాటితిని. నేను టికెట్ కలెక్టరుకు జరిగిన సంగతి యంతయుఁ దెలిపితిని. ముగల్సరాయిలో నేను మూడవతరగతి బండిలోనికి మాటినట్టులు సాక్ష్యముగా నొక చీటి వ్రాసి యిచ్చుంటిని. అతఁ డీయ ననెను. పిదప నేను 'వసూలుచేసిన సామ్మను మదరాయి'మ్మని నై త్వే అధికారికి వ్రాసితిని.

'సాక్ష్యపుఁ జీటి లేక డబ్బు వాపసుచేయుట మాకు రివాజు కాదు గాని మీవిషయముమాత్రము వేఱుగా భావించి వాపసు చేయుచున్నాము. మఱియు బర్దవానునుండి ముగల్సరాయివఱకు వాపసుచేయఁబడదు' అని జవాబు వచ్చెను.

నాఁటినుండియు మూడవతరగతిలో నే ననుభవించుచు వచ్చుచున్న యిక్కట్టు లన్నియు వ్రాసినచో నొక మహాగ్రంథ మగును.

ఆత్మకథ

కాన ప్రసక్తి కలిగినప్పుడు ముందరి ప్రకరణములలో నచటనచట కొంచెము కొంచెము తెలుపుదును. కరీరము తాళజాలకుండుటవలన మూడవతరగతి బండ్లలో ప్రయాణమును నే నాపి వేయవలసి వచ్చెను. ఇందులకు నేను కడు వగచితిని, వగతును. మూడవతరగతి బాట సారుల కడగండ్లకు గైల్వే అధికారుల బౌద్ధత్యమే పరమకారణము. మరియు ఆ బాటసారుల మోటుదనము, మడ్డితనము, స్వార్థపరత్వము, అజ్ఞానము—ఇవియు వారి కడగండ్లకు కారణములు కాకపోవు. ఇంతియకాక ఈ బాటసారులు తమ యౌద్ధత్యమును తా మెఱుంగకుండుట, తమ మడ్డితనమును తా మెఱుంగకుండుట, తమ స్వార్థపరత్వము తా మెఱుంగకుండుట—ఇదియంతయుఁ జాల విచారకరము. వారు చేయునదంతయు వానికి స్వాభావికముగా నుండును. వారు తమ లోపములను దిద్దుకొనఁ దలపెట్టరు.

చచ్చి చెడి కల్యాణ-జంక్షనుకు చేరితిమి. మగనలాలును, నేనును స్టేషనులోని పంపుకడ నీరు గొని స్నానముచేసితిమి. నాభార్య స్నానముచేయుటకు నేను సన్నాహము చేయుచుండఁగా సర్వెంట్స్ అఫ్ ఇండియా సొసైటీకి సంబంధించిన 'కాలు' గారు మమ్ము గుర్తించి మాకడకు వచ్చిరి. వారును పూనాకు వెళ్లుచుండిరి. స్నానము చేయుటకు నాభార్యను రెండవక్లాసు స్నానశాలలోనికి తీసికొని వెళ్లునునని వారనిరి. వారి సౌజన్యము నుపయోగించుకొనుటకు మనసులో సంకోచించితిని. రెండవక్లాసు అవుతుఖానాను ఉపయోగించుకొనునధికార మామెకు లేదని నే నెఱుంగుదును. కాని అపు డట్టి అయోగ్యతను పాటించనైతిని. సత్యపాలకున కిది తగదు. మరియు రెండవక్లాసు అవుతుఖానాలోనే స్నానముచేయవలయు నను పట్టుదల నా భార్యకు లేదు. కాని భర్తమోహము సత్యమును మూసెను—'హిరణ్మయస్య పాత్రేణ సత్యస్యాపిహితం ముఖమ్.'

నా ప్రయత్నములు

హూనా చేరితిని. ఉత్తరక్రియలు జరిగెను. పిదప సాసయిటీ చేయవలసిన పనులకు గుఱించియు, నే నందు సభ్యత్వమును వహించుట గుఱించియు నే మందఱమును విచారించితిమి. ఇది నాకు చాల బరువాయెను. గోఖలేగా రుండఁగా సాసయిటీలో చేరవలసిన యక్కఱ నాకు లేదు. గోఖలేగారి యాజ్ఞ ను వినుటయే, వారి యిచ్చ ననువర్తించుటయే నా పని. ఆ స్థితియే నా కొరుకొనునది. హిందూ దేశము కుపానులో నున్నపు డొక కర్ణధారుఁడు కావలయును. అట్టి కర్ణధారుఁడు గోఖలే. 'ఆయన కాపాడుచుండఁగా నాకేమిభయము?' అని నే ననుకొంటిని.

ఇప్పుడు వారు గతిచిరి. కాన సభ్యత్వమునకు నేను తప్పక ప్రయత్నము చేయవలయును. మరియు గోఖలేగారి యాత్మకును ఇది యిష్టము అని తలఁచి యిసుమంతయు సందియము లేకుండ పట్టు దలతో ప్రయత్నము చేయఁదొడఁగితిని. అపు డచట చాలమంది సభ్యు లుండిరి. నాయెడల వారికిఁ జాల భయ ముండెను. దాని బాఱఁద్రోల గడుఁ బ్రయత్నించితిని. దీనఁజేసి వారిలో మతభేదము కలిగెను కొందఱకు నన్నుఁ జేర్చుకొనుట యిష్టము; మఱి కొందఱకుఁ జాల ననిష్టము. ఇరువాగులవారికిని నే ననిన ప్రేమయే కాని నామిఁది ప్రేమకంటె వారికి సాసయిటీజవాబుదారి యెక్కువ కాదా? ఒకవేళ ఎక్కువ కాకున్నను నామిఁది ప్రేమకన్న తక్కువమాత్రము కాదు.

కావున నూ వాదములు కటువులు గాక మధురములుగా నుండెను. మరియు సిద్ధాంతములనే అనుసరించి యుండెను. తమ యభి ప్రాయములకును, నా యభిప్రాయములకును ఉత్తరమునకును, దక్షిణమునకును ఉన్నంత లేదా యున్నదనియును, ఏ ముఖ్యవిషయముల మీఁద ఈ సాసయిటీని గోఖలేగారు నిలువఁబెట్టిరో వానికి కొలఁది కాలములో హాని కలుగఁగలదనియు ప్రతిపక్షిగల వాదము. ఇది సహజము.

ఆ త్మ క థ

చాల చచ్చించి చచ్చించి ఇండ్లకు మరలితిమి. నిర్ధారణ మొనరించుటకు వాయిదా వేయబడెను.

నాకు సుడిగుండమునఁ బడి కొట్టుకొనినటు లుండెను. అధిపతి లగు మిత్రుల బలముచే సాసయిటిలో దూరు టుచితమా? నాపని గోఖలే గారి జవాబుదారీని వహించునా? నే నుండుట పలువుర కన్యకునుచో సాసయిటి-విషమస్థితికి నేను కారణము కానా? నన్ను జేర్చికొనుటలో సభ్యులకు మితభేద ముండునంకవఱకు నే నందు ఇటుగ నుంకించుట పొడి గాదనియు, విరోధికోటిలోనివారి నిట్టి సంకటమునండి తప్పించుట మేలనియు నాకుఁ దోచెను. ఇటులు చెసినయెడలనే సాసయిటికిని, గోఖలేగారికిని నా జవాబువారి యుండువని గ్రహించితిని. నా యంతరాత్మలో ఇట్టి నిర్ణయము కలిగినంతనే—‘నన్ను సభ్యునిగాఁ జేర్చికొనుటకు సభ్యులను కూడఁబెట్టి సభ జరుపవలదు’ అని శ్రీ శ్రీనివాసకృష్ణగారికి ఉత్తరము వ్రాసితిని. నా విరోధి కోటిలోనివారికి నా నిర్ణయము బాగుగా నుండెను. వారికి ధర్మ సందేహము తొలఁగెను. పైగా మాకు చెలిమి బలిసెను. సాసయిటి నుండి నా దరఖాస్తు వాపసు కాఁగనే నే నందు నిక్కిమిట సభ్యుఁడ నయిపోతిని.

నే నందు సభ్యుఁడనుగాఁ జేరకుండుట మంచి దాయె ననియు, నన్ను జేర్చుకొనుట కిష్టపడనివారి వాదము సరి యయిన దనియు నా కిప్పు డనుభూత మాయెను. వారి సిద్ధాంతములను, నా సిద్ధాంతము లును చాల భిన్నము లనియు నా కిప్పు డనుభవ మాయెను. మాకు మిత భేద మున్నట్లు తెలిసినపిదపఁగూడ మా యాత్మలలో ఎడము లేదు. మా మనస్సులలో భేదము లేదు. మాకు మితభేదమున్నను మేము బందుగులమే, మిత్రులమే. పూనాలోని సాసయిటీస్థలము నా కొక ట్రేత్రము. లొకకదృష్టిలో నేను సభ్యుఁడను గాకున్నను ఆధ్యాత్మిక దృష్టిలో సభ్యుఁడనే. లొకక సంబంధముకంటె నాధ్యాత్మిక సంబంధ మవర్తము. ఆధ్యాత్మికసంబంధము లేని లొకసంబంధము ప్రాణము లేని దేహముతో సమానము కదా!

కుంభోత్సవము

డాక్టరు ప్రాణజీవనదాస్ మెహతాగారితో మాటలాడుటకు రంగూను పోదలచితిని. దారిలో కలకత్తా కలదు. అచట సూపేంద్రనాథవసుగారు నన్ను రమ్మని కోరిరి. వంగీయు లతిథుల నెంత పూజింతురో అంత పూజయు సమగ్రముగా నచట గాన వచ్చెను. నే నా దినములలో పండులనే భుజించుచుంటిని. నా కుమారుడు రామదాసు అపుడు నావెంట నుండెను. కలకత్తాలోఁ గల పండ్లన్నియు నాకొఱకు తీసికొనిరాబడెను. స్త్రీలు రాత్రియంతయు మేలుకని బాచము, పిస్తా మిదలగు పండ్ల బరడు లొలుచుచుఁ గూగుచుండిరి. రకరకముల పండ్లు చక్కగను, నేర్పుగను సిద్ధము చేయఁ బడెను. నాతో వచ్చినవారికి రకరకముల పక్వాన్నము లొసర్పఁ బడెను. దీనఁగల ప్రేమమును, వివేకమును నే నెఱుఁగుదునుగాని యొక రిరువు రతిథులకు ఇంటిల్లిపాది లే యెల్లయు మేలుకని యుపచరించుట దుస్సహము. కాని యీగండము దాఁచుటకు నా కుపాయ మేమియు లేకపోయెను.

రంగూను పోవు స్త్రీమరులో నేను డెక్కుమీఁద మార్పుండఁ దలచితిని. వసుగారి యింట నెంత సత్కార మందితిమో స్త్రీమరులో నంత యసత్కార మందితిమి. డెక్కుమీఁద పయనించువారి కష్టము లన్నియు ననుభవించితిమి. స్నాన మొనరించు చోట నిలువలేనంత కంఠ! మఱుగు దొడ్డి నరకము! మలమూత్రములు తొక్కుకొనుచు దూఁకి పోవలయును. నా కిది దుర్భరమాయెను. నే నిది యంతయు కెత్తెనుకు విన్నవించితిని. కాని వినునా రెవరు? బాటసారులు తమ ముఱికిచే డెక్కంతయు ఖరాయిచేసివైచిరి. మారుచుండుచోటనే

ఆత్మకథ

ఉమియుదురు. పొగాకు కరిసిన తమ్మరసము పూత్య్కరింతురు. తినఁగా మిగిలిన మెకుకుల నచటనే దిగనాడుదుగు. వారు మాట లాడునవి మాటలుకావు; అజపులు. ప్రతివాఁడును వీలయినంత చోటు నాక్రమించుకొనఁ బ్రయత్నించును. తా నాక్రమించు కొనిన చోటుకంటె తన సామానుకు కావలసిన చోటెక్కువ. ఆ రెండు రోజులును ముక్కుమూసికొని వెళ్లఁబుచ్చితిని.

రంగూనులో దిగఁగనే ఏలెంటు కీసంగతి యంతయు వ్రాసి తిని. నేను మరల డెక్కుమీఁదనే తిరిగి వచ్చితిని. నా వ్రాసిన చీటి వలనను, డాక్టరు మెహతాగారి ప్రయత్నమువలనను అపు డంత కష్ట మనుభవించ లేదు.

రంగూనునందును నాకక్కఱ కలవాని కన్ని నెక్కుడు పండ్లనే సమకూర్చిరి. డాక్టరు మెహతాగారి యిల్లు నాకు స్వగృహమే. కావున నేనచట తినుబండముల సంఖ్య తగ్గించితినిగాని తినెడి పరిమాణమును తగ్గింపనయితిని. కావున రకరకముల పండ్లు తీసికొనివచ్చెడివారు. నేనును వానిని నిషేధింపనయితిని. ఆకాల ములో క్రొత్తక్రొత్తవస్తువులు నాకనుల నాకర్పించెడివి. వానిఁ జూడఁగా నాలుక యూరెడిది. మరియు తినుట కొక వేళ పాఠ లేదు. నాకు గూటదీపము, నోట మెతుకైనను మేము భుజించి తేచువఱకు ఎనిమిది, తొమ్మిది గంట లయ్యెడిది.

౧౯౧౫ నాలున హాద్యారమున కుంభోత్సవము. నేనచటికి వెళ్లక తప్ప దనుకొంటిని. మరియు మహాత్ములను మున్దీరాముగారి దర్శనము చేసికొనవలయు ననుకొంటిని. గోఖలేగారి సాసయిటీవారు కుంభోత్సవమునకు స్వయంసేవకులను పంపిరి. వారికి హృదయనాథ కుంజ్రాగారు అధిపతులు. స్వర్గీయులకు డాక్టరు దేవుగారును ఆ

స్వయంసేవకసేవలో నొకరుగా నుండిరి. మా జట్టుతో రమ్మని నాకు వార్తవచ్చెను. మగనలలో గాంధీ కాంతినికేతనమునం దున్న మాతుకి డీని తీసికొని నాకన్నముందే హరద్వారమున కరిగెను. నేనును రంగూనునుండి వచ్చి వీరిని గలిసికొంటిని.

కలకత్తానుండి హరద్వారమునకు రైలులో పోవుచు మా పడ్డ పాట్లు భగవంతున కెఱుక. రైలుబండ్లలో కొన్ని వేళల దీపములయి నను ఉండెడివి కావు. శహరాన్ పురమునుండి మేము పామానులవలె, జంతువులవలె క్రిక్కిరిసిపోయితిమి. వైకష్ణ రేని రైలుడబ్బాలు, నైని మిథ్యాహ్వానూద్యుడు, క్రింద కాలుచున్న యిసుపరేకులు: ఇక మాపని యెటు లుండెనో చెప్పవలయునా? దప్పిచే నాలుక యెండిపోయినను ఆ యెండలో చాందను లగు హిందువులు చతురు కాని, తురకలు నీరు తెచ్చుచో ముట్టరు. 'హిందూనీళ్లు' వచ్చిననే త్రావుదురు. ఈ హిందువులే వ్యాధిగ్రస్తు లగుచో నపుడు తమకు డాక్టరులు బ్రాంది నిచ్చినను, తురకకాంపాండరులు, కిరస్తానీ కాంపాండరులు నీ రిచ్చినను, మాంసరస మిచ్చినను త్రాగుటకు సంకోచింపరు.

హిందూదేశమునందు మనకు పాకీపని చేయుటయే విశేష మయిన పని యని కాంతినికేతనమున నేను గ్రహించితిని. ఒక సత్ర మునం దీ స్వయంసేవకులకు డేరాలు వేయబడెను. డాక్టరు దేవు గారు మఱుగుదొడ్లుగా నుపయోగించుటకు కొన్ని గోతులు త్రవ్వరి. వీనిని బాగుచేయుటకు డబ్బిచ్చి పాకీవాండ్రు సేర్పాటు చేయఁ జూచు చుండిరి. ఈ దశలో 'ఈ పని యంతయు మా ఫీనిక్సువారిది' అని నే నంటిని. డాక్టరు దేవుగా రంగీకరించిరి. ఇక మాలో మాట యిచ్చువాఁడను నేను; పని చేయువాఁడు మగనలలో గాంధీ.

ఆత్మకథ

జేరాలలో కూర్చుండి యాత్రికులకు చక్కని మిచ్చట, ధర్మ ప్రసంగము చేయుట, తదితరప్రసంగము చేయుటయు నా పని. ఈ దర్శనము లిచ్చుటతో నాపని చెల్లు. ఒక్క నిమిషమేని తీరుబాటు లేదు. స్నానమునకు వెళ్లినపుడును నన్ను విడిచిపెట్టెడివారు కారు. ఇంక నన్ను ఫలాహారము మాత్రము చేయనిత్తుగా? దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నా చేసిన యల్పసేవ హిందూదేశమునం దంతటను తెలియఁబడియే నని హరద్వారమున కనుఁగొంటిని.

నేను తిరుగుబాటులో నలిగిపోతిని. మూడవతరగతిలో పయనించు నపుడు నేనందఱతోపాటు కష్టము లనుభవించితిని. అపుడు నన్నెఱ్ఱఁ గినవారు లేరు. దిగినంతటనే దర్శనము గోరు జనులచే పరివేష్టించఁ బడిపోతిని. ఈరెండు స్థితులలో నేది దయాజనకమో నిర్ణయించుకొనుటకుఁ జాలఁ గష్టపడితిని. దర్శనమునకు వచ్చు మూఁకను చూడఁ జోషము వచ్చుచుండెడిది. తఱచు సంతాపముకూడ కలుగుచుండెడిది. మూడవతరగతి పయనములవలన కష్టము మాత్రమే కలిగెడిది; చోషము కలిగెడిది కాదు. కలిగిన కష్టముకూడ మేలునకే యుపయోగించెడిది.

నా కానాళ్లలో ఇష్టము వచ్చినటులు తిరుగుటకు శక్తి యుండెడిది. ఆకాలములో నాకు రస్తాలో వెళ్లుటకుఁగూడ పీలు లేనంత ప్రసీద్ధి లేదు. అచటఁ గూడిన జనులకు ధర్మచింత తక్కువ. అజాగ్రూహత, చంచలత, పాపండత యొక్కవ. నాధువులు కేల యవిసినటులు పుట్టుకొని వచ్చిరి. పాలు, పంచదార తినుటకు వారు పుట్టినటులుండిరి. ఇచట నే నయిదు కాళ్లు గల యావును జూచితిని. నాకాశ్చర్యము కలిగెను గాని యెఱిగినవారు నా యజ్ఞానమును పాఠద్రోలిరి. ఈ యావు దుష్టుల లోభమునకు బలి యాయెను. లేగ

2 కుంభోత్సవము

కాలు తెగగొట్టి ఆవుమూపురపు తోలుచీల్చి అచట నీ కాలు కుట్టి యుయిదుకాళ్ల యావును జేసిరి. ఈ రెండు పాతకములకును ఫల మేమనఁగా నమాయికుల కడనుండి ధనము దోచుకొనుటయే. అచట ఈ యుయిదుకాళ్ల యావును జూడని హిందు వెవఁడును లేడు. దానిని చూచినందులకుఁగాను తక్కువ డబ్బిచ్చిన హిందు వెవఁడును లేడు.

కుంభోత్సవదినము వచ్చెను. నా కా దినము ధన్యము. తీర్థ యాత్ర యనుకొని నేను హరద్వార మేఁగలేదు. తీర్థక్షేత్రములవలన పవిత్రతాదుల సంపాదించవలయు నను మోహము నా కెన్నఁడును లేదు. అపు డచటికి పదియేడు లక్షల జనులు వచ్చి రనుకొనిరి. ఆ వచ్చిన పదియేడు లక్షల జనులును పాపండులా? వీరిలో పలువురు పుణ్యము కొఱుకును, ఆత్మకుద్ధికొఱుకును వచ్చియుండు రని చెప్పుటలో నాకిసుమంతయు సందియము లేదు. ఇట్టి విశ్వాస మాత్మాన్న త్యము కలిగించుట అసంభవము కాదుగాని కొంతయు కష్టమని మాత్రము చెప్పవలయును.

ప్రక్కపయిఁ బరుండి నేను విచారసాగరమున మునిగి పోయితిని. ఈ పాపండులనడుమ పవిత్రులును గలరు. కా కీర్వరునిముందు నిగ్గోఘులని చెప్పవచ్చును. ఇట్టి సమయమున హరద్వారమునకే వచ్చుట తప్పగునేని నే నా విషయమును వెల్లడించి కుంభోత్సవము నాఁడు హరద్వారమును విడనాడియుండును. హరద్వారమునకు వచ్చుటయు, కుంభోత్సవమునాఁ డచట నుండిపోవుటయు పాపము కానిచో నే నేదో యొక కఠినవ్రతమును బూని యచట జరుగుచున్న పాపమునకుఁ బ్రాయశ్చిత్తమును, ఆత్మకుద్ధిని చేసికొనవలయునని తలఁచితిని. నేను వ్రతము లొనరించుటకే పుట్టితిని గావున నేదో యొక

ఆత్మకథ

కఠినవ్రత మాచరింపఁదలపెట్టితిని. కలకత్తాయందును, రంగూనునందును నాకొఱకు నా మిత్రుల నావశ్యకమగు శ్రమను బొందుటయు ఆ సమయమున నాకు గుర్తు వచ్చెను. ఈ కారణమున తినెడు వస్తువుల కొక హద్దేర్పఱపను, నూర్యాస్తమయమునకు ముందే భుజింపను నిశ్చయించికొంటిని. నేను భోజనమున కొక హద్దు నేర్పఱచికొననిచో నా కౌతిక్య మిచ్చువారలకు కష్టము కలిగింతు ననియు, నేనే యొకరికి నేన చేయవలసియుండఁగా నొరులచే నేనే నేనింపఁబడుచుండు ననియు గ్రహించితిని. కావున ఇరువది నాలుగు గంటల పరిమితి గల కాలములో నయిదు వస్తువులకన్న నెక్కువ ముట్ట ననియు, చీకటిపడినతరువాత భుజింప ననియు వ్రతము గొంటిని. ఈరెంటి కష్టములను రెస్సగా విచారించితిని. ఈరెంటిని ఇంచుకేనియు జవదాఁటకుండుటకు నిశ్చయించితిని. రోగము వచ్చినపుడు ఔషధ రూపముగా నెక్కువ వస్తువులను తినుటయూ, తినకుండుటయూ? ముందు గూడ నీ యిందు వస్తువులలో చేరునా, చేరదా? అను నీ రిషయము లన్నిటిని చర్చించి 'తినఁదగిన వయినచో పరి; అయిదింటి కంటె నెక్కువ వస్తువులను దినను' అని నిశ్చయించితిని. నే నీవ్రతములు పూని తదమాఁడేండ్లాయెను. ఇవి నన్ను రెస్సగా పట్టి చూచెను. ఇవి నన్నిటులు పట్టి చూచుటయే నాపాల రాసుకవచ మాయెను. ఈవ్రతముల వలన నా యాయువు పెరిగెననియు, వీనివలన వలమాటులు రోగముక్తుఁడనయితి ననియు నా యభిప్రాయము.

లక్ష్యణ-ఝూలా (వంటెన)

కొండంతవాడు మున్ శిరాను మహాత్ములు. వారిని, వారి గురుకులమును దర్శించిన తగువాత నాకు చాల కాంతి కలిగెను. హరద్వాగ కోలాహలమునకును, గురుకులకాంతిని గల భేదము నాకు వెంటనే స్పష్టముగా కానిపించెను. మహాత్ములు తమ ప్రేమతో నన్నొల్లాడించిరి. బ్రహ్మచారు లందఱు నన్ను భక్తిశ్రద్ధలతో గారవించిరి. రామదేవుగారిని నేను మొదట నిచటనే చూచితిని. వారి కార్యశక్తిని వెంటనే నేను కనుగొనఁ గలిగితిని. మాకు కొన్ని విషయములలో మత భేదము లున్నను కొలఁదిరోజులలోనే మా పరిచయము స్నేహముగా పరిణమించెను. నేనెచట రామదేవాచార్యులతోడను, తదితరాచార్యులతోడను పనిపాటలు నేర్చుటను* గూర్చి చాల సంభాషించితిని. వెంటనే గురుకులమునుండి నెలవు తీసికొనవలసి వచ్చుట నాకు సంతాపకర మాయెన.

‘లక్ష్యణఝూలా’ తప్పక చూడఁదగినదని యెక్కువగా వింటిని. ఇంతదూరము వచ్చి హృషీకేశము చూడకుండ పోవుట మంచిది కాదని పలువురు మిత్రులు నొక్కి చెప్పిరి. లక్ష్యణ-ఝూలా హృషీకేశమునకు దగ్గఱ. నేను నడచి పోనెంచితిని. హృషీకేశ మొక మజిలీ; రెండవ మజిలీ లక్ష్యణ-ఝూలా.

హృషీకేశమున పలువురు సన్న్యాసినులు ననుఁ జూడ వచ్చిరి. వారిలో నొకరికి నాజీవన వృత్తాంతము రమణీయముగా కానిపించెను. ఫినిక్సు-జట్టంతయు నావెంట నుండెను. ఆయన మమ్ముల నందఱును జూచి చాల త్రక్కు లడిగెను. మాతో ధర్మమును గుఱించియు ప్రసం

* Industrial Training

ఆ త్మ క థ

గించెను. నాలుగో ధర్మమునెడల తీవ్రాభిలాషము కలదని యతఁడు గ్రహించెను. నేను గంగలో స్నానముచేసి వచ్చుచుంటిని. నా శరీరముమీద చొక్కాలు, గిక్కాలు లేవు. నాకు శిఖాయజ్ఞోపవీతములు లేవు. ఇట్టి నన్నుఁ జూచి దుఃఖితుఁడై యా సన్యాసి 'నీ వాస్తికుఁడవు. నీకు శిఖాయజ్ఞోపవీతములు లేకుండుట నాకు విచారముగా నున్నది. ఈ రెండును హిందూధర్మమునకు బాహ్యచిహ్నములు. హిందువయినవాఁడీ రెంటిని తప్పక తాల్పవలయు' నని పలికెను.

పోరుబందగలో బ్రాహ్మణబాలకులు జందెములకు తాళపు చెవులు కట్టుకొనుచుండుట చూచితిని. ఆ తాళపు చెవుల యుంకారము నేను వినుచుంటిని. నా కపుడు పదియేండ్లు. వారివలెనే జందెము వేసికొని దానికి తాళపుచెవులు కట్టుకొని గిర్రున త్రిప్పచు వాని యుంకార మలకించుచుండవలెనని నాకును అభిలాష కలిగెను. ఆ కాలమున కాతియావాడు కోమటులకు జందెము వయిచుకొను నాచారము లేదు. కాని ద్విజమాత్రులు జందెము తాల్చితీరవలయు నను నొక ప్రచారము అపుడే యారంభ మయెను. గాంధీకుటుంబమువారందఱు జందెములఁ దాల్చుఁగడఁగిరి. మావారి కిరువురకును, నాకును అపు డొక బ్రాహ్మణుఁడు రామరత్న చెప్ప్యచుండెను. ఆయన మాకు జందెములు వయిచెను. అపుడు నాకు తాళపు చెవులతో పని లేకున్నను రెండుమాఁడు దానికి తగిలించి త్రిప్పఁదొడఁగితిని. పిదప జందెమెపుడో తెగను గాని మరల జందెము వేసికొనవలయు నను నాత్మమోహము నాకు కలిగినటులు గుఱుకు చాలదు. పిదప నేను క్రొత్త జన్నిదమును తగిలించుకొనలేదు.

పెద్దవాఁడ నయిన పిదప నాచేత జందెము తాల్చఁజేయుటకు పలువురు ప్రయత్నించిరి. కాని వారి ప్రయత్నము నామీద ప్రస

౮ లక్ష్మణ-ర్ఘుాలా(వంశేన)

రింపలేదు. కూడ్రులకు జంఁదెములు తాల్చు నధికారము లేకున్నచో తదితరుల కేల యుండవలయును? ఈ కావ్యాచిన్నామాను ధరించు నలవాటు మాకుఁబడుములో లేదు. మరియు దీనిని ధరించితిరవలయుననుటకు ప్రబలముగు కారణము నాకుఁ గానరాలేదు. 'నాకు జంఁదెము మీఁద గోత లేదుకాని దానిని చాల్చుటకుఁ దగినంత హేతువు కానరాలేదు. నేను వైష్ణవుఁడనుగాన తావళము చాల్చితిని. పెద్దలు మాయన్నదమ్ములకు పిలక నుంచుటలో జాగ్రత్తగానే యుండిరి. కాని నాకు సీచులో పిలక తీసివేయవలసివచ్చెను. తెల్లవారు చూచి నవ్వుదురనియు, న న్ననాగరకుఁ డని యందురనియు సిగ్గుపడి నేనచట పిలకను తీసివేసితిని. మాయన్నగారి కుమారుఁడు ఛగన్ లాలో గాంధీ దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నాకడ నుండెడివాఁడు. అతఁడు పట్టుదలతో శిఖ నుంచుకొనెను. ప్రజాకార్యముల కతని శిఖ యడ్డు వచ్చునని యతని మనస్సునకు బాధ కలిగిననుగూడ లెక్కగొనక నేనతని పిలక తీసివేయించితిని. ఈరీతిగా పిలకనుగురించి నాకింత సిగ్గుండెడిది.

నే నా స్వాములవారి కీకథనంతయు వినిపించి పిదప నిటులంటిని :

‘జంఁదెము నేను వేసికొనను; ఏలయనిన చాలమంది హిందువులకు జంఁదెము లేదు. అయినను వారు హిందువులే. మరియు దాని యక్కణ నాకుఁ గానిపించుటలేదు. మరియు యజ్ఞోపవీతధారణ మనఁగా జన్మాంతరధారణము. జన్మాంతర మనఁగా శుద్ధచీవనము, ఉన్నతచీవనము. ఈకాలమున హిందూసమాజమును, హిందూస్తానమును ఈరెండుగూడ వెనుకఁబడి యున్నవి. ఇట్టి స్థితిలో మనకు జంఁదెము చాల్చు నధికార మేద? హిందూసమాజ మస్పృశ్యత్వము విసర్జించిన నాఁడు, ఉచ్చనీచభేదములను మఱచిననాఁడు, ఇతరదోష

అశ్మక థ

మూలనీపడించిన నాఁడు, నాలుగుదిక్కులను పిక్కిటిల్లిన యధర్మమును, పాపంఁడతను పాణఁద్రోలిన నాఁడు మనకు యజ్ఞోపవీతమును ధరించు నధికారము రాఁగలదు. కావున ఉపవీతమును గుఱించి మీరు చెప్పిన మాట నాకు గిట్టదు. ఇఁక పిలకనుగుఱించి కొంచెము విచారింపవలసి యున్నది. నా కీవటకు పిలక యుండెడిది. కాని సిగ్గుచేతను, భయము చేతను దానిని దీసివయించితిని. ఇప్పుడు దానిని మరలఁ బెంచఁ దలఁచుచున్నాను. నా సహచరులతోఁగూడ నీ విషయమును విచారించెదను.

జందెమునుగుఱించి నాచెప్పిన మాటలు స్వాములనాకి విన్నవలెదు. జందెము తాల్చుకుండుటకు నేనే కారణములను జెప్పితిని నా రా కారణములనే జందెము తాల్చుటకు ప్రమాణముగాఁ జెప్పిరి. అది యటుండె. జందెమునుగుఱించి యాయభిప్రాయములు నేటికిని మాటలెదు. పలు మతము లున్నంతవఱకును ఒకొక్కమతమున కేదో యొక బాహ్యసంకేత ముండుచునేయుండును గాని, యా బాహ్యసంకేతము చంబమున కగునేని, ఇతరమతములకన్న తనగొప్పను ప్రకటించుకొను నేని యది త్యాజ్యముగను. ఈకాలమున జందెము హిందూమతమున కభివర్ధకమగు సాధనముగా నాకుఁ గానిపింపదు. కావున నే నీ విషయమున తటస్థుడనయి యుంటిని

పిలకను సిగ్గుచేతను, భయముచేతను దీసివేసితినిగాన నా సహచరులతో సంప్రతించి మరల పిలకను పెంచఁ దలఁచితిని. ఇఁక నీ విషయ ముటు లుంచి లక్ష్మణ-ఝూలా దెస కేఁగుదము.

హృదీకేళము, లక్ష్మణ-ఝూలా యీ రెండును జూచి తీరవలసి వది. మన ప్రాచీనుల శ్రుతిపౌండర్యజ్ఞానమునకును, శిల్పమునకు ధర్మవ్యూహపయోగమువారి దూరదర్శిత్యమునకును నా కత్యాదరము జవించెను.

కాని అట్టిచోటుల మనుష్యు లొనరించు పనులు చూడఁగా నాకు కాంతి నిలువలేదు. హరద్వారమునందువలెనే హృషీకేశము నందును బాటల ప్రక్కల సుందరమగు గంగాతీరములయందు నును మ్యులు గోఁతచేసివయ్యుచును. అది పావనమగు గంగాజల మని యయి నను వారికి తోచెను. కొంచెము ద వ్యేగినయెడలఁ గావలసినంత చోటు దొరకుచుండఁగా బాటలను, నదులయొడ్డులను పొడుచేయుట చూచి కడు సంతసించితిని.

లక్ష్మణ-ఝూలా యనునది వ్రోడుచుండు నొక యినుప వంశెన. లోఁగడ నచట త్రాటితోఁ జేయఁబడిన యొక చక్కని వంశెన యుండెడిదట. ఉదారహృదయుఁ డగు నొక మారువాడీ సజ్జనుఁడు దానిని దీయించి చాల రొక్కము వెచ్చించి యీ యినుప వంశెన వేయించి దాని తాళపుచెవులు గవర్న మెంటువారికి వశపఱిచె నట! నేను చూచియుండు లేదు గాన లోఁగడనున్న త్రాటివంశెనను గుఱించి యేమియుఁ జెప్పఁజాలను గాని, యీ యినుపవంశెన యచటి ప్రకృతిసౌందర్యమునకు కళంక మనియు, నస్థానపతిక మనియుఁజెప్పఁ గలను. నిక్కమున కిది యాత్రికుల వంశెన. దాని తాళముచెవులు సర్కారువారి కీఁబడియెను. రాజభక్తి గల నా కానాఁటికే యీ విష యము కటువుగా నుండెను.

దీనికంటె దుఃఖజనకమగు దృశ్యము స్వర్ణాశ్రమము. టిక్క రేకుల పొకలకు స్వర్ణాశ్రమ మని పేరిడిరి కాని వేటేమియు లేదు. ఈ పాకలు సాధకులకుఁగాను వేయఁబడియె నని వింటిని. కాని యచట నపుడు సాధకుఁ డెవఁడును ఉన్నటులు లేదు. అచటి ముఖ్యస్థలమునం దున్నవారిని చూచితిని గాని వారు గొప్పవారని నాకుఁదోఁపలేదు.

హరద్వారమునందు నాకుఁ గలిగిన యనుభవము లమూల్యము లనుటలో సందియ విసుమంతయు లేదు. అవి నా యునికిని గుఱించియు, నా పనిని గుఱించియు నిశ్చయించుటకు చాల సాయ మొన రించెను.

అ శ్లో క థ

ములనేపడించిననాఁడు, నాలుగుదిక్కులను పిక్కటిల్లిన యధర్మమును, పాపండతను పాటఁద్రోలిననాఁడు మనకు యజ్ఞోపవీతమును ధరించు నధికారము రాఁగలదు. కావున ఉపవీతమును గుఱించి మీరు చెప్పిన మాట నాకు గిట్టదు. ఇఁక పిలకనుగుఱించి కొంచెము విచారింపవలసి యున్నది. నా కీవఱకు పిలక యుండెడిది. కాని సిగ్గుచేతను, భయము చేతను దానిని దీసివయించితిని. ఇప్పుడు దానిని మరల బెంచఁ దలఁచుచున్నాను. నా సహచరులతోఁగూడ నీ విషయమును విచారించెదను.

జందెమునుగుఱించి నాచెప్పిన మాటలు స్వాములనారికి చెచ్చి లేదు. జందెము తొల్పుకుండుటకు నేనే కారణములను జెప్పితిని నా రా కారణములనే జందెము తొల్పుటకు ప్రమాణముగాఁ జెప్పిరి. అది యటుండె. జందెమునుగుఱించి యాయభిప్రాయములు నేటికిని మాట లేదు. పలు మతము లున్నంతవఱకును ఒకొక్కమతమున కేదో యొక బాహ్యసంకేత ముండుచునేయుండును గాని, యా బాహ్యసంకేతము డంబమున కగునేని, ఇతరమతములకన్న తనగొప్పను ప్రకటించుకొను నేని యది త్యాజ్యమగును. ఈకాలమున జందెము హిందూమతమున కభివర్ధకమగు సాధనముగా నాకుఁ గానిపింపదు. కావున నే నీ విషయ మున తటస్థుడ నయి యుంటిని

పిలకను సిగ్గుచేతను, భయముచేతను దీసివేసితినిగాని నా సహచరులతో సంప్రతించి మరల పిలకను బెంచఁ దలచితిని. ఇఁక నీ విషయ ములు లుంచి లక్ష్మణ-ఝాలా దెస కేఁగుదము.

హృషీకేతము, లక్ష్మణ-ఝాలా యీరెండును జూచి తీరవలసి వది. మన ప్రాచీనుల శ్రుతిసౌందర్యజ్ఞానమనకును, శిల్పమునకు ధక్కవ్యూహపయోగమునకువారి దూరదర్శిత్యమునకును నా కత్యాదరము భవిష్యదు.

౮ లక్ష్మణ-ఝూలా (వంశేన)

కాని అట్టిచోటుల మనుష్యు లొనరించు పనులు చూడఁగా నాకు కాంతి నిలువలేదు. హరద్వారమునందువలెనే హృషీకేశము నందును బాటల ప్రక్కల సుందరముగ గంగాతీరములయందు మను ష్యులు నోతచేసివయ్యుచును. అది పావనముగ గంగాజల మని యయినను వారికి తోచెను. కాంచెము ద వ్యేగినయెడలఁ గావలసినంత చోటు దొరకుచుండఁగా బాటలను, నదులయొడ్డులను పొడుచేయుట చూచి కడు సంతసించితిని.

లక్ష్మణ-ఝూలా యనునది ప్రేమాదుయందు నొక యినుప వంశేన. లోఁగడ నచట త్రాటితో జేయఁబడిన యొక చక్కని వంశేన యుండెడిదట. ఉదారహృదయుఁ డగు నొక మారువాడీ సజ్జనుఁడు దానిని దీయించి చాల రొక్కము వెచ్చించి యీ యినుప వంశేన వేయించి దాని తాళపుచెవులు గవర్న మెంటువారికి వశపఱిచె నట! నేను చూచియుండు లేదు గాన లోఁగడనున్న త్రాటివంశేనను గుఱించి యేమియుఁ జెప్పఁజాలను గాని, యీ యినుపవంశేన యచటి ప్రకృతిసౌందర్యమునకు కళంక మనియు, నస్థానపతిత మనియుఁ జెప్పఁ గలను. నిక్కమున కిది యాత్రికుల వంశేన. దాని తాళముచెవులు సర్కారువారి కీఁబడియెను. రాజభక్తి గల నా కానాటికే యీ విషయము కటువుగా నుండెను.

దీనికంటె దుఃఖజనకమగు దృశ్యము స్వర్గాశ్రమము. టిక్క రేకుల పాకలకు స్వర్గాశ్రమ మని పేరిడిరి కాని వేటేమియు లేదు. ఈ పాకలు సాధకులకుఁగాను వేయఁబడియె నని వింటిని. కాని యచట నపుడు సాధకుఁ డెవఁడును ఉన్నటులు లేదు. అచటి ముఖ్యస్థలమునందున్నవారిని చూచితిని గాని వారు గొప్పవారని నాకుఁదోపలేదు.

హరద్వారమునందు నాకుఁ గలిగిన యనుభవము లమూల్యము లనుటలో సందియ విసుమంతయు లేదు. అవి నా యునికిని గుఱించియు, నా పనిని గుఱించియు నిశ్చయించుటకు చాల సాయ మొనరించెను.

ఆశ్రమస్థాపనము

నే నీ కుంభయాత్ర చేయుటకు ముం దొకతూరి హరద్వార మిరిగి యుంటిని. ౨౫-౫-౧౯౧౫లో సత్యాగ్రహశ్రమము స్థాపింపఁ బడెను. శ్రద్ధానందులవారు నన్ను హరద్వారమునం దుంపఁగోరిరి. కలకత్తా మిత్రులు కొందఱు వైద్యనాథమునం దుండుమనిరి. రాజ కోటలో నుండుమని మఱికొందఱు మిత్రులు పట్టుపట్టిరి.

నే నమదాబాదుమీఁదుగా వెళ్లుచుండునపుడు పలువురు మిత్రులు న న్నమదాబాదునం దుండుమనిరి. ఆశ్రమమున కగు వ్యయమును తాము భరింతుమనిరి. మాకు నివసించుటకు నిం ద్దిక్తుమనిరి. ఈ కారణములచే నా కమదాబాదుమీఁదనే చూపువడెను. నేను గుజరాతువాఁడ నగుటచే గుజరాతుభావవలన దేశమునకు నా చేయఁగలిగినంత సేవయును చేయఁగలుగుదు నని తలఁచితిని. మరియు అమదాబాదు చాలఁగాలమునుండియు చేతిమగ్గుములకు కూడలి. కావున నిచట రాటముల పని బాగుగా పొగఁగలదనియు, నిది గుజరాతుదేశమునకు ప్రధాననగర మగుటఁజేసి యచటఁ గల ధనవంతులు ధన మొసఁగి చాల సాయము చేయఁగల రనియు తలఁచితిని.

అమదాబాదు మిత్రులతో ఆశ్రమమును గుఱించి మాటలాడు సందర్భమున అప్పొక్కులను గుఱించియు లెస్సగా చర్చించితిని. యోగ్యుఁడగు సంత్యజసోదరుఁ డెవఁడేని యాశ్రమమునఁ బ్రవేశింపఁ గోరినచో నేను తప్పక చేర్చికొందునని వారికి స్పష్టముగాఁ జెప్పియుచితిని.

‘మీ నియమములను పరిపాలింపఁగల యంత్యజుఁ డెవఁడేని దొరకినపుడు చాతము లెం’ డని యొక వైష్ణవమిత్రుఁడు తన మన

౯ ఆశ్రమస్థాపనము

స్వంతోమమును వెల్లడించెను. తుదకు నే నమదాబాదునం దాశ్రమము స్థాపించ నిశ్చయించితిని.

శ్రీ జీవనలాల్ దేశాయి బారిష్టరుగారు న న్నమదాబాదులో నుండఁగోరినవారిలో ప్రధానులు. మేము వారి కోచరజ్-బంగాళా అడ్వకేటేగాని యం దుంటిమి.

పిదప ఆశ్రమమునకు ఏమి పేరు పెట్టవలయు నని చర్చకు వచ్చెను. నేను మిత్రులతో నాలోచించితిని. సేవాశ్రమ మనియు, తపోవనమనియు నెవరికిఁ దోచిన పేరులు వారు చెప్పిరి. సేవాశ్రమ మను పేరు బాగుగనే యుండెనుగాని దాన సేవారీతి లెస్సగా లోపదు. ఇక తపోవన మనుపే రెటులు పెట్టుకొనఁజెల్లును? మాకు తపస్సునినఁ బ్రయమేకాని యీ పేరు మాతల దాఁటినది. మా యుదేశము సత్యమును పూజించుట, సత్యమును శోధించుట, సత్యము నెడలఁ బట్టుదల వహించుట, మరియు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో మేము చేసిన పద్ధతిని హిందూదేశమువారిచే చేయించుట, మరియు దాని శక్తి హిందూదేశమున నెంత పని చేయునో చూచుట నా యుద్దేశము. కావున నా సహచరులును, నేనును సత్కాగ్రహశ్రమ మను పేరును నిర్ణయించితిమి. ఈ పేరువలన సేవయు, సేవాపద్ధతియు సహజముగా గోచరించును.

ఆశ్రమమునకు నియమావళి యుండవలయును. చిత్తు తయారు చేసి యందఱి యభిప్రాయములను కోరితిని. అందఱి యభిప్రాయముల లోను గురుదాస బెనర్జీగారి యభిప్రాయము నేఁటికిని నాకు గుర్తు న్నది. వ్రతములలో నవ్రతనుగూడ నొక వ్రతముగా చేయవలయునని వారి యూహ. నేఁటి పిన్నవారలలో నవ్రత కొఱవడియున్నదని దీని యాశయము. నాకును ఈ సంగతి తెలియును గాని నవ్రతను

ఆ త్మ క థ

గూడ వ్రతములలోఁ జేర్చినచో నప్రత నప్రతగా నుండదు. నప్రతకు సంపూర్ణముగా నర్థము చెప్పవలసివచ్చుచో శూన్యత యని చెప్పవలసివచ్చును. శూన్యతాప్రాప్తికి వేరే వ్రతము వలయును. శూన్యత యనిన ఖాళీస్థితి. ముముక్షువునకుఁగాని, సేవకుఁకుఁగాని ప్రతివిషయమునందును శూన్యత-అభిమానము లేకుండుట-కావలయును. లేకున్నచో నతఁడు ముముక్షువు కాఁడు, సేవకుఁడును గాఁడు. అట్టివాఁడు స్వార్థపరుఁడు, అహంకారి.

అపు డాశ్రమమున నించుమించు పదమూపురు ద్రవిడులు కలరు. దక్షిణ-ఆఫ్రికానుండి నాతో నయిదుగురు ద్రవిడబాలకులు వచ్చిరి. వీరితోఁగలిసి మే మందఱమును ౨౫ మందిమి. మా కందఱకును పాకకాల యొకటియే. మే మందఱమును ఏకభటుంబమువారివలెనే నివసింపఁ బ్రయత్నించితిమి.

పరీక్ష!

ఆశ్రమము స్థాపింపబడిన కొలదికొలములోనే నే ననుకొనని విషయ మొకటి తటస్థించెను. భాయి అమృతలాలు తక్కురుగారికడ నుండి నా కొక యుత్తరము వచ్చెను: ‘మిగుల దరిద్రుఁడును, యోగ్యుఁడును అగు వంత్వజుఁ డొకఁడు తనకుటుంబముతో మీ యాశ్రమమున నుండఁగోరుచున్నాఁడు. తా మతనిని స్వీకరింతురా?’

నే నుద్విగ్నుఁడ నయితిని. తక్కుర్ బాబువంటి గొప్పవారి యనుమతి గొని యింత శీఘ్రకాలములో నొక యంత్యజకుటుంబ మాశ్రమమునకు వచ్చు నని నే ననుకొనియుండలేదు. నా సహచరుల కా చీటిని చూపితిని. వారు సంతోషించిరి. ‘ఆ కుటుంబములోని వారెల్లరును ఆశ్రమనియమములను పరిపాలింతురేని తప్పక మేము స్వీకరింతు’ మని అమృతలాల్ తక్కురుగారికి తెలిపితిని.

మాదాభాయియు, అతని భార్య దానీ బహేన్, వారికుంతురు లక్ష్మీయు వచ్చిరి. లక్ష్మీ యపుడు పాలు గుడుచు శిశువు. మాదాభాయి బొంబాయిలో పంతులు. వారు ఆశ్రమమునందలి నియమములను పరిపాలింప నంగీకరించిరి. ఆశ్రమమునఁ జేర్చుకొనఁబడిరి.

వీరిని జేర్చికొనుటవలన నాశ్రమమునకు సాయ మొనరించు మిత్రమండలిలో నలబడి పుట్టెను. ఇంటివారికి నూతిలో పాలు గలదు. ఆ నూతినుండి నీరు తెచ్చికొనుటకు మాకు కష్టము కలిగెను. అచట ఇంటివారికి నీరు తోడి యిచ్చువాఁడు మ మ్మారంకపఱచెను. మా నీటిబొట్టు అతనికి తగులరాదు. అతఁడు మమ్ము తిట్టఁదొడఁగెను.

ఆత్మకథ

చూడాభాయిని తొలగిపోమ్మని నిందింపఁగడఁగెను. 'నిందించినచో నైరింపు' డనియు, 'నేమయినను సరియ నీకు తెం' డనియు నే నందఱకును జెప్పితిని. మేము మాఱు తిట్టకుండుటవలన నతఁడు సిగ్గులిమరల మమ్ముఁదిట్టుట మానుకొనెను. కాని దీనివలన ధనసాహాయ్య మంతరించెను. మొట్టమొదట నంత్యజప్రవేశమునుగుఱించి శంకించిన మిత్రుఁడు నియమపరిపాలకుఁడగు నంత్యజాఁ డెచట దొరకు నని యనుకొనెను.

ధనసాహాయ్య మాఁగినపిదప సంఘబహిష్కారము వచ్చు నను వార్త నా చెవిని బడెను. బహిష్కారము వచ్చినను, సాయ మాఁగి పోయినను అనుచుబాదు విడువఁగూడదని నా సహచరులతో నాలోచించితిని. మాలగూడెమునకుఁ బోయి యచటనే నివసించి కూలివారి చేసికొని వచ్చినదానితో జీవిత మని యనుకొంటిమి.

ఇటు లుండఁగా నొకనాఁడు—'రా బోవు నెలకు డబ్బు లేదు' అని మగఁజాలలో గాంధీ నాకు నోటి నీచెప్పెను. 'అటు లగుచో మనము మాలగూడెమునకు రఱిందు' మని చల్లగా నేను ప్రత్యుత్తరించితిని.

నా కిట్టి సంకటములు కలుగుట కిది మొదటిసారి కాదు. కాని పలమాణులు చిట్టచివరినిముసమున నాకు సాయము దొరకెను.

మగఁజాలు నాకు నోటి నీచిన కొలఁదివార్లలో నొకనాఁటి ప్రాద్దున వడిగా పరువెత్తికొనివచ్చి యొక కుర్రఁడు—'వెలపట నొక మోటారు నిలువఁబడి యున్నది. ఒక నేకు మిమ్ము పికవ మన్నాఁడు' అనెను. నేను మోటారుకడకు వెళ్లితిని. 'అశ్రమమునకు కొంచెము సాయము చేయఁదలఁచితిని. తాము స్వీకరింతురా?' అని యా నేకు నన్నడిగెను. 'తప్పక స్వీకరింతును, ఇపు డిట్టివి చాల నావశ్యకము' అని నే నంటిని.

'నేను శ్రేష్ఠప్రాద్దున ఈవేళకే ఇవటికి రాఁగలను. మీరు అశ్రమముననే యుండురా?' అని నే నడిగెను. 'ఉండు'నని నే నంటిని.

నేను వెళ్లెను. మఱునాఁడు సరిగా ఆసమయమునకే మోటరు 'బంయి' మనెను. బాలకులు నా కీ వార్త తెచ్చిరి. నేను లోపలికి రాలేదు. నేనే వెలుపలికి వెళ్లితిని. అతఁడు ౧౩౦౦౦ రూపాయల నోట్లు నాచేతి కిచ్చి మాటాడకుండ వెళ్లిపోయెను. నే నీ సాయమును కలలోనేని తల పోయి లేదు. అతఁడు ధర్మము చేసిన పద్ధతియు ఆశ్చర్యకరముగా నుండెను. ఆయన యెవ్వడును ఆశ్రమమునకుఁగూడ రాలేదు. నేను వారి నొకతూరియే చూచియున్నటులు గుఱుతు. ఆశ్రమములోనికి వచ్చుట లేదు, అడుగుట, నడుగుట లేదు. సా మ్మిచ్చి బయటి వాఁడు బయటినుండియే నిష్క్రమించెను. ఇట్టి సంఘటన చూచుట నా కిదే మొదలు. ఈ సాయములన మాలగూడెమునకు పోవు నాలో చన ముఁగిపోయెను. ఈ సాయముతో నొక యేఁదాదివఱకును పరవా లే దనుకొంటిమి.

వెలుపలవలెనే యాశ్రమములోపలఁగూడ నలజడి యారంభ మాయెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో అస్పృశ్యులు మాయింటికి వచ్చుటయు, ఉండుటయు, భుజించుటయు వాడుకయేగాని యితి దాశ్రమమునందు వారిని సాక్షాత్తు ప్రవేశపెట్టుకొనుట నాభార్య మొదలగు స్త్రీల కింపితము కాలేదు. దానీ బహేను నెడల మావారికి తిరస్కారము లేకున్నను ఔదాసీన్యము కల దని తీక్షణ మయిన నా నయన శ్రవణములకు గోచరమాయెను. అరిక సాహాయ్య మడుగంటిన నా కంత చింతయు, భీతియు లేకుండెను గాని యీ గృహకల్లోలము దుస్సహ మాయెను. దానీ బహేను అందఱఁడువారివంటిదే. దూదాభాయి చదువులో సామాన్యఁడేకాని మంచి వివేకముకలవాఁడు. అతని యొర్పునకు నే సంతసించును. అతని కపుడపుడు క్రోధము కలుగుచుండెడిది కాని యతని సైరణ న స్వాకర్షించుచుండును. చిన్న చిన్న యవమానములను సైరింపుమని నేను దూదాభాయికి చెప్పఁగా నతఁడంగీకరించుటయే గాక దానీ బహేనునుగూడ సైరింపు మని ప్రేరించుచుండువాఁడు.

ఆత్మకథ

ఈ మటుంబము చేరుటవలన నాశ్రమము చాల పాతములు నేర్చుకొనెను. మొట్టమొదటనే మే మాశ్రమమునం దస్పృశ్యత లేదని చాటిలిమి కావున మాపని సరళ మాయెను. మే మిటులు చాటి చెప్పినను, ఆశ్రమవ్యయ మధిక మగుచున్నను దీనిని పోషించువారు ప్రధానముగా సనాతనమతావలంబకు లగు హిందువులే కావున నస్పృశ్యత పునాదులు జవజవ లాడిపోయె నని స్పష్టమాయెను. ఇంచుల కింకను చాల ప్రమాణము లున్నవి. కాని మేము అస్పృశ్యులతో నన్న పానము జూచుకొనుచుంటి మని తెలిసియు హిందువులు మాకు సాయము చేయుచున్నారు. వారు తమను సనాతన మతావలంబు లనుగాఁ చుటచుచున్నారు. ఇది యేమంత తక్కువ ప్రమాణమా?

ఈ యస్పృశ్యతను గుఱించియు, దీనికి సంబంధించి కలిగిన సూక్ష్మములగు చిక్కులను గుఱించియు, తలవని తలంపుగా వచ్చి పడిన కష్టముల నతిక్రమించుటను గుఱించియు, సత్యశోధనమునకు సంబంధించిన వివిధవిషయములను గుఱించియు తెలుపవలసియున్నను ప్రకృతము తెలుపకుండఁ జోవుటయు, ముందు ప్రకరణములలోఁ గూడ నీ దోష మెంతయో కొంత యుంచుటయు తిట్టస్థించుచున్నది. దీనికి నేను వగచుచున్నాను గాని యిది తప్పుదు. కొన్ని ముఖ్యవిషయముల నే నిందు విడనాడవలయును. ఏలనః ఈ నాటకమునందలి చాల పాత్రములు జీవించియున్నవి. వీని సమృత్తిని గైకొనక వీనికి సంబంధించిన విషయములను వాకొనుట యుచితమైన పని కాదుగదా! 'పోసీ, వానిసమృత్తి గొనరాదా?' యని యనవచ్చునుగాని ఆయా యా ప్రకరణములు వ్రాయుతఱి వానివానికి సంబంధించిన సంగతులు వాని వానికిఁ బంపి సంస్కరణము చేయించి, చీటికి మాటికి వాని సమృథులు గైకొనుట యసంభవము మాత్రమే కాక యీ యాత్మకథ వాగ్దుగూడ నతిక్రమించిన పని యగును. కావున నీశిష్టభాగము సత్యశోధకున కెఱుంగఁజేయవలసియున్నను సంపూర్ణముగా నెఱుంగజేయఁజాల నని వెఱిగొందుచున్నాను. ఇటులయ్యి యాశ్చర్యచక్ర యున్నచో నీ కథను వాన్, కో ఆపరేషన్ రోజులవఱకు లాఁగుకొని రావలయు

గిరిమిటుపద్ధతి నెత్తివేయుట

బుడ్డిగములోనే మిడుతపోటన్న చందముగా తొలుదొలుతనే యాంతర బాహిరస్పంఝామారుతములలోఁ జిక్కికొని బయటఁ బడిన మా యాశ్రమపు ముచ్చట ముగించి గిరిమిటియాల సంగతి కొంచెము విచారింపవలసిన సమయ మాసన్న మయినది. అయిదేండ్లు గాని, అంతకు లోపుగాఁగాని పనిచేయుటకు కరారువామా వ్రాసి యిచ్చి హిందూదేశము విడనాడి పోయినవారు గిరిమిటియాలు. నేటాలులో గిరిమిటియాలమీఁద వేయఁబడిన మూఁడుపానుల తలపన్ను ౧౯౧౪ సంవత్సరమున తీసివేయఁబడెను. కాని యీ పద్ధతి యింకను ఆపివేయఁబడలేదు. ౧౯౧౬ సంవత్సరమున పండిత మదనమోహన మాలవ్యులు ఇంపీరియల్ రెజిస్ట్రేటివ్ కౌన్సిలులో ఈవిషయమును గుఱించి ప్రసంగించిరి. లార్డు హార్డింగుగారు ఈ ప్రస్తావము నంగీకరించిరి. 'సార్వభౌములు సమయము వచ్చినపుడు ఈపద్ధతి నెత్తివేయుమని నాకు సెల విచ్చిరిగాన తఱివచ్చినపు డెత్తివేయుదు' నని లార్డు హార్డింగుగా రుద్దోషించిరి. అప్పట్లనుగు నీ వాదనమున కిండియా తృప్తిపడఁజాలదుగాన దీనిని వెంటనే యెత్తివేయింపవలయు నని నేఁ డలఁచితిని. హిందూదేశ మిస్లామిజముండియు నీపద్ధతిని 'బహు పరాకుగా' సైరించుచు వచ్చుచుండెను. ఇపుడు హిందూదేశము కొంచెము కన్ను తెఱచె నని నే ననుకొంటిని. కొందఱు మిశ్రులతో సంప్రతించితిని; పత్రికలలో వ్రాసితిని. వెంటనే తీసివేయుటయే యందఱును అభిమత మని గ్రహించితిని. దీనియొడ సత్కార్యమనున కేమిని ప్రసక్తికలదా? ప్రసక్తికలదనుటలో నా కేమియు సందియము లేదు కాని దీని నెటు లుపయోగింపవలయునో అది తెలియలేదు.

ఆ త్మ క థ

ఈలోపుగా వైసరాయిగారు 'సమయము వచ్చినపుడు' అను మాటల కర్థమును విప్పిచెప్పిరి. 'ఈ పద్ధతికి బదులు మఱియొక పద్ధతిని ప్రవేశ పెట్టుటకు సరియగు సమయము చిక్కఁగనే ఈ పద్ధతి తీసివేయఁ బడు'నని వై సరాయిగారు ప్రకటించిరి. పిదప ౧౯౧౩ సాలున ఫిబ్రవరిలో వెంటనే యీ పద్ధతిని తొలఁగించుటకు బిల్లును మంజూరు చేయుఁడని ఇంపీరియల్ రెజిస్ట్రేటివ్ కౌన్సిలులో పండిత మదన మోహన మాలవ్యులు వై సరాయిగారి నడిగిరి గాని వారు నామంజూరు చేసిరి. నే నీ విషయమును హిందూదేశమునం దంతటను ప్రచారము చేయ నారంభించితిని.

హిందూదేశ మంతయు తిరుగుటకుముందు వైసరాయిగారిని చూచుట మే లని తలఁచితిని. నేను వారిదర్శనమునకు దరఖాస్తు పెట్టుకొంటిని. వెంటనే అది అంగీకరింపఁబడెను. వై సరాయిగారి కిపుడు మి. మేఘీ మంత్రి. అతఁడెపుడు సర్ జాక్ మేఘీ యాయెను. నాకు మి. మేఘీతో గాఢపరిచయ మొదలెను. లార్డ్ ఛమ్స్ ఫర్డ్ గారును, నేనును ఇష్టపూర్తిగా మాటలాడితిమి గాని వారు నిక్కచ్చిగా నే మాటయుఁ జెప్పరయిరి. కాని వారు తప్పక సాయము చేయుదు రని నే నాకే పెట్టుకొంటిని.

నా త్రిప్పటకు బొంబాయి మొదలు. జహాంగీరు పిటిట్ గారు సభను జరపించు భారము వహించిరి. ఇంపీరియల్ సిటిజన్ షిప్ అసోసియేషనువారి తరపున సభ యాయెను. కార్యనిర్వాహకవర్గము వారు తీరుమానముల ముసాయిదా వ్రాయుటకు గుఱిగూడిరి. డాక్టరు రీడ్, సర్ లల్లూభాయి కామలదాస్, మి. నటరాజ్ వగైరాలును, పిటిట్ గారును అపుడు ఉండిరి. 'ఎపు డీ పద్ధతి పెత్తివేయుదు రని సరకారువారి నడుగవలయును?' అను చర్చ వచ్చెను. 'నీ లయినంత

౧౧ గిరిమిటుపద్ధతి నెత్తివేయుట

త్వరలో' నని యొకరును, '3౧ వ జాలై నాఁడెత్తివేయవలయు' నని మఱియొకరును, 'వెంటనే యెత్తివేయవలయు' నని మఱియొకరును గవర్న మెంటువారి నడుగుద మని వారు వారు నూచించిరి. '3౧ వ జాలై నాఁడు' అను మాట నాది. ఏదో యొక తేదీని నిష్కర్ష చేయుచో అనాటికి గవర్న మెంటువా రేమియుఁ చేయకున్నయెడల పై పనిని మనము విచారిం మకొనుటకు వీలు కలుగు నని నా యభిప్రాయము. 'వెంటనే' అను మాట ల్లుభాయిగారిది. '3౧వ జాలైకంటె వడిగా కావలయు నని నాయుద్దేశము' అని ల్లుభాయిగా రనిరి. 'వెంటనే' అను మాట లోకులకు సరిగా అర్థముకాదని నేను తెలిపితిని. 'లోకులచే నేదేని పని చేయింపవలసినప్పుచో నిశ్చయార్థబోధకముగు పదమునే వాడవలయును. 'వెంటనే' యనుదాని కవనికి తోచి నటులు వాఁడర్థము చెప్పికొనుచుఁబోవును. గవర్న మెంటువా రొక యర్థము చెప్పుదురు; లోకు లింకొక యర్థము చెప్పుదురు. 3౧ వ జాలై యనునెడల నిక సర్థభేదము పాసఁగదు. ఆ తేదీకి గవర్న మెంటువా రేమియు పఁష్కరింపనిచో మనపనిని మనము చేసికొనుటకు వీలు కలుగును' అని నే నంటిని. డాక్టరు రీడుగారు దీని కత్తిని వెంటనే గ్రహించిరి. ల్లుభాయిగారికిఁ గూడ తుద కిది రుచించెను. కడపట 3౧వ జాలై నిర్ధారింపఁబడెను. హిందూదేశమంతటను ఈ రీతి గనే సభలు జరిగెను.

బొంబాయినుండి శ్రీమతి జాయజీ పిటిట్ గారి ప్రోద్బలమున స్త్రీల డెప్యూటీమ నొకటి వైసరాయిగారికడకు వెళ్లెను. బొంబాయి నుండి వెల్లిసవారిలో తదీ తాతా, స్వర్గీను దిల్ కాద్ బేగమ్ మొదలగువారు కలరు. అందఱు పేరులును నాకిప్పుడు గుర్తులేవు. ఈ డెప్యూటీమనువలన చాల పని యాయెను. వైసరాయిగారు ఆకాశర్థకముగు ప్రత్యుత్తర మొసఁగిరి.

ఆత్మకథ

నేను కరాచీ, కలకత్తా మొదలగు చోట్లకు వెళ్ళితిని. ప్రతి చోటను పెద్ద పెద్ద సభ లాయెను. ప్రతియోగమునను ఉత్సాహము పిక్కటిల్లెను. మొదట నే నిది తలపెట్టినపు డింతింత సభలు జరుగు ననియు, నిందలు గుమిగూడుచు రనియుఁ దలఁపలేదు.

ఆదినములలో నే నొంటరిగనే ప్రయాణము లొనరించుచుంటిని. దాన నలౌకికములగు ననుభవములు చేకూరెను.

సి. ఐ. డి. వారు నన్నుంటి యుండెడివారు కాని వీరితో జగదము పెట్టుకొనుటకు నాకు జరూరు లేదు. నాకది రహస్యమేమియు లేదు గాన నన్ను కష్టపెట్టవలసిన పని వారికి లేదు. వారిని కష్టపెట్టవలసిన పని నాకును లేదు. సాభాగ్యవశమున నాకపుడు మహాత్మ్యముద్ర లేదు. కాని నన్నెఱిగినచోట మహాత్మ్యములేకపోలేదు. ఒక తూరి నేను రైలులో పోవుచుండఁగా చాల స్టేషనులలో 'సి. ఐ. డి.'లు నాటిక్కెట్టు చూడవచ్చి నెంబరు వేసికొని కొంచెము గోలచేసిరి. వారడిగిన ప్రక్క లన్నిటికిని నేను వడిగనే సమాధాన మిచ్చుచువచ్చితిని. నా తోడి బాటసారు లందఱును నన్నొక సాధువుగనో, ఘోరుగనో పరిగణించిరి. ప్రతి స్టేషనునందును నన్నిటులు కలవర పడుచుటచే బాటసారులు సి. ఐ. డి. వారిని తిట్టుచు 'పాపమీ సాధువును వృథాగా నేలకష్టపెట్టుచున్నా'రని తిరుగుబడి నాదనఁ జూచి 'ఈ బస్ మఘలకు టిక్కెట్టు చూపవల' దని నాకుఁ జెప్పిరి.

'టిక్కెట్టు చూపుట నా కేమియు కష్టము కాదు. వారు వారి విధిని చేసికొనుచున్నారు.' అని నే నా బాటసారులకుఁ జెప్పితిని. బాటసారుల కీ నా మాట తృప్తిగా లేదు. వారికి నాపై చాల దయ గలిగెను. నిరవరాధుల నెందుల కిటులు హైరానా పెట్టవలయు నని వారు ప్రతిఘటించిరి.

సి. వి. డి. వారి భాధకంటె జనసమూహపు భాధయే నా తక్కువదనిపించెను. లాహోరునుండి ఢిల్లీకి పోవుచు గుంపుల యొత్తిడిచే పడరాని పొట్లు పడితిని. నేను కరాచినుండి కలకత్తాకుఁ బోవుచుంటిని. నడుమ లాహోరులో రైలు మార్పుకొనవలయును. నాకు రైలులో చోటెచటను దొరకలేదు. బలము గలవారికే చోటు. తలుపులు దిగించుచో జనులు కిటికీలనుండి లోపలికి దూఱుచుండిరి. నేననుకొన్న నాఁటికి కలకత్తా చేరీతివలయును. ఈ రైలు దాఁటి పోవుచో నేననుకొన్న నాఁడు దాఁటిపోవును. నాకొక చోటు దొరకునను నాకే యుడిగెను. ఎవరును నన్ను లోనికి రానీయలేదు. నేను వెతుకుకొనుచుండఁగా నొక పోర్టరు 'పండ్లెండఁజా లిచ్చుచో మీకు చోటు చూపింతు' ననెను. 'చోటు చూపించుచో తప్పక పండ్లెండఁజా లిక్తు'నంటిని. అతఁడు కనఁబడినవారి చేతులు కాళ్లు పట్టుకొని నాకు చోటుచేయుటకు బలిపిలాడెను. కాని యెవరు సంగీకరింపరయిరి. రైలు బయలుదేఱునేళ యాసన్నమాయెను. ఇంతలో నొక బాటసారి—'ఇచట చోటులేదు గాని అతనిని లోనికిఁ ద్రోయుము. అతఁడిచట నిలుచుండవలయును.' అని యనెను. 'మీకు సమ్మతమేనా?' యని పోర్టరు నన్నడిగెను. 'ఆ, సమ్మతమే, లోనికిఁ ద్రోయు'మని నే నంటిని. అతఁడు నన్నెత్తి కిటికీనుండి లోనికిఁ ద్రోసెను. తురీలిగా నేను లోపలఁ బడితిని. పోర్టరు పండ్లెండఁజాలు సంపాదించుకొనెను.

నా కది కాళరాత్రి. బాటసారు లందఱును ఎట్టెటులో కూరుచుండిరి. పై బల్లకు గల గొలుసును పట్టుకొని రెండు గంటలు నిలువఁబడితిని. 'ఇంతవఱకును కూర్చుండవలె' మని నడుమనడుమ బాటసారులు నన్ను దబాయించుచుండిరి. 'కూర్చుండుటకు చోటు

ఆత్మకథ

లే! దని వారిని సమాధానపఱచుచుంటిని గాని, నే నిటులు నిలవఁ బడుట వారికి సమ్యక్తముగా లేదు. వారు కాళ్లు నిగుడఁదన్నకొనియే పరుండిరి. వారు నన్ను కూర్చుండుమని దళాయించినకొలఁదియు నేను మిగుల కాంతముతో సమాధానము చెప్పచుంటిని. దీనితో వారు కొంచెము కాంతించిరి. వారిలో నొకరు నా యూరుపేరు లడిగిరి. నాపేరు వినఁగనే వారు నొచ్చుకొని తుమాపణ చెప్పి చోటు చేసిరి. కాంతికి ఫలము నాకపుడు కానవచ్చెను. నా తల గిర్రున తిరుగుచుండెను. కూర్చుండవలసిన సమయమున కీక్వరుఁడు సరిగా చోటు చూపెను.

ఈ ప్రయాసతో అనుకొన్న నాఁటికి కలకత్తా చేరితిని. కాసింబజారు మహారాజుగారు నా కౌతిల్య మిచ్చిరి. వారే కలకత్తాసభ కధ్యక్షులు. కరాచీలోవలెనే కలకత్తాలోఁగూడ నుత్సాహమునకు మేర లేకపోయెను. అచటికి కొందఁ జాంగ్లేయులుఁగూడ వచ్చిరి.

౩౧ వ జులై రాకమునుపు కూలిపద్ధతి తీసివేయఁబడియె నని సరకారువారు చాటిరి. గూర సాలున దీనిని తీసివేయుఁ దని మొదట నేను దరఖాస్తు చేసితిని. సర్ డబ్ల్యు. డబ్ల్యు. హంటరుగారు 'సెమి-స్లేవరీ' యని పేరుకొన్న యీ కూలిపద్ధతి యెప్పుడో కూలిపోవునని నే నాశించితిని. గూరక సాలున ప్రారంభమయిన యీ పనికి పలువురు సాయము చేసిరి గాని యీతూరి ఇది సఫలముగుటకు పలువుర సాయముతోపాటు సత్యాగ్రహముగూడ సమ్మోళితమయి యున్నదని చెప్పక తప్పదు.

అనాఁటి ప్రచారమును, దాన పాలుగొనినవారి కనులను ఎఱుంగఁ గోరువారు ధక్షిణ - ఆఫ్రికా - సత్యాగ్రహిణిపాస మారయదురుగాక !

నీలిమందు డాగు

చంపారణ్యము జనకుని రాజ్యములోనిది. చంపారణ్యలో
మామిడితోటలవలెనే ౧౯౧౩ పాలుపంటు నీలిమందుతోటలుండె
డివి. అచటి రై తిరువదిపాళ్లలో మూడుపాళ్ల శేలయందు కామం
దుకు నీలిమందు వేసి తీరవలయు నని లా కలదు. దీని కచట
'తీక్ కతియా' అని పేరు. ఇరువది కతాలగుచో నొక ఎకరము.
ఇందు మూడు కతాలలో నీలిమందు వేసి తీరవలయును. ఈరీతిగా
నిది 'తీక్ కతియా' అని ప్రసిద్ధ మాయెను.

చంపారణ్య వెళ్లకమునుపు నాకు దానిపేరే తెలియదు. నీలిమం
దచట పండింపబడునని అసలే తెలియదు. శేను నీలిమందు పొట్టము
లను జూచియుంటిని గాని నీలిమందు చంపారణ్యలో తయారగు
ననియు, నచట వేలకొలది రైతు బిడుములఁ గుడుచుచున్నా
రనియు ఎఱుంగను.

రాజకుమారకుక్క యనువతఁడు చంపారణ్యలో నొక రైతు.
అతనికి చాలఁ గష్టములు సంభవించెను. తనవలెనే కష్టము లనుభవించు
చున్న రైతు లందఱ కష్టములను పోఁగొట్టుట కతఁడు ప్రయత్నము
చేసెను. కాన నీ నీలిమందువలన నంటిన డాగు కడిగి వేయ నుత్సాహ
మినునుడించెను.

శేను కాంగ్రెసుకు లక్ష్మీ వెల్లివలె డిత్తఁడు నన్ను పట్టు
కొనెను. మా కడగండ్లన్నీయు పక్షిలుకాదు మిఠఁ జెప్పఁగలఁడని
యతఁడు నన్ను చంపారణ్యమున కాహ్వానించెను.

ఈ పక్షిలుబా దెవరో కారు; చంపారణ్యలో నాకు ప్రియసహ
చరుఁడును, విహారునందు సేవాదీపనమున

ఆ త్మ క థ

వ్రజకిశోరబాబు. రాజకుమార శుక్ల యితనిని నా గుడారములోనికిఁ దీసికొని వచ్చెను. ఇతఁడు నల్లని అల్పాకా చొక్కాలగులు తొడుగుకొని యుండెను. ఇతఁడు నాదృష్టి నాకర్షింపలేదు. వీరు నిలుపేదలగు రైతుల డబ్బు కొల్లగొట్టు నొక వక్రజివోరగా రయి యుండు రని తలఁచితిని.

ఇతఁడు చంపారనునుగుటించి కొలఁది మాటలు చెప్పఁగా విని, 'కనుకారఁ జూడక నేను నా యభిప్రాయ మేమియును జెప్పఁజాలను; మీరు కాంగ్రెసునం దీ విషయమును ముచ్చటించుఁడు; నేటికి నన్ను విడిచిపెట్టు' డని నేను నా రివాజచొప్పున బదులు చెప్పితిని. రాజకుమారశుక్ల కాంగ్రెసుసాహాయ్య మర్థించెను. వ్రజకిశోరబాబు చంపారనునుగుటించి కాంగ్రెసులో మాట్లాడెను. వారి ప్రస్తావనా సర్వజనాంగీకారమును బడసెను.

రాజకుమారశుక్లకు సంతోషము కలిగెనుగాని యింతటితోనే యంతయు సిద్ధించె నని యతఁడు తలపోయలేదు. 'స్వయముగా మీరు చంపారను వచ్చి యచటి రైతుల కడగండ్లు చూడవలయు'నని యతఁడు నన్నుఁ గోరెను. 'నేను నా సంచారములో నచటికి రాఁగలను, ఒకటి రెండు నా శ్లంఘంఁదల'నని నే నంటిని. 'మీ రొక్కనాఁ డుండినఁజాలును, కష్టము లన్నియు మీకుఁ దెలిసిపోవు' నని రాజకుమార శుక్ల యనెను.

లక్ష్మీనుండి కాకాపూరు వెళ్లితిని. రాజకుమార శుక్ల అచట ప్రత్యక్షము. 'చంపారణ్యోపచటికి దావు, ఒకదినము మాకు సెల వొసఁగు'డని యతఁ డనియెను. 'ఈతూరి రాఁజాలనందులకు నన్ను క్షమించుఁడు, ఇంకొకతూర్చినేను తప్పక రాఁగల నని బాస యిచ్చు చున్నా'నని నన్ను నే బంధించుకొంటిని.

నే నాశ్రమమునకు మరలితిని. రాజకుమార శుక్ల నా వెనుక వెనుకనే హాజరై. 'ఏదో యొక తిథి నిర్ణయించి తెలుపు' డని యతఁడు కోరెను. 'ఫలానా లేదీకి నేను కలకత్తా వెళ్లుదును, నన్నచటఁ గలిసికొని తీసికొనిపాం' డని నే నంటిని. ఎచటికి వెళ్లవలయునో, యేమి చేయవలయునో, యేమి చూడవలయునో నా కేమి యుండెలియదు. నేను కలకత్తాలో భూషేష్ వసుగారి యింటిలో కొలుపెట్టకముందే సర్వవ్యాపకుఁ డగు రాజకుమార శుక్ల యచట నా కొఱకు కనిపట్టుకొనియుండెను. అనన్తరామృతమును, అకలుషితుఁ డును, పట్టుదలగల యీ రయికు న న్నిరీతిగా లోఁగొనెను.

౧౯౧౩ వ పాలు మొదట కలకత్తానుండి మే మిరువురమును బయలుదేరితిమి. మే మిరువురమును ఈడుజోడుగను, రయికులము గను చూపట్టుచుంటిమి. నా కేరై లెక్కవలయునో తెలియదు. అతఁడు నన్ను బండికడకుఁ గొంపోయెను. మే మిరువురము నొక బండిలోనే కూరుచుంటిమి. ప్రాద్దున పొట్నాలో దిగితిమి.

పొట్నా నాకుఁ గ్రోత. బసచేయుటకు నా యెఱిగిన వా రెవరును అచట లేరు. కల్ల కపట మెఱుంగని రయికు గావున రాజ కుమారశుక్లకు పొట్నాలో నే కొంచెమి పఱుకుబడియుండకపో డని నేఁడలఁచితిని. రైలులో నికనిని గుఱించి కొంచెము నాకుఁ దెలియ నాయెను. పొట్నా దిగిన తరువాత యికని సంగతి యంతయు తెలిపి పోయెను. అతఁడు శుద్ధ-అమాయకుఁడు. తనకు మిత్రులనుకొనిన వక్త ర్లి తనికి మిత్రులు కారు. పైఁగా రాజకుమారశుక్ల వారి కాశ్రయివలెఁ దోచెను. ఇట్టి రయికు-క్లయంట్లగును, వక్తల్లకును వర్ష ద్దుత్తనందలి గంగయంత యంతరము.

ఆత్మకథ

రాజకుమారశుక్ల నన్ను రాకేంద్రబాబుగారి యింటికిఁ గొంపోయెను. అతఁడు పూరిలో, యింకొక యూరిలో పెళ్లెను. బంగళాలో నొక రిద్దఱు నవుకరులుండిరి. కొంచెము తినుబండము నాకడ నుండెను. నాకు ఖర్చురము కావలసిరాఁగా పాప మా కుక్ల బజారు నుండి తెచ్చి పెట్టెను.

విహారునందు అస్పృశ్యతను గూర్చి చాల పట్టుదల. నా జాతి యేదియో యచటి నవుకరులకుఁ దెలియదు. వారు నీరుతోడుచుండఁగా నేను నీరు తోడుకొనుటకు వీలులేదు. నా నీటిబొట్టు వారిమీఁదఁబడి నచో వారి కపవిత్రత యంటుకొనును. రాజకుమారశుక్ల లోపలి మఱుఁగుదొడ్డిలోనికి దారి చూపెనుగాని అచటి నవుకరులు బయటి మఱుఁగుదొడ్డిని వ్రేలితోఁ జూపిరి. ఇట్టి యనుభవములు నాకు వేనవేలాయెనుగాన వీరి చేతలకుఁ నాకక్కజముగాని, రొప్పుగాని కలుగలేదు. పాప మా నవుకరులు తమ విధిని చేసికొనుచుండిరి. మరియు రాకేంద్రబాబుగారి కది సమ్యక్ మని వారి యభిప్రాయము. విచిత్రములగు నిట్టి యనుభవములవలన రాజకుమారశుక్లయెడల నాకు సదుద్దేశము పెంపొందెను. మరియు నతని విషయమంతయు చక్కగాఁ దెలిసెను. రాజకుమారశుక్ల నాకు మార్గదర్శకుఁడు కాఁజాలడని తలచిని పొట్టునుండి లగాములు నా చేతిలోనే యుంచుకొంటిని.

విశాఖపాఠశాల మంచితనము

లండనులో మాలానా మజహరుల్ హక్కుగారును, నేనును సమకాలికులము. మరల ౧౯౧౫ సాలున బొంబాయిలో కాంగ్రెసునందు కలిసికొంటిమి. అపుడు వారు ముస్లింలగున కధ్యక్షులు. అపుడు వారు మా ప్రాంత చెలిమిని గుఱుకుచేసి 'పాట్నాకు వచ్చినపుడు మాయింటికి తాము దయచేయవలయు'నని నన్నాహ్వానించిరి. దీనిని నేనాధారముగాఁ గొని 'నేను వచ్చియున్నటు' లొకచీటిని వారికి వ్రాసి పంపితిని. నా వచ్చిన పనినిగూడ అందు చెలిపితిని. వారు వెంటనే మొటారుకారు వేసికొనివచ్చి నా కాలిధ్య మొనగిరి. ఇందులకు నేను వీరికి ధన్యవాదము లొసఁగి 'మేము చేరవలసిన తావునకు మొదటి రైలులో మమ్ము పంపవలసినదని కోరితిని. నావంటి సరిక్రొత్తవానికిరైల్వేగడుతో పని నెట్లుదు. వీరు రాజకుమారులకుతో మాటాడి సంగతిసందర్భములను చెలిసికొని 'మీరు ముందుగా ముఝుఫర్ పూరు వెళ్లవలసియుండు' నని యనిరి. నాటి సాయంకాలమే ముఝుఫర్ పూరున కొక రైలు పోవును. వీరు మమ్మి రైలులో పంపివైచిరి. అపు డచట ఆచార్య కృపలాసీగా రుండిరి. నేను హైదరాబాదు వెళ్లిన నాటనుండియు వీరి నెఱుఁగుదును. వీరి త్యాగమును గూర్చియు, వీరి ప్రమితచేవనమునుగూర్చియు, వీరి ధన సాహాయ్యమున తాము నడిపించు శాశ్రమమును గూర్చియు డాక్టరుతో ఇతరముగారు చెప్పియుండిరి. వారు ముఝుఫర్ పూరు వందలి గర్నూ మెంటు కాలేజీలో ప్రొఫెసరుగా నుండిరి. నేను బెన్లనప్పటికి ఆ వదలిని విసర్జించిరి. నేను వారికి తంతి యిచ్చితిని. రైలువీటికి

ఆ త్మ క థ

నడిరేయిని జేరినను వీరు వివ్యాధిమండలితో వచ్చిరి. వీరి కచట నిల్లు వాకిలి లేదు. ప్రాఫెసరు మలకానీగారియింట వారి విడిది. వీరు నన్నుఁగూడ నా విడిదికే తీసికొనిపోయిరి. ఆ కాలములో గవర్న మెంటు ప్రాఫెస రొకఁడు నాబోటివానికి తనయింట నాతిథ్య మొసఁగుట చాల నసాధారణ మగు విషయము.

కృపాలినీగారు బీహారుదీనదళనుగూర్చియు, విశేషించి తిర హుత్ డివిజనుదీనదళనుగుఱించియు తెలిపి నే ననుకొనిన పని యెంత కఠిన మయినదియుఁ జెప్పిరి. వారికి బిహారువారితో గాఢపరి చయము కలదు. నావచ్చిన పనియంతయు కృపాలినీగారుబిహారువారికిఁ జెప్పియే యుంచిరి. ప్రార్థున కొందఱు వక్రిగ్లు నాకడకు వచ్చిరి. వీరిలో రామనవమీప్రసాదుగారి పేరు నా కింతవఱకును గుర్తే. వారి పట్టుదలయే దీనికి కారణము.

వీ రిటు లనిరి: 'మీరు ఇచట నుండురేని, అనఁగా ప్రాఫెసర్ మలకానీగారి గృహములం దుండురేని, మీరలపెట్టిన పని సాగదు. మీరు మాలో సొకరియింట విడిది చేయవలయును. ఇచట గయాబాబు పేరుపడ్డ వక్రిలు. వారి యింట మీరు బసపెట్టుట మంచిది. నేను వారి తరపున మీ మృహ్యోనించుచున్నాను. మాకు పరకారువారనివచో చాల భయము. కాని మాకు చేతనయినంత సాయము మీము చేయఁగలము. రాజకుమారకుల్ల చెప్పిన మాటలు చాలశుభము నిశ్చయము. మా నాయకులు నేఁ డిట లేకుండుట దౌర్భాగ్యము. ప్రజలతోరప్రసాదుగారికిని, రాజేంద్రప్రసాదుగారికిని తంతి యొచ్చితిని. వారు తప్పక రాఁగలరు. మీకుఁ గావలసిన యాశుపాను లన్నియు వారు చెప్పుదురు. మీకు సాయము చేయుదురు. దయఁ జేసి యిచ్చి తాము గయాబాబుగారి యింటికి వాసవలయును.'

ఈ మాటలకు నేను బుబ్బడ నయితిని. నా విడిదివలన గయా బాబు స్థితి విషయ మగునేమోయని వగచితినిగాని గయాబాబీ విషయమున నన్ను నిశ్చింతుని గావించెను.

గయాబాబుగారి యిల్లు చేరితిని. వారును, వారి కుటుంబము నందలివారందఱును నాపై ప్రేమ క్రమస్కరించిరి.

ప్రజకిశోరబాబు దరభంగానుండియు, రాజేంద్రబాబు పూరీ నుండియు వచ్చిరి. ప్రజకిశోరప్రసాదు నేను లక్నోలోఁ జూచిన ప్రజకిశోరప్రసాదు కాఁడు. బిహారుల నస్రక, నిరాడంబరత, యోగ్యత, అసాధారణముగ విశ్వాసమును ఇతనియందు చూచి నే నుప్పొంగి పోతిని. ప్రజకిశోరబాబునెడల వక్రి శ్లంఘనము గల గౌరవము చూడఁగా నా కానందాశ్చర్యములు కలిగెను.

నాటినుండియు నా కీ వక్రిలునుండలితో స్నేహము నెలకొనెను.

ప్రజకిశోరబాబు నా కచటఁ గల విషయము లన్నియుఁ దెలిపెను. అతఁడు పేదలపాలిటి వక్రిలు. పేదల కేను లపుడు రెండుండెను. పేదల కే నేదియేని గలిచినయెడలఁ దా నీ పేదల కేకొంచెమో యాత కరించినటు లతఁ డెంచుకొనును. కొన్నిచూఱులు ఇట్టివానియందును అసాఫల్య మొదవును. ఇట్టి బీదరయితులకడనుండి యితఁడు ఫీజు గైకొనుచుండెను. త్యాగశక్తి కలవారయ్యును ప్రజకిశోర రాజేంద్ర బాబులు ఫీజుగోనుటలో సంకోచము లేనివారే. 'ఫీజు పుచ్చుకొననిచో మా సంసార మెటులు నడచును? మరియు నీ పేదవారికి తగినంత సాయము లేనిమెటులు చేయఁగలము?' అని వీరి వాదము. వీరి ఫీజును, బంగార-విహారు దేశముల వారివ్వరుల ఫీజును వివరగా నా గుండె చెదరెను.

ఆ త్మ క థ

పలహా యిచ్చుటకు ఫలాశానారు ౧౦,౦౦౦ రూపాయలు తచ్చి కొని రని నాకుఁ దెలిసెను. ఏకేసులోను నాలు గంకలకు తక్కువ వివలేదు.

ప్రేమపూర్వకమయిన నానిషేధము వహేతుక మని వారు గ్రహించిరి. నా మాటలకు వారు పెడ అర్థము చెప్పలేదు.

ఈ కేసు లన్నియు నవగతము చేసికొని నే నిటు లంటిని: 'కొద్దుల కెక్కినందువలన నేమియు ప్రయోజనము లేదని నాకు తెల్ల మగుచున్నది. ఇట్టి కేసులకు కొద్దులలోఁ గలుగు ఘేలు కొలఁది. ప్రజ లింతగా వితేగిపోయి భీతు లయి యున్నతటి కొద్దులు నిరుపయోగ ములు. లోకులకు భయము పోఁగొట్టుటయే సరియగు ముందు. తీవ్రకఠి యా పోవునంతవఱకు మనము నిదురపోవరాదు. నేను రెణ్ణా శ్లను కొని వచ్చితిని. కాని విచారించి చూడఁగా నిది రెండేండ్లపని. అక్కఱ పట్టుచో రెండేండ్లుగూడ నేను పనిచేసెదను. నాకు చేయవలసిన పని తెలిసెను. కాని మీ సాయము వలయును.'

ప్రజకిశోరబాబు నిశ్చితమనక్కుఁ డని నేను గ్రహించితిని. ఇతఁడు కాంతితో నిటులు జనాబుచెప్పెను: 'మేము చేయఁగలంత సాయమును చేయుదుము గాని యెట్టి సాయము చేయవలయునో తెలుపుఁడు.'

మే మిటులు మాటలాడుకొనుచు నడిరేయివఱకును గూరు చుంటిమి. నే నిటు లంటిని: 'నాకు మీ వకొలకు సాయముతో అట్టే పని లేదు. వ్రాయసకాఁడును, దుబాసియు కావలయును. ఇందు జైలుకు వెళ్లవలయు' నక్కఱగూడఁ గలుగవచ్చును. మీరును వెళ్లఁగలగుదురేని నా కానందమే. కాని మీ కిష్టము లేనిచో నిర పెమాట లేదు. ఒక అనియతకాలమువఱకు మీరు వకొలకు మునినైచి

వ్రాసునకాండ్రుగా పనిచేయుటమాత్రమంత తక్కువ పని కాదు. ఇచటి హిందీభాష తెలిసికొనుట నాకుఁ గడుఁ జిక్కుగా నున్నది. కైఫీ, ఉరుదులలో వ్రాయఁబడిన కాకితములు నేఁ జదువజాలను. వీని యనువాదములకు మీమీఁద ఆకపెట్టుకొని యున్నాను. డబ్బిచ్చి యీ పని చేయించుట మన కైక్కిమించిన పని. ధనము పుచ్చికొనకుండ నేనాభావముతో నీ పనియంతయు కావలయు నని కోరుచున్నాను.”

వ్రజకీశోరబాబున కిది యంతయు వెంటనే అవగతమాయెను. పిదప నతఁడును, అతని సహచరులును ఒకరితరువాత నొకరు నన్ను క్రాసు-పరీక్ష చేసిరి. నా మాటలకు ఫలితార్థముగా ‘సుమారు ఎంత కాలము మేము వకకాలకు మానవలసియుందుము? ఎంతమందిమి పని చేయవలసియుందుము? కొలఁది కొలఁది మందిమి కొంత కొంతకాలము పనిచేసినచోఁ జాలువా?’ అని యారీతిగా నన్ను ప్రశ్నించిరి. ‘మీరు మీ రెంతెంత త్యాగము చేయఁ గల’ రని వ్రజకీశోరబాబు వారివారి నడిగెను.

తుట్టతుదకు వారు తమ యభిప్రాయమును నా కిటులు తెలిపిరి: ‘మే మిందఱము మీరు చెప్పిన పనిని చేయ సరిగ్ధులము. మాలోఁ గొందఱము మీరు నియమించినంత కాలము మీకడఁ బనిచేయుదుము. చెలాసాలమాట మాకు సరిక్రొత్త. అయినను దాని ననుభవించుటకుఁ గూడ కైక్కిని సంపాదించుము.

అహింసాదేవి సాక్షాత్కారము

రైతులతో సంప్రతించుట నా యద్దేశము. కామందులకును, రైతులకును నడుమ నున్న చిక్కు లెంత సత్యములో తెలిసికొనవలసి యుండెను. కావున వేలకొలది రైతులను జూడవలయును కాని వీరిని చూచుట ముందు కామందులను కలిసికొని వారు చెప్పు సంగతులను తెలిసికొనుటయు, కమిషనరును జూచుటయు నావశ్యకమని తోచెను. కామందులకును, కమిషనరునకును చీటి వ్రాసితిని.

ప్లాంట్స్ అసోసియేషన్-సెక్రటరీని చూచితిని. అతఁ డిటులు చక్కగా చెప్పివేసెను: 'మీ రీ దేశమువారు కారు. మీరు మా సంగతులు కల్పించుకొనవలదు. మీ రేమయినను చెప్పఁదలచి కొందురేని వ్రాసిపంపుఁడు.' నేను వివేకముతో నిటు లంటిని: 'నేను పరదేశీ ననుకొనను. రైతులు కోరునెడల వారి స్థితిగతులు తెలిసికొనుటకు నాకు సంపూర్ణాధికారము కలదు'. వీడవ కమిషనరును కలిసికొంటిని. అతఁడు నన్ను బెడరించి వెంటనే తిరహువ్ వీడి పొమ్మని యుపదేశ మిచ్చెను.

నా సహచరులకు నే నీ సంగతు లన్నియుఁ దెలిపి 'సరకారు వారు' 'బహుశా' నన్ను సంప్రతింప నియ్యరు; నే ననుకొనినదాని కంటె ముందే జైలుయాత్ర పొసంగవచ్చును. అట్టిది పొసంగ నేని మోతీహరిలోఁ గాని, లేక బేరియాలోఁగాని నన్ను పట్టుకొనినరోఁ జాల మేలు. కావున వీలయినంత వడిగా ఆ ప్రదేశము అను బోవు టుదికము' అని చెప్పితిని.

౧౪ అహింసాదేవి సాక్షాత్కారము

చంపారను తిరచుత్ ప్రదేశమునం దొక జిల్లా. దానికి మోతీహారి ముఖ్యపత్తనము. బేతియాకు దగ్గి రాజకుమారు నూరు. మరియు దీని చుట్టుపట్టుల నున్న కోశీరయితులు జిల్లాలోని కెల్ల దరి ద్రులు. వారిని నేను తప్పక చూడవలయు నని రాజకుమారుని యుద్దేశము. నాకును చూడవలయునని యుండెను.

కావున సహచరులను దీసికొని నే నానాఁడే మోతీహారికి పయనించితిని. గోరఖబాబుగారు మా కౌశ్రయ మొసఁగిరి. వారి యిల్లాక పత్ర మయిపోయెను. మాయందఱి కౌ యిల్లు చాలలేదు. ఎటులో ఒకటులు మే మందఱి మచట నుంటిమి. మోతీహారికి అయిదు మైళ్ల దూరమున నొకరయితు అన్యాయముగా దండింపఁబడె ననియు నాఁడే మేము వింటిమి. మఱునాఁటి ప్రాద్దున ధరణీధరబాబుగారితో నే నచటికిఁ బోయి చూచిరావలయు నని నిశ్చయించితిని. అనుకొని నటులే మఱుసఱినాఁటి ప్రాద్దున ఏనుగుమీఁద బయలుదేరితిమి. గుజరాతులో బండిమీఁద ప్రయాణ మెట్టిదో చంపారణ్యమున ఏనుగు మీఁద ప్రయాణ మట్టిది. సగముదూరము వెళ్లకముందే పోలీసు నూత రింటెండెంటుగారి బం టాకఁడు వచ్చి 'తమకు నూపరింటెండెంటు గారు అభినందనములు చెప్పమనిరి' అని పలికెను. నా కర్థమాయెను. ఆ ప్రదేశమునకు వెళ్లి చూచి రమ్మని ధరణీధరబాబునకు చెప్పి జమాను తీసుకొనివచ్చి బాడుగ బండిమీఁద నేను వెనుకకు మరలితిని. అతఁడు 'చంపారను విడిచి పొమ్మ' అను నోటి సొకటి నా కం దిచ్చెను. నన్ను ఇంటికడ దిగవిడచి దానిమీఁద చేవ్రాలు పెట్టు మనెను. 'ఇచ్చటి సంగతులఁ దెలిసికొనక చంపారనును విడిచి వెళ్లి పోను' అని నేను వ్రాసియిచ్చితిని. 'ఈ యాజ్ఞ నుల్లంఘించినందులకు రేపు విచారణ జరుగఁ గల' దని నాకు

ఆ త్మ క థ

ఆ రెండు నేను జాగరణ మొనరించి వ్రాయవలసిన యుత్తరము లన్నియు వ్రాసితిని. చెప్పవలసిన విషయము లన్నియు వ్రజకిశోర బాబుకు చెప్పితిని.

నాకు సమసు వచ్చినటులు నలు దెస లల్లుకొనిపోయెను. మోతీ హరిలో నిట్టి వింత లెన్నఁడును జరిగియుండలేదని యెల్ల రనుకొనిరి. గోరఖబాబుగారి యిల్లును, కచేరియు మనుజాలతో నిండిపోయెను. రాత్రియెల్లయు చేయవలసిన పనిని చేసికొనియుండినిగాన ఈ జన సమూహమును సంభాళించుకొనఁ గలిగితిని. నా సహచరుల విలువ నాకపుడు తెలిసెను. నే నెచటి కేఁగిన నచట నా చుట్టును జనము. నా సహచరులు వీరిని నియమప్రకార మునుపఁగలిగిరి. కలెక్టరు మేష్ట్రీటు సూపరింటెండెంటులకును, నాకును నొకమాదిరి మైత్రి సమూహమెను. నామీద అమలుజరుపఁబడిన నోటీసు వగైరాలను లా ప్రకారము నేను విశోధింపవచ్చును గాని నే నటులు చేయుటకు బదులు వారి నోటీసులమీద దస్కతు చేసి పుచ్చికొంటిని గాన నేను వ్యక్తితరస్కారము చేయలే దనియు, వారి హుక్ములకు మాత్రమే సవినయమును తిరస్కారము చేసేతిననియు వారు గ్రహించిరి. దీన వీరి కొక ప్రకారముగా భయము పోయెను. వీరు న స్నేమియు నిబ్బంది పఱుపలేదు. ఇంతియకాక, లోకసమూహమును నియమముగా నుంచుటలో నా సాయమును, నా సహచరుల సాయమును సంతోష పూర్వకముగా నుపయోగపఱిచికొనిరి. కాని తమ యధికారము నాఁడే లోపించె నని వారు కనులారఁ గనుఁగొనిరి. లోకుల కా ముణున దండభయము పోయెను. వారి క్రొత్త స్నేహితుని యధికార మునకు లోఁగిరి.

చంపారణ్యమునందు నన్నెవరు నెఱుఁగ రని గుర్తించుకొన వలయును. అచటి రెండుకు లందఱును పామరులు. చంపారణ్యము

౧౪ అహింసాదేవి సాక్షాత్కారము

గంగకు ఉత్తరపు తల. హిమాలయప్రత్యంతవర్షతమమీద దాని యునికి. దానికి నేపాళము బాసట. ఇది యిటు లొక క్రొత్త ప్రపంచము. ఇందు కాంగ్రెసుమాట చొరలేదు. ఇందు కాంగ్రెసు సభ్యు లెవరును లేరు. కాంగ్రెసు పే రెఱిగినవా రున్నను వారికి 'కాంగ్రెసు' అని పలుకును, కాంగ్రెసులోఁ జేరను భయము. నేఁ డచట కాంగ్రెసుపేరితో గాక కాంగ్రెసు, కాంగ్రెసు- సభ్యులును ప్రవేశించిరి. కాంగ్రెసు అభయహస్త మొసఁగెను.

నా సహచరులతో నాలోచించి 'ఇచట కాంగ్రెసుపేర నేమియు జరుపరా' దని నిశ్చయించితిని. పని కావలయును గాని పేరితో నేమి పని? కూతలు వలదు; చేతలు వలయు. ఆ ప్రాంతము నందు వక్రీళ్ల వాగ్యుద్ధమే కాంగ్రెసని యర్థము; జొంక తిరుగుడుగా ర్థము సమర్థించుటయే కాంగ్రెసని యర్థము. మరియు కాంగ్రె సనఁగా బాంబు, రాజద్రోహము, మోసము. ఇట్టి యూహ సరకారుకును, సరకారువారి నీలికామందులకును గలదు. కాంగ్రె సిట్టిది కాదని మే మి యిరువురకును తెలుపవలయును. కావున కాంగ్రెసుపేరు స్మరింప రాదనియు, లోకులకు కాంగ్రెసుయొక్క భౌతికదేహమును గుఱించి కూడ తెలుపరా దనియు నిశ్చయించితిమి. కాంగ్రెసుపేరు—వట్టి యక్షరములు— తెలియకున్న నేమి? దానియాత్మ నెఱిగి దాని ననుసరించినఁ జాలును. కావలసిన పని యిది.

కావున ముందుగా భూమికు తయారుచేయుటకు కాంగ్రెసు తరపున చాటుగాఁగాని నీటుగాఁ గాని, మనుష్యు లెవరును అచటికిఁ బంపఁబడలేదు. వేలకొలది ప్రజను రాజకుమారశుక్ల సమర్థించుకొనఁ జాలఁడు. రాజకీయపు పని యిసుమంతయు నచట ప్రచారము చేయఁ బడియుండలేదు. వారు చంపారణ్యముతక్కు బహిఃప్రపంచ మెఱుఁ

ఆత్మకథ

గరు. ఇటులయినను వారు నన్ను పురాణమిత్రునివలె గౌరవించిరి. కావున ఇట్టి యీ మహాజనసమ్మేళమునందు నే నీశ్వరసాక్షాత్కారము, అహింసాసాక్షాత్కారము, సత్యసాక్షాత్కారము చేసియుంటి ననుచో నిగుమంతయు నతిశయోక్తికాదు. ఇందు ప్రతిజుక్కరము నిక్కము. ఇట్టి సాక్షాత్కారమునకు లోబలయెడ నాకుఁ గల ప్రేమ విశా మరొక కారణము లేదు. ఈ ప్రేమయు అహింసయెడల నచల మగు నా విశ్వాసమే కాని నేను కాదు.

చంపూరణ్యమునం దా దినము నా జన్మములో మరవిరానిది. నాకును, అచ్చటిప్రజకును ఆనాఁడు పండుగు.

లా ననుసరించి నేనే విచారింపఁబడవలసినవాఁడను గాని నిక్క మునకు సర్కారే విచారింపఁబడెను. కమిషనర్ నాకు పన్నిన బోనులో సర్కారునే త్రోసెను.

కేను తీసివేసికొనుట

విచారణ మారంభ మాయెను. సర్కారు-వకీలు, ఘోష్టీటు

మొదలగు నాఫీసరులు బెదరిపోయిరి. ఏమి చేయవలయునో వారికిఁ దోచలేదు. కేసును వాయిదా వేయుమని సర్కారు- ప్లీడరు ఘోష్టీటుకు నొక్కి చెప్పచుండెను. కాని నే నడ్డుబొచ్చి వాయిదా వేయవలదనియు, చంపారణ్యమును విడిచి వెళ్లవలసిన దను మీ నోటీసును నే ననాదరించి యపరాధము నొప్పుకొనుచుంటి ననియు తెలిపి చిన్న వాబూరి మిచ్చితిని.

'క్రిమినల్ ప్రొసీజరు కోర్టు ౧౪౪ సెక్షన్ ప్రకారము మీరు నా మీఁద జూరిచేయించిన నోటీసునెడల ప్రైమాక్ర మవిధేయతవరె కానిమించు గంభీరమగు పి యనాదరము నే నేల కావించితిని' కోర్టువారి పెంపు తీసికొని రుజువుచేసికొనఁ దలంచుచున్నాను. ఇది నా యుద్దేశమున ననాదరము కాదు. స్థానికపరిపాలనమునకును, నాకును గలిగిన మతభేద మని నా మనవి. నే నీ ప్రదేశమునకు జననేవ చేయుటకును, దేశనేవ చేయుటకును వచ్చి యుంటిని. నీలిమందు కామందులు రైతులకు న్యాయము చేయుట లేదని విని రైతులు తమకు సాయము చేయవలసినదని కోరఁగా నే విటకు వచ్చితిని. ఈ విషయమంతయు సంపూర్ణముగా కనుఁగొనకుండ సాయ మెటులు చేయఁగలను? కావున ఈ విషయమును సంపూర్ణముగా తెలిసికొనుటకు పీరియినచో పరకారువారి సాయమును, నీలికామందుల సాయమునుగూడఁ బడయఁదలంచితిని. నే విచటికి వచ్చుటకు కొందొక యుద్దేశము లేదు. నే విచటికి వచ్చినందుల శాంతిభంగముగాని, ప్రాజాసాయముగాని కలుగునని నమ్మఁజాలను. ఇట్టి విషయములలో నాకు చాల ననుభవము కలదు. కాని పరకారువారవ్యథా తలఁచిరి. వారి కష్టము నే నెఱుఁగుదును. చారులు చెప్పిన మాటలను వారు విశ్వసించవలసియుండురని నాకు తెలియును. మీరు

ఆ త్మ క థ

నామీద జారీ చేయించిన అజ్ఞకు న్యాయబద్ధుని చందమున నేనును బద్ధుఁడను కావలయును. మరియు నాయుద్దేశముగూడ వట్టిదియే. కాని నే నిటులా చేసినచో నే నేవనిమీద నెవరికొఱకు వచ్చితి నో వారియెడల నా కర్తవ్యము నతిక్రమించినవాఁడ నగుదును. నేను వారిలో నుండవినో వారి కువకరింపఁజాల వనుకొనుచున్నాను. కాన నాయంతట నేను చంపారనును విడిచిపెట్టి పోవఁజాలను. ఇట్టి ధర్మవంకటమున చంపారణ్యమునుండి నన్ను తొలఁగించు భారమును వరకారువారిమీద పెట్టక తప్పకపోయెను. భారత దేశమునందలి సార్వజనికజీవనమున నా పదవివంటి పదవిలో నున్న వారు వ్రముఖమగు కార్యమువట్లఁగదు జాగరూకత వహింపవలసి యుండునని నేను లెప్పగా నెఱుఁగుదును. ఈ క్లిష్టపరిపాలనమందు స్వాధిమానము కలవానికి నాకు వట్టివ స్థితిగతులే వట్టివచో నతఁడును, నే నేది చేయ విశ్వయించితి నో అదియే—అవఁగా నాజ్ఞ నుల్లంఘించి మాటాడకుండ దండము వసుభవించుటయే చేయవలయును .

నాకు వేయఁబడు శిక్ష తక్కువగా నుండవలయునను సుద్దేశముతో నే నీ వాఙ్మూలము నీయఁదలఁపలేదు. న్యాయము గల పరిపాలకులయెడ గౌరవలోపముచే నామీద జారీ చేయఁబడిన యాజ్ఞను నే నుల్లంఘింపలేదు. కాని యంతకంటె దౌర్దయాజ్ఞ యొకటి కలదు—అది అంతరాత్మ యాజ్ఞ. దాని వసువరించుటయే నా యుద్దేశమని మనవిచేసికొనుచున్నాను.'

నే నిటులు వాఙ్మూల మిచ్చిన పిదప విచారణ నాఁపవలసిన పని యేమున్నది? కాని మేష్ట్రీటుగాని, సర్కారువకీలుగాని యిది యిటులు పరిణమించు నని తలపోయలేదు. కావున తీర్పు చెప్పటకు మేష్ట్రీటు వాయదా వేసెను. నే నీలోపుగా నీ సంగతియంతయు వైస రాయికిని, పొట్నూలోని స్నేహితులకును, పండిత మదన మోహనమాల వృథులకును, తదితరులకును తంఱియిచ్చితిని. నేను శిక్ష బడయుటకు కోర్టుకు వెళ్లకముందే 'యోశేనును ఎత్తి వేసికొన వలసిన దని లెప్టె

మెంటు గవర్నరు తనకు తండ్రి నిచ్చినవిషయమును మిరియించుకొనవచ్చుననియు, అట్టిసరులు మీకు కావలసిన సాయము చేయఁగల రనియు కలెక్టరు నాకు చీటి వ్రాసెను. ఇట్టి మే లింతలో కలుగు నని మే మనుకొనలేదు.

నేను కలెక్టరు హైకాకుగారిని సందర్శించితిని. అతఁడు శాస్త్రీయతత్పరుడయిన యోగ్యుడని నాకు తోచెను. 'మీకుఁ గావలసిన కాకితముల నన్నిటిని మీరు చూచికొనవచ్చును. నన్నెపుడు చూడఁదలఁచుకొనిన నపుడు చూడవచ్చు' నని యతఁ డనెను.

భారతదేశమున కిది సత్యాగ్రహప్రథమపాఠము; లేక సవినయ మగు రాజకీయాత్మోల్లంఘనమున ప్రథమపాఠము. పత్రికలలో నీ విషయము చాల చర్చింపఁబడెను. చంపారణ్యమును గుఱించియు, నా విచారణనుగుఱించియు మితి లేని వ్యాప్తి కలిగెను.

నా విచారణయొడల గవర్నమెంటువారు నివృత్తపాకులయి యుండవలయును. దీనిని పత్రికలలో చర్చింపవలసినంత పనిలేదు. మరియు పత్రికలకు వార్తలు పంపువారితో పనిలేదు. ఇంతియకాక దీనినిగుఱించి అతిశయమయిన టీకలు, పెద్దపెద్ద రిపోర్టులను చేసినచో నష్టముగూడఁ గలుగు నను భయము కలదు. కావున 'తాము తమ సంవాదదాతలను ఖర్చుపెట్టి యిచటికిఁ బంపవల' దని ముఖ్య పత్రికల సంపాదకులకు నే నుత్తరములు వ్రాసితిని. మరియు ప్రకటింపఁదగిన విషయము లున్నయెడల నేను వ్రాయుదు ననియు వారికిఁ దలిపితిని.

సర్కారువారికి నాయెడఁ గలిగిన సద్భావమునకు నీలిమందు కామందు లసంతుష్టు లయిరి. పొక్కులేదు గాని అట్టిసరులకును ఇది యిష్టముకాదు.

ఆత్మకథ

సత్యాసత్యములతోఁ గూడిన పత్రికావార్తలు వారి కోపమును రగులుకొలుపవచ్చును. దానిఫలము నే ననుభవించుటకు బదులు భయభ్రాంతులగు నైతు లనుభవింపవలసివత్తురు. మరియు నిందలి సత్యమును గనుఁగొనుటకు నాకు విఘ్న మేర్పడును. నే నింత జాగ్రత్తగా నున్నను నీతిమండుకామందులు నన్ను గుఱించి విషమముగా ప్రచారముచేయుఁ దొడఁగిరి. నన్ను గుఱించియు, నా సహచరుల గుఱించియు పత్రికలలో కల్లమాటలు వెలువడియెను గాని నే నతిజాగరూకతఁ గొనినంగువలనను, కడుఁ జిన్నవిషయములందుఁగూడ నేను సత్యము నందిపెట్టుకొని యుండుటవలనను వారి ప్రయత్నము లన్నియు విఫలము లాయెను.

నీతిమండు కామందులు ప్రజకిశోరబాబును నిందించుటలో నే మాటనుగూడఁ దాఁచికొనలేదు. కాని వారు నిందించినకొలఁదియు ప్రజకిశోరబాబుప్రతిష్ఠ వృద్ధి బొందెను.

ఇట్టి చిక్కులో రిపోర్టరుల నచటికి రమ్మని నేను ఉత్సాహము కలిగింపలేదు. నాయకులకుఁగూడ రమ్మని వార్త పంపలేదు. ‘అక్కఱ కలిగినపుడు తెలిపినచో వత్తు’ నని మదనమోహన మాల వ్యూలు ఉత్తరము వ్రాసిరి. కాని నేను వీరి కిట్టి కష్టము కలిగింపలేదు. నే నీ రీతిగా నీ యాందోళనమునకు రాజనీతిస్వరూపము కలుగకుండఁ దప్పించితిని. అపుడపు డచటి వార్తలు ముఖ్యములయిన పత్రికలకుఁ బంపితిని. అవి వారికిఁ దెలియుటకే కాని ప్రకటింపఁబడుటకుఁ గాదు. తుదికు రాజనీతిలో పరిసమాప్త మయినను రాజనీతికి సంబంధించని విషయమున కొక రాజనీతిస్వరూపమును గల్పించినచో నది పొడగు ననియు, ఉన్నదాని నున్నపాశముగా నుంచినయెడల నది దానికి దోహద మగుననియు నాకు పుష్కలమగు ననుభవము కలదు.

కుద్దమగు లోకసేవయందు ప్రత్యక్షముగాఁ గాకున్నను పరోక్షముగా రాజనీతి నచ్చి దొరలు నను మాట చంపారణ్యసంగ్రామము సిద్ధముచేసిపెట్టెను.

కార్యపద్ధతి

చంపారణ్యవిచారణమును సంపూర్ణముగా వ్రాయుట యనఁగా చంపారణ్యపు గైతుల చరిత్రమును వ్రాయుటయే. ఆ చరిత్ర మంతయు నీ ప్రకరణములలో వ్రాయు శక్యముగాదు. చంపారణ్యవిచారణ మనఁగా నహింసాసత్త్వముల మహాప్రయోగము. దీనికి సంబంధించిన విషయములలో మంచి పని నాకుఁ దోచినవానిని మాత్ర మేఱి యువాహరించుచున్నాను. దీని నంతయుఁ దెలిసికొనఁగోరు వారు రాజేంద్రప్రసాదులు హిందీభాషలో వ్రాసిన 'చంపారన్ ఖేఁ మహాత్మాగాంధీ' యను పుస్తకమును చదువవలయును.*

ప్రకృత మనుసరింతము. గోరఖిబాబుగారి యింటనే యీ విచారణ జరుపుచో వారి యింటిని కాలిచేయు మనవలసినచున్నను. మాకొక కొక యిల్లదెవుఁ బుచ్చికొను ధైర్యము మోతీచోరిలోని జనుల కింకను గలుగలేదు. కాని చతురుడగు వ్రజకిశోరబా బొక యిల్లెటులో దొరకించుకొనెను. ఇంటిముందు చాల స్థము కలదు. మే మా యింటఁ బ్రవేశించితిమి.

ధనము లేక పని సాగదుగదా! ఇట్టి పనుల కింతవఱకును ప్రజాసామాన్యముకడ ద్రవ్యభిక్ష గొనుట యలవాటులో లేదు. వ్రజకిశోరబాబుగారి సమాజము ముఖ్యముగా వక్రిసమాజము. అక్కడ కలిగినయెడల వీరే చందాలు వేసికొనెడివారు; లేక మిత్రులచేత చందాలు వేయించెడివారు. 'ధనమునకు లోటు లేని మేము జన

*యన్. గజేన్. బ్రిస్లికేన్. మద్రాసులో దీని కాంగ్లామవదము ముద్రితము.

ఆత్మకథ

సామాన్యము నెటులు యాచింపఁగలము?' అని వారి యభిప్రాయము. ఇది వాదమునకు బాగుగనే యున్నది. చంపారసు రయిశులకడనుండి యొక్కపైస యేని వనూలు చేయఁగూడ దని నా నిశ్చయము. ఇటులు చేయుచో దీనికి విపరీతార్థము ప్రసక్తింతును. మరియు నే నీ విచారణ నిమిత్తము హిందూదేశమునం దంతటను చందాలు వేయింపఁ దలఁపలేదు. ఇటులు చేయుచో దీనికి రాష్ట్రీయత్వమును, రాజనీతిస్వరూపమును సంఘటించును. బొంబాయి మిత్రులు ౧౫,౦౦౦ రూకలు కంపుడు మనిరి కాని నేను వందనపూర్వకముగా వల దంటిని. చంపారణ్యమున కావల నున్న ధనికులకు బహిరువారికడ ప్రజకిశోరబాబుచే వీలయినంత ధనము పోగుచేయింప నెంచితిని. చాలనిచో నాకు మిత్రులగు ప్రాణజీవపదాస మెహతాగారి నుపసర్పింపఁ దలఁచితిని. 'కావలయునది నాకడఁ దీసికొనుఁ' దని మెహతాగారు వ్రాసిరి. ఈరీతిగా మాకు ద్రవ్యచింత మానెను. చంపారణ్యములోని పేద జీమి కనుకూలముగా మేము తక్కువలో తక్కువ వ్యయము చేయఁ దలఁచితిమి. కావున ధన మెక్కుర కూడఁబెట్టఁ దలఁపలేదు. చాల ధన ముక్కఱ లేదని తుదకు మాకుఁ దెలిసపోయెను. వెరసి రెండు మూడు వేలకంటె నెక్కువ వ్యయము కాలే దని నా యూహ. మరియు మేము పోగుచేసినదానిలో ఏ నూటో, వేయో మిగిలినటులు గుఱురు.

మొదటమొదట నా సహచరుల పద్ధతి విచిత్రముగా నుండెను. నా కది చాల వినోదపాత్ర మాయెను. ఒకొక్క వకీలు కొకొక్క వంటనాఁడు; ఒకొక్క పాకకాల. భోజనమా నడికెయిని. ఎవరి ఖర్చులు వారివే యయినను వారి యనియమము నా కొక యుపద్రవముగా నుండెను. వారికిని, నాకును చాల నెయ్యి మలవడెను గాన

దురర్థము చేసికొనక నా కబ్బబాణములను వారు ప్రేమతోచవి చూచిరి. నవుకరులను తీసివేయవలయు ననియు, ఏక-వంట చేయ వలయు ననియు, భోజననియమ మనుష్ఠింపవలయు ననియు తుద కందఱు నంగీకరించిరి. వీరిలోఁ గొందఱు మాంసాహారులు. రెండు వంటకములు వ్యయకరములు. కావున మాంసవర్జనము చేయఁబడెను. కాకాహారము గూడ ఎక్కితొక్కి కాకుండఁ జేయఁబడెను. దీనితో వ్యయము తగ్గెను. మాకు పనిచేయు సామర్థ్య మెక్కువాయెను. కాలమును కలిపినచ్చెను. ఈ రెండును మా కపు డావశ్యకములు.

వాఙ్మూలము లొసఁగుటకు రయితులు గుంపులు గుంపులుగా వచ్చిరి. ఆ రయితులకు పలువురు సహచరులు. వీ రందఱితోడను వాకిలియు తోటయు నిండిపోయెను. దర్శనాభిలాషులనుండి నా సహచరులు నన్ను చాల రక్షింపఁ బూనుకొనిరి గాని యాపని వారిచేతఁ గాలేదు. ఒక నియతసమయమున నే నందఱును గానిపింప వలసి వచ్చెను. అయిదుగురు మొదలుకొని, యేడుగురివఱకును వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనుచున్నను తెనులక కొందఱు రయితులు ప్రొద్దుగ్రుంకిన పివప యూరక వెళ్లవలసివచ్చెడివారు. నిక్కమాన కిన్ని వాఙ్మూలములతో పనిలేదు. ఏలక నివి చాలవరకు పునరుక్త ములే. కాని వాఙ్మూల మియనిచో వారికి తృప్తి లేదు. ఇచ్చినచో సంతోషము కలిగెడిది. వారి యీ యుద్దేశమునకు నేను సంతోషించితిని.

వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనువారికి కొన్ని నియమములు కలవు. వ్రాయసకాఁడు ప్రతిరైతును క్రానుపరీక్ష చేయవలయును. దీనికి తాళనివాని సాక్ష్యము గైకొనరాదు. దీనికి చాల సమయము పట్టినను ఇటులా చేయుటవలన చాల వాఙ్మూలములు తిరుగులేని వాయెను.

అత్మ కథ

ఈ వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనునపుడెల్ల నొక పి. వి. డి. అభీష్ట రుండెడివాఁడు. తేము పి. వి. డి. వారిని రావండఁ జేయఁ గలము. కాని వీరిని రావంతమనియు, వీరితో సౌజన్యము నెఱుఁగద మనియు, వీరికిఁ గావలసిన విషయము చెప్పదమనియు ముమ్మోదటగా నెత్తించుకొంటిమి. వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనునపుడు వీరు దగ్గఱ నుండి చూచుచుండెడివారు, వినుచుండెడివారు వీ రిటులు చేయుట వలన లోకులకుభయము పోయెను. మరియు వీరియొడుట వాఙ్మూలము తిచ్చుటలో అత్యుక్తి తగ్గడిది. కల్లలాడుచో పోలీసువారు కొట్టులోఁ బెట్టుదురను భయముతో రైతులు జాగ్రత్తగా నుండవలసివచ్చెడిది.

నే నీ నీలిమందు కామందులకు రొప్పు కలిగింప నెంచక సౌజన్యముచే వారిని లోఁగొనఁ దలఁచితిని. ప్రియాదు లెవరిమీఁద నెక్కువ పడినవో వారికి చీటి వ్రాయుటయు, వారిని గలిసికొని నూటాడుటయు నొక పనిగా పెట్టుకొంటిని. ప్లాంట్స్ అసోసి యేషన్ వారిని కలిసికొని రైతుల కష్టపక్షములను వారి కఙ్కషఁపఁచి వారి యుద్దేశమును గయికొంటిని. వీరిలోఁ గొందఱు నన్ను దిరస్కరించిరి; కొందఱు దౌదాసీన్యమును వహించిరి; మఱికొందఱు సౌజన్యము చూపిరి.

స హ చ రు లు

ప్రజాశోరబాటు రాజేంద్రబాటులు జోడు. ఈ జోడునకు మఱి జోడు లేదు. వీరు నన్ను తమ ప్రేమచే ముందరి కొక యడుగేని వేయలేనంత కుంటివానిఁ జేసి వయించిరి. వీరికి శిష్యులనుకొనుఁడు, లేక సహచరులనుకొనుఁడు—శంభుబాటు, అనుగ్రహ బాటు, ధరణీబాటు, రామనవమిబాటు, మరియు నింక కొందఱు వక్త్రైలప్పుడును వీరిని బరివేష్టించియుండిరి. అపు డపుడు వింధ్యాబాటు, జనకధారీబాటు గారలుగూడ వచ్చి సాయపడుచుండెడివారు. వీరంఁడు బిహారువారు. రైతుల వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనుట వీరి ముఖ్యకార్యము.

ప్రాశస్త్యము కృపలానీగారు మాకు తోడుపడకుండ మారక కూరుచుండఁగలరా? అతఁడు సింధుదేశమువాఁ డయినను బిహారు దేశమువారికన్న నెక్కువ బిహారువాఁడాయెను. లోకమునందు కొందఱు దేశసేవకులు విచిత్రులు కలరు. వా రే దేశమున కేఁగిన నా దేశమునందు కలిసిపోవుదురు. వారిని పరదేశు లని యెవరును కనిపట్టఁ జాలరు. అట్టివారిలో కృపలానీగా రొకరు. ఇతఁడు నా ప్రధాన ద్వారపాలకుఁడు. ఆ సమయమున నతఁడు దర్శనార్థులనుండి నన్ను బ్రతికించుచో తన జీవితము సార్థక మనుకొనెను. కొందఱును నవ్వించియు, కొందఱును హింసచేయుకుండ బెవరించియు నాకడకు రాకుండఁ బంపివయిచుచుండెను. చీకటిపడఁగనే యధ్యాపకత్వము వహించుచుండువాఁడు. నవ్వించి సహచరుల పొట్టలు వక్కులు కావించువాఁడు. పిటికివాఁ డెవఁడేని వచ్చినయెడల కూరునిగా మార్చెడివాఁడు.

ఆ త్మ క థ

మూలానా మజహరులో హక్కుగారు సహాయకకోటిలో నుండుటకు తమ హక్కును వ్రాయించి యిచ్చి నెల కొకటి రెండు మాఱులు వచ్చి చూచి పోవుచుండిరి. నాటి సాడంబర మగు వారి జీవితమునకును, నేటి నిరాడంబర మగు వారి జీవితమునకును రాజా నకును, బంటునకును గల భేదము కలదు. వారి దొరవేసము బిహారు వారికి వింతగా నున్నను వారి హృదయము మాలోఁ గలిసిపోయి వారు మాలో నొక రయిపోయిరి.

నా కాయాయీ ప్రదేశములం దనుభవ మెక్కు డయిన కొలఁది చంపారణ్యమున పరి యయిన పని చేయవలసి యుండుచో గ్రామములందు బడులు పెట్టక తప్ప దని తోచెను. గైళ్ళుల యజ్ఞా నము, రామ రామ! చెప్పఁ దరము కాదు. వారు తమ బాలుర నూరక తిరుగనిత్తురు. లేదా, దుగ్గానికూలికి ప్రార్థన మొదలుకొని చీకటిపడువఱకును నీలితోటలలోనికిఁ బంపుదురు. ఆ వాళ్లలో మగవానికి కూలి పదికొనులకంటె మించదు. ఆడవారి కాఱు, పసి వారికి మూడు. కర్మము చాల కెవనికేని నాలు గదాలు కూలి గిట్టుచో వాఁడు మహాభాగ్యవంతుఁడు.

నా సహచరులతో నాలోచించి మొదట ఆఱు గ్రామములలో బాలురకు బళ్లు పెట్ట నిశ్చయించితిని. పంతుళ్లకు భోజనము, నివా సము మీరు ఏర్పాటు చేయుచో మిగిలినవానిని మేము చూచుకొందు మని గ్రామస్థులకుఁ జెప్పితిమి. పాపము వారి చేతిలో డ బ్బుండెదు. కాన వారు ధాన్యము కొలుతు మనిరి.

పంతుళ్ల నెచటనుండి పిలిపించుట యనునది చాల నాలో చింపఁదగిన విషయ మాయెను. బిహారులో జీతము తీసికొనక గాని, కొద్ది జీతము తీసికొని గాని మంచి పంతుళ్లు దొరకుట కష్టము. పిల్ల

లను మామూలు పంతుళ్లపాలు చేయుట నా కిష్టము కాదు. వారికి అక్షరజ్ఞాన మల్పముగఁ గలిగినను చరిత్రబలము చాలఁ గావలయును.

ఇందులకు స్వయంసేవకులు కావలయునని విన్నపము ప్రకటించితిని. దీనికి జబాబుగా గంగాధరరావు దేశపాండేగారు బాబా సాహెబ్ సోమణ్ గారిని, పుండలీకుగారిని పంపిరి. బాంబాయి నుండి అవంతికాబాయి గోఖలేగారు వచ్చిరి. దక్షిణమునుండి (పూనా) ఆనందీబాయిగారు వచ్చిరి. నే నాశ్రమమునుండి ఛోటే లాలును, సురేంద్రనాథుని, నా కుమారుఁడు దేవదాసును బిలిపించి తిని. ఇంతలో మహాదేవ దేశాయియు, వారి భార్య దుర్గాబహేనును, నరవారి పరేఖుగారును, వారి భార్య మణిబహేనును వచ్చిరి. కస్తుర బాయినిగూడఁ బిలిపించితిని. ఇటు లాచార్యులు ఆచార్యాణులును ఆచార్యులును పోగయిరి. శ్రీ అవంతికాబాయియు, ఆనందీ బాయియు విద్యావతులే కాని శ్రీ దుర్గాదేశాయికిని, మణిబహేను పరేఖుగారికిని గుజరాతీలో గల జ్ఞానము కొలఁది. కస్తురబాయి కదియు లేదు. ఈ స్త్రీలు హిందీబాలకుల కెటులు చెప్పఁగలరు?

బాబురకు వ్యాకరణము, గోకరణము చెప్పవలసిన పని లేదు. వారికిఁ జెప్పవలసినది రీతి నీతి. వ్రాత కూతలకంటె శుచిశుభ్రతలు నేర్పవలయు నని నే నీ యాఁడువారికిఁ దెలిపితిని. హిందీ, గుజరాతీ, మరాఠీ-అక్షరములలో నత్యంతభేదము లేదనియు, మొదట అక్షరములు, అంకెలు నేర్పుట అంత చిక్కయిన పని గా దనియుఁ దెలిపితిని. దీనికి ఫలముగా నీస్త్రీలు చక్కగా బోధింపఁ గలిగిరి. దీన వీరి కాత్మవిశ్వాసము వృద్ధిచెందెను. వీరికి తమ పనియెడల నాసక్తి గూడఁ గలిగెను. అవంతికాబాయిబడి మేలుబడి యాయెను. ఆమె యిందులకు తన ప్రాణములను ధారపోసెను. ఆమె యీపనికి పెట్టినది

ఆ త్మ క థ

పేరు. మే మీ యాఁడువారివలన గ్రామములలోఁ బ్రవేశము కలిగించుకొనఁ గలిగితిమి.

నేను బడులు పెట్టుటతో నాఁగలేదు. గ్రామములందు ముఱికికి మేరలేదు. సందుగొందులలో చిత్తచేదారములు. నూతుల చుట్టును బురద, కుళ్లునీరు. వాకిళ్లలో కాలు పెట్టుటకు వీలు లేదు. పెద్దవారలకు శుచిత్వము నేర్పు టావశ్యకము. చంపారణ్యమునం దెల్లెడల పలుతెగల చర్యవ్యాధులు కలవు. వీలయినంతవఱకు వీనిని బాగుచేయుటకు ప్రయత్నింపవలయు ననియు, వారి జీవితప్రవిభాగములలోనికిఁగూడఁ జొఱఁబాఱవలయు లనియు తలఁచితిమి.

ఈ పనికి వైద్యులు కావలయును. డాక్టరు దేవుగారిని పంపుఁ డని గోఖలే సాసయిటీవారిని గోరితిని. వీరితో నా కిదివఱకే స్నేహము మెండు. వారి సేవాలాభ మాటునెలలు దొరకెను. పంతుళ్లు, పంతులమ్మలు వారికడఁ బని నేర్పికొనిరి.

వీ రెవరికిని నీలిమందు కామందులతోఁ గాని, రాజకీయవ్యవహారముతోఁ గాని జోక్యము లేదు. ప్రియాదు లేవేని యున్నచో నాకు మాత్రమే వానితో సంబంధము. ఎవరిపని వారిదే, యెవరిపాట వారిదే, వీరి కింకొక పనితో సంబంధ మిసుమంతయు లేదు. 'ఎవరికి వారే యమునాతీరే.' చంపారణ్యమునందు నా యీ సహచరుల నియమపాలన మత్స్యద్భుతము. వీరిలో నెవరును వెంట్రుకవాసి యైనను ఈ నియమముల నుల్లంఘించినటులు నాకు గుర్తు లేదు.

గ్రామస్రవేళము

చాలవఱ కొకొక్క బడిలో నొక పురుషుని, ఒకస్త్రీని నియమించితిమి. మంగు లొసఁగుట, గ్రామరోగ్యము సరి చేయుట వీరు చూచుకొనవలయును. స్త్రీసాహాయ్యమున స్త్రీలోకములో ప్రవేశము కలిగించుకొనవలయును. మండల పని చాల దేలిక చేసిపెట్టితిమి. ఆముదము, క్వీనిక్, గంధకలేపము-వీనిని ప్రతి బడిలోను నిలవచేసితిమి. నాలుకపై మకిల కానిపించినను, లేక మల బంధము కలిగినను ఆముద మొసఁగితిమి. జ్వరము వచ్చినవారి కాముద మిచ్చి పిదప క్వీనిక్ వాడితిమి. చర్మవ్యాధులు గలవారికి గజ్జి మొదలగునది కల చోటు చక్కగా కడిగి గంధకలేప మంటించితిమి. ఇంటికి పట్టుకొనివెళ్లుట కే మంగును ఈయచుయితిమి. విశేష వ్యాధులు కలవారిని డాక్టరు దేవుగారికడ కంపితిమి. డాక్టరు దేవుగారు నియతవేళకు కొన్నికొన్ని తావుల కరిగి వైద్యము చేయుచుండెడివారు. ఈ సులభోపాయములు చాలమంది కుపకరించెను. మామూలు రోగములు కొలఁదిగా నున్నపుడును, అవి సులభోపాయములకు లొంగునపుడును పెద్ద వైద్యుల సాయ మక్కఱలేదుగాన మేమేర్పఱచిన పద్ధతి హాస్యజనకము కాదు. ఇది అచటివారి కవరికిని నవ్వులాటగా లేదు.

ఇక గ్రామసంస్కరణముకడ నట్లు. గ్రామమునందలి జనము తమంతఁ దా మేమి యుఁ జేయరు. పొలములలో పాటుపడువారుగూడ తమ చేతితో తమ మలమును తీసి పాఱవైరరు. డాక్టరు దేవుగారు 'ఇక లాభము లేదు' అని అనుకొనెడివారు కారు. వారును, మఱి

ఆ త్మ క థ

కొందఱు స్వయంసేవకులను గలిసి యొక గ్రామమును పూర్ణముగా నిర్మలము చేయఁదలఁచి బజారు లూడ్చిరి; వాకిళ్లలోని పెంట నెత్తి వయించిరి; నూతులకడ నున్న ముఱికిగుంటలను బాగుచేసిరి. ఇటులు చేసి 'కొందఱు స్వయంసేవకులను బంపు' డని గ్రామస్థులను గోరిరి. కొన్ని యూళ్ల వా రీ పనిని జూచి సిగ్గులి పనిచేయ వారంభించిరి. మఱి కొన్ని యూళ్ల వాకు నా మోటరుకారు పోవు రోడ్లనుగూడ శుభ్రపఱచిరి. ఈ మధురవిషయములతో పాటు లోకుల యుపేక్షలన కటువిషయములుగూడఁ జవిచూడఁబడకపోలేదు. కొన్ని గ్రామముల వా రీ పనియొడల మొగమోటమి లేక తమ యనిష్టమును దెలిపి నటులు నాకు గుర్తు కలదు.

నే ననేక స్త్రీల సభలలోఁ జెప్పుచు వచ్చిన యొక విషయ మిచట నుదాహరించుట అనుచితము కాదు. భీతిహరవా యను నొక చిన్న గ్రామము కలదు. దీనిప్రక్క నొక గ్రామటిక * కలదు. అచట నున్న కొందఱ తొడువారి బట్టలు చూతునుగదా మడ్డి యొడుచుం డెను. వీరు బట్ట లేల యుతుకుకొనరో, వేఱు బట్ట లేల కట్టుకొనరో కస్తురబాయిని కనుఁగొమ్మంటిని. ఆమె వారి మంచిచెడుగులు కనుఁగొనెను. వారిలో నొకయూమె కస్తురబాయిని తన గుడిసెలోనికిఁ గొంపోయి, 'ఇదిగో! మాకు పెట్టెలు గాని యలమరలు గాని, లేవు. నాకు వేఱే వస్త్రము లేవియు లేవు. ఈ కట్టుకొనిన దొక్కటే నాకుఁ గల బట్ట. ఏమి కట్టుకొని దీని నుతుకుకొందునో నెల విండు! మహాత్ములను నా కొక వస్త్రము ని మ్మఱుఁడు! నేను ప్రతిదినమును తప్పక స్నానము చేసి వస్త్రములికికొని మంచి బట్ట కట్టుకొందును' అని చెప్పెను. హిందూదేశమునం దిట్టి గుడిసె యిది యొకటియే

కాదు; వేన వేలు. పెట్టెయు బుట్టెయు లేక, మాటువలువ లేక మానము కాపాడుకొనుటకు చినుగుపాతలు చాల్చువా రసంఖ్యాకులు గలరు.

మఱి యొక విషయ మిచట నుదాహర్యము. చంపారణ్యమున గడ్డికిని, వెదురునకును వెతమకొన నక్కఱలేదు. భీతిహరవాలో బడికిఁగాను మట్టిగోడలు పెట్టి గడ్డివెదుళ్లతో నొక పాకను వేసిరి. ఎవరో యొకరాత్రి దానికి నిప్పు పెట్టిరి. ప్రక్కనున్న నీలిమండు కామండుల తాలూకువాడని లోప లకుమానించిరి. మరల నట్టి పాకయేవేయుట మంచి దనిపింపలేదు. ఆ బడిని శ్రీ సోమణుగారును, కస్తురబాయియుఁ జూచుచుండిరి. సోమణుగారు, ఇటుకతో గోడలు కట్టి పెంకుటిల్లు వేయ నిశ్చయించిరి. పలువు రకనికి సాయ వడిరి. వెంటనే యొక పెంకుటిల్లు లేచెను. ఇంక దాని కగ్నిభయము లేదు.

ఈ రీతిగా బడులవలనను, ఆరోగ్యసంస్కరణమువలనను, జౌషధములవలనను లోకులకు స్వయంసేవకులయెడల నమ్మిక ప్రబలెను. వారియెడ మంచియుద్దేశము కలిగెను.

నే నీ పని యంతయు చిరస్థాయిగా నుండునట్లులు చేయఁదలఁచితిని గాని యది సాగలే దని చింతాపూర్వకముగా చెప్పుచున్నాను. వచ్చిన స్వయంసేవకులు కొలఁదికొలమే యుండుటకు వచ్చియుండిరి. శ్రాత్తవారు వైశుండి వచ్చుట కష్టమాయెను. బిహారులో నిండు లకుఁ దగినవా రెవరును దొరకరైరి. చంపారణ్యమున నా పని ముగియువఱకు ఈ లోపుగా నాకొఱకు తయారగుచున్న మఱి యొక పని న న్నెత్తుకొనిపోయెను. నే నచట నున్న దాటు నెలలే యయినను నాటి పని నేటికిని నచట నేదోవిధముగాఁ గానబడు

మంచి అధికారివలని ప్రయోజనము

వెనుకటి ప్రకరణములలోఁ జెప్పిన రీతిగా నొకవంక సంఘసేవ జరుగుచుండెను; మఱియొకవంక రయితుల దుఃఖకథలు వ్రాసి కొనుటయు వృద్ధిబొందుచుండెను. వేలకొలది వాఙ్మూలములు శుచ్చి కొనఁబడినపిదప నవి మే లొనరింపక మానునా? వాఙ్మూలము లిచ్చు జనము వేలకు దాఁటినకొలది నీలిమందు కామందుల క్రోధము హెచ్చుదొడఁగెను. వారు నా విచారణను విఫలముగాఁ జేయుటకు విశ్వప్రయత్నముల నొనరించిరి.

నా కొకనాఁడు బహిరుసరకారువారికడనుండి యొక యుత్తరము వచ్చెను. 'మీ విచారణకు వలసినదానికంటె నెక్కువకాలము పట్టెను. మీ రింక దానిని ముగించి బహిరును విడిచి పోవరా?' ఈ యుత్తరము విషయముగనే యుండెను; గాని దాని యర్థము బట్టి బయలుగనే యున్నది! నే నిటులు ప్రత్యుత్తరించితిని: 'నా విచారణ కింకను చాలఁ గాలము పట్టక తప్పదు. విచారణ ముగిసినపిదపఁగూడ నించటి లోకుల కష్టములను బోఁగొట్టకుండ బహిరు విడిచిపెట్టి పోవుట నా కిష్టముకాదు.'

నావిచారణ నాఁపివేయుటకు సరకారువారికి రెండు మంచి దారులు కలవు. రైతుల కష్టములు నిక్కములని తెలిసికొని వానినిఁ బోఁగొట్టుట యొకటి. వారి వాఙ్మూలములఁ గయికొని సొంతముగా విచారణసంఘమును నియమించుట మఱియొకటి. గవర్నరు ఎడ్వర్డు గెబ్బట్ గారు నన్ను దనుకడకు రమ్మనియు, సొంతముగా విచారణ

౧౯ మంచి అధికారివలని ప్రయోజనము

మీరుగూడ సభ్యత వహింపుడనియు నాకుఁ దెలిపిరి. మిగిలిన సభ్యుల పేరులుచూచి నా సహచరులతో సంప్రతించి యాదిగన మరతుల ప్రకారము నేను సభ్యుడ నగుదు నని సమ్మతించితిని. ఆమరతులివి: విచారణ జరుగుచుండు కాలమున నా సహచరుల సలహాను దీసికొనుటకు నాకు నిషేధము ఉండరాదు. నే నిందు సభ్యుడ నయితి నను కారణమున రైతులకు సలహాదారుగా నుండరా దను నిషేధము ఉండరాదు. మరియు నీ విచారణ ముగిసినపిదప నిది నాకు సంకోచము కలిగింపనిచో రైతులకు తగిన సలహా నిచ్చి వారిని నడిపించు స్వాతంత్ర్యము నాకు ఉండవలయును.

సర్ ఎడ్వర్డు గెబ్బిట్ గారు నా మరతులు మంజూరుచేసిరి. ఈ విచారణసంఘమునకు స్వ. సర్ ఫ్రాంక్ స్లా యిగా రధ్యక్షులుగా నియమింపఁబడిరి. విచారణసంఘము రైతుల ప్రియాదు సత్యమని నమ్మెను. నీలిమందు కామందు లనుచితముగాఁ దీసికొన్న సామ్యులో కొంత పాలు తిరిగి యాయవలయుననియు, తీక్ కతియా వద్దతిని చట్టముప్రకారము తీసివేయవలయు ననియు నభిప్రాయపడెను.

ఈ రిపోర్ట్ చైకవాక్యతగా నుండుటకును, తుదకు అగ్రేరియన్, బిల్లు ప్యాను చేయించుటకును గవర్నరుగారి పా లెక్కువ. గవర్నరుగా రేమాత్రమేని దృఢముగా నుండకున్నను, తమ కాల్యమును సంపూర్ణముగా నుపయోగింపకున్నను, ఆ రిపోర్టున కైకకంక్య ముండెడిదికాదు. అగ్రేరియన్ బిల్లుగూడ ప్యాసయ్యెడిది కాదు. నీలిమందు కామందు లకును చాల బల ముండెను. రిపోర్టువచ్చిన తరువాత నది బిల్లుగా మారుతుండుటకుఁ జాలఁ బని చేసిరి. కాని సర్ ఎడ్వర్డు గెబ్బిట్ గారు తుది వఱకు నచలముగా నుండి విచారణసంఘమువారి సిఫారసులు సంపూర్ణ

ఆత్మ కథ

నూరేండ్లనుండి నమలులో నున్న యీ తీర్థక్షయో పద్ధతి యీ
 రీతిగా రద్దయెను. దీనితోపాటు సీరికామండల రాజ్య ము స్తమిం
 చెను. విజిగిపోయిన రైతుల కిప్పుడు మరల జీవము వచ్చెను. 'సీరి
 మండు మచ్చ యెన్నటికిని పోదు' అను సంజ్ఞాము తొలగిపోయెను.

చంపారణ్యమునం దారంభము చేయఁబడిన యీ పనులను
 కొన్నియేండ్లపాటును కొనసాగింపవలయు ననియు, నింకను జాల
 బడులు పెట్టవలయు ననియు, నింకను చాల గ్రామములు తిరిగిచూప
 వలయుననియును నే ననుకొంటిని. క్షేత్రము సిద్ధముగనే యుండెను
 గాని పలనూరులు నాయభీష్టము నీకేరఁగఁగొనసాగనీయలేదు.
 రెవము నా కింకొక పని చూపి లాగుకొనిపోయెను.

కూలివారితో

చంపారణ్యమున కమిటీపనిని ముగింపునకుఁ దెచ్చునంతలో

సాహసలాల్ సాంధ్యులును, కంకరలాల్ పరీఖులును గలిసి నా కొక యుత్తరము వ్రాసిరి: 'భేడాజిల్లాలో పంటలు పోయెను. రైతులు శిస్తులు చెల్లింపఁజాలరు. వారికి రిమిషను ఇప్పింపవలయును. మీరీమిషనుమునఁ గలుగఁజేసికొనవలయును.'

ఆచటికి వెల్లి చూడనిదే సలహా చెప్పఁగల ఇచ్చయ్య, కత్తియ్య, సాహసమును నాకు లేవు.

అప్పుడే శ్రీ అనసూయాబాయియ్య నొక యుత్తరము వ్రాసెను. కూలివారి జీతములు చాలఁ దక్కువగా నున్నవనియు, కూలివారు చాలఁ గాలమునుండి జీతములను పెంపుచేయఁ గోరుచుండి రనియు నామె వ్రాసెను. నాకు కూలివారిని సరియగు దారిని నడపు నుత్సాహము కలదు. ఈ పని చాలఁ జిన్నదయినను ఇంత దవ్వనఁ గూర్చుండి నే నీ పనిని నడపఁజాలను. కావున వెంటనే అమదాబాదున కేఁగితిని. ఈ రెండు పనులను నెఱవేర్చికొని కొలఁదికొలములోనే చంపారణ్యమునకుఁ గ్రమ్మతి యచటఁ దలపెట్టిన పనులన్నీంటిని పూర్తిచేయఁ గల ననుకొంటిని.

అమదాబాదు వెళ్ళి చూచికొనినతరువాతఁ జాలఁ గాలము నుండును చంపారణ్యమునకు వెళ్ళ వీలు కలుగదని లేలెను. చంపారణ్యమునఁ బెట్టిన బడు లొకటితరువాత మఱియొకటి యెత్తివేయఁబడెను. నా సహచరులును, నేనును చాల నాకాశసౌధములను గట్టితిమి గాని

ఆ త్మ క థ

చంపారణ్యమున బడులు పెట్టుట, గ్రామములను బాగుచేయుట యను నీ రెండు పనులేగాక గోరక్షణముకూడఁ జేయవలయునని తల పెట్టిరిని. గోరక్షణమున, హిందీప్రచారణమును మార్వాడీ లిజాభా గొనినటులు నా త్రిపుటలోఁ గనుఁగొంటిని. బేతియాలో నొక షూరు వాడీ సజ్జనుఁడు తన సత్రమున నాకు బస యిచ్చెను. బేతియాలో నున్న చాలమంది మారువాడీలు నన్ను తమ గోష్ఠములలోనికి దీసి కొనిపోయిరి. గోరక్షణమును గుఱించి నే నప్పటికే ఆలోచించి పెట్టుకొని యుంటిని. నేఁడు నాకుఁ గల యుద్దేశము లన్నియు నాఁటివే. గోవంశమును వృద్ధిపొందించుటయు, గోజాతిని సంస్కరించుటయు, ఎడ్లచే తగినంత పనిమాత్రము చేయించుటయు, మేలు బడులగు ఊరకాలల నెలకొలుపుట యీ మొదలగునవన్నియు గోరక్షణముక్రిందికి వచ్చును. మారువాడీ లీ పనికి చాల సాయపడుదు మనిరి గాని నేను చంపారణ్యలోఁ జాలఁ గాల ముండఁజాలమి నాపని సగము సగముగానే యాఁగిపోయెను. బేతియాలో నింకను గోకాల పని జరుగుచున్నది కాని యది యింకను అదర్శమగు ఊర కాల కాలేదు. చంపారణ్యమునందింకను ఎడ్లచే మితిమీరిన పనిని చేయించుచున్నారు. హిందూనామధారు లింకను ఎడ్లను దయమాలి పీడించి తమ ధర్మమును పాడుచేసికొనుచున్నారు. నే నిందుల కెపు డును వగచుచున్నాను. నేను చంపారణ్యమునకు వెళ్లినపు డెల్ల చేతఁగాక చాలించిన యీ పని కావేదనపడుటయు, బిహారువార లయు, మారువాడీలయు నెయ్యిపు ముదలకింపులకు పాలగుటయుఁ డుస్థించుచున్నది.

కొన్ని కొన్ని తావులలో బడు లేవోమాదిరిగా పాగుచున్నవి. కాని గోసేవాకార్యక్రమము చక్కగా నెలకొనలేదు. కావున దానికిఁ దలఁచినంత పెం పొదనలేదు.

౨౦ కూలివారితో

అనుదాదాదులో భేడాలోఁ జేయవలసిన పనినిగూర్చి యాలోచించుచు, ముందు కూలివారి పనిని జూడ వారంభించితిని.

నా స్థితి చాల విషమముగా నుండెను. కూలివారి వాదము వినుంజనము. అంబాలాలో సారాభాయి శ్రీ అననూయాబాయికి సోదరుఁడు. అతఁడు విల్లువారి పక్షము. శ్రీ అననూయాబాయి కూలివారి పక్షము. వీరిరువురికి నిందు తగవు వచ్చెను. ఇఁక నామాట. నాకును విల్లువారలకును జాలఁ జెలిమి. కావున వారితో తగవు లాడుట మఱికొంచెము చిక్కు. నేను వారితో సంప్రతించితిని. పంచాయతినే తగవు తీర్చికొను మంటిని. కాని తమకును, తమ కూలివారికిని నడుమ నొక మాధ్యస్థ్యము వారి కొప్పుదల కాలేదు.

నా కిఁక కూలివారితో 'కట్టు కట్టు' డని చెప్పక తప్పని సరి యాయెను. నే నిటులు చెప్పకనుండు కూలివారితోడను, వారిలో పెద్దలతోడను బాగుగా మాటలాడి వారి స్థితిగతు లన్నియు తెలిసికొంటిని. కట్టిన కట్టు చెంగిపోవుండుట కీ క్రింది నియమములను విధించితిని:

౧. శాంతిభంగ మెన్నఁటికి కలిగింపరాదు.

౨. మరల బనిలోనికిఁ బోవువారిని బలాత్కరింపరాదు.

౩. బిచ్చ మెత్తరాదు.

౪. కట్టు జరుగునంతవఱకును తిరిగిపోవుండ నుండవలయును; కూడు లేనిచో మరియొక గల మఱియొక కూలిపనిని చేసికొనవలయును.

పెద్దల కీ నియమము లర మాయెను. నశనెను.

ఆ త్మ క థ

గాని మనము పనిలోనికి పోగూడదని హులివారు ఒట్టుపెట్టుకొనిరి.

ఈ కట్టు జరుగుచున్నపుడే శ్రీ కంకర్‌లాల్ బాంకరును—
శ్రీ వల్లభభాయిని నేను బాగుగా నెఱుంగఁ గలిగితిని . ఇంతకుముందే
శ్రీ అనసూయాబాయి నెఱింగియుంటిని.

సబర్కత్తీరమున నొక చెట్టుక్రింద దైవందిన, మీ కట్టు కట్టిన
హులివారి సభ జరుగుచుండెడిది. అచటికి వేలకొలది హులివారు
వచ్చెడివారు. నేను ప్రతిదినమును వారు పాటింపవలసిన షరతులను
గుఱుతు చేయుచుంటిని. మరియు శాంతిని కాపాడవలయు
ననియు, నాశ్మగౌరవమును కాపాడుకొనవలయు ననియు బోధించు
చుంటిని. వారు ఏక్‌టేక్* అని న్రాయఁబడిన శిండాలు గైకొని
పెండ్లివారివలె నూరేగి వీధులలో సభకు హాజరగుచుండెడివారు.

కట్టరువదియొక్కనాళ్లు జరిగెను. ఇది జరుగుచుండఁగా
హులివారికి న్యాయము కలిగింపవలసిన దని నేను మిల్లువారిని
ప్రార్థించుచుంటిని. ‘మేము మాత్రము ఒట్టు పెట్టుకొనలేదా?
హులివాండ్లు మాకు విడ్డలవంటివారు, మేము తండ్రులవంటి
వారము..... మానడుపు మూడవవాఁ డొకఁడు వేలు పెట్టనేల?
మాకు పంచాయతీచేయువారొకరా?’ అని ప్రత్యుత్తరము చెప్ప
చుండెడివారు.

అశ్రమము నొకతూరి తొంగిచూచుట

క్రూరివారలను ముందరకు నడిపింపక ముం వొకసారి యాశ్రమ

మమును తొంగిచూచు టావశ్యకము. నేను చంపారణ్యమునం దుండినను అశ్రమముమాట మఱిరలేదు. నడుమనడుమ నచటికిఁ బోయి వచ్చుచుంటిని.

అమదాబాదు ప్రక్కనున్న కోచరబ్ అను గ్రామమున మా అశ్రమము కలదు. కోచరబులో ప్లే గంటుకొనెను, బాలర నచట కురక్షీతులనుగా నుంచుట గవ్వము. అశ్రమమునందు శౌచ నియమముల నెంత జాగ్రూకతనో పరిపాలించినను చుట్టుప్రక్కల నున్న యశౌచము నాశ్రమమునకు సోఁకకుండఁ జేయుట యసంభవము. ఆ సమయమున గ్రామస్థులచే శౌచనియమములఁ బరిపాలింపఁ జేయుటకును, లేక వారికి నేవచేయుటకును మాకు శక్తి లేదు. గ్రామమునకు దూరముగా—చిక్కు కలుగనంత దూరముగా—నాశ్రమము నుంచుట మా యుద్దేశము. ముం దెప్పుడో యాశ్రమమును స్థాపించినను ప్రకృతము భూమి కొని యచటికిఁ దఱలందమని తలఁచితిమి.

‘కోచరబు విడనాడి పొందు!’ అనుట కి ప్లేగు నోటి సనుకొంటిని. శ్రీ పుంజాభాయి హీరాచం దనునతఁ డాశ్రమమునకొకచుట్టము. అతఁడు చిన్న పనులనక పెద్దపనులనక యాశ్రమసేవ చేయుచుండెడివాఁడు. అమదాబాదులోఁ బ్రతిసంగతియు సతనికిఁ దెలియును. అశ్రమమునకుఁ దగిన తావు నితఁడు నెమకఁ దొడిగెను. ఇతనితోడ నేనును కోచరబుకు ఉత్తరభాగమున, దక్షిణభాగ

ఆత్మకథ

శాక భాగము దొరకుతో చూడు మని చెప్పితిని. ఇప్పుడు మేమున్న ప్రదేశము నతడు చూపెను. ఆ ప్రదేశము నాకు నచ్చుటకు చెఱపాల దావుగా నుండుట యొక కారణము. సత్యాగ్రహశ్రమవాసుల పెరిగియుండు జైలువ్రాత వ్రాయఁబడియుండుటచే కనులయెఱుఁట జైలుండుట చాల మంచిది. కుచిగా నుండు ప్రదేశముల నడుమనే శైవులు కట్టుదురనియు నే నెఱుఁగుదును.

ఏ దెనిమిది దినములలో కొనుబడి యాయెను. భూమిలో ఇండ్లు వాకిండ్లుగాని, చెట్లు చేమలుగాని లేవు. ఏమి లేకపోయినను నిది నదీతీరమున నుండుటయు, నేకాంతముగా నుండుటయు నన్నిటికంటె గొప్ప విశేషము. అందు గుఱారములు వేసికొని యుండఁ దలఁచితిమి. ఇండ్లు కట్టనంతవఱకు లేకుపాకలలో వంటఁ దలపెట్టితిమి.

ఆశ్రమము క్రమాభివృద్ధిఁ గనుచుండెను. పిన్నలు పెద్దలు, స్త్రీలు పురుషులు అందఱు వెరసి గుమారు నలుబది మంది కలరు. అందఱకు పాకకాల యొకటియే యగుటచే చాల వీలుగా నుండెను. ఆశ్రమము నిటనుండి యటకు మార్పఁ దలపెట్టుట నావశ్యము. పని చేయుట యంతయు మామూలు చొప్పున స్వ. మగన్, లాల్ గాంధీవంతు.

మంచి యిండ్లు వేసికొని నిలఁద్రొక్కుకొనువఱకు మాకు వచ్చిన యిబ్బందులకు మితి లేదు. వానలు వంగెను. నాలుగు మైళ్ల దూరమునుండి సామానంతయు రావలయును. ఈ పాండ్రవీలలో పాములు కావలసినన్ని. అట్టిచోట పసివారితో నివసించుట సామాన్యముకాదు. పైగా 'పాములు మొదలగువానిని చంపరాదు' అని మాకు నియమము. మరియు మాలో పామనిన భయము లేనివా రెవరయ్యు లేరు; నేటికిని లేరు. న్నితిగకు లిట్టివి.

౨౧ ఆశ్రమము నొకతూరి తొంగిచూచుట

హింస చేయు జీవములఁ జంపరా దను నియమము భీమిక్కు
టాల్ ప్తాయి సబర్మత్యాశ్రమములందు యథాశక్తి యనుష్ఠింపఁబడుచు
వచ్చుచుండెను. ఈ యాశ్రమములం దన్నిటను మేము పాండ్ర
నేలలోనే కాలుపెట్టితిమి. ఈ మూడు తావులందును సర్పాదుల
యుపద్రవ మెక్కువ. అయినను నేటివఱ కెవరిని పాము ముట్టలేదు.
శ్రద్ధాసేత్రముతో తిలకించుచో నీశ్వరకృపయే దీనికిఁ గారణము.
'ఈశ్వర నకు పక్షపాత ముండువా? మానవుల పిచ్చి పనులలోఁ
జేయి చేసికొనుటయే యాతని పనిమా?' యని యెవరును నిరర్థ
కముగా శంకింపకుండురుగాక! అది యశుభవనీయముగు విషయము.
దానిని భావలోఁ బెట్టఁజాలను. లౌకికభావలో నీశ్వరుని కార్య
ములను గుఱించి వ్రాయుచుంటినిగాని యవి వ్రాయుటకు వీలయినది
కావని నాకుఁ దెలియును. పాముగుఱుడు మానవుఁడు వర్ణింప
నెంచును బో మూకవాణియే యవలంబనము. సర్పములను జంపని మా
యాశ్రమము వారి కిరువదియయిదెండ్లనుండియు నించుకయు
సర్పబాధ కలుగకుండు టాసుషంగిక మనుటకుబదు నీశ్వరకృపయే
కారణ మనినచో నది వెఱ్ఱి నమ్మక మగునేని యట్టి వెఱ్ఱి నమ్మకమునే
నే నంటి పట్టుకొని యుండును.

తూలివారు కట్టు కట్టిన సమయమున ఆశ్రమమున నేరసాలకు
పునాదులు త్రవ్వితిమి. ఆశ్రమమున మొదటి పని నేర. వడుకుట
మాకింకను తెలియలేదు. కావున తొలరనే నేరసాల కట్టించవలయు
ననుకొంటిమి.

ఉపవాసము

క్రూరివారు మొదటి రెండు వారములును చాల ధైర్యము చూపిరి. మిగుల కాంతముగా నుండిరి. ప్రతిదినమును పలు పురు సభకు వచ్చుచుండిరి. ప్రతిదినమును నేను వారికి కపథమును గుర్తనకుఁ దెచ్చుచుంటిని. 'చావనయినఁ జచ్చెదముగాని యొట్టు మీఱుదుమా!' యని వారు చెప్పిపోవుచుండిరి.

క్రమముగా కట్టు తప్పిపోవఁ జొచ్చెను. బలము పోయినవాఁడు చెనకఁ జూచును. అటులే కట్టులో బలము పోఁదొడఁగినకొలఁది కట్టులో నున్నవారు కట్టు తప్పినవారిని ద్వేషింపఁ జొచ్చిరి. ఇఁక వీరిలో వీరికి తగవు లుపైతిల్లు నేమో యని యనుకొంటిని. వీరిలో వీరిని కొట్టుకొనఁజేయకుండుట కష్టమని నాకు భయమెత్తెను. ప్రతి దినమును సభలో జనము పలుచన కాఁ దొవఁగను. వచ్చినవారి మొగములమీఁదఁగూడ నాదాసీన్యము వ్రేలాడుచుండెను. కూలివారందఱును ఊఁగులాడిపోవుచున్నటులు నాకు వార్తవచ్చెను. నాపని అట్టి ట్టాయెను. నా విధి యే మని యాలోచించితిని. నాకు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో కూలివారికట్ల అనుభవము కలదు. కాని యిది క్రొత్త. వీలన నిదలు కూలివారు నా ప్రేరణచే కట్టుకట్టిరి. ప్రతిదినము నాకడ బాసచేసి పోవుచుండిరి. దీనికి నేనే సాక్షిని. ఇఁక ఏ రెటు లీ ప్రతి జ్ఞను దాఁడఁగలరని నా యుద్దేశము. ఇది వా గర్వమో, కూలివారల యెడల నాకుఁ గల ప్రేమయో, లేక సత్యమునెడలఁ బ్రేమయో యెవరు చెప్పఁగలరు?

ప్రాతఃకాలము. నేను సభలో నుంటిని. ఏమిచేయును దోఁచ లేదు. 'కూలివారందఱును మరల కట్టులోనికిఁ జేరనంతవఱకును,

ఈ విషయము లేదనుక కట్టు నిభాయింపవలయును—ఇంత యేల? కూలివారందఱును విల్లువదలి బయటఁ బడవలయును నే నన్నము ముట్టను' అను నీ మాట లప్రయత్నముగా నానోట వెలు వడెను.

కూలివారు నివ్వెఱిపోయిరి. శ్రీ అనసూయాలాయికనులవెంట నీ యారఁ దొడఁగెను.

'మే ముపవసంపవలయుఁగాని మీ కేటి యుపవాసము? మీచేత నుపవాసము చేయనీయము. మా తప్పులు తుమింపుఁడు! మేము మాభాసను దాఁటఁచు.' అని కూలివారు గోలకెత్తిరి.

'మీ కుపవాసముతో పనిలేదు. మీరు మీ ప్రతిజ్ఞకు నిలువబడినచోఁ జాలును. మనకు ద్రవ్యము లేదు. భిక్షున్న ముతో కట్టు కట్టరాదుగదా! మీరింకొక కూలిపని చేసికొని పొట్ట గడపుకొనినచో కట్టెన్నా భున్నను నిర్భయము. ఇంక నా యుప వాసమందురా? ఇది అటో యిటో లేలిపోవలెను' అని నే నంటిని.

ఈలోఁగా వల్లభభాయి మునిసిపాలిటీలో పనులకు వెడకు చుండెనుగాని సమకూరలేదు. ఆశ్రమమున నేతసాలలో నిగుక పోయవలసిన పని యున్నది. దీనికిఁ జాలమంది కూలివారి నుపయోగ పఱచికొనవచ్చునని మగనలూలు నూచించెను. కూలివారు పనికి తయారుగానుండీరి. శ్రీ అనసూయాలాయి నెత్తిమీఁద పల్లిక నిడుకొని కూలివారికి దారి జూపెను. అపు డా కూలివారిని చూడ వలె ననిపించెను. కూలివారికిఁ గ్రొత్త బలము వచ్చెను. వారికి కూలి యిచ్చువాని చేయి పీఠకొని పోయెను.

ఈ యుపవాసమునం దొక దోషముకలదు. ఏలన? విల్లువారట కును నాకును నెయ్యము కలదని లోఁగడ వ్రాసియుంటిని. కావున

జ. ర్మ క థ

నా యీ యుపవాసము వారిని స్మృతిపరుండ నుండఁజాలదు. వీరికి విరుద్ధముగా నుపవసించుట సత్యాగ్రహ మనిపించుకొనఁ బడదని నే నెఱుఁగుదును. వీరిని వంశవలయునది కూలివారికట్టే. నా ప్రాయశ్చిత్తము వీరి దోషమునకుఁ గాదు; మఱి కూలివారి దోషమునకు. నేను కూలివారి ప్రతినిధిని. కాన వారు దోషులగుదురేని నేనునుదోషి నే. నేను విల్లువారికి వినయమునే చూపవలయును. వీరి కెదురుగా నుపవసించుట బలాత్కారములోనికి దిగును. ఇట్లుల నా యుపవాసము వారి కొరపిడి కలిగించు నని నాకుఁ దెలిసినను నాకుఁ జేయక తప్పని దాయెను. ఇట్టి దోషమయ మగు నుపవాసము చేయుట నాధర్మ మని లెస్సగా తోచెను.

‘నా యుపవాసమువలన మీరు మీదారినుండి కొంచెమేని తొలఁగవలసిన పని లేదని నేను విల్లువారలకుఁ దెలిపితిని. వారు నామాటల కనుకూలార్థమునే గ్రహించిరి. అపుడపుడు తమాషగా నన్నెత్తిపొడిచిరి. దీనికి వీరి కధి కారము కలదు.

ఈకట్టున కెదిరినాయకుఁడు నేన అంబాలాలు. ఇతని పట్టుదల యాశ్చర్యజనకము. ఇతఁడు కల్లకపటములు లేనివాఁడు. ఇతనితో కయ్యముపాడుచుట నాకు రుచించెను. ఇట్టివాఁడు నాయకుఁడుగాఁ గల విరోధిపక్షమునకు నాయుపవాసము పీఠాజనక మగుటచే నేను చాల వగచితిని. అతనిభార్య సరళాదేవికిని, నాకును కడు నెయ్యము. అమె నాకు సోదరివంటిది. నాకొఱ కామె వగచుట నేను చూడఁ జాలక పోయితిని.

శ్రీ అననూయము, కొందఱు మిత్రులును, కూలివారు కొందఱును తొలిసాఁడు నాతోపాటుపవసించిరి. కాని పిమ్మట నతి కష్టముమీఁద వారిని మానిపించితిని.

ఈరీతిగా నలువంకలును ప్రేమపూరితము మాయెను. మిల్లువారు హృదయములు ద్రవించెను. వెంటనే యీ విషయమును పరిష్కరింపఁ దలపోసిరి. శ్రీ అనసూయగారి యిల్లు వీరికి సభాగృహ మాయెను. శ్రీ అనంద శంకర ద్రువగారు నడుమలో నందుకొనిరి. తుద కతఁడొ పంచాయతీదారుగా నేర్పఱుపఁబడెను. వెంటనే కట్టు విరో మింపఁబడెను. నాకు నాటితో మూడుపవాసములు. మిల్లువారు కూలివారికి మిత్రులు పంచిపెట్టిరి. ౨౧ దినముల కీరీతిగా సమాధానము కుదిరెను. సమాధానమున కొక సమ్మేళనము జరిగెను. దానికి మిల్లు వారును, కమిషనరును హాజరయిరి. కమిషనరు కూలివారి కిటులు సలహా నిచ్చెను: 'మీ రెళ్ళుడును మి. గాంధీమాట వినుచుండుడు!' ఇది జరిగిల కొలఁది నాళ్లకే నాకును, ఈ కమిషనరుకును పెద్ద యుద్ధము జరిగెను. కాని కాలము మాత్రెను; దానితోపాటతఁడును మాత్రెను. అప్పు డతఁడు నామాటల వినవలదని భేదారముతులకు సలహా యిచ్చెను.

రసనీయమును, దయనీయమును నగు నొక విషయ మిటు నుదాహరింపక యీ ప్రకరణమును ముగింపను. మిల్లువారు కూలివారికి పంచి పెట్టుటకు చాల మిత్రులు చేయించిరి. వేలకొలఁదిగా నున్న కూలి వారికి దానిని పంచిపెట్టుట యెటు లని శంక కలిగెను. శపథము తీసికొనిన చెట్టుక్రిందనే పంచిపెట్టుట బాగనిపించెను. ఇంతమందికి సరిపోవు చోటుగూడ వేటొకచో దొరకదు. కావున ఆ చెట్టుచుట్టు ప్రక్కలఁ గల మైదానమునందు పంచిపెట్టుట నిశ్చితమాయెను. ౨౧ నా క్లడుపాఞ్జీలలో నున్నవారు విశేష ప్రయత్నము చేయనక్కఱ లేకయే బారులు తీర్చి నిలువఁబడి మిత్రులు తీసికొనఁగలరనియూ, తొందరపడి మిత్రులుమీఁద చేయిచేసుకొన రనియూ నాకు చెట్టి నమ్మక

ఆ త్మ క థ

కము. కాని పంచిపెట్టుట తటస్థించినపు డెన్ని ప్రయత్నములు చేసినను విఫలము లాయెను. పంచిపెట్టుట మొదలిడిన రెండు మూడు నిమిషములకే బారులం చెదరిపోయి గోల కాఁదొడఁగెను. కూలీపెద్ద లెంత ప్రయత్నించినను లాభము కలుగకపోయెను. తుదకు అందఱును ఒక్క శుం పైపోయి, మిఠాయి చాలభాగము మట్టగింపఁబడెను. దానితో మైదానమున పంచిపెట్టుట ఆపివేయఁబడెను. మిగిలిన మిఠాయి షిర్ జాపురమునందలి సేత్ అంబాలాజుగారి యింటికిఁ గొంపోవఁబడెను. మఱునాఁడు వారి బంగళానుందరి కాశీస్థలమువ పంచి పెట్టఁబడెను.

దీన హాస్యరసము స్పష్టమే. 'ఏక్ టేక్' చెట్టుక్రింద మిఠాయి పంచిపెట్టుదు రని అనుదాబాదు బిచ్చగాండ్ర కెటులో తెలిసెను. వారు మెల్లగా ఇటకు వచ్చిరి. మిఠాయిని కొల్ల గొట్టుకొనిపోవుటకు వారి యాఁకలి కారణము. ఇది చాల శోచనీయము.

మన దేశమున ఆఁకటి చిచ్చుచే జచ్చువారి సంఖ్య క్రమాభివృద్ధి నొందుచున్నది. తినునెడల, ద్రాగునెడలగూడ నాఁకలి సామాన్యగౌరవమును కాపాడదు. మన ధనికులు వారికి పని చూపి తిండి పెట్టుటకుబదులు బిచ్చము లొసఁగి పోషించుచున్నారు.

భేదా-సత్యాగ్రహము

క్రూరిచారి కట్టు ముగిసిన పిదప ఊపిరి తీసికొనుటకని నాకు తీవ్ర లేకపోయెను. వెంటనే భేదాజిల్లాలో సత్యాగ్రహము నడపింపవలసినదెచ్చెను. భేదాజిల్లాలో ఖైదుమువంటి స్థితి కలిగెను. రిమిషను పొందుటకు రైతులు ప్రయత్నించుచుండిరి. శ్రీ అమృత లాల్ తక్కరుగారు విచారించి రిపోర్టు తయారు చేసిరి. రైతులకు నే నింకను తగిన సలహా నీయకముందే తక్కరుగారు కమిషనరుతో ప్రసంగించిరి. శ్రీ మోహనలాల్ పాండ్యాగారును, శ్రీ శంకరలాల్ పరీఖ్ గారును దీనిలో విలుచుకొని పడిరి. వీరు స్వ. గోకులదాస్ కమాదాను శ్రీ విశలభాయి పటేలుగారలచే బొంబాయి లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిలులో నలకడి కలిగింపజేసిరి. సరకారువారికడకు చాల డెప్యూటీమనులు వెళ్లెను.

నే నపుడు గుజరాతుసభ కధ్యక్షుడను. ఈ సభ సరకారు వారికి విన్నపములు పంపుకొనెను; తంతు లిచ్చెను; దీనికి ఫలముగా కమిషనరుగారి యవమానములకు లోనాయెను; బెదిరింపులు చిధి చూచెను; నాటి యాఫీసరుల చర్యలు నేడు పరికించినచో హాస్య జనకముగను, నమ్మదగినంత విచిత్రముగను ఉండును.

ఏమాత్రము చూచినను రైతులకొరక అసంగత మనిపింపదు. దానికి దాడుప్రియాదులతోఁగూడఁ బనిలేదు. నాలుగవ వంతులన్నఁ దక్కువ వంటలు పండినచో రైతులు రిమిషను కొరవచ్చు ననిలాండ్ రివిన్యూ రూల్సులో అభ్యిసంజ్ఞ కలదు. పంటలు నాలుగు వంతులన్న నెక్కువ యయిదెనని అఫీసరు లంచనా వేసిరి. రయితులు నాలుగు వంతులన్న తక్కువ యయిదు ననిరి. రయితులమాట సరకారుకు

ఆ త్మ క థ

సమ్యక్మా! లోకులు పంచాయతీని కోరిరి. పంచాయతీని కోరుట రాజాగారిపై దండెత్తుట యని సరకారువారి యభిప్రాయము. ఇటులు ప్రార్థనలు, వినతిపత్రములు విఫలము లయినపిదప సహచరులతో నాలోచించి యింక సత్యాగ్రహము తలపెట్టుఁ దని నేను రయితులకు సలహా యిచ్చితిని.

నా కిందు ఖేడాజిల్లాలోని స్వయంసేవకులేకాక శ్రీ వల్లభ భాయి పటేజు, శ్రీ కంకరలాల్ లాంకర్, శ్రీ అననూమాబహేకా, శ్రీ ఇందూలాల్ కనై యాలాల్ యాజ్ఞిక, శ్రీ మహాదేవదేకాయి మొదలగువారు తో డయిరి. దినదిన మభివృద్ధి నొందుచున్న గొప్ప ప్రాక్టీసు నిండులకుఁగాను వల్లభభాయిగారు వదలుకొనిరి. పిమ్మటఁ గూడ వారిఁక నా పనికిఁ బోలేదు.

మేము నడియాద్-అనాథాశ్రమమున డేరా వేసితిమి. అచట విడిదికి విశేష కారణము లేదు. ఇందజుకుఁ జాలిన తావు కొండొకట లేకుండుటయే యిందులకుఁ గల కారణము.

సత్యాగ్రహు లందఱి క్రిందిరీతి ప్రతిజ్ఞ చేసి చేన్రాలు పెట్టిరి: "మా గ్రామములో పంటలు నాలుగవ పాలుకన్న తక్కువ యని మాకుఁ దలయును. కావున పై సాలువఱకు శిస్తులు వసూలుచేయవలదని సరకారువారికి విన్నవించితిమి కాని వారు వసూలుచేయుట మాన లేదు. కావున ఈ దిగువ దస్కకుచేసిన మేము ఈ సాజనకు నిండు శిస్తుగాని, బకాయిగాని సరకారువారి కీయఁజాలము. కాని సరకారువారు శిస్తు వసూలు చేయుట కే దండనీధి ననుసరించినను మేము దాని ననుభవింపఁ దలఁచుకొన్నాము. మేము బుద్ధిపూర్వకముగా శిస్తు లిచ్చి మామాట కల్ల యనిపించుకొనుటకంటె, నాత్యగౌరవము

౨౩ ఖేడా-సత్యాగ్రహము

మాకుమేలు. ఇంకమీద సరకారపాదు పెండవకి స్తీవటకును బకాయి వసూలుచేయుట నిలుపుచో మాలో శక్తి కలవారము. నిండు శిస్తు ఈయవలసివచో నిండు శిస్తును, బకాయి యన్నచో బకాయిని ఇచ్చివేయగలము. తా మిచ్చినచో చీదలగూడ నీయవలసినవారని శక్తి కలవారుగూడ నిశ్చయలేదు. చీదల చట్టులు, కుండలు మొదలగు నవి వేలమువేయబడును. వారి కిరీతిగా దుఃఖము కలుగును. ఇట్టి స్థితిలో దరిద్రులను కాపాడుట శక్తిమంతుల ధర్మమని మా నమ్మకముగా

ఈ పోరాటమున కెక్కువ ప్రకరణములను వినియోగింపఁ జాలము. కాని నాఁడు జరిగిన చక్కని విషయములు చాల నడుగునఁ బడిపోవును. ఖేడాసత్యాగ్రహమునుగుఱించి శ్రీ కంకలూత్ పరీభుగారు ప్రామాణికముగు నొక గ్రంథమును * రచించియున్నారు. ఈ గొప్ప విషయమును లోఁతుగాఁ జూడఁ దలఁచినవా రా గ్రంథమును జదువుదురుగాక !

ఉల్లి కొంగ

చుంపారణ్యము మాటుమాల సుండుటవలనను, వారాశ్రమికలకు

సంబంధము లేకుండఁజేయుటవలనను, అచటికి బయటినుండి జనులు మూఁగలేదు. భేదాపోరాట మటులఁ గాదు. అచటి వార్తలు ప్రతిదినమును పత్రికలు ప్రచురించెను. గుజరాతీవారి కీ క్రొత్త వస్తువుమీఁద మోజు పుట్టెను. వారు ధనము కురిపింపఁ దలపెట్టిరి. సత్యాగ్రహమున కొంతయో డబ్బుక్కఱలేదని అంతలో వారికిఁ దెలియుట కష్టము. నే నెంత నివారించినను అక్కఱకు మీఱిన ధనమును జొంబాయినేకు లిచ్చిరి. సత్యాగ్రహమయినపిదప లెక్కలు చూడఁగా కొంత నిలువయుండెను.

మఱియొకదెస సత్యాగ్రహులకు నిరాశంబరజీవనమునుగుఱించి పాశము చెప్పవలసివచ్చెను. వారు సంపూర్ణముగా నేర్చుకొనిరని చెప్పఁజాలను గాని కొంతకొంత సంస్కరించుకొని రని చెప్పఁగలను.

రైతులకుఁగూడ నిది వింత వస్తువే. కాన నూహారు తిరిగి సత్యాగ్రహరహస్యములు వీరికి బోధింపవలసివచ్చెను. సరకారు— అఫీసరులు రైతులకు యజమానులు కారనియు, నాకరు లనియు, రైతు లాసగు పన్నులోనే జీతము గొందు రనియు తెలిపి రైతుల భయము పోఁగొట్టుట ముఖ్యమయిన పని యాయెను. భయము పోఁగొట్టినను వీరిచేత వినయపాలనము చేయించుటయు, వినయపాలనము చేయ వలయునని యొప్పించుటయు కష్ట మనిపించెను. అఫీసరుల భయము దూసికొనిపోవఁగనే వారు చేయు నవమానములకు బదులు తీర్చికొన కుండ నుండు టెటులు? సత్యాగ్రహికి అవివక్షణము బల. యగుచో

పొలలో విషము జతపడినట్లే. నే ననుకొనినంతకంటె దమ్ముచ విస
యమునే వీరు చూపఁ గలిగి రని తుదకు నాకుఁ దెలిసెను. సత్యా
గ్రహములో వినయమే కఠినతనుమగు నంత మని యనుభవమువలన నేను
దెలిసి కొంటిని. వినయ మనఁగా గౌరవముగా మాటలాడుటయే
కాదు. విరోధులయెడల మనస్సునందుఁగూడ నాదర ముంచుట,
సరళభావముంచుట, హితము కోరుట: ఇట్టి ప్రవర్తనము వినయము.
సత్యాగ్రహి కివి యన్నియు నావశ్యకములు.

మొదటి దినములలో లోకులు చాల ధైర్యము చూపినను
సరకారువారు పని పుచ్చుకొనలేదు. కాని లోకులకు ధైర్యము
వృద్ధి పొందె నని తెలిసినకొలఁదియు సరకారువారను ఉగ్రములగు
నుపాయముల నవలంబింపఁ బూనిరి. ఆఫీసరులు పశువులను, ఇంటఁ
గనఁబడిన వస్తువులను జప్తుచేసిరి. నాలవపాలు జరిమానాలకు నోటి
ములు పంపిరి. కొన్ని గ్రామములలో పండిన పంటలు జప్తు చేసిరి.
దీనితో రైతులు తల్లడిల్లిరి. కొందఱు రైతులు పన్నులిచ్చిరి. కొందఱు
తమ చట్టాలను, మంతలను జప్తు చేసికొనుఁడని ఆఫీసరుల యెదుటఁ బెన
వయ్యచిరి. మఱికొందఱు చచ్చిననుసరే తుదివఱకు పోరితీరవలయు
నని పట్టుమీఁద నిజవఁబడి యుండిరి.

ఇటు లుండఁగా రైతు లెవరో శంకరలాల్ పరీఖుగారి
భూమికి శిస్తులు చెల్లించిరి. దీనితో చోచోకారములు బయలుదేఱెను.
తన రైతు శిస్తు చెల్లించిన భూమిని ధర్మార్థ మిచ్చి శంకరలాల్ పరీఖు
గారు ప్రాయశ్చిత్తము చేసికొనిరి. ఇటులు ఆయన తన ప్రతిష్ఠను
కాపాడుకొని యితరులకు మార్గదర్శకుఁ డాయెను.

ఒక పొలమున ఉల్లిపంటను అయోగ్యముగు రీతిగా జప్తు చేసిరి.
భయపడిపోయినవారి కుత్సాహము కలిగించుటకు మోక్షానలాల్

ఆత్మకథ

చోటునకుఁ గొంపొం డని ప్రజలకు నేను సలహా నిచ్చితిని. నా యుద్ధేశమున ఈపని చట్టము నతిక్రమించుట కాదు. నిలువయున్న పంటను జత్తుచేయుట చట్టమునకు సమ్మతమయినను నిది నీతికి వెలికి సరిగా లూటే. కావున నీరీతిగా జరిగిన జత్తు ననాదరించుట ధర్మ మని నేను నూచించితిని. ఇటు లొనరించి జైళ్లకు వెళ్లుటయు, దండ మనుభవించుటయు తప్పనిసరి యని తెలిపితిని. మోహనలాల్ పాండ్యాగారికిని ఇదియే యిష్టము. సత్యాగ్రహమున కిసుమంతయు విరధము గాకుండు నే విషయమును గూర్చియేని చెఱసాల కేఁగకుండు ఖేడాపోరాటము ముగింపఁజేయుట మోహనలాల్ పాండ్యాగారికి సమ్మతము కాదు. కావున వీరీ యుల్లిపంటను తొలఁగింపఁ దల పెట్టిరి. వీరి కే డెనమండ్రు మిగులు తో డయిరి.

సరకారువారు వీరిని పట్టుకొనకుండ విడనాడుదురా? వీరిని, వీరి సహచరులను ఆరెస్టు చేసిరి. లోకుల కుత్సాహము బలిసెను. చెఱసాలల భయము పోయినచో, రాజదండము లోకుల కద్వైర్యము కలిగించుటకు బదులు శౌర్యము కలిగించును. విచారణసమయమున కోర్టుంతయు జనులచే క్రిక్కిరిసి పోయెను. పాండ్యాగారికిని, వారి సహచరులకును కొలఁదివాళ్లు కైదు విధింపఁబడెను. నా యుద్ధేశమున నీ శిక్ష తప్ప. ఈ యుల్లిపంట నచటనుండి తొలఁగించుట పీనల్ కోడులోని చార్యముక్రిందికి రాదు. కోర్టులకుఁ బోవుట మా యుద్ధేశము కాదుగాన అప్పీలు చేయఁబడలేదు.

వీరిని జైలునకుఁ దీసికొనిపోవునపుడు ఒక పెద్ద యూరేఁగింపు వీరివెంట నడచెను. నాఁడు జనులందఱును 'ఉల్లిదొంగ' యను బిరుదముతో వీరిని సమూహించిరి. ఆ సమూహము నేటికిని వీరను భవించుచున్నారు.

ఇఁక ఖేడాసత్యాగ్రహమును ముందరి ప్రకరణముతో ముగింతును.

భోజనత్యాగహసమాప్తి

ఈ పోరాటము తుదకు విచిత్రముగా ముగిసెను. జను లలసి పోయి రని తెల్లకూయెను. పట్టు విడనాడనివారు ఇంకను సీడింపఁబడి నశింపఁజేయఁబడుదు రని సంకోచించితిని. సత్యాగ్రహి కుపాదేయ మగు నుపాయ మేదేని యున్నచో దానితో నీ పోరాట మును ముగింపఁదలపోసితిని. అట్టి యుపాయ మనుకోకుండఁ దటస్థించెను. 'భవిష్యత్తులగు నైతులు శిస్తులు చెల్లించినచో బీదలకడ శిస్తు విసూలు పఱచుట యాపఁబడునని నడియాడు-తాలూకామాప్లుకు దారు నాకు వార్త పంపెను. నే నా సంగతిని వ్రాసిపంపఁ గొరితిని. అతఁడు వ్రాసి పంపెను. మాప్లుకుదారు తన తాలూకాకు జవాబు దారీ కాఁగలఁడుగాని జిల్లాకుఁ గాఁజాలఁడు గావున నే నీ సంగతిని కలెక్టరు కెఱుకపఱచితిని. 'ఇట్టి హుకుము మీకు తెలియలేదా?' యని నాకు సమాధానము వచ్చెను. నే నీ వార్త వినియుండలేదు. కాని యిది నిక్కమగుచో ప్రజల ప్రతిజ్ఞ చెల్లినట్లే. ప్రతిజ్ఞాతమగు వస్తు విదియే. కావున నీ హుకుములన నంతసము కలిగెను.

కాని దీని సమాప్తివలన నాకు తుష్టి కలుగలేదు. సత్యాగ్రహ సంగ్రామము సమాప్తి పొందినతరువాత నుండవలసిన లక్షణ మిందు లేదు. కలెక్టరుొక కట్టుబాటు ననుసరించినటులు కనఁబడక యీ హుకుమును నిర్వహించెను. మాట యిచ్చుటయేగాని దీన పేదలకు లాభ మంతగా కలుగలేదు. పేద లెవరో తెల్పవలసిన యధికారము ప్రజలది. కాని వా రం దధికరింపఁజేయఁబడలేదు. ప్రజ కిట్టి కష్ట క్షేపణములకు నేను చాలఁ జింతింతును. తుద కిది సత్యాగ్రహమువలనఁ గలిగిన జయ మని యుద్ధోషింపఁబడినను నాచూపులో నిది నిష్పేజ ముగనే యుండెను.

ఆరంభముకంటె నంతమున సత్యాగ్రహులను బలవత్తరులఁగాఁ జేసి విడిచిన యెడలనే సత్యాగ్రహము శుద్ధముగా ముగిసె ననవలయును. ఇం దిది నాకుఁ గానరాలేదు.

ఆత్మకథ

ఇటులయున్న దీనివలన మనకు కనబడని మేళ్లు కొన్ని కలిగెను. వాని లాభమును మనము నేటికిని జూచుచున్నాము. ఇంకను పడయగలము. ఈ భేదాలదాయివలన గుజరాతురైతులకు ప్రబోధము కలిగెను. దీని రాజనీతి తెలియ జారంభమయ్యెను.

శ్రీ బిసెంటుగారి హోమ్-రూలుప్రచార మీ రైతులను నిక్కిముగా స్పృశించెను గాని భేదాలదాయియే చదువుకొనినవారిని స్వయంసేవకులను రైతుల జీవితములలో సరిగా ప్రవేశపెట్టెనని చెప్పవలయును. సేవకులు రయితుల జీవితములో పడుగు పేకలుగాఁ గలిసిపోయిరి. ఈ పోరాటములో తమకుఁ గల త్రేత్రమర్యాద స్వయంసేవకులకుఁ జక్కగాఁ దెలిసెను. వీరి త్యాగశక్తి వర్ధిలైనను. వల్లభ భాయి యీ పోరాటమునకు తన నర్పించుకొనె నన్నచో దీని పరిణామము సామాన్యమనుటకు వీలులేదు. వెనుకటి పాలన వజ్రదలు వచ్చినపుడును, ఈ పాలున బారడోలీయందును ఏకత్రయోజనము మనకు బాటగా తెలిసెను. ఘూర్జరాష్ట్రమున ప్రజాజీవనమందు నవ్యతేజ ముదయించెను. నవ్యోత్సాహము చూపట్టెను. రైతులకు తమ శక్తి తెలిసెను. ఆశక్తి యింక నెన్నటికిని మఱపునకు రాదు. తమ ముక్తి తమమీదనే, తమ త్యాగశక్తిమీదనే యున్నటులు అందఱకుఁ దెలిసెను. భేదావలన గుజరాతులో సత్యాగ్రహము కూఁకటివేలు పోసికొనెను. సత్యాగ్రహసమాప్తివలన నాకు తుష్టి కలుగకున్నను ప్రజల కుత్సాహము కలిగెను. వీలనఁగా తమ శక్తికి మించిన ఫలమును వారు పడసి రనుకొనిరి. రాజనీతివలన దుఃఖము కలుగుచో దానిని నివారించు మార్గము తమకు దొరక ననుకొనిరి. వారి యుత్సాహమున కీ జ్ఞానము చాలును.

కాని భేదాప్రజకు సత్యాగ్రహస్వరూపము తిన్నగా తెలియదు. కావున వీరికి చిబ్బులు వాటిల్లినటులు మన ముత్తరప్రకరణములఁ జూడఁగలము.

విశ్వమనకు ప్రయత్నము

ఫేడాలో సత్యాగ్రహము జరుగుచున్నపుడు మహాయుద్ధముగూడ జరుగుచుండెను. దాని సంబంధమున వైసరాయిగారు నాయకులను ఢిల్లీ కాహ్వానించిరి. నన్నుగూడ రమ్మని పట్టుపట్టిరి. నాకును, లార్డ్ ఫేమ్స్ ఫర్డునకును మైత్రి కలదని లోంగడనే వ్రాసియుంటిని.

నే నీ యాహ్వానము సంగీకరించి ఢిల్లీకివెళ్లితిని. నే నిందు కలుగఁజేసికొనుట కొక సంకోచము కలదు. అలీసోదరులును, లోక మాన్యులగు నితరనాయకులును నీని కాహ్వానింపఁబడకుండుటయే నా సంకోచమునకు ముఖ్యకారణము. ఆసమయమున అలీసోదరులు చెఱిలో నుండిరి. నేను వీరిని గుఱించి యొక్కవగా వినియుంటినిగాని ఒకటి రెండుమాటలే చూచియుంటిని. వారి సేవను గూర్చియు, భైర్యమును గూర్చియు పలువురు చెప్పఁగా వినియుంటిని. హాకీమ్ సాహెబుతో నాకు పరిచితి కాలేదు. స్వ. ఆచార్య రుద్రులును, దీనబంధువు ఆంధ్రజాగారును వీరిని మిగుల ప్రశంసింపఁగా వినియుంటిని. లక్నోలో జరిగిన ముస్లిమ్ లీగువందు శ్వేచ్ కుర్రకీగారితోడను, బారిష్టరు ఖ్వాజాగారితోడను పరిచయము సంపాదించితిని. డాక్టరు అన్నారీ, డాక్టరు అబుల్ రహమాను గారలతో సంబంధమును బంధించుకొంటిని. మంచి ముసలమానుల మైత్రి నశ్వేషించుచుంటిని. పవిత్రులు, దేశభక్తులు నగు ముసల మానుల చెలిమి కలిగి ముసలమానుల ఆంతర్యమును కనుగొనఁ దలచితిని. కావున ముసలమానులు న స్మెక్కడికి రమ్మనిన నక్కడికి వెళ్లుచుంటిని.

ఆత్మకథ

హిందువులకును, ముసలమానులకును సత్కర్ముగు స్నేహము లేదని దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోనే నాకుఁ దెలియును. ఈ యిరువురకును నడుమఁ గల భేదమును పోఁగొట్టుటకు నే నే యుపాయమును విడనాడలేదు.

ముఖస్తోత్రము చేసి గాని, స్వత్వమును గోలుపడిగాని (రాజీ పడుట నా కస్వాభావికము. వీరి నేకముచేయుటలో నా యహింస కొరపిడి కలుగు ననియు, దీనికి వికాలప్రయోగ మేర్పడు ననియు నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నున్నవాఁటనుండియు అనుకొనుచునే వచ్చుచుంటిని. ఆ నమ్మిక నేటికిని అరీతిగనే యున్నది. ఈశ్వరుఁడు ప్రతిక్షణమునను ఒరపిడి కలుగఁజేయుచునే యున్నాఁడు. నా ప్రయోగము నడుచుచునే యున్నది.

ఇట్టి యాలోచనలతో నేను బొంబాయిరేవున దిగితినిగావున అలీసోదరులను జూడవలయు ననుకొంటిని. మాచెలిమి పెరుంగఁ జొచ్చెను. మాచెలిమి యింకను రెస్పూగాఁ బెనవైచికొనకముందే షరకారువారు అలీసోదరులను చెఱులో నిడిరి. బేతుల్-జైలునుండియు, ఛిందవాడా జైలునుండియు అభ్యున్నత కలిగినపు డెల్ల మాలానా మహమ్మదలీగారు నాకు పెద్దపెద్ద యుత్తరములు వ్రాయుచుండెడి వారు. నే నలీసోదరులను జూచుట కనుజ్ఞ వేడితినిగాని యనుజ్ఞ పుట్టదయ్యె.

అలీసోదరులు జైలుకు వెల్లి నతరువాత ముసలమాను సోదరులు నన్ను కలకత్తాలో జరిగిన ముస్లిమ్ లీగునకుఁ దీసికొనిపోయిరి. నన్ను వా రుపన్యసించఁ గోరఁగా అలీసోదరులను విడిపించికొనుట ముసలమానుల ధర్మమని ప్రబోధించితిని.

అటుపిమ్మట న న్నలీఘడ్ కాలేజికిఁ గొంపోయిరి. మాతృ దేశమును నేమించుటకు ఘోరులు కం డని నే నచట పిన్న వాఁడలకుఁ దెలిపితిని.

౨౬ ఐక్యమునకు ప్రయత్నము

పిదప నే నలీసోదరుల విడుదలను గుఱించి సర్కారువారితో పత్రవ్యవహారమును సాగించితిని. ఈ సంబంధములో ఖిలాఫతును గుఱించిన వీరి ప్రవృత్తి నవగతము చేసికొంటిని. ముసలమానులతో చర్చించితిని. నేను ముసలమానులకు నిక్కపు నెచ్చెలి నగుదునేని అలీసోదరులను విడిపించుటకును, ఖిలాఫతును పరిష్కరింపఁజేయుటకును పూర్తిగా పాటుపడితీరవలయు ననుకొంటిని. ఖిలాఫతును గుఱించి యడుగుట నాకు చాల సహజ మనిపించెను. దాని గుణదోషముల గుఱించి విచారించుటతో నా కాత్మే పరికనఁబడలేదు. దీనిని గూర్చి ముసలమానులు ప్రార్థించుట నీతివిరుద్ధము కానిచో నే నొక దీనికి మద్దతు చేయవలసియే యున్నది. మతవిశ్వాస మన్నింటికిఁ బైది. ఒక వస్తువును గుఱించి అందఱు విశ్వాసము నొకటియే యగుచో నిన్ని మతములతోఁ బనిలేదు. ఒక మతమే యుండును. ఖిలాఫతును గుఱించి ప్రార్థించుట నాకు నీతివిరుద్ధముగా తోఁపలేదు. ఇంతియకాక బ్రిటిష్ ప్రధానమంత్రి లాఇడ్ బార్నిగూడ నీ ప్రార్థన నంగీకరించెను. కావున అతఁ డిచ్చిన మాటను నెఱవేర్చఁజేయవలయు ననియు ననుకొంటిని. ముసలమానుల కోరికయందలి గుణదోషములను పరీక్షించుట నా యంతరాత్మను తృప్తిపఱచుకొనుటకే గాని ప్రధానమంత్రి లేటెన్ ల్లకుగనే బాసచేసెను.

ఖిలాఫతు విషయమున నేను ముసలమానులతోఁ జేరినందులకు మిత్రులును, విమర్శకులును నన్ను తెగ విమర్శించిరి. వీని నన్నియు విచారించి చూచిన పిదపఁగూడ నా యభిప్రాయమును మార్చికొనవలసిన పని నాకుఁ గానరాలేదు. ఇందులకు పశ్చాత్తాపము చెందవలసిన ననియుఁ గానరాలేదు. నేఁడు ఇట్టి చిక్కు మఱి యొకటి వచ్చునేని నా యాచరణ మీరీతిగనే యుండఁగలదు.

ఆ త్మ క థ

ఇట్టి యాలోచనలు కడుపునఁ బెట్టుకొని నేను ఢిల్లీ కేగితిని. ముసలమామల యిక్కట్టులఁగూర్చి వైసరాయితో మాటలాడఁ దలఁచితిని. నాటి కింకను ఫిలాఫసు ఒక సంపూర్ణస్వయాభిమునకు రాలేదు.

నేను ఢిల్లీకి చేరఁగనే దీనబంధు అంద్రూజుగా రొక పూర్వ పక్షము చేసిరి. ఇంగ్లండు ఇటలీల నడుమ నొక గుప్తసంధి జరుగుచున్నదని ఇంగ్లీషుపత్రికలలో ప్రకటిత మాయెను. కావున అంద్రూజుగారు ‘ఇట్టి గుప్తసంధు లింగ్లండునకును, ఇతరదేశములకును జరుగుచున్నపుడు మీ రీ సభలో పాల్గొనుట నీతివిరుద్ధము కాదా?’ యని న న్నడిగిరి. నా కీ గుప్తసంధి సంగతి తెలియదు. కాని దీన బంధువు చెప్పినఁజాలును. కావున ఆ సభలో నేను పాల్గొనుటకు శంకించుచుంటి నని లార్డ్ ఛేంస్ ఫోర్డుకు వ్రాసితిని. ఈ విషయమును గుఱించి చర్చించుట కతఁడు నన్నుఁ బిలువనం పెను. ఇతని తోడను, ఇతని కార్యదర్శియి. మేఫీతోడను దీర్ఘముగా చర్చించితిని. తుట్టతుడ కీ సభలో పాల్గొనుట కంగీకరించితిని. వైసరాయిగారి వాదసంతకేప మిది : ‘బ్రిటిషుమంత్రిమండలి చేయు ప్రతి పనియు వైసరాయికి తెలిసియుండు నని మీ రనుకొందురా? బ్రిటిషు సరకారువారెన్నఁడును పారపాలు చేయ రని నేనుగాని మఱి యెవరు గాని నిర్ధారించఁ జాలరు. మొత్తముమీఁద బ్రిటిషు పరిపాలనము లోకమునకు కల్యాణము కలుగఁజేయు ననియు, మొత్తముమీఁద హిందూదేశము బ్రిటిషుసంబంధముకలన లాభము బడసె ననియు మీ రంగీకరింతురేని బ్రిటిషు రాజ్యమున కిట్టి యాపత్సమయమున సాయము చేయుట ప్రతివానికిని రమ్మని మీరెఱుఁగెత్తి చెప్పరా? బ్రిటిషుపత్రికలలో గుప్తసంధినిగుఱించి నేనును

౨౬ ఐక్యమునకు ప్రయత్నము

జదివియుంటిని. దీనివిషయ మింతకన్న నెక్కువగా నాకును దెలియ
దని ప్రమాణపూర్వకముగాఁ జెప్పుచున్నాను. పత్రిక లెన్ని
గప్పాలు ప్రకటించునో మీకును దెలిసిన విషయమే. పత్రికలలో
వచ్చిన యొక చెడు మాటవలన మీ రిట్టి యాపత్సమయమున
సాయపడుట మానుకొందురా? యుద్ధము ముగిసిన తరువాత నీతిని
గూర్చి మీయిష్టము వచ్చినన్ని ప్రశ్నలు వేయవచ్చును; మమ్మ
లను కావలసినంత విమర్శింపవచ్చునుగాని నేఁడుమాత్రము కాదు.'

ఈ వాదము క్రొత్తది కాదు. కాని ఆ సమయమున, ఆ రూప
మున నా కది క్రొత్తగాఁ గానిపించెను. నేను సభకు వచ్చెద నని
యంగీకరించితిని. ఇక భిక్షాఘతును గుఱించి వైసరాయికి కమ్మ
వ్రాయుటకు నిశ్చయించితిని.

యధమునకు జనకును పోగుచేయుట

సభకు నేను హాజరయితిని. యధమునకు మనుష్యులను పోగు చేయవలయు నను ప్రస్తావమును నాచేత సమర్థింపఁ జేయవలయునని వైసరాయికిఁ జాల నిచ్చ యుండెను. నేను హిందీ, హిందూస్తానీ భాషలలో మాటలాడుదు నని ప్రార్థించితిని. వైసరాయి గారందుల కంగీకరించుచు నింగ్లీషులోఁగూడ మాటలాడఁగోరిరి. అచట దీర్ఘముగా నుపన్యసించవలసిన పని లేదు. నే నీ వాక్యము చెప్పితిని: 'నాకు గల కార్యభారమును చక్కగా గ్రహించి నే నీ ప్రస్తావమును సమర్థించుచున్నాను.'

హిందూస్తానీలో మాటలాడినందుకు నాకుఁ జాల ధన్యవాదములు వచ్చెను. వైసరాయిగారి సభలో మే మెఱిఁగినంతవఱకు హిందూస్తానీప్రసంగమున కిదిమే ప్రథమదృష్టాంత మని యందఱనుకొనిరి. ఈ ధన్యవాదములకును, ఈ ప్రథమదృష్టాంత మను మాటకును నా మనసు నొచ్చెను. నేను సిగ్గులితిని. ఔరా మన గతి! మన దేశమునందు, మన దేశమునకు సంబంధించిన సభయందు, మన భాషను బహిష్కరించి యవహేల చేయు యెంత దుఃఖవార్త! ఓహో! నే నొకటి రెండు హిందూస్తానీ మాటలు మాటాడినంతనే నాకు ధన్యవాదములా? ఈప్రసంగము మన దుర్దశను తెలుపదా? సభలో పలికిన యొక వాక్యమే నా కింత గౌరవము తెచ్చిపెట్టెను. నే నా సభనుగాని, నా సమర్థనమునుగాని మఱవఁజాలను. ఢిల్లీలో నా చేయవలసిన పని యొకటి కలదు. వైసరాయి కొక యుత్తరము వ్రాయవలసియున్నది. అది తేలికపనిగా తోచలేదు. సభకు నే

౨౨ యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుట

నెందులకు వెల్లితిన్నో, యెటలు వెల్లితిన్నో, భవిష్యదాశ యెట్టిదో, ప్రజలకును, సరకారువారికిని స్పష్టముగాఁ దెలుపుట యావశ్యకమని నే ననుకొంటిని.

వైసరాయికి కమ్మ వ్రాసేతిని. అందు లోకమాస్య తిలక్, అలీ సోదరులను రావింపకుండుటకు నా భేదమును తెలిపితిని. మరియు ప్రజల కోరికలను, యుద్ధమువలనఁ బొడిచియున్న ముసలమానుల కోరికలను ఉల్లేఖించితిని. ఈ యుత్తరమును ప్రకటించుటకు వైసరాయి యనుమతి వేడితిని. వైసరాయి సంతోషపూర్వకముగా ననుమతించెను.

సభ యంత మొందఁగానే వైసరాయి సిహ్నా కరుగుటచే నే నీ కమ్మను సిహ్నాకుఁ బంపవలసివచ్చెను. టపాలోఁ బంపుచో నాలస్య మయిపోవును. ఈ యుత్తరము చాలఁ బ్రముఖమయినదని నా యుద్ధేశము. ఎవరికో యొకరి కిచ్చి పంపుట కిష్టములేదు. పవిత్రుఁడగువానిచేఁ బంపవలయు నని నా తలఁపు. దీనబంధు ఆంధ్రుఁడగువాఁడను, సుకీల రుద్రులును రెవ. ఐర్లండ్ గారి పేరు నూదించిరి. 'చదివి చూచి కొందును. శుద్ధముగా నున్నదని తోచినయెడల నీ కమ్మను గొంపోవుదును' అని నా రనిరి. వారు చదివి చూచుకొనిరి; బాగున్నదని తీసికొనిపోవుదు ననిరి. రెండవతరగతి టిక్కెట్టువెల యిత్తు నంటినిగాని వారు దాని కంగీకరింపక రేయి పయనమయినను ఇంటరులోనే వెల్లిగి. వీరి నిరాడంబరత, సరళత, స్పష్టతయు నన్ను మోహింపఁ జేసెను. ఈరీతిగా పవిత్రపురుషుని చేతితోఁ బంపఁబడిన యాకమ్మ నా యుద్ధేశప్రకారము మంచి పనినే చేసెను. దీన నా మార్గము సరళ మాయెను.

యుద్ధమునకు మనుష్యులను బ్రోగుజేయుట నా రెండవ పని. నే నీ యాచనను భేదాలోఁ జేయక మఱి యెడఁజేయును? నా సహ

ఆత్మకథ

చరలకుగాక మొదట మఱి యెవరిని రమ్మందును? ఖేడా చేరగనే వల్లభభాయి మొదలగువారితో నాలోచించితిని. వారిలోఁ గొందఱు నా దరఖాస్తును సమ్మతించలేదు. సమ్మతించినవారికిని పని జరుగు నని నమ్మకము లేదు. నేను రమ్మని కోరుచున్న ప్రజావర్గ మునకును, గవర్న మెంటువారికిని ప్రేమ యన్నమాట లేదు. గవర్న మెంటువారి ఆఫీసరులవలన వారికిఁ గలిగిన దుఃఖానుభవము లింకను గుర్తు తప్పలేదు.

ఇటు లయ్యున్న వారు పనిచేయఁ దలచియే యుండిరి. కార్యారంభ మాయెను. వెంటనే సంగతిసందర్భములు నాకుఁ దెలిసి వచ్చెను. నా ఆశావాదమున* కామాతము కలిగెను. ఖేడాపోరాటమున వీరు తమ బండ్ల నుచితముగా మా కిచ్చియుండిరి. ఒక సేవకురకు నలుగు రయిదుగురు స్వయంసేవకులఁ బంపిరి. అటువంటిది యిపు డద్దె యిచ్చినను బండికి కఱవాయెను. ఇంక స్వయంసేవకుల మాట చెప్పవలయునా? మే మింతటితో ఆస లుడులేదు. బండ్లను విడిచి రెండుకాళ్ల బండ్లమీఁదనే పయనించితిమి. రోజు కిరువది మైళ్లు నడువవలసి వచ్చెడిది. మాకు బండ్లనే యొసఁగనిచో నింక భోజన మిడుదురా? అన్న మడుగుటయు నంత బాగుగా లేదు. కావున ఎవరి జోలెలో వా రాహారమును గొనిపోవలయు నని నిశ్చయించి తిమి. వేసవిగావున పడకసామానుతోఁ బని పట్టలేదు.

మేము వెళ్లిన చోటులనెల్ల సభలు జరిపితిమి. జనులు వచ్చెడి వారు కాని యొకరో యిద్దఱో నీపాయలుగాఁ జేరెడివారు. 'మీ రహింసావాదులు గదా! అస్త్రములు దాల్చుఁ డని మా కెటులు చెప్పుఁగలరు! సరకారువా రిండియా కేమి మే లొనరించిరి?

౨౮ యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుట

మమ్ములను దోడు రం దనుటకు వారికి మొగ మెటులు చెల్లును? అని యీ రీతిగాఁ బ్రశ్నలను నామీద గుప్పెడివారు.

ఇటు లయుద్ధము మా సకతక్రయక్మము పనిచేసెను. తగి నంతకుంది గాఁదొడఁగిరి. మొదటి తుడిని బంపినపిదప మార్గము సరళ మగు నని యానించితిమి. 'ఈ కూటువమూఁక నెచట నుంపవలయు' నని కమిషనరుతో నేను సంప్రదింపమొద లిడితిని.

కమిషనరులు ఢిల్లీ నయూనాతో ప్రతిచోటను సభలు జరుప నారంభించిరి. అట్టి దొక సభ గుజరాతులోఁగూడ జరిగెను. 'సహచరులతో గం'డని నా కాహ్వానము వచ్చెను. మేము సభకు హాజ రయితిమి. ఢిల్లీలోనే నాకు తక్కువ గౌరవము కలిగె నను కొంటిని. ఇక్కడ నంతకుకు దక్కువ. 'జేవరవారి దివ్యచిత్తము!' అని చేతులు నలుపుకొనవలసిన వారెవరణమునందు నాకు సుఖము లేదు. తుద కటులో మాటలాడితిని. నే నిచటఁ గొంచెమెక్కువ సంభాషించితిని. నాసంభాషణమున ఆఫీసరుల ముఖస్తుతి లేదుగాని యొకటి రెండు చుఱుకు మాటలు కలవు.

సిపాయులుగాఁ జేరవలసిన దని కొన్ని ప్రతిక లన్నొత్తించి యుంటిని. ఈ యాహ్వానమునఁ గల యొక విషయము కమిషనరుకు కటువుగా నుండెను. దాని సార మిది: "బ్రిటిషురాజ్యము మన కపకారము చేయఁ దలపెట్టిన చట్టములలోనికెల్ల మన జాతిని జాతిని అస్త్ర్యహితముగాఁ జేసిన చట్టము చట్టములలోనికెల్ల పాడు చట్టము. ఆరమ్మొత్తును రద్దు చేయించుటకును, అస్త్ర్యశిక్ష నేర్పికొనుటకును ఇది మనకు పుణ్యకాలము. ఈ యాపత్సమయమున నడుమతరగతి జను లిచ్చాపూర్వకముగా సాయపడుదురేని యపనమ్మకము తొలఁగి

ఆత్మకథ

యస్త్రనిషేధ ముపసంహరింపఁ బడును.” ఈ విషయము నెత్తి చూపి కమిషనరు ‘మనకు మతభేదము లున్నను మీరు వచ్చుట నాకు సంతోషమగును. నాకుఁ జేతనయినంత మంచిమాటలతో నా మత మును నేను సమర్థించుకొంటిని.

పై సరాయుగారికి వ్రాయఁబడిన ఉత్తరపు సారాంశ విదిగో:

యుద్ధసభకు వచ్చుటకు నేను వెనుకాడితినిగాని మీతో మాటలాడినపిదప నాకు సఁకోచము పోయెను. నాకుఁ దమయొడఁగల మహాదరమే దీనికి ముఖ్యకారణము. ఈసభకు లోకమాన్యులగు తిలకు గారిని, మిసిస్ బెసంటును, అలీసోదరులను ఆహ్వానింపకపోవుటయే నేను రాకపోయిన కారణములలో ముఖ్యకారణము. వీరు చాల క్లికల నాయకులు. ఇట్టివారి సాహ్వానింపక సరకారువారు చాల పొరపాటు పడి రని నే ననుకొనుచున్నాను. అయినను దాఁటినది లేదు. ఆయాయీ ప్రాంతములలో జరుగు సభలకు వీరి కాహ్వానము పంపవచ్చును. ఎంత మతభేద మున్నను ఏరాజ్యమేనియు నిట్టి నాయకుల ననాదరింపఁజాల దని విన్నవించుకొనుచున్నాను. స్థితిగతు లిటు లుండుటవలన నేను కమిటీలో చేరఁజాలక పోతిని. సభలో శ్రుస్తావన మాను సమర్థించుటతోడనే సంతృప్తి పడితిని. నా యంపిన నూచనలను సరకారువా రంగీకరింతురేని వెంటనే నే నీ పనిలోఁ బ్రవేశింపఁగలగుదు నని తలఁచుచున్నాను.

ఏ రాజ్యమునం దిఁకమాండు మేము సంపూర్ణముగా భాగస్వాములము కాఁగలమని యాశ పెట్టుకొనుచున్నామో ఆ రాజ్యమున కాపద వచ్చినపుడు సాయపడుట మాకు ధర్మము. మరియు మేము సాయము చేసినచో మాకుఁ గావలసినదానిని వడిగాఁ బడయఁగలమను నాశయము మాకుఁ గలదు. కావున తమరు మా కాశపెట్టిన

౨౭ యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుట

సంస్కరణములలో కాంగ్రెసు ముస్లిమ్ లీగుల ముఖ్యప్రార్థనలకును సమావేశము ఉండఁగలదని తలచుటకుఁ బ్రజలకఠికారమున్నది. ఈ యుద్ధము జరుగుచున్నంతవఱకు ప్రజలు హోమ్ రూలు మొదలగు మాటలుఁగూడ మాటలాడకుండ జేయుటకుఁ బ్రయత్నించెదను. మరియు క్షత్తికలవారి నందఱును యుద్ధమునకుఁ బోవఁ ప్రేరణచేయుదును. ఇటులు చేయుటవలన భారతీయులు గొప్ప భాగస్వాములు కాఁగలరు. దీనితో వర్ణభేదము, దేశభేదమును సమసిపోఁగలవు.

చదువుకొనినవారిందు చాలఁ దక్కువగా నుపకరించు మార్గము బట్టి జనసామాన్యమునందు వీరికి పలుకుబడి తక్కువ. నేను హిందూ దేశమునకు వచ్చిననాఁటనుండియు జనసామాన్యమునందు చాల పరిచయము సంపాదించితిని. వీరికి హోమ్ రూల్ సంపాదించవలయునని గట్టి పట్టు గలదు. హోమ్ రూలు లేనిచో జనుల కించుకయు సంతసము లేదు. హోమ్ రూలు సంపాదించుట కొంత త్యాగము చేసినను తక్కువయే యనిపించుకొనునని వీరి యుద్దేశము. కావున సామ్రాజ్యమున కొంతమంది స్వయంసేవకులను సమకూర్పఁగలనో అంతమందిని సమకూర్పఁగలనుగాని ఆర్థికసాహాయ్యమునుగుఱించి నేను చెప్పఁజాలను. అయినను భారతదేశము తన క్షత్తికి మించియే ధన మొసఁగనని నాకుఁ దెలిసినంతలోఁ జెప్పఁగలను. నేను ప్రాణము లొడ్డఁ దలచియే యుద్ధసభలోని ప్రస్తావమును సమర్థించితి నని చెప్పఁగలను. కాని మాస్థిలి వేటు. మే మే దుకొణమునను భాగస్వాములముకాము. మా సాయపుఁ బునాది భవిష్యదాశకుఁ దీయఁబడినది. ఆ యాశ యెట్టిదో విశేషరూపముగాఁ దెలుపఁ దలంచుచున్నాను. నేను బేరములాడుట లేదు. మే మిందు నిరాశుల మగుదుమేని నేటివఱకును మాకుఁగల గౌరవమెల్లయు కల్ల యయి పోవును.

ఆత్మకథ

మీలో మీకుఁ గల జగదములను మానుకొనుఁడని మీరు చెప్పిన మాటలకు ఆసఁగలు చేసెడి బాధను, అత్యాచారమును సహింపుఁడని యర్థమగుచో నట్టి సహన మసంభవము. చేయవలయు నని యొక పద్ధతి పెట్టుకొని దాని ప్రకారము చేయు బాధ నెదురుకొని యరికట్టుట నా ధర్మము. కావున ఎవరి నేనియ నాదరింపవల దనియు, పూర్వ మెన్నఁడేని యాదరింపఁ బడిని ప్రజాభిప్రాయము నాదరింప వలయు ననియు తమ రాసఁగిసరలకు నూచన చేయవలయును. చంపా రణ్యమున నేండ్రతరబడి యున్న బాధను విరోధించి నేను బ్రిటిషు న్యాయముయొక్క సర్వమహాత్మ్యమును చాటితిని. సత్యమునకుఁ గాను దుఃఖమును సహించు శక్తి కలిగినపుడు రాజ్యమునందు నిజమగు శక్తి లేదనియు, ప్రజాభిప్రాయమునందే కల దనియు భేదాప్రజలు కనుగొనెరి. లోఁగడ రాజ్య మనిన కాపము వెట్టు ప్రజల కిటు డంత కోపము లేదు. సర కారువారు సవిషయమగు నాస్థోల్లంఘనమును సహించిరి కావున ప్రజాభిప్రాయము నిక నెంతమాత్ర మనాదరింప రని వీరికి విశ్వాసము కలిగెను. ఇ వన్నియు పరికించి చూడఁగా చంపా రణ్యమునందును, భేదాయందును నా క వింఁచిన కనులు యుద్ధము నకు సాక్షాత్సేర యగుచున్నవి. 'నీ విట్టి పనులను మాను' మన్నచో గాలి పీల్చుకొనవలదని కాసించినటులే. నేను శస్త్రబలమునకు బదులు ఆత్మబలమును, అనఁగా ప్రేమబలమును లోక ప్రయమునుగాఁ జేయుటలో సఫలఁడ నగుదునేని ముల్లోకము లెత్తివచ్చినను హిందూదేశము నెదురుగా నిలువఁబెట్టఁగలను. కావున ఆనేకసమ యములందు దుఃఖమును సహించుట యను సనాతననీతి నాచీవనము నందు జీర్ణించిపోవునటులు నా యాత్మను నియమించుకొనుచున్నాను. మరియు నితరులనుగూడ నీ నీతినే యవలంబింపుఁ డని చెప్పు చున్నాను. మరియు నే నేమి యొనరించినను ఈ నీతి యద్వితీయ మయిన దని తెలుపుటకే యొనరించుచున్నాను.

౨౭ యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుట

తుట్టకుడి మాట: ముసలమానుల రాజ్యములగుటించి గట్టి మాట యిండని బ్రిటిషు-మంగ్రులను తా మడుగవలయునని కోరుచున్నాను. ప్రతి ముసలమానునకును ఈ చింత కలదని తా మెఱిగియే యున్నారు. నేను హిందువునయియుండి వారి కష్టముల నూరక చూచుచుండఁజాలను. వారి దుఃఖములు మాకును దుఃఖములే. ముసల మానురాజ్యముల హక్కులఁ గాపాడుటలోను, వీరి ధర్మస్థలములను విచారించి యాదరించుటలోను, హిందూదేశము కోరిన హోమ రూలు నిచ్చుటలోను సామ్రాజ్యక్షేమ మిమడియున్నది. నా కౌంట్లయులయెడఁ బ్రేమ కలదు గావున నే నీ కమ్మ వ్రాసితిని. మరియు ఆంగ్లేయులయందు నా కెట్టి నమ్మిక కలదో అట్టి నమ్మికనే ప్రతిహిందువునందును కలిగింపఁదలంచుచున్నాను.”

౨౮

మృత్యుపథము

యద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుటలో నా మేను చివికను. చెల్లము, గుండగాఁ జేసిన వేరుసెనగపప్పు, నిమ్మలు నా కానాఁటి ముఖ్యాహారము. వేరు సెనగ నధికముగా తినుట యపథ్యమని నాకుఁ దెలియునుగాని యధికముగనే తింటిని. దీనితో అతిసారము పుట్టెను. నడుచునడుచు నాశ్రమమున కరుగుట నాకు మామూలు. ఈమాత్ర మతిసార మే మంత చేయునని, నా మామూలు చొప్పున చీకటి పడువేళ నాశ్రమమున కరిగితిని. నే నా గోజాలలో ముందు వాడుట చాలవఱకు మానితిని. ఆనాఁ డుపవసించినచో తగ్గి పోవు నని నమ్మితిని. మఱునాఁటి ప్రాద్దున దేనిని ముట్టలేదు. దీనితో కొంత యుపశాంతి కలిగెను. ఇంకను ఒకటి రెండు లంఘనములు పడు నని నాకుఁ దెలియును. ఒకవేళ ఆకలి యగుచో ఫలరసము తక్కు వే తీదియు పుచ్చికొనఁగూడ దనుకొంటిని.

ఆనాఁ డేదో పండుగ. మధ్యాహ్నమునఁగూడ నేమియును గొన నని కస్తురబాయికిఁ జెప్పినటులు గుఱుతు. కాన కస్తురబాయి నన్ను మఱిపించెను. నేనును మఱచితిని. నే నపు డే జంతువు పాలను త్రావుట లేదు. పాలనుండి పొడమిన ద్రవ్యములు గూడ నాకు నిషిద్ధములు గావున నేయిమజ్జిగలు గూడ నా కనుపాదేయములు. కాన నేతికిబదులు నూనె కలిపి యొక గోధుమపిండివంటకమును నాకొఱకు ప్రత్యేకముగా కస్తురబాయి తయారుచేసెను. ఒక గ్లాసెఁడు మినుపకట్టుగూడ నాకొఱకు ప్రత్యేకింపఁబడెను. నా కివి యువము. 'కస్తురబాయిమాట దక్కింపవలయును, నాలుకకుఁ

దృష్టిని చేయవలయును, శరీరరక్షణమును జూచుకొనవలయును' అని తలచితిని. కాని ఎప్పుడూ యని సైతాను నా నోటినుండే కావలి యుండెను. తిను దొడగితిని. కొంతవఱకు దింటిని. రుచి తీరను. యమునకు చీటి చెల్లెడు. తిని గంట కాకమునునే అతిపారము ప్రకోపించెను.

రాత్రికి నడియాడు చేరవలయును. సాబరమతీ స్టేషనువఱకు నడచితిని. ఆ మైలుంబావు దూరముగూడ నాకు నడచుటకు గవ్వ మాయెను. అమదాబాదు స్టేషనులో వల్లభభాయి నన్ను గలిసెను. నాకు నొప్పి మిక్కిటమాయెను. నేను నలిగియుంటి నని యతఁడు గ్రహించెను. కాని ప్రాణాంతకముగు నీబాధ నితనికిఁ గాని, యొరులకుఁగాని నేను తెలియనీయలేదు.

నుమారు పదిగంటలకు నడియాడు జేరితిమి. స్టేషనుకును అనాథాశ్రమమునకును అరమైలులోపు. ఇది నాకు పదిమైళ్లనిపించెను. చచ్చి చెడి బసకు చేరితిని. బాధ పెరిగిపోవుచుండెను. నిమిష నిమిషమునకును అనుమానము కలుగుచుండెను. దానితో నిక నిలువలేక పోతిని. నా బాధ నందఱకును జెప్పివై చితిని. పడక వేసితిని. ఇంతవఱకు మఱుగుదొడ్డి కరుగుచుంటిని. అపుడు కమాడు గోరితిని. ఇందులకు చిన్నతనముగానే యుండెనుగాని కొరక పీలు లేకపోయెను. ఫూల్ చందుగారు మెఱుపువలెపరగిడి కమాడుతెచ్చిరి. సహచరు లందఱును విన్నబోయి నా చుట్టును మూగిరి. వీరి ప్రేమ యపారము. కాని నా బాధ తీసివేయఁగలరా? పైగా నా పట్టుదలకు పారము లేదు. ఇది వారి సంతాపమునకు మఱికొంచెము తోడు. వైద్యుని పిలుచుకొని వక్త మనిరి. నే వలదంటిని. మందు పుచ్చుకొనను, చేసిన పాప మనుభవించు నంటిని. నా సహచరులు దీని నంతయు దుఃఖముతో

ఆ త్స క థ

ఆత్మ క థ

సహించిరి. ఇరువది నాలుగు గంటలలో ముప్పది నలుబది సారు లావలికి వెళ్లవలసివచ్చెను. భోజనము మానితిని. గత దినమున ఫలరసముగూడ మానితిని. హిరవును లేదు.

శేటివఱకు రాతివంటి దనుకొన్న నా శరీర మప్పటి కప్పుడు మట్టికన్న హీన మయిపోయెను. ఉన్న శక్తి యంతయు మటుమాయమాయెను. డాక్టరు కానుగా గారు విచ్చేసిరి. మందు గొనుడని బలిమాలిరి. నే నొప్పుకొనలేదు. ఇంజెక్స్ నిర్దు ననిరి. వల దంటిని. ఆపుడు నా కింజెక్స్ ననినఁ దెలియమి నవ్వుచేటు. అది దేనిదో రసి యనుకొంటిని. కాని పిదప నది యొక యోషధీరసమని తెలిసెనుగాని తెలియుసరికి అక్కఱ దాఁటిపోయెను. విరేక ముగలేదు. అలపు వలన కాఁకతగిలి సంధించెను. మిత్రులు గడబిడపడి డాక్టరులను బిలిచిరి. వారు వచ్చిరిగాని వాఁమాట వినని యీ కొఱపనగోయ్య కెటులు కుదుర్చుగలరు?

నేను అంబాలాలుగారును, వారి ధర్మపత్నియు నడియాడు వచ్చిరి. నా మిత్రులతో నాలోచించి అమరావతిలోని తమ మిర్జాపురపుబంగళాలోనికి మిగుల జాగ్రత్తోఁ దీసికొనిపోయిరి. నా కీ వ్యాధిలో జరిగిన యీ నిర్మలనిష్కామసేవకంటె నధికమగు సేవ యెవరికిని జరగదు. ప్రతిదినమును జ్వరము కొంచెముగాఁ దగులుచు వచ్చెను. శరీరము కుష్కించికొనుచుఁబోయెను. ఇంకను కొన్నాళ్లపాటిటులే యుండినచో లేవలేని స్థితి వచ్చు ననుకొంటిని. అంబాలాలుగారి బంగళాలో నింతప్రేమతో, వేయికనులతో నిటులు శేను చూడఁబడుచున్నను మనసు నిలువక ఆశ్రమమునకుఁ బంపుమని కోరితిని. నా పట్టుదల కతఁడు న శ్వాశ్రమమునకుఁ గొంపోయెను.

౨౮ మృత్యుపథము

నే నిటు లాశ్రమమున మంచమునఁ బడి యటు నిటు కొట్టు కొను మండఁగా 'జర్మనీ సంపూర్ణముగా ఓడిపోయె' ననియు, నిఁక జనమును పోగుచేయు నక్కఱ లేదనియు కమిషనరు కబురు చేసె ననియు వల్లభభాయి వార్త తీసికొనివచ్చెను. నే నంతటితో జనమును పోగుచేయవలయు నను చింతఁ బొసఁగితిని. దీని కాంతి కలిగెను.

జలచికిత్స చే శరీరము కొంచెము నిలువఁబడియుండెను. అతి సార మాఁగిపోయెను. కాని బలము పట్టలేదు. వైద్యులు, డాక్టరు లును పలురకముల సలహా లొసఁగిరి. కాని నే నే మందును గొన నెంచలేదు. ఇరువురు మూవురుమిత్రులు పాలమీద ఒట్టున్నది గాన మాంసరసము గ్రోలు మనియు, మందుగా మాంసము గొన్నచో హాని లేదనియు యాయుర్వేదమునుండి ప్రమాణము లీక్షించొసఁగిరి. ఒక మిత్రుఁడు కోడిస్రవ్ణఁ డిను మనెను. కాని నే నీ యుపదేశములలో దేనినీని గయికొనలేదు. అన్నింటికిని నా జనా బాకటియే.

నేను కాస్త్రమును ప్రమాణముగాఁ గొని ఖాద్యాఖాద్య నిర్ణయము గావింపలేదు. అది నా జీవనముతోపాటు స్వతంత్రముగా నిర్మిత మాయెను. ఆ వస్తువు నీ వస్తువును దిని బ్రతుకవలయు నను లోభము సుంతయు నాకు లేదు. నా పుత్రులకు, నా భార్యకు, నా మిత్రులకు విధించిన ధర్మమును నా దగ్గఱకు వచ్చినపుడు నే నెటులు మాచుకొందును?

ఇంత దీర్ఘవ్యాధి నాజీవితమున నిదియ . మొదలు. ధర్మమును శరీక్షింపను, పట్టిమాడను నా కీ వ్యాధి యలభ్యయోగముగా తలపడ్డించెను. ఒక రాత్రి నే జీవింప ననుకొంటిని. మృత్యుదేవత నాయెదుట నిలువఁబడినటు లుండెను. శ్రీ, అననూయా బహేమకు

ఆత్మకథ

వార్త పంపితిని. ఆమె పరువెత్తుకొని వచ్చెను. వల్లభభాయి వచ్చెను. డాక్టరు కాసుగాగారు వచ్చి నాడి చూచి 'ఇప్పుడు భయపడవలసిన చిహ్న మినుమంతయు నాకుఁ గానరాదు. నాడి బాగుగా నున్నది. బలము లేమివలననే మీ కీ యజడి' యని చెప్పిరి. కాని నేను నమ్మ లేదు. ఆరాత్రి గడచెను. నాకా రేయి నిదుర లేదు.

ప్రాతఃకాలము. మృత్యువు రాలేదు. కాని బ్రతుకఁగల నను నాకే నాకుఁగలుగలేదు. మృత్యు వాసన్నముగా నున్న దని తలఁచితిని. నా మిత్రుల వలన గీతలను వినుచు ఉన్నకాలము నుపయోగించుకొన నెంచితిని. ఏ పనికిని శక్తి లేదు. చదువుటకేని శక్తి లేదు. మాటాడుట కిచ్చ లేదు. ఒక్కమాట పలికినను తల గిర్ర మనును. బ్రదిమిలో తీపి పోయెను. బ్రతుకుటకొఱకే బ్రతుకుట, అనఁగా ఊరక బ్రతుకుట యనమాట నాకు గిట్టదు. పని పాటలు లేక, మిత్రులచే చాకిరి చేయించికొనుచు మెల్ల మెల్లగా చివికి పోవు నేనామును జూచికొనుచు కూరుచుండుట నాకుఁ గష్టముగాఁదోచెను.

నే నిటులు మృత్యువునకు కని పట్టుకొని యుండఁగా డాక్టరు తల వలకరుగారు విచిత్రమును నొకజంతువును వెంటఁబెట్టుకొని వచ్చిరి. ఆ విచిత్రజంతు నొక మహారాష్ట్రుఁడు. అతనికి హిందూస్తానీ రాదు. చూచే చూడఁగనే నావంటి వికారపువాడే యని తోచెను. అతఁడు తన వైద్యమును నామీఁద నుపయోగింప వచ్చెను. అతఁడు గ్రాంట్ మెడికల్ కాలేజీలో విద్యనంతయు పరిపూర్తి చేసికొనెను గాని డిగ్రీ పుచ్చుకొనకుండ వచ్చివేసెను. ఇతఁడు బ్రాహ్మసామాజికుఁడని నా కిట్టివలఁ దలసెను. అతని పేరు కేలకర్. స్వభావముచే గడు స్వతంత్రుఁడు. మంచువైద్యమునం దతనికిఁ గడు నమ్మిక. నా

౨౮ మృత్యుపథము

యికనికి 'ఎన్ డాక్టరు' అను బిరు దిచ్చిరిమి. ఇతనికిఁ దన యభిప్రాయములయొడ పట్టుదల మిక్కుటము. దీగ్రీ గల డాక్టరులకు దెలియని కొన్ని విషయములు తాను దెలిసికొనె నని తన విశ్వాసము. తన నమ్మక మితఁడు నాకుఁ గలిగింపఁజాలకపోవుట నూ యిరువురకును చింత్యము. నే నొక హద్దునఱ కీతని పద్ధతి నమ్ముదును. ఇతఁడు కొన్ని సిద్ధాంతములను తొందరపడి కావించె నని నా యభిప్రాయము.

అతఁడు కనుఁగొనిన విషయములు నిక్కము లగుఁగాక, కల్లలగు గాక, నాశరీరము నతని వైద్యపరీక్ష కిచ్చిరిని. బాహ్యోపచారములచే నారోగ్యము గొనుట నా కభిమతమే. ఇంతియకాక మంచువైద్య మనఁగా జలవైద్యమే. కావున నా శరీరము నింతయు మంచుతో తోమ మొదలిడెను. అతఁడు చెప్పినంత ప్రయోజనము నా శరీరమునఁ గలిగె నని నమ్మకున్నను మృత్యువునకు కాచుకొని యున్న నేను బ్రతుకులెన్ను పట్టిరిని. కొంచె ముత్సాహము కలుగఁజొచ్చెను. మానసోల్లాసముతోపాటు శారీరకోత్సాహమును గనుపట్టఁ జొచ్చెను. అఁకలి పుట్టెను. పది పదియేను నిమిషములు నడియాడఁ దొడఁగితిని. 'ఇంక స్రుష్టరసముఁ గొనుఁడు! ఇంత కమ్మడు పాటవము రాఁ గలదు. నా కిట్టి నమ్మిక కలదు. స్రుష్టు పాటవలె నిర్దోషములు. అవి మాంసకోటిలోఁ జేరవు. స్రుష్టన్నియు పిల్లలు కావు. పిల్లలు కాని నిర్భీజము లగు స్రుష్టంగళ్లలో దొరకును. వానిని దినఁ దప్పిదము లేదు' అని కేలకరుగారు నమ్మిచెప్పిరి. నిర్భీజములగు నండములఁగూడ నేను గొననొల్ల నయితిని. కావలసిన పనులు కొంచెము కొంచెము చేసికొనఁగలుగుటకు నా కిప్పుడు కలిగిన బలము చాలును.

కాలతుచట్టము.నా ధర్మసందేహము

మాధేరాను పోవుచో నారోగ్యము కలుగు నని మిత్రులు

చెప్పగా విని యచటి కేగితిని. కాని యచటి నీళ్లు బలువు. నావంటి రోగి కవి పడవు. అతిసారముచే మూద్ధాగ్రము దుర్బల మాయెను. అచట పుండుగుటచే మలము విడుచునపుడు మితి లేని బాధ కలిగిడిది. కావున నినుటయన్న భయము పుట్టెను. ఒకవారముగో మాధేరానునుండి మరలి వచ్చితిని. శంకరదళాలుగారు నా యారోగ్యమునకు శ్రద్ధఁ బూనిరి. దళాలుగారి సలహా గొనఁగని పట్టుపట్టిరి. డాక్టరు దళాలుగారు దయ చేసిరి. విషయమును వెంటనే గ్రహింపఁగల వీరి కత్తికి నే నచ్చెరువొందితిని. వీరిటు లనిరి:

‘తాము పాలు గొననంతవఱకు తమ శరీరము బాగుపడదు. కావున మీరు పాలు గొనవలెను. ఇనుము, పాషాణము వీనికి సంబంధించిన ఇంజక్షనులఁ గొనవలెను. ఇవియగుచో మీ శరీరము యథాప్రకారము కాఁగల దని నేను గ్యారంటీ యిఁగలను.’

‘ఇంజక్షనులు చేయించికొందును గాని పాలు త్రాగను’ అని నే నంటిని.

‘మీ ప్రతిజ్ఞాశరీర మెట్టిది?’ అని దళాలుగా రనిరి.

‘ఆవులకును, గేదెలకును పూకా తగిలించి దాన పాల్గొమ్ము ప్రక్రియ చేయుచున్నారు. ఈ సంగతి విసఁగా పాలపై తిరస్కారము కలిగెను. మరియు క్షీరము మనుష్యున కాహారము కాదు గాన నేను క్షీరసన్నాస్యము గావించితి’నని యంటిని.

౨౯ రౌలతు చట్టము-నా ధర్మసం దేహము

‘అటు లగుచో మేఁకపాలు పుచ్చికొనవచ్చునుగదా’ యని నామంచముకడ నిలువఁబడియున్న కస్తురబాయి యనెను.

‘మేఁకపాలు పుచ్చుకొన్నచో నాకుఁ జాలు’నని దలఁలాగా రనిరి.

నేను లోఁగి పోయితిని. సత్యాగ్రహసంగరపు సమ్మోహము నాకు జీవనలోభమును కలిగించెను. నేను ప్రతిజ్ఞాక్షర పాలనముతో సంతసించి ప్రతిజ్ఞాత్మహనన మొనరించితిని. ప్రతిజ్ఞాసమయమున నాకు గత్యబుద్ధియు మాహిమబుద్ధియే యుండెను. అయినను ప్రతిజ్ఞాశీరము క్షీరసామాన్యమునే చెప్పను. మహాభ్యుక్తు క్షీరము సహజమగు నాహారము కాఁజాల దని నే ననుకొనునంతవఱకును నాకు పాలు త్రాగుట కధికారము లేదు. ఇది యెల్లయు నాకుఁ దెలిసియున్నను మేఁకపాలు పుచ్చికొనుటకు సంసిద్ధుడ నయితిని. సత్యపూజకుఁడు సత్యాగ్రహసంగ్రామము నడపుటకు బ్రతుకవలఁచి సత్యమునకు బురద పూసెను.

దాన నామనసులో పుం డింకను పూఁకలేదు. మేఁకపాలు విడుచుటను గూర్చి నే నింకను విచారించుచునేయుంటిని. మేఁకపాలు ద్రావుచు దినదినమును దుఃఖము ననుభవించుచునే యుంటిని. కాని నేన చేయవలయు నను అతిసూక్ష్మమగు మోహము నన్నుఁ బట్టుకొని విడుచుట లేదు. అహింసాదృష్టితో ఆహారమును గుఱించిన పరిశోధనములు నాకుఁ బ్రియతరములు. వానివలన నా కానందము కలుగును; విరోధముకూడఁ గలుగును. అహింసాదృష్టిచే మేఁకపాలు నాకుఁ గష్టము కలిగింపవు గాని సత్యదృష్టిచేఁ గలిగించును. నే నహింసకన్న సత్యము నెక్కువ తెలిసికొనఁగల నని నా మనస్సున భాసించుచున్నది. సత్యమును విడనాడితినేని అహింసాగ్రంథిని

ఆ త్మ క థ

ఎన్నటికిని విప్పజాల ననుకొనుచున్నాను. చేసిన ప్రతిజ్ఞయొక్క కరీరమును, ఆత్మను—శబ్దార్థమును, భావార్థమునుగూడఁ బరిపాలించుటయే సత్యపాలనము. ప్రకృతము నే నాత్మను—భావార్థమును నాశనము చేసితిని. ఇది ప్రతిదినమును నాకు మనశ్శయముగా నుండును. ఇటు లిది యంతయు నాకుఁ దెలిసి యున్నచు ప్రతిజ్ఞాసంబంధమున నా ధర్మమెట్టిదో నాకుఁ దెలియుట లేదు. లేక ప్రతిజ్ఞాపాలనమునకు నాకు ధైర్యము చాల దన్నమాట. ఈ రెండును ఒకటియే. ఏలన కంకామూలమున నమ్మకము లేదు. భగవంతుడా! నాకు నమ్మక మొసఁగుము!

మేఁదపాలు పుచ్చికొన మొదలిడిన కొలఁది రోజులలో డాక్టరు దూలలుగారు మలద్వారమునందలి పుండు నాపరేషను చేసిరి. దాన ఫల మొదవెను.

నాలు గడుగులు వేయఁగల ననుకొంటిని. పత్రికలు చదువఁ దొడఁగితిని. రాలతుకమిట్టిపోర్టు నా కంటఁ బడెను. అందలి విషయములు చూచి యడలిపోతిని. భాయి ఉమర్ కంకరలాలుగారలు వచ్చి మీ లేదో చేయకతప్ప దనిరి. నుమా రొక నెలలో నే ననుదాబాదుకు వెళ్లితిని. వల్లభభాయి దైనందినము నాకడకు వచ్చుచుండెడివాఁడు. 'ఏదో యొకటి చేయవలె'నని నే నతనికి నూచించితిని. 'ఏమి చేయవలె?' నని యతఁ డనెను. 'కమిటీవారి యభిప్రాయములు లా యగునేని దాని నిరోధించుటకు ప్రతిజ్ఞ చేసి నిలువఁబడువారు పదిమంది దొరికినఁజాలు, సత్యాగ్రహ మారంభింతము. మంచమును పట్టుకొని యుండనిచో నే నొకఁడనే ముందు పోరాడెదని నావెనుక పలువురు రాఁగలరు. ఈ దుర్బలస్థితిలో నే నీ పనికిఁ దగను' అని నే నంటిని.

౨౯ రౌలతుచట్టము-నా ధర్మసందేహము

ఈ ప్రసంగమునకు ఫలముగా నాకు సంబంధించినవారి నొక చిన్న సభగా సమకూర్చుటకు నిశ్చయము చేయఁబడియెను. రౌలతు కమిటీ-రిపోర్టులో ప్రకటింపఁబడిన సాక్ష్యమును బట్టి కమిటీవారు చేసిన సలహాప్రకారము లా చేయవలసిన పని లేదని నాకుఁ దోచెను. ఆత్మగౌరవము కలవాఁ డెవఁడును ఈ లాను అంగీకరింపఁ జాలఁ డనియు నాకు స్పష్టముగాఁ దోచెను.

పిదప సభ జరిగెను. ఇరువది మందికిఁ గాఁబోలు-ఆహ్వానము పంపఁబడెను. వల్లభభాయిగాక వచ్చినవారిలో శ్రీమతి సరోజిని, మి. హార్నిమన్, స్వ. ఉమర్ సోబానీ, శ్రీ శంకర్ లాల్ బాంకర్, శ్రీమతి అననూయా బహేను మొదలగువారుండి నటులు గుఱుకు.

ప్రతిజ్ఞాపత్రము తయారుచేయఁబడెను. వచ్చినవారెల్లరును దానిమీఁద చేవ్రాలు పెట్టినటులే గుర్తు. అపుడు నేను పత్రము నడవట లేదు. అయినను అపునపును నా యుద్దేశములను దినపత్రికలలోఁ బ్రకటించుచుంటిని. అపుడును అటులే ప్రకటింప మొదలిడితిని. శంకర్ లాల్ బాంకరుగా రాందోశనము చేయఁబొడఁగిరి. ఒక పనికి పునాది వేయుటయందును, దానికి బలము కూర్చుటయందును వారికిఁ గల శక్తి యపుడే నా కనుభవమాయెను.

అపు డున్న సంస్థలు సత్యాగ్రహమువంటి యొక క్రొత్త అస్త్రమును చేపట్టఁ గలుగుట యసంభవ మని తలఁచి సత్యాగ్రహ సభ యొకటి స్థాపించితిమి. బొంబాయివారిందు చాలమంది సభ్యులు గాన దీనికి కేంద్రము బొంబాయిలో నే ఉంపఁబడెను. ప్రతిజ్ఞా పత్రికలమీఁద పలువురు చేవ్రాలు పెట్టఁబొడఁగిరి. ప్రతిసంగతియు నప్పటి కప్పటికిఁ దెలుపు పత్రికలు వెలువడఁ జొచ్చెను. ప్రతిచోట నను సభ లాయెను. ఇది యంతయు ఖేదాలదాయని దలపించెను.

ఆ త్మ క థ

సత్యాగ్రహసభకు నే నధ్యక్షుడను. ఈ సభలో నున్న విద్యార్థివలకును, నాకును వికృతము కుదరలేదు. సభలో గుజరాతీ భాష నుపయోగించి తీరవలయు నని నే నంటిని. ఈ విషయమున కును, నా నూచించిన ఇంకొన్ని కార్యపద్ధతులకును వీరు విస్మితులయిరి. అయినను వీరిలో పలువురు నా పద్ధతుల నవలంబించుట కుదారత చూపి రని నే నొప్పుకొందును. కాని 'ఈ సభ యెంతకాలమో నిలువఁజాల'దని నేను మొదటనే యనుకొంటిని. సత్యమునుగుఱించి, అపింపనుగుఱించి నేను నొక్కి చెప్పట సభ్యులలో పలువుర కిష్టము కాదు. అయినను ఈ సభ మొదటమొదట బాగుగా పనిచేసెను.

అద్భుతమగు హఠాత్తాళము

ఒకవంక రాలతుకమిటీరిపోర్టునకు ప్రతికూలప్రచార మెక్కువగా జరుగుచుండగా, మఱియొకవంక కమిటీవా రిచ్చిన సలహాలను అమలులోనికిఁ దెచ్చుటకు సరకారువారి అనుకూల ప్రచారమును ఎక్కువగా జరుగుచుండెను. రాలతు బిల్లు ప్రకటింపఁబడెను. నేను లెజ్సలేటివ్ ఆసెంబ్లీ కన్నఁడును వెల్లియుండలేదు. ఈ బిల్లు చచ్చింపఁబడువాఁ డచటికి వెల్లితిని. కాస్త్రీగారు కూడ దని గంభీరముగా మందలించుచు మహాపన్యాస మొసఁగిరి. వారి వేడి వాగ్ధారకు వైసరాయిగారు కనులు పెప్పకొని చూచుచుండిరి. వీరి యుపన్యాసప్రభావము వైసరాయిగారి మీఁద ప్రసరించె ననుకొంటిని. కాస్త్రీగారినుండి వెచ్చని యావిరి వెల్లి విరిసెను.

నిదురఁ బోవువానిని లేపవచ్చునుగాని దొంగనిదురఁ బోవువాని చెవిలో డోలు వాయించియు లేపలేము. అచటి చట్టపుఁ జర్చయొక ప్రహసనము. సరకారువా రా ప్రహసనమును ప్రదర్శించిరి. చేయవలసిన పనిని లోఁగడనే వారు నిశ్చయించుకొనిరి. కావున కాస్త్రీగారి మందలింపు మందునకును గొఱగాలేదు.

సవాళోటి బోడి జంగములలో ఈ బోడి జంగము నెవరు చూతురు? నేను వైసరాయిగారిని దర్శించితిని; చాల విన్నవించితిని. రహస్యములగు నుత్తరములు వ్రాసితిని; ప్రకటింపఁదగిన ఉత్తరములు వ్రాసితిని. 'నాకు సత్యాగ్రహముతక్కు వేటు దారి లే'దని వీనిలో లేటలేలము చేసితిని. కాని అంతయు మాత్రా.

ఆ త్మ క థ

ఇంకను బిల్లు గజెటులో ప్రకటింపఁబడలేదు. శాశేరీరము దుర్బలముగా నున్నను దీర్ఘ ప్రయాణమునకు సాహసించితిని. సభకు వలయునంత బిగ్గఱగా మాటలాడఁగల శక్తి నా కింకను గలుగలేదు. నిలిచి యుపన్యసింపఁగల శక్తి నేటివఱకును నాకు రానేలేదు. నిలఁబఁచి యుపన్యసింపఁ దొడఁగితిని కొలఁది నిమిషములలోనే శాశేరీర మంతయును కంపింపఁ దొడఁగి హృదయమునందును, ఉదరము నందును పోటు కలుగును. చెన్నపురినుండి వచ్చిన యాహ్వానమును అంగీకరింపవలయు నని తలఁచితిని. దక్షిణదేశము నాకు స్వగృహ మనిపించును. దక్షిణ-ఆఫ్రికా సంబంధములనఁ జెల్లెనువారు, అతివవారు మొదలగువారిమీఁద నాకు హక్కు కలవని నే ననుకొందును. ఇటులనుకొనుటలో పొరపాటున్నదని నా కింతవఱకును తోఁపలేదు. కన్నూరి రంగ అయ్యంగారికడనుండి నా కాహ్వానము వచ్చెను. ఈ యాహ్వానముచాటున శ్రీ రాజగోపాలాచార్యులుగారున్నయటులు చెన్నపట్టణము చేరినతరువాత నాకుఁ దెలిసెను. వారితో నా కదే ప్రథమపరిచయ మనుకొందును. కాకున్నను మేము పరస్పరము తెలిసికొనుట కదే మొదలు.

ప్రజాకార్యములలో నెక్కువ పాల్గొనుటకు కన్నూరి రంగ అయ్యంగారు మొదలగు విశ్రుల యామంత్రిణముచే నేలము విడిచి రాజగోపాలాచార్యులుగారు చెన్నపురిలో వకాలకు చేయవచ్చిరి. వీ రున్న చోటుననే మా విడిది. ఆ గృహము కన్నూరి రంగ అయ్యంగారి దగుటచే మేము వారి యతిథులమే యని యనుకొంటిమిగాని రెండు మా జ్ఞాత్తుల మహాదేవ దేశాయి నా పొరపాటు దిద్దెను. రాజగోపాలాచార్యులుగారు మా కవమెవముగనే యుండుచువచ్చిరి. కాని మహాదేవదేశాయి వారి పుట్టు పూర్వోత్తరము లన్నియుఁ దెలిసి

30 అద్భుతమగు హరతాళము

కాని 'మీరు రాజగోపాలాచార్యులవారితో' పరిచయము చేసి చూడవలయు'నని నాతో ననెను.

నేను వీరితో పరిచయము చేసితిని. వీరితో ప్రతిదినమును కర్తవ్యమునుగూర్చి ముచ్చటించుచుంటిని. అప్పుడు సభలు తక్కువయినప్పుడు దారి నామాటలో లేదు. కోలెట్ బిల్లు లా యగుతో దానిని విషయముతో భంగించు టెటు లని యాలోచించితిని. సరకారువారు దానికి వీలు కలుగజేయుతో దానిని పరిషయముగా భంగింపవచ్చును. ఇంకను ఏ చట్టములను మన మతిక్రమింపవచ్చును? అతిక్రమింపనగునెడల అతిక్రమింపఁదగినవానికిని, అతిక్రమింపఁదగనివానికిని భేదకమేమిటి? ఇట్టి చట్టములు మనకు జరుగుచుండెడివి.

కన్వారి రంగ అయ్యంగారు నాయకులను సభ కావ్యవించిరి. ఇందు చాల చర్చ జరిగెను. అందు విజయరాఘవాచార్యులవారిది నిండు పాలు. చిన్న విషయమునుండియు పెద్ద విషయముదాక సత్యాగ్రహకాస్త్రమును రచింపవలయు నని వీరు కోరిరి. ఇది నా కక్షమించిన దంటిని.

మే మిటు లాలోచనలు చేయుచుండఁగా బిల్లు గెజెటులో చట్టముగా ప్రకటింపఁబడెను. ఈ వార్త వచ్చిననాటిరేయి ఆలోచించుచు పడుకొంటిని. మామూలు వేళకంటె వడిగా లేచితిని. అర్ధనిద్ర కాఁజూలును; కల వచ్చెను. ప్రాద్దుననే రాజగోపాలాచార్యులవారిని బిలిచి యిటులు తెలిపితిని :

'ఈ చట్టమునకు ప్రత్యక్షతరముగా మనము దేశములో హరతాళమును ప్రకటింపవలయు నను సూచనను నే కలగంటిని. సత్యాగ్రహ మాతృశుద్ధికి పోరాటము. ఇది ధర్మయుద్ధము. ధర్మకార్యము శుద్ధితో నారంభించుట మేలు. హిందూదేశమునందలి ప్రజ లెల్లరు

అ త్మ క థ

జోకనాఁడు పవసింతురు గాక! పనిపాటలు మానుదురుగాక! ముసలమానులు 'రోజా'దినాగా ఉపవసింపరు గాన నిరుపదినాలుగు గంటల పవసింపఁ గోరుచున్నాను. మన కన్ని ప్రాంతములవారును తోడుపడుదురో, పడరో చెప్ప వీలులేదుగాని, బొంబాయి మద్రాసు వీతారు సింధుదేశములవారు తోడుపడుదు రని నా కాక గలదు. ఈ ప్రదేశము లన్నియు తగిన రీతిగా హారతాళ మొనరించినచో మనమా పంతువులము కావచ్చును.

నా యీ మాట రాజగోపాలాచార్యులవారికి రుచించెను. పిదప వీరు మిత్రులకుఁ దెలిపిరి. అందఱును బాగుగా నున్న దనిరి. నే జోక చిన్న నోటీసును ప్రకటించితిని. 30-3-1919 నాఁడు హారతాళ మని నిర్ణయింపఁబడెను గాని పిదప 1-4-1919 కి మార్చఁబడెను. తన తొందరగా ప్రారంభింపవలసియుండుటచే లోకులకు కొలఁది యవకాళములోనే యీ సంగతి తెలుపఁబడెను.

కొని యిది యంతయు నిటులు జరుగు నని యెవ రనుకొనిరి? హిందూదేశమునం దెల్లెడల పత్తనములలో-పల్లెలలో పెట్టఁ జూచినను హారతాళమే. అది దర్శనీయము! అస్మరణము!

ఆరోజులు (౧)

దక్షిణదేశమున కొంచెము సంచారము చేసి ౪ ఏప్రిలుకు గాఁబోలు బొంబాయి చేరితిని. ౬ తేదీని గల కార్యక్రమము నెఱవేర్చుటకు బొంబాయి రావలసినదని శంకరలాల్ బాంకరుగారు నాకు తంతి యిచ్చిరి.

ఇంతకు ముందే మార్చి ౩౦ తేదీని ఢిల్లీలో హరతాళము జరిగి పోయెను. అచట శ్రద్ధానందులయు, అజమల్ ఖానలయు మాటయే అజ్ఞ. ఆఱవ ఏప్రిల్ వఱకును హరతాళ మాఁపవలయు నను సంగతి యచటి కాలస్యముగా నందెను. అట్టి హరతాళమును ఢిల్లీ యెన్నఁజేసి అనశ్చించియుండలేదు. హిందువులును, ముసలమానులును కలిసిపోయిరి శ్రద్ధానందులు జామా-మసీదున కాహ్వనింపబడిరి. ముసలమానుల కోరికచే నా రచట నుపన్యసించిరి. దీనికి సరకారు-అఫీసరుల కన్నులు కుట్టెను. ఈ హరతాళయాత్ర గైలున్నేమనుదెసకుఁ బోవుచుండఁగా పోలీసులు తుపాకులు పేల్చిరి. కొందఱకు గాయములు తగిలెను; కొందఱు చచ్చిరి. ఈరీతిగా ఢిల్లీలో దండనీతి యారంభమాయెను. వెంటనే రమ్మి నాకు శ్రద్ధానందులు వార్త నంపిరి. ఆఱవ తేదీని బొంబాయిలో కార్యక్రమమును పరిపూర్తిచేసికొనిన వెంటనే వత్తు నని నేను వారికి తంతి పంపితిని.

కొలఁది భేదముతో ఢిల్లీ ముచ్చటలే లాహోరు అమృతసరములలో జరిగెను. డా. సత్యపాలు కిచలూగారలు వెంటనే అమృతసరము నకు రమ్మి తంతి నంపిరి. నా కత్తుడు వారి పరిచితి లేదు. ఢిల్లీ వచ్చి పిదప అమృతసరమునకు రాగల నని వారికి తంతి పంపితిని.

ఆత్మకథ

అజితేంద్ర ప్రాద్ధన లక్షలకొలది జనులు చాపాటికడ సముద్రస్నానము చేసి యచటినుండి కాకుర్ ద్వారమునకు యాత్రగా బయలుదేరిరి. అం దాడువారు, బాలురు, బాలికలును గలరు. ఇందు ముసలమానులును పతిపురుషులుగొనిరి. కొందఱు ముసలమాను పోదరులు దావునఁ గల యొక మసీదునకు మమ్మహ్మద్ నింఁచిరి. నన్నును, సత్తోజినీదేవిని ఉపన్యసించుచుని కోరిరి. దేశభక్తిని, హిందూ ముసలమానుల యైక్యతనునకును అచట నందఱచేత ప్రతిజ్ఞలు చేయింపవలయునని విధిపదాపజేరాజుగారు నూఁచించిరి. ఇంత వడిగా ప్రతిజ్ఞలు గొనుటకు నేను సమ్మతించలేదు. ఇపుడు జరిగినదానితో సంతోషపడుట మంచి దని నేను సలహా యిచ్చితిని. బాస చేసిన తరువాత దానిని మీఱరాదు. దేశభక్తి యన నేమో లెస్సగా తెలిసికొనవలయును. హిందూముసలమానుల యైక్యతనునకు పూన వలసిన భారము చాల దొడ్డిది. దానిని బాగుగాఁ దెలిసికొనవలయును. ఇట్టి ప్రమాదములు తీసికొనఁ గోరువా రిందులకుఁగాను మఱువాఁటి ప్రాద్ధన చాపాటికడ సమావేశము కావలయు నని నేను తెలిపితిని.

బొంబాయిలో సంపూర్ణహార తాళము—

చిట్టచును కొంతముగా నతిక్రమించుటకు సంపూర్ణప్రయత్నము లొనరింపఁబడెను. రెండుమూడు చిట్టచు లతిక్రమింపఁదగినవి కలవు. అవియే మ మృతిక్రమింపుఁ దని చెప్పును. వానిని రద్దు చేయింప వలయును. వీనిగో నొక చిట్టచునుమాత్ర మతిక్రమింపఁదలఁచితిమి. ఉప్పుచిట్ట ముండిలకు నసమ్మతిము. దాని వాఁతులకుఁ జాలఁ గాలమునుండి దొడ్డ ప్రయత్నములు జరుగుచు వచ్చుచున్నవి. కావున దీని నతిక్రమించుట కెవరి యిండ్లలో వా రుత్పను వండవలయు నని నేను నూఁచించితిని. సరకారువారు కొన్ని గ్రంథములను నిషేధించిరి. ఇట్టివి

30 ఆరోజులు (సీ)

నా పుస్తకములు రెండు: హిందీ-స్వరూపము, సహ్యాద్రయము. ఈ రెంటిని అచ్చువేసి బహిరంగముగా అమ్మినచో నన్నింటికంటె సహజమైన కాపనోల్లంఘన కుగును. కావున నీ గ్రంథములెక్కువగా ముద్రించితిమి. పాఠ్యంతనోపవాస మయినపిదప జరిగిన మహాసభ కుగిసినతరువాత వీరిని అమ్ముఁ జూపితిమి.

ఆఱవలేదీ సాయంకాలమున స్వయంసేవకు నీ పుస్తకముల నమ్ముఁ దొడఁగిరి. సరోజినీదేవి యొక కారుమీఁదను, నేనొక కారు మీఁదను బతులుదేటితిమి. ముద్రించిన పుస్తకము లన్నియు అయి పోయెను. వనూలయిన సా మ్మి పోరాటమున కుపయోగింపఁబడెను. ఒక్కొక్క దాని వెల పావలా. కాని నాకడను, సరోజినీదేవికడను ఎవరును పావలా యిచ్చి కొన్నటులు లేదు. కేబుల్ నున్నదెల్లయు నిచ్చి పుస్తకములు గొన్నవారు పలువురు. కొందఱు పది రూపాయలనోట్లును, కొందఱు రూపాయలనోట్లును ఇచ్చిరి. ఒక పుస్తకము నకు ఏబది రూకల వెల వచ్చినటులు గుర్తు. కొట్టిన పెట్టుదు రని గూడఁకొనువారిని హెచ్చరించితిని. కాని ఆ సమయమున అందఱుకును జైలు భయ మెగిరిపోయెను.

కాని మే మమ్మిన పుస్తకములు తమచే నిషిద్ధము లయినవి కావని సరకారువారి యభిప్రాయము. మొదట ముద్రింపఁబడిన పుస్తకములు జప్తుచేయఁబడెను. వాని నమ్మినయెడలనే తప్ప. ఇది రెండవ కూర్పు. కావున నిది వారిమాపులో చట్టముకు భంగము కలిగించుట కాదు. ఇటులు తెలియఁబడెనే జనమునకు కులాసా లేక పోయెను.

దేశభక్తి ని గుఱించియు, హిందూమహమ్మదీయసమ్మేళనమును గుఱించియు శపథము లొనరించుట కామఱునాఁడు చౌదాజిలో

ఆత్మకథ

కొకసభ జరిగెను. తెల్లని వన్నియు పాలుగా వని విల్లదాన్ కేరాజణీ గారు తెలిసికొనుట కదియే ప్రథమపర్యాయము. కొలఁదిమంది సభకు వచ్చిరి. నాఁడు కూడిన యయిదాఱుగురు స్త్రీలు నాకు స్పష్టముగా గుర్తున్నారు. మగవారును కొలఁదిమందియే. నేను కపథమును వ్రాసి యుంచుకొంటిని. దాని యర్థమును వివరించితిని. కొలఁదిమందియే వచ్చినందులకు నా కౌశ్యర్యముగాని, దుఃఖముగాని కలుగలేదు. చుఱుకుపాలు గల్పపనులలో ప్రజకు పక్షపాతము మెండు. ఉపయోగింపవలసిన పనులను ప్రారంభించుటలో సభించి లేదు. నా కి సంగతి మొదటినుండియు ననుభవము.

ఈ విషయమును వివరించుటకు నేటికొక ప్రకరణము కావలయును.

ఏడవతేదీ రాత్రి నేను థిల్లీ అమృతసరములకు బయలుదేరితిని. ఎనిమిదవ తేదీకి మధుర చేరితిని. ఆత్మజే నన్ను పట్టుకొందు రను నవ్వడి బయలుదేఱెను. మధురకు తరువాత స్టేషనులో బండియొగెను. నన్నుట గిదవాణీగారు చూడవచ్చిరి. 'మిమ్ము తప్పక పట్టుకొందురు; ఏమేని పని యున్న నేను చేయుదును' అని వీరు తెలిపిరి. 'నుంచిది, అక్కట కలుగుచోఁ దెలుపుదు' నని నే నంటిని. కలనల్ స్టేషను చేరకమున్నే పోలీసు-ఆఫీస రొకడు నా చేతి కొక హుకు మిచ్చెను '—మీరు పంజాబులో ప్రవేశించునెడల నల్లరి జరుగునని మాకు భయముకావున మీరు పంజాబు త్రొక్కఁగూడదు.' పోలీ సీ హుకుము నాకుఁ జూపి రైలు దిగుమనెను. 'అల్లరి జరిపించుటకు నే నచటికిఁ బోవుట లేదు; అల్లరి చూపుటకు నేను పోవుచుంటిని. అందులకు నాయకులు నన్ను సహజముగిరి. కావున నే నీ హుకుము ననాదరింప నుపేక్షచింపది. ఇది చింతాజనకము' అని నే నంటిని.

30 ఆరోజులు (౧)

పలకలో స్తేషను వచ్చెను. మహాదేవదేవాయి నాతోఁగూడఁ జచ్చుచుండెను. ఢిల్లీ వెళ్లి క్రద్ధానందుల కీ వార్త లందింపు మనియు, ఒసమును కాంఠముగా నుండఁ దెలుపు మనియు మహాదేవదేవాయినిఁ జెప్పితిని. మరియు నే నీ యాజ్ఞ మిఱుటకుఁ గల కారణమును దెలుపు మంటిని. మరియు శిక్షను నే ననుభవింప సంసిద్ధుడ ననియు, శిక్ష వేసినపిదపఁగూడ మన మొర్పు జూపినయెడలనే మనకు విజయము కలుగు ననియుఁ దెలుపు మంటిని.

పలకలో స్తేషనులో నన్ను దింపి పోలీసుల వశ మొనరించిరి. కొలఁది సేపటిలోనే ఢిల్లీనుండి యొక రైలు వచ్చెను. నన్ను దొరకూడవ తరగతి పెట్టెలో నెక్కించిరి. పోలీసు సిబ్బంది నన్ను వెంబడించియుండెను. మధురలో దింపి నన్ను పోలీసు భారకాముల లోనికిఁ దీసికొనిపోయిరి. నన్నేమి చేయఁదలఁచికొనిరో, నన్నటకుఁ దీసికొని పోవఁగలరో యెవరికిని దెలియదు. తెలవాఱుజామున నాలుగుగంటలకు నన్ను లేపి బొంబాయి దెసకుఁ బోవు మట్టిబండిలో నెక్కించిరి. రెండుగంటలకు సవాతూ మాధోపురమున దింపిరి. లాహోరునుండి ఇకొస్పెక్టరు మి. బోరింగు బొంబాయిమేలులో దిగెను. వారు నన్ను వశపఱిచికొనిరి.

నన్నిచట మొదటి తరగతి బండిలో నెక్కించిరి. దొర నాతోఁగూడ నుండెను. లోగడ నేను మామూలు కైదీని. ఇప్పుడు 'జెంటిల్ మేకా' కైదీని. ఈ యాఫీసరు సర్ మైకేల్ స్పెన్సెయరును స్తోత్రము చేయఁదొడఁగెను. 'సర్ మైకేలు గారికి మీయెడ వేఱుగా నెట్టి విరోధమును లేదుగాని మీరు పంజాబు వెళ్లుచో నచట గందరగోళము జరుగునని వారికి భయము' అని యా

ఆత్మకథ

అంతకుదీ ప్రార్థన లక్షలకొలది జనులు చాపాటికడ సముద్రస్నానము చేసి యచటినుండి కాకుర్ ద్వారమునకు యాత్రగా బయలుదేరిరి. అం దాఁడువారు, బాలురు, బాలికలును గలరు. ఇందు ముసలమానులును పతి పురు పాలుగొనిరి. కొందఱు ముసలమాను పోదరులు దావునఁ గల యొక మనీదునకు మమ్మాహ్వానించిరి. వన్నును, సరోజినీదేవిని శిష్యునింపుమని కోరిరి. దేశభక్తిని, హిందూ ముసలమానుల యొకమత్యమునకును అచట నందఱచేత ప్రతిష్ఠలు చేయింపవలయునని వితలదాసేశ్వరాజుగారు నూచించిరి. ఇంత వడిగా ప్రతిష్ఠలు గొనబడు నేను సమ్మతించలేదు. ఇప్పుడు జరిగినదానితో సంతోషపడుట ఖండి దని నేను సలహా యిచ్చితిని. కాన చేసిన తరువాత దానిని మీఱరాదు. దేశభక్తి యన నేమో లెస్సగా తెలిసికొనవలయును. హిందూముసలమానుల యొకమత్యమునకు పూన వలసిన భారము చాల దొడ్డి. దానిని బాగుగాఁ దెలిసికొనవలయును. ఇట్టి ప్రమాదములు తీసికొనఁ గోరువా రెందులకుఁగాను మఱువాఁటిఁ ప్రార్థన చాపాటికడ సమావేశము కావలయు నని నేను తెలిపితిని.

బొంబాయిలో సంపూర్ణహారతాళము—

చిట్టచును కొంతముగా సతిక్రమించుటకు సంపూర్ణప్రయత్నము లొనరింపఁబడెను. రెండుమాడు చిట్టచు సతిక్రమింపఁదగినవి కలవు. అవియే మ మృశిక్రమింపుఁ డని చెప్పును. వానిని రద్దు చేయింప వలయును. వీనిలో నొక చిట్టచునుమాత్ర సతిక్రమింపఁదలఁచితిమి. ఉప్పుచిట్ట ముండితిమి ననమృతిము. దాని వాఁపుటకుఁ జాలఁ గాలమానుండి దొడ్డ ప్రయత్నములు జరుగుచు వచ్చుచున్నవి. కావున దీని సతిక్రమించుట కెవరి యిండ్లలో వా రుప్పును వండవలయు నని నేను నూచించితిని. సరకారువారు కొన్ని గ్రంథములను నిషేధించిరి. ఆ చిట్టచుగూడ సతిక్రమింపఁదగిన దని నేను నూచించితిని. ఇట్టివి

నా పుస్తకములు రెండు: హిందీ-స్వరాజ్యము, సహ్యాద్రయము. ఈ రెంటిని అచ్చువేసి బహిరంగముగా అమ్మినచో నన్నిటికంటె సహజమైన కాపనోల్లంఘన తగును. కావున నీ గ్రంథములెక్కువగా ముద్రించితిమి. సాయంతనోపవాస మయినపిదప జరిగిన మహాసభ ముగిసినతరువాత వీరిని అమ్మక జూపితిమి.

ఆటవలేదీ సాయంకాలమున స్వయంసేవకు లీ పుస్తకముల నమ్మక దొడగిరి. సరోజినీదేవి యొక కారుమీఁదన, శేనాక కారు మీఁదను బతులుదేలితిమి. ముద్రించిన పుస్తకము లన్నియు అయి పోయెను. వనూలయిన సా మ్మీ పోరాటమున కుపయోగింపఁబడెను. ఒక్కొక్క దాని వెల పాతలా. కాని నాకడను, సరోజినీదేవికడను ఎవరును పావలా యిచ్చి కొన్నటులు లేదు. శేబుగో నున్నదెల్లయు నిచ్చి పుస్తకములు గొన్నవారు పలువురు. కొందఱు పది రూపాయలనోట్లును, కొందఱైదురూపాయలనోట్లును ఇచ్చిరి. ఒక పుస్తకము నకు ఏబది రూకల వెల వచ్చినటులు గుర్తు. కొట్టిన బెట్టుదు రని గూడ, కొనువారిని హెచ్చరించితిని. కాని ఆ సమయమున అందఱుకును జైలు భయ మెగిరిపోయెను.

కాని షే మమ్మిన పుస్తకములు తమచే నిషిద్ధము లయినవి కావని సరకారువారి యభిప్రాయము. మొదట ముద్రింపఁబడిన పుస్తకములు జప్తుచేయ బడెను. వాని నమ్మినయెడలనే తప్ప. ఇది రెండవ కూర్పు. కావున నిది వారిమాపులో చట్టమునకు భంగము కలిగించుట కాదు. ఇటులు తెలియుటచే జనమునకు కులాసా లేక పోయెను.

దేశభక్తిని గుఱించియు, హిందూమహమ్మదీయసమ్మేళనమును గుఱించియు శపథము లొనరించుట కాముఱునాఁడు చౌదాటిలో

అమృత కథ

కొకసభ జరిగెను. తెల్లని వన్నియు పాలుగా వని విద్వేదాన జేరాజుజీ గారు తెలిసికొనుట కదియే ప్రథమపర్యాయము. కొలఁదిమంది సభకు వచ్చిరి. నాఁడు మాడిన యయిదాటుగురు స్త్రీలు నాకు స్పష్టముగా గుర్తున్నారు. మగవారును కొలఁదిమందియే. నేను కథమును వ్రాసి యుంచుకొంటిని. దాని యర్థమును వివరించితిని. కొలఁదిమందియే వచ్చినందులకు నా. కాశ్చర్యముగాని, దుఃఖముగాని కలుగలేదు. చుట్టుకుపాలు గలప్రపంచములో ప్రజకు పక్షపాతము మెండు. ఉపయోగింపవలసిన వనులను ప్రారంభించుటలో నభిరుచి లేదు. నా కి సంగతి మొదటినుండియు ననుభవము.

ఈ విషయమును వివరించుటకు నేతోక ప్రకరణము కావలయును.

ఏడవతేదీ రాత్రి నేను థిల్లి అమృతసరములకు బయలుదేరితిని. ఎనిమిదవ తేదీకి మధుర చేరితిని. అమృతే వన్ను పట్టుకొందు రను సవ్యది బయలుదేఱెను. మధురకు తరువాతస్థానములో బండియాగెను. నన్నట గిదవాణిగారు చూడవచ్చిరి. 'విమ్ము తప్పక పట్టుకొందురు; ఏమేని పని యున్న నేను చేయుదును' అని వీరు తెలిపిరి. 'మంచిది, అక్కట కలుగుచోఁ దెలుపుదు' నని నే నంటిని. పలకలో స్థానము చేరకమున్నే పోలీసు-ఆఫీస రొకడు నా చేతి కొక మాకు మిచ్చెను. '—మీరు పంజాబులో ప్రవేశించునెడల నల్లరి జరుగునని మాకు భయముకావున మీరు పంజాబు త్రొక్కఁగూడదు.' పోలీ సీ హుకుము నాకుఁ జూపి రైలు దిగుమఁచెను. 'అల్లరి జరిపించుటకు నే నచటికిఁ బోవుట లేదు; అల్లరి మాఫుటకు నేను పోవుచుంటిని. అందులకు నాయకులు నన్ను ప్రహేళికనిరి. కావున నే నీ హుకుము ననాదరింప వలసినదనిచ్చినది. ఇది చింతాజనకము' అని నే నంటిని.

30 ఆరోజులు (౧)

పలవల్ స్త్రీమను వచ్చెను. మహాదేవదేకాయై శాతోగ్రూడ
 కచ్చుచుండెను. ధీర్ల వెల్లి శ్రద్ధానందుల కీ వార్త లందింపు మనియు,
 బసమును శాంతిముగా నుండఁ దెలుపు మనియు మహాదేవదేకాయైఁ
 జెప్పితిని. మరియు నే నీ యాజ్ఞ మీఱుటకుఁ గల కారణమును
 దెలుపు మంటిని. మరియు శిక్షను నే ననుభవించ సంసిద్ధుడ ననియు,
 శిక్ష వేసినపిదపఁగూడ మన మెఱ్ఱు వాసినయెడలనే మనకు
 విజయము కలుగు ననియుఁ దెలుపు మంటిని.

పలవల్ స్త్రీమనులో నన్ను దింపి పోలీసుల వశ మొనరించిరి.
 కొలఁది నేపటిలోనే ధీర్లనుండి యొక రైలు వచ్చెను. న న్నం దొక
 మూడవ తరగతి పెట్టెలో నెక్కించిరి. పోలీసు సిబ్బంది నన్ను
 వెంబడించియుండెను. మధురలో దింపి నన్ను పోలీసు భారతాముల
 లోనికిఁ దీసికొనిపోయిరి. న న్నీమి చేయఁదలఁచికొనినో, నన్నెటకుఁ
 దీసికొని పోవఁగలరో యెవరికిని దెలియదు. తెలవాఱుజామున
 నాలుగుగంటలకు నన్ను లేపి బొంబాయి దెసకుఁ బోవు మట్టిబండిలో
 నెక్కించిరి. రెండుగంటలకు సవాతూ మాధోపురమున దింపిరి.
 లాహోరునుండి ఇకాస్పెక్టరు మి. బోరింగు బొంబాయి పేలలో
 దిగెను. వారు నన్ను వశపఱిచికొనిరి.

న న్నిచట మొదటి తరగతి బండిలో నెక్కించిరి.
 దొక శాతోగ్రూడ నుండెను. లోగడ నేను మామూలు కైదీని.
 ఇప్పుడు 'జెంటిల్ మేన్' కైదీని. ఈ యాఫీసరు సర్ మైకేల్
 డివ్ వైయరును స్వాత్రము చేయఁదొడఁగెను. 'సర్ మైకేలు గారికి
 మీయొక వేఱుగా నెట్టి విరోధమును లేదుగాని మీరు పంజాబు
 వెళ్లుచో నచట గందరగోళము జరుగునని వారికి భయము' అని యీ
 రీతిగాఁ జాలఁ జెప్పెను. కావున మీ యంతట మీరు బొంబాయిలో

జ త్మ క థ

మరలిపోండనియు, పంజాబునరివాడ్లు త్రొక్కవలదనియుఁ దెలిపెను. ఈ మాకుమును పరిపాలించ వీలు లేదు. నాయంతట నేను బొంబాయికి పోఁజాలను' అని నే నంటిని. కావున నిక్కఁ జేయునది లేక 'మిమిద అమలు జరిపెద' ననెను. 'ఏమి జరుపుదురు?' అని యంటిని. 'నాకును దెలియదు, పై ఆఫీసరుల ఉత్తరువు చొప్పునఁ జేయవలయును. కాని ప్రకృతియు మిమ్ము నేను బొంబాయికి తీసికొనిపోవుచున్నాను' అనెను.

గూరకు స్టేషను వచ్చెను. మఱియొక పోలీసు-ఆఫీసరు నన్ను వశపఱచికొనెను. రైలు బొంబాయి సమీపించుచుండఁగా నక్కఁ డిటు లనెను: 'మీ కిచట విడువల. మీరు మెరీకొలైన్సు స్టేషను కడ దిగినచో బాగుండు నని తోఁచును. క్లోబాస్టేషనుకడ జనసమూహము మూఁగుట కవకాశ మున్నది.' నే నతని కోరిక నామోదింపు నంటిని. అక్కఁ డందులకు నంతసేంచి నాకు ధన్యవాదము లొసఁగెను. నేను మెరీకొలైన్సుకడ దిగితిని. అచట నొక మిత్రుని గుర్రపుబండి కానవచ్చెను. దానిమీఁద రేవాళంకర్ యువరీగారి యింటి కేఁగితిని. 'మిమ్ములను పట్టుకొని రని విని జనులు కోపపూరితు లయిరి. పోయధునికడ నెల్లరులు జరుగు నని భయము కలుగుచున్నది. అప్పుడే మేస్త్రీలును, పోలీసులును అచటికి వెళ్లిరి' అని రేవాళంకరులు చెప్పిరి.

ఉమర్ సోబానీ, అనసూయా బహేనుగారలు నావెనుకనే మోటరుమీఁద వచ్చి 'జెంటునే మీరు రావలయును. జన మాఁగుట లేదు. ఊము వారి నాపఁజాలము. మీరు కనఁబడినఁ జాలును; ఇల్లరి ఆఁగిపోవును' అనిరి.

నేను మోటరులోఁ గూరుచుంటిని. పాశుభునికడఁ, చాల జనులు కానిపించుచుండెను. నన్ను కాదఁగనే వారి కానంద ముఁగలేదు. వండేమాతరమ్, అల్లాహ్ అక్బర్ అను ధ్వనులతో

అకాశము బూరటిలైనను. పాడుధునికడ పోలీసు గుర్రపురౌతులు కనబడిరి. మేడలమీదనుండి ఇటుకల వర్షము కురియుచుండెను. కాంతముగా నుండుడు; కాంతముగా నుండుడిని చేతులు జోడించి నేను ప్రార్థించుచుంటిని. మేముగూడ ఆ యిటుకవాసను తప్పించు కొనలేకపోతిమి.

అబ్దుల్ రహమాను వీధినుండి యీ యూరేంగింపు క్రాఫర్డు మార్కెట్టుదెస కేగుచుండగా గుర్రపురౌతు లెదురుగా నిలువబడిరి. ఈ యూరేంగింపు కొటదెస కేగకుండఁ జేయుటకు వారు చాలఁ బ్రయత్నించుచుండిరి. జనము అపరిమేయముగా నుండెను. జనము పోలీసులను చీల్చుకొని ముందులకు సాగుచుండెను. నా మాటయు సాగునటులు తోఁపలేదు. అప్పుడు పోలీసు-అఫీసరు గుంపును చెదురఁ గొట్టుట కౌజ్ఞ యిచ్చెను. రౌతు లొక్కతూరి జనముపై గుర్రములను పరుగెత్తించిరి. లోకులకు బరిసెలు గ్రుచ్చుకొనఁచుండెను. నాకును తప్ప దనుకొంటిని గాని బరిసెలు మా మోటరును రాచి కొనుచుఁబోయెను. రౌతులు గైలువేగముతోఁ బరుగిడిరి. జనము విజిసిపోయెను. ఎచటివా రచట పరుగిడఁ దొడఁగిరి. కొందఱు మట్టింపఁబడిరి; కొందఱకు గాయములు తగిలెను. రౌతు లావలి కేగుటకా దారి లేదు; జనము పోవుటకా అంతకన్న లేదు. వెనుక కేగుటకును వీలులేదు; ముందఱ కేగుటకును వీలులేదు. రౌతులును, జనులును పిచ్చియై త్తినవారివలె నుండిరి. రౌతు లేమి చేయుచుండిరో రౌతులకే తెలియుటలేదు. కనులు మూసికొని గుర్రములను దొడఁ తీయించిరి. అది యెల్లయు భయంకరముగా నుండెను. రౌతులును, జనమును ఆ గందరగోళమున 'కలగాపులగ' మయిపోయిరి.

ఈ రీతిగా జనము చెదరఁగొట్టఁబడెను. యూరేంగింపు ముందరకు పరుగకుండఁ జేయఁబడెను. మా మోటరును ముందుకుఁ బోనిచ్చిరి. కమిషనరు-అఫీసుముందు బండినిలిపి పోలీసువారి వ్యవహారమును పరిహారుచేయుటకు లోని కేగితిని.

ఆ రోజులు (౨)

క మించనరు మేవ మెట్లెక్కుదునుగదా, క్రిందినుండి మోదివలకును
పైనికులు కుపాకులతో నిలువఁబడి యుండిరి. వారిని జూచినవా
లెవరును యుద్ధమునకు పన్నుద్ధులుగా లేరనుకొనరు. బోరింగుగారు
గ్రాఫిత్తుగారికడఁ గూర్చుండియుండిరి.

నా చూచిన సంగతు లన్నియు గ్రాఫిత్తుగారికిఁ జెప్పితిని. ఇతఁ
డిట్లు సంక్షేపించి ప్రత్యుత్తర మొసఁగెను: 'ఈ యూరేగింపు కొట
దెస కరుగుట నా కిష్టముకాదు. అచట గందరగోళము గాక తప్పదు.
ఎంత చెప్పిచూచినను జనులు మరలలేదు. కావున అమలు జరిపింపక
తప్పకపోయెను.'

నే నిటు లంటిని: 'దీనిలాభము మీకుఁ దెలియకపోదు. గుర్రపు
డెక్కిలక్రింద జనము నలిచితిగాక తప్పదు. గుర్రపుసవారులను బంధ
వలసినంత పని లే దని నే ననుకొందును.'

దొరగా రిటు లనిరి: 'మీ రటులు నిశ్చయింపఁ దగదు. మీ
జోధలు జనులచే నెట్టి పనులు చేయించునో ఆ సంగతి మీకంటె మా
కమ్మరగా తెలియును. మేము ముందుగా జాగ్రత్త పడనిచో చాల
పోని చేపూరును. జనులు మీ మాటలుఁగూడ విన రని నేను మీకుఁ
దెలియఁజెప్పచున్నాను. చట్టము నతిక్రమించుటయే లోకులకు
చిత్తవ పట్టును గాని, కాంతి నెలకొలుపుట వారి కత్తి కఠీరము. మీ
హేతువులు చాల దొడ్డవి. కాని లోకుల కవి అర్థముకావు. వారి
స్వభావమునే వా రనువర్తింతురు.'

32 ఆరోజులు (2)

‘తమకును’ నాకును మతభేద ముచ్చటకే. స్వభావముచే లోకము కలహప్రియము కాదు, కాంతిప్రియమునుదీ!’

‘మే మిటులు చాలసేపు వాదించుకొంటిమి.

తుదకు గ్రిఫిక్తుగా రిటు లనిరి: ‘మీమాట లోకులు విన రను కొనుడు! మీ రపు డేమి చేయుదురు?’

‘నా కట్టి నమ్మకము కలిగినచో ఈ పోరాటమును కట్టి పెట్టుదును.’ అని నే నంటిని.

‘ఏమి? విడిచిపెట్టినచో వెంటనే పంజాబు వెళ్లుదు నని మీరు బోరింగుగారితో ననలేదా?’

‘అ, అవును. తిరుగు రైలులోనే వెళ్ళఁదలఁచితిని. కాని అది యింక నేఁటి మాట కాదు.’

‘మీరు కొంచెము కాంతి వహించియున్న చో సంగతులన్నియు మీకే తెలియును. ఇపు డమదాబాదులో నేమి జరుగుచున్నదో మీకుఁ దెలియునా? ఆమృతసరమున నేమి జరిగినో తెలియునా? ఎల్లెడలను లోకులకు పెట్టి యెత్తినటు లున్నది. నాకును అన్ని సంగతులు తెలియలేదు. కొన్నిచోటుల తంతిఁగలు తెగఁగొట్టఁ బడెను. ఈ దోష మంతయు మీదియే.’

‘నా జవాబుదారీ ఉన్న చోట దోషమును నా నెత్తిమీదఁ జెట్టుకొనక మానను. అమదాబాదులో అల్లరి జరిగె ననఁగా నాకు వింతయు, వెతయుఁగలుగుచున్నవి. ఆమృతసరమునకు నాపూచీలేదు. నే నచటి కెన్నఁడును వెళ్ళియుండలేదు. నే నచట నెవరిని ఎఱుఁగను. కాని సరకారువారు న న్నచటికేఁ బోనిచ్చి యుండినచో నే నచటి కింటిని కాపాడియుండువాఁడ నని ధైర్యముగాఁ జెప్పఁగలను. న న్నొప్పినైచి సరకారువారు లోకులను రెచ్చఁగొట్టిరి.’

కొండంత తప్పు

అమదాబాదుతో సభ యయిన వెంటనే నడియాదు వెళ్లితిని.

కొండంత తప్పునియు, హిమవత్సవ్యతమంత శ్రీ పునియు అని వాడుక యయిపోయిన ఉపమను మొట్టమొదట నేను నడియాదునందే ఉపయోగించితిని. అమదాబాదునందే నా తప్పు నాకు మసకమసకగాఁ గానిపించెను. నేను నడియాదులో జరిగిన ఘోరములు కనులారఁ గాంచితిని. శ్రీభేదాజిల్లాలో ననేకు లగె స్టయి రని వింటిని. శ్రీభేదాలోను, మిగిలిన చోటులను చట్టము నతిక్రమింపుఁ డని తఱి రాకముందే నే నభ్యివృద్ధి యిచ్చుట తప్పునియు, కొండంత తప్పునియు అని నా కర్థమయెను.

నే నత్రుకు సభలో నుపన్యసించుచుంటిని. నే నీ తప్పిదమును ఒప్పుకొంటిని. అటు లొప్పుకొనుట నా కపహాస్యముగా నున్నను ఒప్పుకొనినందులకు నాకు పశ్చాత్తాపము లేదు. ఏనుఁగులంత యొరుల తప్పులు నలుగు లంతవిగను, అవగించలంత మనతప్పులు కొండలంతలుగను మనము చూడఁగలుగుట నేర్చుకొనినచో మన దోషములయు, పరుల దోషములయు ప్రమాణము మన మెఱుంగఁగలుగుదుము. సత్యాగ్రహి కాఁగోరువాఁ డీ సామాన్యనియమమును కడు నూక్షిముగా తరిపాలింపవలయును.

ఇఁక ఈ కొండంత తప్పేదియో కనుఁగొందము. చట్టమును వివక్షముతో నతిక్రమింప నర్హుఁడగువాఁడు లాయెడ వివక్షమును, సమ్మతియును చూపవలయును. మనము చాలవఱకు దండభీతిచే లాకు బడ్డల మయి యున్నాము. ఆ లాకు ముఖ్యముగా నీతికఁగాని, అనీతికిఁ

33 కొండంత తప్ప

కాని సంబంధించి యుండువు. ఎటు లనగా లా యున్నను, లా
 తప్పను మంచివాఁ డెవఁడును దొంగతనము చేయఁడు. ఆ మంచి
 వాఁడే చీకటిలో త్రొక్కుడుబండిమీఁద దీపమును ఉంచవలయు
 నను లాను అతిక్రమించి, అతిక్రమించినందులకు చింతింపఁడు. ఈ
 నియమము పాలింపవలసిన దని యెవరేని పలచు యిచ్చుచో ఎంత
 మంచివాఁడని ఆ నియమపాలనమునకు సంసిద్ధుఁడు కాఁడు. కాని
 ఇట్టి చట్ట మొకటి పుట్టినపుడు దాని నతిక్రమించుచో జరిమానా
 తగులు నగు ధయము కలుగుచో ఆ జరిమానాను తప్పకొనుటకే దీక్ష
 ముంచును. ఈ నియమమును పరిపాలించుట దండమువలని ధయముచేఁ
 గాని న్యేచ్ఛ చేఁగాడు.

కాని సత్యాగ్రహి సంఘమునకు సంబంధించిన 'లా'లను
 లెప్పుగా తెలిసికొని గౌరవింపవలయు నను ధర్మ మెఱిగికొని
 న్యేచ్ఛాపూర్వకముగా గౌరవించును. సాంఘికముగు లాను తెలిసికొని
 ఇచ్ఛాపూర్వకముగా పరిపాలించువానికి 'ఈ లా నీతికి సంబంధించినది,
 ఈ లా నీతికి సంబంధింపనిది' అని భేషము తెలిసికొను కత్తి కలుగును.
 ఈ చెప్పబడిన మేరలో లాను అతిక్రమింపఁగల అధికారము
 కలుగును. ఇట్టి యధికారము రాకముందే చట్టము నతిక్రమింపవలసిన
 దని నేనంటిని. ఇది తప్ప. ఈ తప్ప నాకు కొండంతగా కానిపించెను.
 భేదా జిల్లాలో కా లిడఁగనే తొల్లిటి సత్యాగ్రహమంతయు నాకు
 గుర్తువచ్చి 'ఎదుటి గోడను గానక కనులు మూసికొని పరుగు
 లెత్తించితి' ననుకొంటిని. మరియు చట్టము నతిక్రమించు నర్హత
 కలుగకముందు దానిలో నిమిడియున్న అర్థము లన్నియు లెప్పుగా
 తెలిసికొనవలయు ననుకొంటిని. ప్రతినమును బుద్ధిపూర్వకముగా
 చట్టము నతిక్రమించుచుండువారును, దొంగతనముగా పలుమాఱులు

ఆ త్మ క థ

చట్టము నతిక్రమించుచుండువారును ఒక్కవూరి దీని నెటులు తెలిసికొనఁగలరు? దీని మర్యాదాపాలన నెటులు చేయఁగలరు?

లక్షలకొలది జనము దీనిని సమగ్రముగా పరిపాలింపఁజాల రనుమాట లేటల్లెము. కావున సామాన్యముగా చట్టము నుల్లంఘించుటకు ముందు స్వయంసేవకుల సేన యొకటి తయారుకావలెను. వీరు లోకులకు చక్కగా తెలుపఁగలవారుగా నుండవలయును. ప్రతి యెఱుఁగును దారి చూపఁగలవారుగా నుండవలయును. వీరికి సత్యాగ్రహ మర్యాద సమగ్రముగాఁ దెలిసియుండవలయును.

ఇట్టి యాలోచనలతో నేను బొంబాయి చేరితిని. సత్యాగ్రహ సభాద్వారమున స్వయంసేవకుల సేనను తయారుచేసితిని. వీరి పాఠమున లోకులకు చట్టమును వినయముగా నుల్లంఘించుటకుఁగూర్చి తెలుపఁ దొడఁగితిని. సత్యాగ్రహరహస్యములఁ దెలుపుటకు చిన్న చిన్న పుత్రికలు ప్రకటింప నొందలిడితిని.

ఇటు లీ పని జరుగుచున్నదికాని దీని లోకుల కభిరుచి కలిగినటులు నాకుఁ దోచలేదు. స్వయంసేవకులూ, యొక్కవగా సమకూరలేదు. సమకూరినవారూ, సత్యాగ్రహమును సమగ్రముగా గ్రహ్యసింపలేదు. ఇంతియకాక క్రమక్రమముగా వీరి సంఖ్య పెరుగుటకు బదులు దిగజాఁజు దొడఁగెను. నే నీ బండి నెంత వడిగా నడపవలయు ననుకొంటినో అది అంత వడిగా నడవ దని తెలిసికొంటిని.

నవజీవన్ యంగిండియాలు

కాంతిని సెలకొలుపు నాందోళన మిటు లొకవంక మెల్లగా జరుగుచుండగా, సరకారువారి దండనీతి మఱియొక వంక తోరుగా సాగుచుండెను. పంజాబులో ఈ దండనీతిప్రభావము కాని పించెను. నాయకు లెక్కు చేయఁబడిరి. 'లా లే' దనుటకు మాటు పే రయిన మార్షల్ లా ప్రకటించఁబడెను. క్రొత్త కోర్టు లేర్పాటు చేయఁ బడెను. ఈ కోర్టులకు సాక్ష్య ముక్కలులేదు. ప్రమాణ ముక్కలులేదు. నిరంకుశాధికారమున కివి తావులు. అమృతసరమున ఏమియు నెఱుఁ గని స్త్రీ పురుషులకు పురుగులవలె పొట్టలమీఁద డేకించిరి. హిందూ దేశమునకును, ప్రపంచమునకును తెలిసియున్న జలియన్ వాలా బాగు- హత్యలగుడ దీనిముందు నాకు తక్కువగాఁ గానిపించెను.

ఏ మయినను సరే వెంటనే పంజాబు రావలయు నని నాకు వార్త వచ్చెను. అనజ్ఞకు వైసరాయిగారికి వ్రాసితిని; తంతి యిచ్చి తిని గాని లాభము లేకపోయెను. సెలవు లేకుండ పంజాబు సరిహద్దును త్రొక్కుదునేని చట్టము నతిక్రమించితి నను సంతోషమే దమ్మును. ఈ సంతట మెటులు తప్పించుకొందునా యని చింతించి తిని. నే నిపుడు పంజాబునకు వెళ్లినయెడల నది చట్టమును విషయ ముతో నుల్లంఘించుట యనిపించుకొనదు. నేను కోరెడు కాంతి ఖాతావరణ ముచట లేదు. పంజాబు-వాదిరాలచే లోకుల కకాంతి రచ్చెను. నే నిట్టి తఱి చట్టమును ధిక్కరించుచో నిప్పులో నేయి పోవినటు లగును. కావున మిత్రులు నన్ను రమ్మని కోరినను నేను పోఁదలఁపలేదు. ఇట్టి నిర్ణయము నాకు చేదు మండ. నే నిటులు

ఆత్మకథ

ప్రతిదినమును పంజాబునుండి వచ్చు దురంతము లయిన వార్తలు వినుచు, వండ్లు కొలుకుకొనుచు గూరుచుండవలసి వచ్చెను.

ఎవరి చేతులలో బాంబేక్రానికల్ పత్రిక ప్రచండశక్తిగా నేర్పడెనో అట్టి హర్షిమనుగారిని సరకారువారు ఎవరికిని దెలియకుండ దేశాంతరమునకు బంపివేసిరి. ఈ దొంగపనికి నా కింకను దుఃఖము పోలేదు. హర్షిమనుగారు లా వల దనువారు కారని నే నెఱుంగుదును. సత్యాగ్రహ-కమిటీవారి సలహా లేకుండ పంజాబు సరకారువారి హుకుముకు మీఱుట వీరి కిష్టము కాదు. సత్యాగ్రహమును నే నాపకముండే సత్యాగ్రహము నాఁతఁ డని వీరు నాకు ఉత్తరము వ్రాసిరి. టపాలో రావలయుటచే ఈ యుత్తరము నాప్రకటనకు తరువాత నా కందెను. కావున వీరిని దేశాంతరము పంపుట నా కంత యాశ్చర్యము కలిగించెనో అంత దుఃఖము గూడఁ గలిగించెను.

ఇటు లీ ఖటన జరిగిన తరువాత బాంబే క్రానికల్ పత్రికా వ్యవస్థాపకు లీ భారమును నన్ను వహింపఁ గోరిరి. బ్రెల్యేగా రచట నుండినే యుండిరిగాన నేను చేయవలసిన దంతగా కానరాకున్నను నా స్వభావము ననుసరించి నా జవాబుదారీ యెక్కు డయ్యెడిది. కాని నా కా భార మెన్నాల్లో లేదు. సరకారువారి పుణ్యమా యని దానిని నిషేధించిరి. పత్రిక ఆఁగిపోయెను.

క్రానికల్ పత్రికాసంచాలకు లయిన ఉమర్ సోబానీ, శంకర్ లాల్ బాంకరుగారల చేతులలోనే యంగిండియా అను మఱి యొక పత్రికయు నుండెను. వీ రి యంగిండియా భారమును నన్ను వహింపు మనిరి. క్రానికల్ పత్రిక నడఁచివయించిరిగావున దాని లోటు తీర్పుటకు యంగిండియాను వారమునకు రెండు మాఱులు

3౪ నవజీవక యంగిండియాలు

ప్రకటించు మని సూచించిరి. నాకును ఇది బాగుగనే యుండెను. సత్యాగ్రహరహస్యమును లోకులకుఁ దెలుపవలయు నను నుత్సాహము నాకు మెండుగాఁ గలదు. పంజాబును గుఱించి యోగ్యముగు మాట యొకటేని వ్రాయఁటకు నాకు వీలు లేకపోయెను. కాని సత్యాగ్రహరూప మగు శక్తి దీనివెనుక నున్నదని సరకారువారికి తెలియును. కావున నే నీ మిత్రుల సూచనను స్వీకరించితిని.

ఇంగ్లీషు భావచే ప్రజాసామాన్యమునకు సత్యాగ్రహమును గూర్చి తెలుపు టెటులు? నా పనికి ఘోరరరాష్ట్రము ముఖ్య క్షేత్రము. అపు డిందులలో యాజ్ఞిక గారు సోబానీ బాంకరుల సమాజములో నుండిరి. ఈ మిత్రుల ధనసాహాయ్యమున వారు నవజీవన మాస పత్రికను గుజరాతుభాషలో నడపుచుండిరి. వీ రండఱును ఈ పత్రికను నా చేత నిడిరి. దీని కార్యభారమును గూడ నిందులూలు గారు వహింతు మనిరి. ఈ మాసికపత్రిక సాప్తాహికపత్రిక యాయెను.

ఇంతలో బాంబేక్రానికల్ పురజ్జీవిత మాయెను. కావున యంగిండియా యథాప్రకారము వారపత్రిక యాయెను. దీనిని నే నమదాబాదు తీసికొని పోయితిని. రెండు వారపత్రికలను క్లిష్టస్థలములలోఁ బ్రకటించుట చాల వ్యయమునకును, అసౌకర్యమునకును తావల మగును గాన నవజీవనపత్రిక లోఁగడనే అమదాబాదులో ప్రకటింపఁ బడుచుండుటచే యంగిండియాగూడ నా సూచనచే అమదాబాదునకే మార్చఁబడియెను. ఈ మార్పున కింకను గొన్ని హేతువులు కలవు. నాకు ఇండియన్ ఒపినియను తాలూకు అను భవము కలదు. ఇట్టి పత్రికలకు సొంత అచ్చుకూటము లుండవలయును. ఏలన, అపు డిండియాలో నమలులోక్షునున్న అచ్చుకూటము

ఆత్మకథ

లకు సంబంధించిన చట్టములబట్టి వ్యాపారదృష్టితో అచ్చుకూటములను నడపువారు నా యుద్దేశములను యథాతథముగా ప్రకటింప సంకోచింతురు. కావున ప్రత్యేకముగా ముద్రాకాలను సెలకొలుపుట కిది ప్రబల కారణము. దీనికిని అనుదాబాదులోనే చాల పలు గావున యంగింశియాను అచటికి నడపితిని.

మీని ప్రకటనమువలన ప్రజలకు సత్యాగ్రహమునుగూర్చి నా శక్తి కొలది తెలుప వారంభించితిని. ఈ రెండు పత్రికలను చాల ప్రాచుర్యము కలిగెను. ఒక్కొక్క పత్రికకు ఇంచుమించు నలుబదివేల మంది చందాదారు లుండిరి. నవజీవన పత్రికకు వడిగను, యంగిండియా పత్రికకు మెల్లంగను అభివృద్ధి కలిగెను. నేను కైలంకు వెల్లినపీడప చందాదారులు తగ్గఁ దొడఁగిరి. నేఁడు మీరి సంఖ్య ఎనిమిది వేలకు లోఁబడియుండును.

పత్రికలలో ప్రకటనములను ముద్రింపఁగూడ దని మొదటి నుండియు నాకు పట్టుదల. దాన పత్రికల కేమియు లోటు లేదు. ఇంతియకాక పత్రికలలోని విషయముల స్వారంత్ర్యమున కిది చాల నుపకరించె నని నా యభిప్రాయము.

ఈ పత్రికలవలన నేను నాలో కాఁతఁ బడయఁగలిగితిని. వీలనఁగా, నేను పెంబునే కాసనధిక్కారమును జేయఁజాలకున్నను నా యుద్దేశములను ప్రకటింపఁ గలిగితిని. సలహాలను, మూచనలను ఈయఁగలుగుటవలన నా మోఱడ గలిగెను. ఇట్టి కఠినసమయమున ఈ రెండు పత్రికలును ప్రజలకు చక్కగా సేవ చేసిన వనియు, మార్నల్ లా వలనఁ గలిగిన యశ్చాయమును పీడను తగ్గింప శక్తి కొలది పని చేసెననియు నా యుద్దేశము.

పంజాబులో

పంజాబులో జరిగినవాని కన్నిటికిని నీవే కారణమని సర్ మైకల్ ఓడ్ వాయరుగా రనిరి. మార్షల్ లాకుఁ గూడ నీవే కారణ మని యనుటలోఁ గొందఱు పాంచాలయువకులు వెనుదీయ లేదు. మీరు కాసనధిక్కారమునుమాత్రము కొంచె మాత్రమండ నుండినచో జలియన్ వాలాబాగునందు హత్యలు జరిగియుండెడివి కావని మీరు శ్రద్ధావేశముతోఁ బలికిరి. పంజాబులో కాని పెట్టినచో మిమ్ము కూనీచేయక విడిచిపెట్ట రనియుఁ గొందఱు బెదరించిరి.

కాని నా చేసిన పని తెలివి గలవా రెవరును కంకింపనంత శుద్ధముగను, ఉచితముగను ఉండెనని నా యభిప్రాయము. పంజాబులో నెపుడు దూఁతురు నా యని యనుకొనుచుంటిని. లోఁగడ నెప్పుడును నే నచటి కేగకుండుటచే నచట జరిగిన విషయములను కనులారఁ గనుఁగొనటకు మఱి కొంచెము తొందరపడితిని. న న్నచటి కాహ్వానించిన డా. సత్యపాలు, డా. కిచలా, పండిత రామభజవత్త చౌదరీగార లపుడు కారాగారమున నుండిరి. వీరిని, ఇతరులను సరకారువారు చాలఁ గాలము కొట్టునకుంప రని నాకుఁ జాల నమ్మిక. నేను బొంబాయికి వెళ్లి నపుడెల్లఁ జాలమంది పంజాబువారు నను జూడ వత్తుచుండెడివారు. వారు నాకడ ప్రోత్సాహముఁ బడసి ప్రసన్ను లయి వెళ్లుచుండెడివారు. నా కిపు డాత్మనిర్వాసము చాల మెండు.

నేను పంజాబు వెళ్లుట దూరదూరముగా పోవుచుండెను. వైసరాంబిగారు 'ఇపుడు కాదు' అని ప్రతిమాటును జరుపుచుండెడి వారు.

ఆత్మకథ

ఇంతలో హంటర్ కమిటీ యేర్పాటయ్యెను. మార్షల్ లా నమయమున పంజాబు-ఆఫ్ఘీసరు లనులుజరిపిన పనులగుఱించి యీ కమిటీవారు విచారణచేయుదు రని ప్రకటించబడెను. దీనబంధు ఆంధ్రజాగా రచటికి వెళ్లియుండిరి. వారి యుత్తరములు చదువఁగా గుండె నీ రయిపోయెను. పత్రికలలో ప్రకటితములయిన విషయములకంటె ఘోరములగు విషయములు మార్షల్ లా వలన జరిగినని యీ యుత్తరములు ధ్వనించెను. వెంటనే వచ్చి కలిసికొను మని వీరుత్తరము వ్రాసిరి. వెంటనే పంజాబుకు బయలుదేఱవలయునని మాశ్రమ్యమును వ్రాసిరి. నేను మరల వైసరాయిగారికి తంఱియిచ్చితిని. మీరు ఫలానా తారీఖున వెళ్ల వచ్చునని జవాబు వచ్చెను. ఆ తారీఖు సరిగా గుర్తు లేదు కాని ౧౭ వ అక్టోబరు రయి యుండవచ్చును.

లాహోరు చేరితిని. నాఁడు నా చూచిన దెన్నటికిని మఱపునఁబడదు. ఈ మూలనుండి యీ మూలకు నేల యీనినటలు జనసముద్రము పెక్కిండ్లు వియోగము పొందిన ప్రియుని గలిసికొనవచ్చినటు లిండ్లు వదలి జనము స్నేహనులో నాకొఱ కెదురుచూచుచుండిరి. లోకులు నన్నుఁ జూచి హస్తోన్మత్తు లయిరి.

పండిత రామభజదత్త చాదరీగారి బంగళాలో నా విడిది. వారి భార్య సరళాదేవి చాదరాణీగారిని నే నిదివఱ కెఱుఁగుదును. నా కాతిథ్య మొసఁగు భార మామెపైఁ బడెను. నే నిచట 'ఆతిథ్య మొసఁగు భారము' అని యెఱిఁగి ప్రయోగించితిని. ఏలన, నేటివలెనే నాఁడును నే నున్నచో టాక ధర్మపత్ర మయిపోవుచుండెను.

పాంచాలప్రధాననాయకు లందఱును చెఱఁబడుటచే పండిత మాలవీయులును, పండిత మోతీలాలుగారును, శ్రద్ధానందస్వాములవారును వారి స్థానముల నాక్రమించిరి. మదనమోహన శ్రద్ధానంద

స్వాములతో లోగడ నాకు గాఢపరిచయము కలదు. మోతీలాలు గారిని బాగుగా నెఱుంగుట కిదే మొదలు. వీరును, జైలు గౌరవము, బడయని అభిజననాయకులను న స్వాతీయముగాఁ జేసినయిదు కొనిరి. నా కచట క్రొత్త యనిపింపలేదు.

హంటర్-కమిటీ యెదుట సాక్ష్యము చెప్పఁగూడ దని నే మందఱుమును ఒక్క త్రాటిమీఁద నుంటిమి. దానికి కారణ మపుడు ప్రకటింపఁబడెను గాన మరల నిచట వ్రాయను. ఇంతకాలము గడచిన పిదప నొక తూరి వెనుదిరిగి చూచినను 'హంటర్-కమిటీ యెదుట సాక్ష్య మియ్యఁగూడదు' అను నాటి నిశ్చయము శుద్ధముగాను, ఉచితముగాను తోచుచున్న దని చెప్పినఁ జాలును.

హంటర్-కమిటీని బహిష్కరించినపిదప లోకుల తరపున, అనఁగా కాంగ్రెసుతరపున విచారణసంఘము శేర్పఱుపవలయుట తర్కసిద్ధము కదా! పంశిత మోతీలాల్ నెహ్రూ, స్వ. చిత్తరంజనదాస్, శ్రీ అబ్బాస్ లైయబ్ జే, శ్రీ జయకరుగారును, నేనును పండిత మదనమోహనులచే సదస్యులముగా శేర్పాటు గావింపఁబడితిమి. సాక్ష్యము తీసికొనుటకు మేము వేలు వేలు చోటుల కరిగితిమి. పని శేర్పాటు చేయుట సహజముగా నావంతే. మరియు చాల చోటుల విచారణ చేయుట నాపాలఁ బడుటచే పాంచాలగ్రామములను, పాంచాలరను లెస్సగా నర్థము చేసికొను నలభ్యయోగము నాకుఁ గలిగెను.

ఈ విచారణలో నాకు పాంచాలస్త్రీలతోఁగూడఁ జాలఁ బరిచితి లభించెను. యుగముల తరబడినుండి నే మొండొండ నెఱిగినటు లుండెను. నేను వెల్లిన తావుల నెల్ల స్త్రీలు గుఱువునంపులుగా వచ్చెడివారు. తాము వశికి తెచ్చిన నూలుకట్టలను

ఆ త్మ క థ

నామందు పెట్టెదినారు. పాంచాలము ఖాదీ కొక గొప్ప క్షేత్రము కాఁగలదని నేనీ విచారణలో అనాయాసముగాఁ దెలిసికొంటిని.

లోకులకుఁ గలిగిన ఘోరకష్టములను విచారించుచుఁ బోయిన కొలఁదిని రాచవారు చేసిన అరాచకము, ఆఫీసరులు కావించిన నాదిర్నా ప్రభుత్వము మొదలగు ఘోరములను వినఁగా వినఁగా నా కాశ్చర్యమును, దుఃఖమును గలిగెను. సరకారువారి కన్ని దేశములకన్న నెక్కువమంది నైనికుల నిచ్చిన దా పాంచాలదేశము. అచటి జనమే సరకారువారిచే నిట్టి యాతన లనభవింపవలసినవైనను. ఈ విషయ మప్పటికినిప్పటికి నాకు విస్మయావహముగ నే యున్నది.

ఈ కమిటీ రిపోర్టు వంతయు తయారుచేయు భారముగూడ నాకైఁ బెట్టఁబడెను. పంజాబునందు జరిగిన యత్యాచారముల నెఱుంగఁగోరినవారు తప్పక ఆ రిపోర్టును చదివితీరవలయును. ఆ రిపోర్టునం దెఱింగి చేసిన యత్యుక్తి యొకటియు లే దని నేను చెప్పఁగలను. అందరి ప్రతివిషయమునకును ప్రమాణము కలదు. ఇంతియకాక ఇం దుదాహరింపఁబడిన విషయము లన్నియు పుచ్చి కొనిన వాఙ్మూలములం దేకదేశము. కంక కిసుమంతయేని యవకాశ మున్న సాక్ష్యమొకటియు నీరిపోర్టునందు ప్రకటింపఁబడలేదు. ఈరీతిగా సత్యము నెదుట నిలవఁజెట్టుకొని వ్రాయఁబడిన యీ రిపోర్టును పాఠకుఁడు చేతఁ దీసికొనినచో బ్రిటిషువారు తమ యధికారమును నిలుపుకొనుటకొఱ కెంత దూరము పోవఁగలరో, యెట్టి యవకాశమున కార్యములు చేయఁగలరో తెలిసిపోవును. నాకుఁ దెలిసినంతవఱకు రిపోర్టునం దొకమాటలానీని యసత్యగంధము లేదు.

బదులుకు బదులా?

పాంచాలహత్యాకాండను కాసంతసేపు వివనాడుముగాక !

పంచాబునందలి డైజరు పరిపాలనమును గుఱించి కాంగ్రెసు విచారణము జరుగుచున్నతఱి నా కొక పెద్దపిలుపు వచ్చెను. ఇందు స్య. హాకీముసాహెబు ఖాయి ఆసఫాబీగారల చేత్రాలు కలవు. శ్రద్ధానందస్వామిగూడ వచ్చెదరని యందుఁ గలను. వా రాసభ కుపాధ్యక్షు లనుకొందును. ఖిలాఫతును గూర్చి యాలోచించుటకు హిందూమతసలహాసల సంయుక్తసభ ఢిల్లీలో జరుగును గాన నేనును ఆ సభ కాహ్వానింపఁబడితిని. ఆ సభ నవంబరులో జరిగఁ గాఁబోలును.

ఆ యుత్తరమునందు ఖిలాఫతు చర్చమాత్రము కాక గోరక్షణ చర్చగూడ జరుపఁబడు ననియు, గోరక్షణను సాధించుట కది మంచి సమయ మనియు వ్రాయఁబడెను. నా కీ వాక్యశేషము బాగుగాఁ గనఁబడలేదు. నేను వచ్చుటకు ప్రయత్నింతు ననియు, ఖిలాఫతును గోరక్షణమును కలిపి బదులుకు బదులుగా చర్చింపవల దనియు, గుణదోషములను పురస్కరించుకొని యే విషయమున కా విషయమును విడివిడిగా విచారించి దాని దాని యోగ్యత నిర్ణయింపవలసియుండుననియు ప్రత్యుత్తరము వ్రాసితిని.

నేను సభకు వెళ్లితిని. వేనవేల జనము రాలేదుగాని చాల మంది వచ్చిరి. ఆ సభకు శ్రద్ధానందస్వామిలవారు విజయంచేసిరి. తొలుత వారితో నేను పై విషయమునుగుఱించి మాటలాడితిని. వారికి నా యభిప్రాయము రుచించెను. 'సభాముఖమున కీ విషయమును గొనిరం'డని వా రనిరి. హాకీముసాహెబుతోఁగూడ మాటలాడి చూచి

ఆత్మకథ

తినీ. గుణదోషములను పురస్కరించుకొని యీరెండు విషయములును విడి విడిగా చర్చింపఁబడవలయు నని నా యభిప్రాయము. భిలాఫకు విషయమునందు సత్యమున్నయెడల గవర్నమెంటువారు దాని కన్యాయ మాచరించినయెడల హిందువులు ముసలమానులకు తోడుపడవలెను. దీనికి గోరక్షణమును జోడింపరాదు. హిందువు లిందులకు మరతులు కోరుట మంచి దనిపింపదు. 'మీరు మా భిలాఫకు తోడుపడుఁడు; మేము గోవధము మానుదుము' అని ముసల మాను లగుటయు మంచి దనిపింపదు. హిందువులు తమకు పొరుగువారగుటచేతను, ఏకభూమియుం దుండువార లగుటచేతను హిందువుల మనోభావముల కాదరించుటకు ముసలమానులు స్వతంత్రముగా గోవధము చేయుట మానుకొనుట మంచిది. అది వారికి కర్తవ్యము. కాని ఇది స్వతంత్రవిషయము. నిక్కముగా నిది వీరికి కర్తవ్యమాయె నేని, తా మిది తమకు కర్తవ్యమని భావించురేని హిందువులు భిలాఫకువిషయమున సాయము చేసినను, చేయకపోయినను ముసలమానులకు గోవధము మాను టుచితము. ఈ రెండు విషయములను ఈరీతిగా విడి విడిగా విచారించుట యుక్తము కావున సభలో కేవలము భిలాఫకును గూర్చి మాటలాడుట యుచితమని నాయభిప్రాయము. సభవారికిఁగూడ నా యభిప్రాయము సంగతముగా నుండెను. సభలో గోరక్షణవిషయము చర్చకు రాలేదు. అయినను మాలానా అబ్దుల్ బారీగా రిటు లనినః 'హిందువులు భిలాఫకుకు సాయపడినను సాయపడకున్నను, ఏక త్రేత్రనివాను లగుటచే హిందువుల మనఃప్రకృతి ననుసరించి గోవధ మును మానవలయును.' ఒకానొక సమయమున గోవధ మాఁగి పోయి నటులుగూడఁ గానవచ్చెను.

భిలాఫకుతో పాంచాలవిషయమును జోడింప వలయు నని కొందఱు నూచించిరి. ఇదియును కాకు గిట్టలేదు. ఈ పాంచాల

విషయము స్థానికము. పాంచాలమునకు మహాదుఃఖ మొదలై నని సామ్రాజ్యమునకు సంబంధించిన కాంక్ష్యత్సవమునుండి పాంచాలమును విడిగా నుంచుటకు వీలులేదు. సంధివరకులనుండి యుద్ధవించిన భిలాఫకు విషయముతో దీనిని జతపఱచుట యవినేకము నాలోపించు కొనుటయే యగు నని నాయభిప్రాయము. ఇది యందఱకును సమ్మతమాయెను.

ఆ సభలో మాలానా హజరత్ మోహనీగా రుండిరి. నే నిది వఱకే వీరి నెఱుఁగుదునుగాని వీ రింత యోధులని అదివఱ కెఱుఁగను. మా కిరవురకును చాల విషయములలో మతభేదము కలదు. అది శ్రుతి వఱకును అటులే యుండెను.

సభలో జరిగిన అనేకప్రస్తావములలో హిందువులు, ముసల మానులు అందఱును స్వదేశవ్రత మవలంబింపవలయు ననియు, అందులకుఁగాను విదేశవస్త్రములను బహిష్కరింపవలయు ననియు నొక ప్రస్తావము తీర్మానమునకు వచ్చెను. నాటివఱకును ఖాదీకి పునర్జన్మము కలగలేదు. ఈ ప్రస్తావము హజరత్ సాహెబు బంగీకరించు నది కాదు. అంగ్లసామ్రాజ్యము భిలాఫకునకు న్యాయము కలిగింపని యెడల పగ దీర్చుకొనవలయు నని వారి యభిప్రాయము. కావున వారు ఈప్రతిపాదనమున కెదురుగా 'బ్రిటిషువస్తుమాత్రమును యథాసంభవ ముగా బహిష్కరింప వలయు'నని వాదించిరి. బ్రిటిషువస్తుమాత్రమును బహిష్కరించుట అశక్యమనియు, వయోగ్యమనియు చాలా హేతువులు నే నవుడు చెప్పితిని. ఇపు డాహేతువు లందఱకును దెలియును. నేను నా యహింసావిషయమును రూఢ సభవారియెదుటఁ బెట్టితిని. నా వాదవ్రథావము సభవారిమీఁద బ్రసరించినటులు కనుగొంటిని. హజరత్ మోహనీగారి యుపన్యాసము వాలకించి సభవారు

ఆత్మకథ

హర్షశాపము తానరించిరి గాన నా తూతూ ఎరికిని వినిపింప
దనుకొంటిని. అయినను నాధర్మమును నేను తేసికొనవలయు ననియు,
నా యభిప్రాయముల నేల దాచిపెట్టవలయు ననియు నేను లేచి
మాటలాడుటకు సాహసించితిని. సభ్యులు నా మాటలను జెవి యొగ్గి
వినిరి. ప్లాట్ ఫారముమీది కొకరితరువాత నొకరుగా పలువురు
వచ్చి నా యభిప్రాయమును సంపూర్ణముగా సమర్థించిరి. బ్రిటిషు
వస్తుమాత్ర బహిష్కారమును తీరుమానించుచో కొంచె మయినను
ప్రయోజనము కలుగకపోగా నగుబాటకు నని నాయకులకు తెలిసి
పోయెను. ఆ సభయంతటిలో ఏదో సీమవస్తువు లేని మనుజుఁ
డొకఁడును లేడు; ప్రతిపాదకులే యనుష్ఠింపజాలని విషయములు
కల యీ తీరుమానమువలన చెలువుకక్క మేలు లేదని ఆ సభలో
పలువురు కనుగొనిరి.

‘మేము మీ విదేశవస్త్ర బహిష్కారమువలన సంతోషించుచు
జూరుచుండజాలము. మనము మన వస్త్రముల నన్నిటిని ఎపుడు వదిలి
నేసికొనఁగలము? ఇంక విదేశవస్త్రబహిష్కార మెపుడు
చేయఁగలము? సీమవారికి కాఁక పుట్టించు వస్తు వొకటి
మనకుఁ గావలయును. మీ వస్త్రబహిష్కారముతో మాకు
జగదము లేదు గాని దానితోపాటు కాఁక కలిగించు చులుకువస్తువు
లేనివయినను మాకు పడవేయుఁడు!’ అని మాలానాగా రనిరి.
‘క్రాంత వస్తు విం కొకటి వలయు’ నని నాకుఁ గూడఁ దోచెను.
‘విదేశవస్త్ర బహిష్కారము వదిలిగా ఫలింపదని నా కపుడు తెలి
యెను. అచ్చటాదీని తయారుచేసికొనఁగల కత్తి మనలో నున్న దని
తరువాతఁ దరువాత నాకుఁ దెలిసెను గాని అపుడు తెలియలేదు.
సీమజ్జులను ముట్టకుండుటకు శ్రవణము మిల్లలను నమ్మకొనినచో దగా
పడుదు మనియు నాకుఁ దెలియెను. మాలానానానామెలు తన

ఉపన్యాసము ముగించినంతలో ప్రత్యుత్తర మొనగటకు నేను తయారుగా నుంటిని.

ఈ క్రొత్త వస్తువులు దెలుపుటకు నాకు ఉరుదూమాట గాని, హిందీమాటగాని దొరకలేదు. ఇట్టి శుద్ధముసలమాను సభలో యుక్తిప్రధానముగు నుపన్యాస మొనగుట నా కిదియ మొదలు. కలకత్తాలో జరిగిన ముస్లింలీగులో నేను కొంచెము ఉపన్యసించితిని గాని యది కొలఁది నిముసములే. మరియు నుపన్యాసమునందలి విషయము సభ్యుల హృదయములకు తన్మయత కలిగింపవలసినదేకాని యుక్తిప్రధానము కాదు. మరియు, నిచటి సభ్యులు నాకు విరోధులు కాకున్నను వీరి మతమును, నా మతమును భిన్నము. ఢిల్లీ ముసలమానులకడ శుద్ధమును, సలక్షణమును నగు ఉరుదులో నుపన్యసించఁ జాలను గాని వచ్చియు రాని హిందీలో నా యభిప్రాయమును వారికిఁ దెలుపఁగలిగినఁ జాలను. ఈ రీతిగా నా పనిని నేను నెఱవేర్చుకొంటిని. 'హిందీ - ఉరుదు' భాష రాష్ట్రభాష యగుట కర్హమయిన దనుటకీసభయే ప్రత్యక్షప్రమాణము. నే నింగ్లీషులో నుపన్యసించినచో నా యభిప్రాయమును ఇప్పటివలె వారి మనస్సులకు పట్టింపగలిగి యుండెడివాఁడను గాను. మరియు మాలానాసాహెబు చేసిన పూర్వపక్షమునకును అది తఱియయ్యెడిది కాదు. ఒకవేళ అయినను దానికి సమర్థమయిన సమాధానము నాకడనుండి వచ్చియుండెడిది కాదు.

కుద కెటులో చెప్పఁగలిగితినిగాని మొదట నా యా క్రొత్తవస్తువును దెలుపుట కురుదుమాటగాని, హిందీమాటగాని తట్టక పోవుట నాకు లోటుగా నుండెను. నాకు 'నాక్-కో-ఆపరేషన్' అను మాట దొరకెను. మాలానాగా రుపన్యసించుచుండఁగా నా

ఆ త్మ క థ

కిటులు తోచెను: 'ఒకటి గాదు-రెండు గాదు: అనేక విషయములలో తాము గవర్నమెంటుకు సాయపడుచున్నాము. అట్టి గవర్నమెంటును బలవత్తరముగా నిరోధింపవలయు నని చెప్పుట వ్యర్థము. పోనీ కత్తి గట్టుద మందమా, కాని పని. కావున సాయము చేయకుండుటయే సరి యయిన నిరోధము' ఈరీతిగానే నా సభలో నాకొకొ-ఆపరేషన్ అను మాటను మొదటి మాటు వాడితిని. నా యుపన్యాసమున దీనిని సమర్థింపఁ దగిన యుక్తులను సభవారి మది కెక్కించితిని. ఈ మాట యెన్ని యర్థముల కాకరమో అపుడు నాకుఁ దెలియదు. కావున నేను దాని తపిసీలులోనికి దిగలేదు. నే నిటులు చెప్పినటులు గుర్తు:

ముసలమానులు ఒక గొప్ప విషయమును తీర్మానించుచు వ్నారు. వారికి సంధిమరతులు అనుకూలము కానిచో సర్కారు వారికి సాయ మాఁపినేసెదరు. ఇది ప్రజల హక్కు. సరకారువారి బిరుదులు మే ముంచుకొనము. వారి నాశరి నిఁక మేము చేయము. ఖిలాఫతువంటి ఆవశ్యకముగు ధర్మవిషయమును సరకారువారు వ్యర్థపుచ్చుచో మే మిఁక వారి కెటులు సాయపడఁగలము? ఖిలాఫతు నెగురఁగొట్టుచో సాయము చేయకుండుట మా హక్కు.'

పిదపఁ గొన్ని నెలలవఱకును ఈక్రొత్తవస్తువు ప్రచారములోనికి రాలేదు. కొన్ని నెలలవఱకు ఈశబ్ద మీ సభలో నడఁగి యుండెను. ఒకనెలపిదప అమృతసరమున కాంగ్రెసు జరిగెను. నే నపుడు సహకారము చేయవలయు నను తీరుమాన మామోదించితిని. హిందూ ముసలమానుల కెన్నఁడును ఆ సహకారమున కక్కలు గలుగు నని నే నపు డనుకొనలేదు.

అమృతనరపు కాంగ్రెసు

మార్షలు లా అమలులో నున్నపుడు పేరునకు మాత్రము
 సాక్ష్యము పుచ్చికొని, నామమాత్రమునకు కోర్టులనువానిలో
 విచారించి వందలకొలది పంజాబువారిని నెలల కరబడి, యేండ్లకరబడి
 కైదులోఁ బెట్టిరి. ఈ దురస్థాయమునకు నలునైపులను హాహాకార
 ములు బయలుదేలుటచే సరకారువారు వారి నెంతకాలమో కైదులో
 నుంపఁజాలక పోయిరి. కాంగ్రెసు ప్రారంభము గాకముందే వలువురు
 విడుదల గావించఁ బడిరి. వారికిఁగల లాభంగారు మొదలగువారు ముందు
 వదలిపెట్టఁబడిరి. పిమ్మట కాంగ్రెసు వడుమ, అలీసోదరులు విడువఁ
 బడి మాటిగా కాంగ్రెసుకు వచ్చిరి. నాఁడు లోకుల సంతోషము
 నకు మితి లేదు. తన ప్రాక్టీసు నంతయు త్యజించి పాంచాలమున
 బసపెట్టిన మోటిలాలు నెహ్రూగా రపుడు కాంగ్రెసుకు అధ్యక్షులు.
 క్రీడానందస్వాములవారు స్వాగతసభ కధ్యక్షులు.

హిందీభాషలో నొక చిన్న యువస్వాస మిచ్చి హిందీ
 భాషకు వకాలకునామా పుచ్చికొనుటయు, ఉపస్వాసమున వలస
 పోయిన హిందువుల స్థితిగతులనుపరిచి చెప్పటయుమాత్రమే
 ఇంతవఱకును కాంగ్రెసులో నాకుఁగల పని. ఈ సంవత్సరమునఁ
 గూడ నింత కష్టమవ పని యుండ దని తలఁచితిని. కాని వెనుక
 వలుమాటులు జరిగిన చందముగనే ఈమాటును కొంత కార్యభారము
 నామీఁద పడెను.

క్రొత్త సంస్కరణములను గుఱించి చక్రవర్తిగారి ఫర్మానా
 జారీ యాయెను. దానివలన నెవరికిని సంకుప్తికలుగలేదు. నాకుఁగూడ
 సంపూర్ణముగా సంకుప్తి కలుగలేదు. సదరు ఫర్మానాలో నూచింపఁ

ఆత్మకథ

బడిన సంస్కరణములలో లోపము లన్నను స్వీకరింపఁ దగు నని అప్పుడు నాకుఁ దోచెను. చక్రవర్తిగారి ఫర్మానాలో లార్డు సింహాగారి సంతకము గూడ నుండుటచే ఆ సమయమున ఆ భాషలో నా కాకాకిరణము కానిపించెను. కాని అనుభవకాలు లగు లోకమూఢులు, చిత్తరంజనదాసులు మొదలగు పెద్దలు పెద్దవి విటిచిరి. భారతభూమి యందు మదనమోహనులు మధ్యయులుగా నుండిరి.

మదనమోహనులు నన్ను తమ డేరాలో నుంచుకొనిరి. కాకి విశ్వవిద్యాలయశాఖ సాధనమున కేగినపుడు నేను వారి నిరాదంబర జీవితము నెఱిగియుంటిని గాని నే నిపుడు వారి సొంత డేరాలోనే యుండుటవలన వారి దిన చర్యలో ప్రతివిషయమును చూచి యానందాశ్చర్యముల నొందితిని. వారున్న తావు పేదలకల్ల సత్రము. దానిలో దారి దొరకడు. ఎటు జూచినను మనుష్యులే. ఇందు వైకాల్యము లేదు; ఏకాంతమును లేదు. ఎవఁ డే సమయమున వెంతసేపు మాటలాడఁ దలఁచికొనినను నచట లోటు లేదు. ఇట్టి వీరి యీ గదిలో నా దర్బారు—అనఁగా మంచము.

ఈ ప్రకరణము మాశవుల జీవితపద్ధతిని వర్ణించుటతో వ్యయింపక ప్రకృత మనుసరింతును.

మాలవులతో ప్రకృతశిక్షితులగుటచే ముటలాడుచుంటిని. అన్నగారి వలె వారు నా కన్ని పక్షములవారి యభిప్రాయములను దెలుపుచుండిరి. సంస్కరణముల గుఱించిన చర్చలలో నేనును భాగస్వామిని గావలయు నని తలఁచితిని. పాంచాలవాత్యాకాండను గుఱించిన విచారణసంఘమున నాకు పా లుండెను. తత్సంబంధమున పరకారువారితో పని యున్నది. మఱియు, ఫిలాసఫు మాట యొకటి. వి. మాంటేగు హిందూదేశమునకు మిత్రమనియు భారతీయులకు దగాచేయఁ దనియు నా యభిప్రాయము. అరీసోదరుల విడుదల గూడ కుభచిహ్ను మనుకొంటిని. ఇట్టి స్థితిలో సంస్కరణముల స్వీకరించుట మంచి దని తోచెను. సంస్కరణములు చాల నసంతోషకారకము లను, అఱిగొఱును గావున వానిని స్వీకరింపరా దని చిత్తరంజన

దానుగారి యభిప్రాయము. లోకమాన్యులు కొంతయు తటస్థులయి యుండిరిగాని దేశబంధువు పక్షమునే సమర్థింపఁ దలఁచికొనిరి.⁹

మక్కాఁకలు తీతిన యీ లోకసాయకులతో నా మతము వేరుపడుట నాకుఁ గష్ట మనిపించెను. ఇది యిటులుండఁగా నా యంతర్వాణి నాకు విస్పష్టముగా వినఁబడుచుండెను. కాంగ్రెసు నుండి తప్పించుకొనిపోవఁ బ్రయత్నించితిని. నేను గైరుహాజరగు నెడల నన్ని కార్యములును చక్కఁబడు ననియు, గొప్పగొప్ప సాయకులకును నాకును మతిభేదము లేకుండఁ బ్రతికిపోవుదు ననియును పండిత మోతీలాలుగారికిని మదనమోహనులకును దెలిపితిని.

ఈ పూజ్యపాదులకు నా మాట యిష్టము కాలేదు. ఎవరో యీ మాటను వారి కిమన్ లాలుగారి చెవిలో డోఁదిరి. 'అటు రెవుడును జరుగఁగూడదు. ఇది పాంచాలరకుఁ జాలఁ గష్టము కలిగించును' అని వా రనిరి. లోకమాన్యులతోడను దేశబంధులతోడను జిన్నాగారితోడను సంప్రతించితిని. ఎంతయాలోచించినను దారి కానరాలేదు. నా వేదన యంతయు మాలవ్యాగారితో నిటులు వెల్లఁబోసికొంటిని: 'మాకు సమాధానము కుదురునటులు లేదు. నా ప్రస్తావనమును తీర్మానమునకుఁ బెట్టుచో వోట్లు తీసికొనవలసి వచ్చును. దానికి వీలు కానఁబడదు. ఇంతివఱకును వోట్లు తీసికొనుటకు చేతు రెత్తించు చున్నాము. చేతు రెత్తునపుడు ప్రేక్షకులయు సభ్యులయు భేదము లేకుండఁ బోవుచున్నది. ఇంత పెద్ద సభలో నిక్కచ్చిగా వోట్లు పరిగణించుటకు సౌకర్యము లేదుగాన నేను నా పక్షమునకు వోట్లు కోరినను దానికి వీలు పొడకట్టదు.'

కాని లాలా హరికిషణ్ లాలుగారు దీనికి వీలు కలిగింప నేర్పాటుచేసిరి. 'వోట్లు తీసికొనునాఁడు ప్రతినిధులనేగాని ప్రేక్షకులను రానీయదు. వోట్ల భారము నాది. అంతియే కాని, మోరేమికి గైరుహాజరేమి?' అని హరికిషణుగా రనిరి.

తుద కొప్పింపఁబడితిని. తీర్మానమును వ్రాసితిని. కడు సంకోచముతో ప్రతిపాదింప నంగీకరించితిని. జిన్నా మౌనములు

అ త్మ క థ

ముగ్ధులు. నేను ప్రతిపాదించితిని. మాకుఁ గల మతభేదమునం దినుమంతయు కలుకమ్మను లేకున్నను, మా యాపవ్యాసములం దేని యుక్తికక్క ముట యేమియు లేకపోయినను సభ్యు లింతమాత్రము మతభేదమునుగూడ సహింపకపోయిరి. వారికి కష్టము కలిగెను. ఇట్లైకమత్య మిచ్చును.

ఒక మూల ఉపన్యాసములు జరుగుచుండెను. ఒక మూల వేదికమీఁద రాజీప్రయత్నములు జరుగుచుండెను. ఒకరికడనుండి ముత్యముకరి కడకు చీటులు నడచుచుండెను. మూలవ్యాసాదు రాజీచేయుటకు సకలబాధలు పడుచుండిరి. ఇంతలో జయరామ దాసుగారు నా చేతిలో తమ చీటి నుంచి యీ సంకటమునుండి ప్రతి నిధులను తప్పించుటకు మిగుల మధురములగు శబ్దములతో నన్నును రోధించిరి. వా రీ తీరుమానమునం దొకటి చేర్పవలయు నని చేసిన మూచన నాకు బాగుగఁ గానిపించెను. మూలవ్యాసా రదిఁజూకే నలు వైపులను సంది కాపించుచుండిరి. 'జయరామదాసుగారు చేసిన మూచన యిరువగుల వారికిని ఉపాదేయముగాఁ గానిపించుచున్నది.' అని నే నందిని. లోకమాన్యులకు దానిని జూపితిని. 'దాసుగారి కొప్పుదల యగుచో నాకును ఆపత్తి లేదు' అని వారనిరి. తుదకు దేశ బంధులును మెత్తఁబడి విసినచంద్రపాలుగారి దెసఁ జూచిరి. మూలవ్యూ అకు ధైర్యము కలిగెను. వా రా చీటిని బెఱికికొని దాసుగారి మోము నుండి 'సతే' అను మాట గాకమునుపే 'సభ్యులారా! తమ లోక సంతస మొదవఁగలదు; సమాధానము కుదిరెను' అని చెప్పివేసిరి. ఇకఁ జెప్పన దేమి! కరతాశ్చర్యవలతో సభామంటప మంతయు మ్రోగిపోయెను. గంభీరములగు మోము లన్నియు సంతోషముతో ప్రజ్వలించెను.

ఆ తీర్మానమును సవరణను ఇచ్చఁగఁ జర్చింపఁ బని లేదు. వీలనఁగా, నీ తీర్మాన మెట్లయినో చెప్పటయే నా శోధనముకు విషయము.

ఈ సమాధానమువలన నా జవాబుదారి యెక్కుదాయెను.

కాంగ్రెసుతో సాక్షాత్సంబంధము

అమృతనరమున కాంగ్రెసు - వ్యవహారములు చూచినంత మాత్రమున మహాసభతో నాకు సాక్షాత్సంబంధము కలిగిన దని నే నుద్దేశింపలేదు. లోగడ నేను కాంగ్రెసులకు వెళ్లుట నాకుఁ గల భక్తిని దానిమందు దాఖలుచేసికొనుటకే. చిన్నచిన్న పనులు తక్కి పెద్ద పను లేవియు నాకు అం దున్నటు లెన్నఁడును గోచరింపనూ లేదు. నేను 'కొరనూ' లేదు.

నాకుఁ గల రెండు కీర్తులు కాంగ్రెసుకు ఉపయోగించు నని అమృతనరమున నా కనుభవ మాయెను. పాంచాలవిచారణసంఘము నందు నా చేసిన పని లోకమాన్యులకును మదనమోహనులకును మోతీ లాలు గారికిని దేశబంధువులకును, సంతోషము కలిగించె నని నే నెఱిగితిని. సలహాలకును సగ్రప్రతినిధులకును తమ యాంతరంగిక సభల లోనికి వీరు నన్నుఁ బిలువ నంపుచుండెడివారు. సరియగు విషయ నిర్ధారణ మిచటనే జరుగుచుండెడిది. కేవలము విషయముల నిర్ధారించు వారే యచట సమకూడెడివారు. నా కుభవ విశ్వాసమునకుఁ దగిన వారే యచటికి రాఁగలవా రయినను చాటుమాటుగా ప్రైవారుఁ గూడఁ గొందఱు మాటకుండుట లేదు.

రాజోవు సంవత్సరమునఁ జేయవలసిన పనులు రెండు గలవు. అందులకు నాకుఁ గొంత సామర్థ్యము గలదు; చేయవలయు నను ఉద్దేశమును గలదు.

జలియకొవాలాబాగులో జరిగిన హత్యలను గుర్తుకెచ్చుట కొక చిహ్నమును నెలకొలుపుట యీ పనులలో నొకటి. కాంగ్రెసంతయు

ఆత్మకథ

మిగుల పూనికతో నీ విషయమును తీరుమానించెను. దీని కయిదులక్షలు సంపాదించవలయును. నేను ఒక బ్రహ్మగా నియమింపబడితిని. ప్రజాకార్యములకు ధనము పోగు చేయఁగలవారలలో మదనమోహన మాలవ్యాగారిది మొదటి పేరు. నేనును వారికి తీసికట్టు కానని నాకుఁ దెలియును. నా కీ శక్తి కల దని దక్షిణ - ఆఫ్రికాలో గుర్తించితిని. రాజులకడను మహారాజులకడను లక్షలు తెచ్చు శక్తి నాకు లేదు. నేటికిని లేదు. కావున మాలవ్యాగారితో పోటీ పెట్టకొనవలసిన పని నాకుఁ గానిరాదు. అదియునుగాక జలియనువాలాబాగునకు సంబంధించిన పనిలో రాజుల ద్రవ్యము తీసికొనరా దని నాకుఁ దెలియును. కావున ఈ స్మృతిచిహ్నమును నెలకొలుపుటకు ధనము చేతుర్పవలసిన ముఖ్యభారము నాపైఁ బడు నని బ్రహ్మీపదవి గ్రహించునపుడనుకొంటిని. పిదప నటులే యయ్యెను. ఇందులకు బొంబాయిలోని ఉదారులు చేతనిండ ధన మొసఁగిరి. అది యిపుడు నిలువ యున్నది. దాని వినియోగమున కొక చిక్కువచ్చెను. జలియనువాలా బాగులో హిందువులయు, ముసలమానులయు, సిక్కులయు రక్తముచే పవిత్రమగు నీ భూమిపై పెట్టి స్మృతిచిహ్నముంపవలయు నని శంక కలిగెను. ఏలనఁగా, ఈ మువ్వరిలో ఏ యిరువురికిని నేడు చెలిమి లేదు.

ఇక నా రెండవ శక్తి—నాకు ముసద్దీ పని తెలియును. అది కాంగ్రెసు కుపయోగించును. కొలఁది మాటలతో అవినయము లేని భాషలో వ్రాయఁ గల నేర్పు నాకుఁ గలదని నాయకు లందఱెఱుఁగుదురు. దీర్ఘకాలాభ్యాసమువలన నా కీ నేర్పు కలిగెను. నాటిక మఱులో నున్న కాంగ్రెసు కార్యప్రజాతిక గోఖలేగారిచ్చి పోయిన కవిత. కాంగ్రెసు - శంకుకు అందలి నియమావళి యాధారము. మధురమగు దాని యితిహాసమును వారివలననే నేను వినియుంటిని. కాంగ్రెసు - పనులు విరివి యగుటవలన నిపుడా నిమిషబలము చాల దని సర్వవిదితమే. దానికిఁ బ్రతియేఁడును చర్చ జరుగుచుండెడిది. ఏదాదిపాడుగునను పనులు జరుగఁగల

3౮ కాంగ్రెసుతో సాక్షాత్సంబంధము

యేర్పాటుగాని రాజోవు విషయములను విచారించు నేర్పాటుగాని నాటికి లేదు. దీనికి మంత్రులు మూవురు. కాని నిక్కమున కొక్కడే. అతఁ డయినను ముప్పొద్దులు పనిచేయు గలవాఁడు కాఁడు. ఈ యొక్కడే కాంగ్రెసు-ఆఫీసు నెటులు నడపును? భవిష్య ద్విషయముల నెటు లాలోచించును? భూతకాలమునఁ దలపెట్టిన కార్యముల నెటులు నిర్వహించును? కావున నా యేఁడు అన్నిటికంటె నీ విషయము నాలోచించుటయే అవశ్యక మాయెను. కాంగ్రెసులో వేనవేల జనము. అందు ప్రజాకార్య మెటులు సాగును? ప్రతినిధుల సంఖ్యకు హద్దు లేదు. ప్రతిప్రాంతమునుండియు ఇందఱు ప్రతినిధులు రావలయు నను నియతి లేదు. మఱియు అందఱును ప్రతినిధులే కావచ్చును. కావున దీని కొక యేర్పాటు ఉండి తీరవలయు నని అందఱకును తోఁచెను. నే నొక మరతుతో ఈ యేర్పాటు చేయుటకు పూనిపడితిని. జనములో పలుకుబడి గల మహానాయకు లిరువు రని నే నెఱుంగుదును. ఈ కాంగ్రెసు - కార్యప్రణాళికను కూర్చుటలో జనులకు ప్రతినిధులుగా నాకు సాయము చేయుఁ దని వా రిగువురిని నేను కోరితిని. కాని వారిరువురికిని యీ విధానమును తయారు చేయుటకు తీరిక యుండ దని నాకుఁ దెలియును. దానఁ జేసి 'తమకు విశ్వాసపాత్రములగు నిరువురను నాకు తో జొసఁగు'డని లోకమాన్యులను దేశబంధువులను యాచించితిని. ఈ కార్యప్రణాళి-సమితిలో వీరికంటె పైనా రెవరును ఉండఁ గూడ దని సూచించితిని. నా సూచన యంగీకృత మాయెను. లోకమాన్యులు శ్రీ కేలకర్ గారి పేరు చెప్పిరి. దేశబంధులు శ్రీ ఐ. బి. నేకగారి పేరు చెప్పిరి. ఈ మూవురును ఒక నాఁడేని కలిసి కూర్చుండలేదు. మేము టపాలో పరస్పరాభిప్రాయము లెఱిగికొంటిమి. తుదకు సమరసముగు నభిప్రాయముతో రిపోస్టు తయారుచేసితిమి. దీనిగఱించి నే నొకమాట చెప్పునును—'ఈ విధానము చొప్పున పని చేసికొనుచుఁ బోయినఁ జాలును; స్వరాజ్యము సిద్ధించును.' ఈ జవాబుదారీని నెత్తియొడఁ దెట్టుకొనిన పదపనే కాంగ్రెసుతో నాకు నిక్కముగు సంబంధము కలిగి నని నా యుద్దేశము.

ఖాదీ పుట్టుక

౧౯౦౮ పాఠశాలకు రాటమునుగాని, ముగ్గుమునుగాని నే నెఱుంగను. అయినను రాటముచే హిందూదేశపు బీదతనము పోవునని నేను హిందూస్వరాజ్యమున వ్రాసియుంటిని. హిందూ దేశమున పలువురు కడుపుకూటికి లేక చచ్చిపోవుచున్నారు. ఇటులు చావకుండఁ జేయుట కే యుపాయము దొరకునో ఆ యుపాయమే స్వరాజ్యమునకుఁ గూడఁ ద్రోవ కావు నను మాట యందఱకుఁ దెలిసినదేయని నే నా పుస్తకమున వ్రాసియుంటిని. ౧౯౧౫ సంవత్సరమున దక్షిణాఫ్రికా నుండి నేను ఇండియాకు వచ్చినపుడుగూడ రాటమును జూచి యెఱుంగను. సత్యాగ్రహశ్రమమును విర్భటుచేసిన తరువాత నచటఁ గొన్ని మగ్గుములు పెట్టితిమి. మగ్గుములు పెట్టుటకుఁ గూడ మాకుఁ గడుఁ గష్టమాయెను. మే మందఱ మిట్టి పనుల కపరిచితులము. మాకు మగ్గుము నడవుట సాగలేదు. మే మందఱమును వ్రాతవారమును, కూతవారమును గాని మగ్గుముమీఁద చేయివేసి యెఱుంగము. చేతి పనులు మా యెఱిగినవి కావు. కావున మగ్గు మున్నును నేత నేర్పుటకు ఒకఁడు కావలసివచ్చెను. కాకిమావాడు పాలనపురములలో మగ్గుములను, నేత నేర్పువాఁడును దొరికెను. ఆ నేతకాఁడు తన విద్య నంతయు మాకు నేర్పలేదు. కాని మొదలు పెట్టిన పనిని ముగియాలి మానెడివాఁడు కాఁడు. పనివానితన మతని సొమ్ము. కావున నేతలో నతఁడు నేర్పరియై ఆశ్రమమునం దందఱకును నొకని తరువాత నొకనికి నేత నేర్పివై చెను.

మా వస్త్రములను మేము నేసికొనవలయు నని మా యాహు. కాన నాఁటినుండియు బొమ్మ బట్టలను విస్మరించితిమి. ఇండియా

బిల్లులలో తయారయిన నూలితో నేసిన వస్త్రములనే కట్టుకొనవలయునని నిశ్చయించితిమి. దీనితో మాకు కావలసినన్ని సంగతులు తెలిసెను. సాలెవారి జీవనము, వారు నేయు వస్త్రముల మొత్తము, నూలు కొనుటలోఁ గల యిబ్బందులు, అందలి మోసము, భుదకు వారి యప్పు సొప్పలు ఈ మొదలగున వన్నియు మాకుఁ దెలిసిపోయెను. ఇట్టి స్థితిలో ఇంత వడిగా మాకుఁ గావలయు వస్త్రము లన్నియు మేము నేసికొనలేము. కావున సాలెవారికడ మా వస్త్రములఁ గొనవలయును. కాని ఇండియామిల్లు నూలితోడనే నేయఁబడిన వస్త్రములు బట్టలనర్తకులకడఁ గాని, సాలెవారికడఁ గాని దొరకవు. సాలెవారికడ నున్న సన్నబట్ట యంతయు సీమనూలే. ఇండియామిల్లులు సన్న నూలు తయారు చేయలేవు. నేఁటికిని అవి తయారు చేయు సన్ననూలు కడుఁ గొలఁది. మఱి సన్ననూ లవి తయారు చేయనే లేవు. మేము ప్రయత్నము చేయఁగాఁ జేయఁగా తాము నేసిన వస్త్రముల నన్నిటిని గొనినచో స్వదేశపు నూలితో నేసి పెట్టుదుమని కొందఱు అంగీకరించిరి. ఈరీతిగా ఇండియామిల్లునూలితో నేయఁబడిన వస్త్రములు మే మేర్పాటు చేసికొంటిమి. మా విశ్రులలోఁ గూడఁ ప్రచారము చేసితిమి. మే మిరీతి నలవోకగా నూలు మిల్లుల కేజెంటుల మయితిమి. ఈ పరిచయమువలన వారి కార్యపద్ధతియు, వారు చేయు మోసము వగైరాలు మాకుఁ దెలియనాయెను. తామే వడికి తామే నేసి యీవలయునని మిల్లువారి యుద్దేశము. చే మగ్గములవారికి వా రొసరించు సాయ మనిచ్చాపూర్వకము గాని యిచ్చాపూర్వకముఁ గాదు.

ఇది యెల్లయుఁ జూడఁగా మన నూలు మనమే వడుకుకొందమనిపించెను. మనమా వడుకుకొననంతవఱకును పరాధీనత తప్పదనుకొంటిమి. ఇండియామిల్లుల కేజెంటు మయి దేశసేవ చేయఁ గలగుదు మనుకొన లేదు.

ఆత్మకథ

అప్పుడు నేను వెలకు లెక్క చేయలేదు. ఏకినదూదితో నీమె బాటర కేకులు చేయుట నేర్చెను. నేను దూదిబిచ్చమునకు బయలుదేరితిని. భాయి యశివంథ ప్రసాదశివాయి దూదిని పంపు భారమును వహించెను. గంగాబాయి బూనిన యీపని యిటు లత్యంతము నృధి చెందెను. బీజాపూరునందు వడికిన నూలు నేయించుటకు గంగాబాయి నేరగాండ్రను సంపాదించెను. ఇటులు బీజాపూరు - ఖాదీ పేరు మోగెను.

ఇటులు బీజాపూరులో ఖాదీ నృధి యగుచుండఁగా మా యాశ్రమములో రాటము నెలకొనుట కాలస్యము కాలేదు. మిగతాల్లో గాంధీ తన నేరుపుచే రాటమునకు కొన్ని సంస్కరణము లొన గూర్చెను. ఆశ్రమమునందే రాటములును, తక్కిలును తమరు కాలిచ్చెను. ఆశ్రమమున నేసిన ఖాదీకుడ్డ గజము వెలరు. ౧-౧-౦ ఆయెను. నే నీ మోటు ఖాదీని నా మిత్రుల కిచ్చి గజము ౧-కిరు. ౧-౧-౦ వనూలు చేసితిని. వారు సంతోషముతో నొసఁగిరి.

నేను బొంబాయిలో మంచము పట్టి గుంటిని. అయినను నా భోగట్టా నేను మానలేదు. అచట నూలు వడుకు ఆఁడువారిరువురు దొరకిరి. వారు ఇరువది యెనిమిది కులముల నేరు నూలున కొక రూక పుచ్చికొనిరి. నే నప్పటికి ఖాదీకాస్త్రమున కంధుండను. నాకు చేతి నూలు కావలయును. మఱియు ఆఁడువారిచే వడికింపవలయును. గంగాబాయి యిచ్చు వెలయు, నా యిచ్చు వెలయు తావేజా నేసి చూచికొనఁగా నేను ట్రాప్సిలో పడితి నని తెలిసికొంటిని. వారంతకు తక్కువ ధరకు ఒప్పుకొనలేదు. కావున వారిని విడనాడవలసివచ్చెను. కొని వారివలన మాకుఁ గలగవలసిన యుపయోగము కలుగనే కలిగెను. మీరు శ్రీ, అవంతికాబాయికిని, శ్రీ రమాబాయి కామదారుకును,

శ్రీ శంకర్‌లాల్ బాంకర్‌గారి మాకు శ్రీ వసుమతీ బహేనుగారికిని వడుకుట నేర్పిపోయిరి. నా గదిలో రాటము జామ్మని మ్రోయఁ దొడఁగెను. నా జబ్బు పోఁగొట్టుటలో నీ రాటమునకు భాగము కలదని చెప్పినచో నితిశయోక్తి కాఁజాలదు. జబ్బు పోఁగొట్టుటకు మనస్సు మార్పు ఒక పోతువు; ఇది నిక్కము. మనుజుల రోగములను బోఁ గొట్టుటలో మనస్సు పాలుమాత్ర మే మంత తక్కువా? నేనును రాటముమీఁదఁ జేయి వయచితినిగాని అపు డంతగా పని చేయఁ జాలక పోయితిని.

బొంబాయిలోఁగూడ నేకులకుఁ గలవాయెను. చేతియేకు తెచ్చును దొరకలేదు. శవాశంకర్ యువేరీగారి బంగళామందు నుండి ప్రతిదినము దూడకులవాఁ డొకఁడు దూది యేకు వింటిని మూపునఁ బెట్టుకొని పోవుచుండెడివాఁడు. నే నతనిని పిలిపించితిని. అతఁడు పలుపులకు దూది యేకుచున్నటులు తెలిసికొంటిని. ‘ఏకులు చేసిపెట్టెదవా?’ యని యడిగితిని. కాని అత డెక్కువ వెల యడిగెను. వెల ఎక్కుడయినను ఇచ్చి యేకులు చేయించితిని. ఈ రీతిగా తయారయిన నూలు జపమాలలుగాఁ జేసి వైష్ణవిశ్రుల కమ్మితిని. భాయి శివాజీ బొంబాయిలో నొక రాటపుకాల పెట్టెను. నీని యన్నిఁటికిని చాల వ్యయ మాయెను. శ్రద్ధాశురును, దేశభక్తులును ధన మొసఁగిరి. నేను ఖర్చు పెట్టితిని. ఈ వ్యయము వృథా కాదని వినయముతో మనవి చేసికొందును. దీనివలన మే మెన్నో సంగతులు తెలిసికొంటిమి. నీనితోపాటు రాటమువలని యుపయోగ మంతయుఁ దెలిసెను.

నేను ధరించున వన్నియు ఖాదీమయ మయిపోయినదాఁక నాకు తోఁచలేదు. నాకట్టుబట్ట లిండియావిల్లువి. బీజాపూరము నందును అశ్రమమునందును తయారయినవి చాల మీటుగా నుండెను.

ఆత్మకథ

మఱియు నాని పన్నా ముప్ప దంగుళములు. నలుబదియయి దంగుళముల పన్నాగల ఖాదీ దోవకు లొక నెలలోపుగా నాకు బంపనిచో మోటు ఖాదీపంచలు కట్టుకొనవలసిన యిక్కట్టు కలుగు నని గంగాబాయికి వ్రాసితిని. గంగాబాయి గాబరాపడెను. సమయము చాల దనుకొనెను గాని ధైర్యము విడిచిపెట్టలేదు. ఈమె యొక నెల లోపలనే వీలబడి యంగుళముల పన్నా గల రెండు దోవకు లొసరి నా దారిద్ర్యమును బాపెను.

ఇంతలో భాయి లక్ష్మణదాసు లాఠీగ్రామమునుండి అంత్యజాడయిన, భాయి రామజీనిని, అతని భార్య గంగాబాపేనును ఆశ్రమమునకుఁ దీసికొని వచ్చి వారిచే పెద్ద పన్నా గల ఖాదీబట్టల నేయించెను. ఖాదీవ్యాప్తికి ఈ దంపతులు చేసిన పని యింతింత కాదు. వీరు గుజరాతునందును తదితర దేశములందును చాలమందికి చేతి నూరితో బట్టల నేతను నేర్పిరి. అక్షరములు రాకపోయినను సంస్కారవతియగు నీ గంగానాదరిని మగ్గముమీఁద కూర్చున్నతఱిఁ జూచి తీరవలయును. ఆమె కపు డొకటి కనఁబడెను, మఱియొకటి వినఁబడెను. ఆమె మగ్గమున తన్మయతఁ జెందిపోవును.

ఒక సంవాదము

‘స్వదేశీ’ ప్రచార మను పేరఁ బరచిన యీ ఖాదీప్రచార మారంభ మయిన మొదటి దినములలో మిల్లువారి విమర్శము లెక్కువగా జరుగుచుండెడివి. భాయి ఉమర్ సోబానీ గారు సమగ్ర లగు మిల్లుయజమాను లగుటవలన తమ జ్ఞానమును అనుభవమును నాకుఁ దెలుపుటయే కాక మిగిలిన మిల్లులవారి యభిప్రాయమును గూడఁ దెలుపుచుండిరి. మిల్లుయజమాను లందఱలో నొకని వాద మితనికి నచ్చెను. న న్మతనికడకు రమ్మ నెను. పరే యంటిని. మే మతని కడ కరిగితిమి. మా కిటులు సంవాద మారంభ మాయెను:

మీ స్వదేశీ-ఆందోళనమే మొదటిది కా దని మీ నెఱుంగుదురే కదా ?

ఔను. ఎఱుంగుదును.

వంగవిభాగదినములలో స్వదేశీ-ఆందోళనము చాల జోరుగా జరిగియున్నటులును, మిల్లులకు చాల లాభము వచ్చినటులును మీ నెఱింగియుందురు. మే మపుడు వస్త్రముల విలువ హెచ్చించితిమి. చేయరాని పనులనుగూడఁ జేసితిమి.

నే నిదంతయు వింటిని. విని దుఃఖించితిని.

మీ దుఃఖము నే నెఱుంగుదును. కాని దానికి కారణము లేదు. మేము పరోపకారమునకు వ్యాపారము పెట్టుకొనలేదు. మాకు లాభము ఉండవలయును. మేము వాటాదారులకు జవాబు చెప్పము.

ఆత్మకథ

యను. ఖర్చునుబట్టి వస్తువునెల యుండును. ఉత్పత్తిని, అమ్మకమును ఎర రాఁపఁగలరు? తమ యాందోళనముచే స్వదేశవస్త్రముల నెల తప్పక హెచ్చునని బంగారీవారికి తెలియవలదా?

పాప మా పిచ్చివారు గూడ నావంటి వారే. వారికిని నాకు బలె పిచ్చి నమ్మకమే. కావున మిల్లు యజమాను లొక్కపెట్ట స్వార్థపరులు కౌఁజాల రని వారు నమ్మిరి; దగా చేయ రనుకొనిరి. విదేశ వస్త్రములను స్వదేశవస్త్రము లని మధ్యపెట్టి యమ్ముదు రని వా రనుకొనలేదు.

మీకు వెట్టి నమ్మకమని నే నెఱుంగుదును. కావుననే మీకు హెచ్చరిక చేయఁ దలఁచితిని. అందులకే మి మ్మింతదూరము రమ్మని కష్ట పెట్టితిని. బోధాబంగారీలవలె మీరును పప్పులో అడుగు వేయకుందురు గాక!

ఇటులు పలికి యాసీతు తనమిల్లులో తయారయిన నమోనాల నిటు తెమ్మని కన్ను గిఱిపెను. తీసి పాఱవయించిన తుక్కునూలితో నేయఁబడిన కంబలి కీ నమోనాలు బ్రవ్వఁబడి యుండెను. వాని నతఁడు చేకొని యిటు లనెను: 'వీనిని చూచితిరా; క్రొత్తగా తయారు చేసితిమి? వీనికి చాల ఖర్చు. ఇవి తుక్కునూలితో తయారు చేయఁబడినవి గావునఁ జాల చౌక. వీనిని మేము హిమాలయము వఱకు రవాణా చేయుదుము. మాకు ఎల్ల చోటులను ఏజెంట్లు కలరు. మీరుగాని మీ యేజెంట్లుగాని తొక్కి చూడని చోటులలో, మీ మాటలుఁగూడ చూచిని చోటులలో మాకు కొఠాలు కలవు. మా కింకను క్రొత్త యేంజెంట్లతో పనిలేదు. హిందూదేశమునకు కొవలసి నంత వస్త్రము హిందూదేశములో తయారు కాదని మీరు తెలిసికొనుఁడు. కావున స్వదేశీ-ఆందోళనమున చేయవలసిన జే మనఁగా

మఖ్యముగా వస్తూన్నది. మనము వస్త్రపరిహారమును, నాణెమును గూడ వృద్ధిచేసికొనఁ గలిగినచో విదేశవస్త్ర మప్రయత్నముగనే అఁగి పోవును. మీ రీ ప్రకృతపద్ధతిని అందోళన జరిపినచో లాభము లేదు గాన నికముందు క్రొత్త మిల్లులను పెట్టించుటకు ఉద్యమించుట మంచి దని సలహా యిచ్చుచున్నాను. స్వదేశవస్తువుల ఖర్చు ఎక్కువ చేయుటకంటె స్వదేశవస్తువుల యుత్పత్తి యెక్కువ చేయవలయును.

నే నీ పనినే చేయుచున్నా నని తెలుపుచో నా కాకి ర్యాదము లొసఁగుదురా ?

ఏమి? అది యెటులు? మీరు క్రొత్త మిల్లులను పెట్టించుటకు ప్రయత్నము చేయుచో తప్పక ధన్యవాదముల కర్హులు.

ఆ పనిమాత్రము చేయుట లేదుగాని రాటమును పునరుద్ధరించుటకు చాలఁ బ్రయత్నించుచుంటిని.

ఆ దేటి పని?

రాటపు సంగతి యంతయుఁ జెప్పి యిటు లంటిని:

నేను మీతో సంపూర్ణముగా నేకీభవించుచున్నాను. నేను మిల్లుల కేజన్నీ పుచ్చికొనఁగోరను. దీన హిందూదేశమునకు పేలు నకు బదులు కీడుగలుగును. చాలఁ గాలమువఱకు మన మిల్లుల వ్యాపార మునకు లో టుండదు. చేతినూలితో వస్త్రముల సుత్పత్తిచేయించుటయు దానిని ఖర్చు పెట్టించుటయు నాపని. కావున నేను ఖాదీని తయారు చేయించుటకే పూనుకొన్నాను. ఖాదీమీఁదనే నాకు విశ్వాసము మెండు. ఏలయనఁగా, సగము సగము పనితో సగము సగ మాకటితో చచ్చిపోవు అఁడువారికి పని చూపింపఁగలను. అఁడు వారిచే నూలు వడికించుటయు దానితో నేసిన వస్త్రములను హిందూ

ఆత్మకథ

దేశమునం దంతటను కట్టించుటయు నా పని. రాట మెంత సఫలముగనో నే నిపుడు చెప్పజాలను. ఇపుడే దీనికి గణేశపూజ జరిగెను. దీనియందు నాకు దొడ్డ విశ్వాసము కలదు. దీనివలన నినుమంతయు హాని లేదనుట నిర్వివాదము. ఇది యెంత కొలఁదిగా ఉత్పన్నమయినను దీనివలన హిందూదేశమునం దుత్పత్తి వృద్ధియగును. ఉత్పత్తియైనంతమేరకు లాభమును కలగు గాన నీ ప్రయత్నమువలన మిరాపాదించిన దోషము లేదు.

మీ రీతిగనే యుద్యమము సాగించుందురేని నేఁ జెప్పనదేమియు లేదు. ఈ యంత్రయోగమున రాటము గిట్టునో గిట్టనో యనునది వేఱు మాట. అయినను నేను తమకు జయము కోరుచున్నాను.

అసహకారము

విదప ఖాదీ యెటు లెటు లభివృద్ధి చెందెనో యీ ప్రకరణములలోఁ జెప్పఁ జనదు. నా యొనర్చిన ఆయా యీ పనులు ఎటు లెటులు వ్యాప్తమాయెనో ఆ యితిహాసములోనికి దిగుట కిది కావు కాదు. అందు దిగినచో నొకొక్క విషయ మొకొక్క పుస్తక మయిపోవును. నేను సత్యమును కోధించుకొనుచుఁ బోవుచుండఁగా ఒక విషయము తరువాత మఱి యొక విషయ ముద్రయత్నముగా నెటులు తటస్థించెనో దానిని జెప్పటయే నా యాశయము.

కావున అసహకారమును గూర్చి కొంచెము ప్రసంగించుట కిది తఱి యనవచ్చును. భిలాఫతును గుఱించి అలీసోదరులు దిట్టముగా ఆందోళనము నడపుచుండిరి. స్వ. మాలానా అబ్దుల్ బారీ మొదలగు ఉలేమాలతో నే నీ విషయమును గుఱించి లెస్సగా చర్చించితిని. ముసలమానులు కాంతిని, అహింసను ఎంతవఱకు పాలింపఁగల రను విషయము వివేచించితిమి. ప్రకృతోపయోగముకొఱకొక వాద్దువఱకు కాంతిని అహింసను పరిపాలించుటలో ముసలమానుల నిష్ఠాము బాధింప దనియు, ఒకసారి అహింసాప్రతిజ్ఞను గైకొనినతో దానిని మోఱరా దనియును తుదకు వారు సిద్ధాంతీకరించిరి. భిలాఫతు-కాన్ఫరెన్సులో అసహకారత్ర తీర్మానము వచ్చెను. దీర్ఘముగా చర్చలు జరిగిన పిదప నందఱును దీని నామోదించిరి. అలతోబాదునఱి దీ విషయ మొక రే యొల్లయుఁ జర్చింపఁబడినటులు నాకు గుఱు. హాళియ సాహెబునకు కాంతిమయమును అసహకార మత్యంతముని కొక యుండెను. కాని కొంత కాలమునకు పారికి కలు

ఆత్మిక థ

పోయెను. తరువాత వీరు హృదయ మిచ్చి పని చేసిరి. వీరీ యుద్ధము మునకుఁ గావించిన సాయ మమూల్యము.

పిదప గుజరాతులో పొలిటికల్ కాన్ఫరెన్సుయొను. నేనీ సభలో అసహకారపు తీరుమానము తెచ్చితిని. దీనిని కొందఁ డెదిరించిరి. వారి యుద్దేశ మిది: కాంగ్రెసు అసహకారమును తీర్మానింపనంతవఱకు ప్రాంతసభలకు దీనిని తీర్మానించు హక్కు లేదు. నే నిటులంటిని: ప్రాంతసభలు వెనుకడుగు వేయ నక్కఱ లేదు; ముందడుగు వేయుటకు వలయునంత అధికారము కలదు. ఇంతియకాక ధైర్య మున్నచో ముందడుగిడుట గూడ ధర్మము. దీనివలన ప్రధానసంస్థకు అనఁగా కాంగ్రెసుకు గౌరవము హెచ్చును. ఇటులు నే ననిన పిదప ఈ విషయమునందలి గుణదోషములు చర్చకు వచ్చెను. కాంతముగా పూర్వపక్షములు సిద్ధాంతములు జరిగెను. చీట్లు భచ్చుకొనఁబడెను. అసహకారమున కక్కువ చీట్లు వచ్చెను; తీర్మానింపఁబడెను. ఇది తీర్మానింపఁబడుటలో అబ్బాస్ తైయబ్ తీ వల్లభభాయిగారల పాఠెక్కువ. అబ్బాసుగా రధ్యక్షులు. వీరీ యుద్దేశము అసహకారముదెసనే మొగ్గెను.

ఈ సంగతి విచారించుటకు ౧౯౨౦ సం. సెప్టెంబరులో కాంగ్రెసు-ప్రత్యేకసభ జరిగెను. అందులకు పెద్దపెద్ద యేర్పాట్లు జరిగెను. లాలా లజపతిరాయలు అధ్యక్షులుగా నెన్నుకొనఁబడిరి. బొంబాయినుండి భిలాఫకు-స్పెష లొకటియు, కాంగ్రెసు-స్పెష లొకటియు బయలుదేరినవి. సభ్యసముదాయముతో ప్రత్యేక సముదాయముతో కలకత్తా-కాంగ్రెసు కిటకిట లాడిపోయెను.

మూలానా మోకత్ ఆలీగారి మాటమీఁద రైలులో బసహ కారపు తీరుమానమునకు ముసాయిదా తయారు చేసితిని. నేనీ

మనుషులు ముసాయిదాలలో కాంతిమయశబ్దమును వాడు సలవాటు వాకు లేదు. కాని యుపన్యాసములలో కలదు. అయినను కాంత్యర్థబోధక మగు శబ్దము ఉరుడు మొదలగు భావలలో వాకుఁ దెలియక పోవుటచే ముసలమానులు మాత్ర మున్న సభలలో ఆ యర్థమును దెలుపఁజాలక పోవుచుంటిని. కావున మూలానా అబుల్ కలామ్ అజద్ గారి నడుగఁగా కాంత్యర్థమును బోధించుటకు కా-అఫు కా అని యు అసహకారార్థమునకు తర్క-ఎ-మవాలాత్ అనియుఁ దెలిపిరి.

ఈ రీతిగా నేను గుజరాతీ హిందీ ఉరుడు పదములను తెలిసి కొనుచుండఁగా కాంగ్రెసులో పై తీర్మానము తయారుచేయు భారము వాపాలఁ బడెను. ఆ ముసాయిదాలో కాంత్యర్థబోధక మగు పదము పడలేదు. చిత్తు తీరుమానమును రాత్రి నైలలో తయారుచేసి మూలానా షేకతలీగారి చేతి కిచ్చితిని. ఉండవలసిన 'కాంతి' శబ్దము ముసాయిదాలో జాతీపోయె నని రాత్రి గుర్తు వచ్చెను. 'అచ్చుకాక ముందే కాంతిమయశబ్దమును జోడింపవలయు' నని మహాదేవ దేవాణి గారిని పంపితిని. దీనిని జోడింపకముందే చిత్తుతీర్మాన మచ్చయి పోయినటులు గుర్తు. ఆ రాత్రియే విషయనిర్ధారక సభ. కావున ముందరనే కాంతిమయశబ్దమును చేర్పవలసినచ్చెను. ముందరనే నేను చిత్తుతీర్మానమును తయారుచేసికొని యుండనిచో చాల చిక్కపడి పోవువాఁడనే యని పిదప తెలిసికొంటిని.

ఇల్లులుకఁగనే పండుగు కాలేదు. ముసల్ల వండుగు ముం దున్నది. నా తీర్మానము పెవరు సమర్థింతురో, మఱి యొక రెదిరింతురో వాకుఁ గొంచెమేని తెలియలేదు. లాల్ బాజీ యెటు ముల్లు నూపునో కొంచెమేని తెలియదు. అనుభవము గల పురాణయోధు లందఱును కలకత్తాలో నుండిరి. వీరిలో విదుషి అనీబెసంటు, పండిత

అ త్మ క థ

మాలవ్యులు, విజయరాఘవాచార్యులు, పండిత మోతీలాలుగారు, దేశబంధులు లోనగు నాయకులు ముఖ్యులు. భిలాభకు పాంచాల దోషముల నివృత్తికొరకు అసహకారము చేయఁబడు నని నా తీర్మానము. దీనితో శ్రీ విజయరాఘవాచార్యులవారికి సంతోషము కలుగలేదు. వీరు 'ఏవో కొన్ని అన్యాయములకుమాత్ర మసహకార మేమిటి? అన్యాయములలోని కెల్ల స్వరాజ్య మియ్యకుండుటయే దురన్యాయము... స్వరాజ్యమునకే అసహకార జూచరింపఁదగు' నని చెప్పిరి. మోతీలాలుగారగూడ నిటులే పలికిరి. నేను వెంటనే వీరి నూచన నొప్పుకొని నా తీర్మానములో స్వరాజ్యమును గూడఁ జేర్చితిని. దీర్ఘమును గంభీరమును నిశితమును నగు చర్చతో అసహకారపు తీర్మాన మామోదింపఁబడియెను.

అందఱకంటె మొదట నీ యాందోళనమున మోతీలాలుగారు చేరిరి. నాఁడు నా రా తీర్మానముమీఁద మధురముగా కావించిన వాదము నేఁటికిని నాకు గుర్తున్నది. వారందలి కబ్బములను కొన్నిఁటిని మార్చ సూచింపఁగా నేను మార్చితిని. దేశబంధువుల నిటు వైపు త్రిప్పుటకు వీరు చాలఁ బాటుపడిరి. దేశబంధువున కసహకార మనిన ఇష్టమే కాని ప్రజలు దీని భారమును వహింపఁజాల రని వారికి సంకోచము. దేశబంధువులను, లజపతిరాయలును నాగపురమున పూర్తి గా అసహకారవాదు లయిపోయిరి. ఇట్టి శిష్టసభలో లోకమాన్యులు వేది లోపమునకు నేను కడు చింతపడితిని. వారంతటి నా సభలో నుండురేని నా కాశీర్వాదము లొసఁగి యుండు రని నా యుద్దేశము. ఒకతఁక వారు ఖండించినను నా కది సౌభాగ్యమే. దానఁ గొంత నేర్చికొని యుండును. వీరికిని నాకును మతభేదము కలదు గాని యది చాల మధురము. 'మా బంధుత్వములు సన్నిహితము' లని వారు

తలపించెడివారు. ఈ పంక్తులు వ్రాయుచుండగా వారి మృత్యు చిత్రము నా యెదుట నిలుచుచున్నది. నా సహచరుడు పటవర్ధనుడు నడిరేయి నీ వార్తను నాకు తెలిపాడు చేసెను. వెంటనే 'నా జూబు తునిసి పడిపోయే' నను వాక్యము నా నోరినుండి వచ్చెను. అప్పుడు నా చుట్టును సహచరులు కలరు. అప్పు డసహకారము. మా ర్తిమతములు తుల్యమైను. వారికడనుండి నాకు తేజస్సు వచ్చు ననుకొంటిని. వారి యుద్ధేళ మే దెస నుండెనో దైవమున కెఱుకగాని ప్రజేతిహాసములలో నట్టి కష్టకాలమున వారు లేకపోవుటంబును చింతాకర మని మాత్రము నా కెఱుక.

నాగపురమున

కలకత్తాలో జరిగిన స్పెషల్ కాంగ్రెసునందు తీర్మానింపఁ బడిన అసహకారమును నాగపురమునఁ గాఁబోవు కాంగ్రెసు నీరీకరింపవలయును. కలకత్తాయందుబలె నాగపురమునందును జనులు తండోపతండము. నాటికిని ప్రతినిధుల సంఖ్య నియతము చేయఁబడ లేదు. కావున నుమారు పనునాలుగువేల ప్రతినిధులు వచ్చినట్లులు నాకు గుర్తు. విద్యాలయములకు సంబంధించిన తీర్మానములో కొంచెము మార్పు చేయవలసిన దని లాలాజీ పట్టు పట్టఁగా నే నందుల నంగీకరించితిని. ఇటువలె దేశబంధువు నూచించిన మార్పులను గూడ నంగీకరించితిని. తుదకు అసహకారమును అసహకారప్రస్తావ మందఱచేతను ఆమోదింపఁబడెను.

ఈ సభలోఁగూడ కాంగ్రెసునిబంధనల మార్పును గుఱించి పునరాలోచన జరుగవలసి యున్నది. కలకత్తా స్పెషల్ కాంగ్రెసు లోనే నే నీ నిబంధనల ముసాయిదాను సభవారి యెదుటఁ బెట్టితిని. సభవారి రందఱులు దీనిని యభేచ్ఛముగా చర్చించిరి. శ్రీ విజయరాఘవా చార్యులవారి కాంగ్రెసు కధ్యక్షులు. నిర్ణాయక సభవారి నిబంధన లలో నొక పెద్ద మార్పు చేసిరి. నేను ౧౫౦౦ ప్రతినిధులను నూచించితిని. వారు ౬౦౦౦ చేసిరి. ఇది దూరదృష్టి లేని మార్పుని నాయుద్దేశము. ఇన్నియేండ్ల యనుభవమున బడసిన పిదపఁగూడ నాయుద్దేశము మాఱలేదు. ప్రతినిధుల సంఖ్యాబాహుళ్యమువలన పని కాగుగా జరుగు ననియు, పజాసామ్యము చక్కగా నిర్వహింపఁ

బడసనియు ననుకూలుట వట్టి కల్లు. స్వయంనియు క్తులగు ప్రతినిధులు
అటువేలమంది ఉండటకన్న ఉదారమనమ్ములును ప్రజాస్వత్యపరి
పాలకులును ప్రామాణికులును నగు ప్రతినిధులు పదియేనువందలమంది
యొన్నచో ప్రజాతంత్రము గురజిత మగును. ప్రజాతంత్రమును నిర్వ
హించుటకు జనులలో స్వాతంత్ర్యము స్వాభిమానము విశిష్టము
ఉండవలయును. జనులు యోగ్యులును సత్యసంధులును నగు ప్రతి
నిధులనే యొప్పుకొనవలయును. సరభ్యామోహ మున్నచో అటువేలే
యని మితి యేమి? ఇంకను ఎక్కుడింపవచ్చును. కావున నీ విషయ
మాలోచించి నిశ్చయింపఁబడువలసి అటువేల ఖాయము చేయఁ
బడెను.

స్వరాజ్యమును గుఱించి కాంగ్రెసులో తీవ్రముగా చర్చ జరి
గెను. 'వీ లగుచో సామ్రాజ్యములో నుండవచ్చును. వీలు లేనిచో
సామ్రాజ్యమునుండి విడిపోవచ్చును. ఎటులేని స్వరాజ్యము సంపా
దించఁదగును.' అని కాంగ్రెసుకార్యప్రణాళికలో నొక నిబంధన
కలదు. స్వరాజ్యము సామ్రాజ్యాంతర్భాగమే కావలయు నని ఒక
పక్షమువారి వాదము. దీనికి సమర్థకులు మాలవ్యులును, జిన్నాగారును.
కాని వీరి కందఱో బాపట కాలేదు. 'కాంతిసాధనములచేతనే, సత్య
సాధనములచేతనే స్వరాజ్యము సంపాదించవలయును' అని మఱియొక
నిబంధన కలదు. ఈ మరతులకును వివాదము కలిగెను. కాంగ్రెసు ఈ
వివాదము నంగీకరింపలేదు. నిబంధన లన్నిటిపై చక్కగా చర్చ
జరిగెను. తుదకు తీర్మానము చేయఁబడెను. ప్రామాణికత్వముతోడను
జాగరూకతతోడను ఈ నిబంధనలను లోకులు నిర్వహింతు లేని
సంస్కారమును పొంది స్వరాజ్యమును బడయఁగల రని నా
పరమవిశ్వాసము. అయినను ఈ విషయ మిచట నప్రస్తుతము.

ఆ త్మ క థ

హిందూమతములను సుతీరించుచు, అంత్యజులను సుతీరించుచు భాదీని సుతీరించుచు ఆ కాంగ్రెసులో తీర్మానములు చేయఁబడెను. శాటినుండియు కాంగ్రెసునందలి హిందూ పక్ష్యుల స్పృహకలంకమును తుడిచివేయఁ బూనుకొనిరి. శాటినుండియు భాదీచేత కాంగ్రెసు కంకాలమాత్రాపక్షియు లగు నిలుపేదలతో పోరాని చుట్టటికమును గలుపుకొనెను. భిలాఫరుకు ఆంగముగా అసహకారమును తేపట్టి దాని మూలమున హిందూమతములను సుతీరించునకుఁ జాలఁ బాటుపడెను. కాంగ్రెసు చేసిన పనులలో నిది చాల దొడ్డ పని.

పూర్ణా హుతి

ఇళుడీ ప్రకరణములను ముగింపవలసిన సమయ మాసన్న మాయెను.

ఇటుమీఁదట నా జీవితములో జనులకుఁ దెలియని విషయ మేదియు లేదు. మఱియు నేను ౧౯౨౧ సాలు నుండియు కౌంగ్రెసునాయకులతో చాలఁ గలసి మెలసి పని చేసితిని. నాఁటినుండియు నా జీవితమున నే యంశమును ఎత్తికొనినను వారి సంబంధము తెలుపనిచో నది యథార్థవర్ణనము కాదు. వారి బాంధవ్యములు నా కింకను నూతనములుగా నున్నవి. శ్రద్ధానందులు దేశబంధులు లాలాజీ హక్రీమసాహెబు మనకు లేకున్నను సౌభాగ్యవశమున వలుపురు దేశనాయకులు మన కున్నారు. కౌంగ్రెసులో చాల వరివర్తనము కలిగినను దాని పదఁపటి చరిత్ర మింకను ప్రక్రియాదశయందే యున్నది. నా ముఖ్యశోధనము లన్నియు నుచోపభావ్యారముననే జరిగెను గావున నా శోధనములను వ్రాయ వలసినవచ్చుచో నాయకులకును నాకును గల సంబంధము నుదాహరింప వలసి వచ్చును. ఔచితీ నెఱిగి యిపుడు దీని నంట నొల్లను. మఱియు నేఁడు జరుగుచున్న శోధనలు నా యుద్దేశమున నిశ్చయార్థము లని యనిపించుకొనఁ దగవు గాన నీ గ్రంథము నిత ముగించుట నాకు విధి యని తలఁచుచున్నాను. నా కల మింక ముంప డికి సాగవల దనుచున్నది.

పాఠకులఁద గలవు తీసికొనవలసి వచ్చుటచే నాకు దిక్ గలుగుచున్నది. నాకు నా శోధనము లనర్హములు. వాని యథార్థ వర్ణనము చేయఁగలిగితినిో తెదో నాకుఁ దెలియదు. నేను దేనిని వ్రాయుకొనలేదు. అన్న దున్నటులు చెప్పితిని. సత్యమును నే

ఆ త్మ క థ

నే రూపమునఁ జూచితినో యే మార్గమునఁ జూచితినో ఆ రూపము ఆ మార్గమునఁ దెలుపుట కల్గవును ప్రయత్నించితిని. దీని నంతయు పోకటల యెదుట నిడి చిత్తకాంతి నొందుచున్నాను. వీల యనఁగ నీనిని బఠించుచో పాకటల వృద్ధయములలో సత్యమునెడలన అహింసయెడలను అధికముగు శ్రద్ధ కలుగఁగల దని నా కాశ.

సత్యముకంటె వేఱుగా పరమేశ్వరుఁ దొక్కఁ డున్నాఁడని నా కనుభవము లేదు. సత్యమున కహింసయే రాజమార్గ ము యీ గ్రంథమునందలి ప్రతిపుటయుఁ జెప్పఁజాలని యెడల నా యి ప్రయత్న మంతయు వ్యర్థ మని తలఁచును. నా ప్రయత్న మంతయు వ్యర్థ మయినను నా సిద్ధాంతము వ్యర్థము కాదు. ఇంతకున నా యహింస సత్యమయినను అపక్వముగానే, అపూర్ణముగానే యున్నది కావున నా కనుఁగొనఁగలిగిన చా సత్యసూర్యునిలో నొక కిరణమే మతీయు వేల సూర్యు లయినను ఆ సత్యసూర్యునకు తీసికట్టు సంపూర్ణముగు నహింస లేనిచో సంపూర్ణ మగు సత్యము దొరక ది ఇన్నాళ్లు కోఁధించిన పిదపఁగూడఁ జెప్పచున్నాను.

వ్యాపకుఁ డగు నీ సత్య వారాయణుని ప్రత్యక్షదర్శనమునకు జీవమాత్రమును తనవలెనే ప్రేమించుట త్యాగవత్కము. ఈ సత్యమున బడయఁగోరువాఁడు జీవనమునందలి యే త్రేత్రమునకును ఆవల నుండఁ జాలఁడు. కావుననే రాజనీతిత్రేత్రమునకు సత్యభక్తి న స్పీడుకొని పోయెను. మతమునకు రాజనీతితో సంబంధము లే దని చెప్పువారికి మత మున నేమియో తెలియ దని నిస్సంకోచముగాఁ జెప్పుట వివరయేతరము కాదనుకొనుచున్నాను.

ఆత్మశుద్ధి లేక ప్రాణిమాత్రముతో ఏ క్యానుభవము కలుగదు. ఆత్మశుద్ధి లేక అహింసాపరిపాలన మనుభవము. ఆత్మశుద్ధి లేనిచో

పూర్ణా హుతి

అత్యవసరము దొరకదు. కావున జీవనక్షేత్ర మంతయు పరిశుద్ధము కావలయును. ఈ శుద్ధి సాధ్యము. ఏల యనఁగా, ఒకని శుద్ధి యనేకులను శుద్ధుల నొనరించును. శబ్దప్రీతిని సమప్రీతిని ఇట్టి శుద్ధి కలుగఁ గలంత సన్నిహితసంబంధము కలదు. ఇట్టి శుద్ధికి ప్రయత్నింపఁగల కత్తిని సత్యసారాయణుఁడు ప్రతివానికిని ఇచ్చియే యున్నాఁడు.

ఈ శుద్ధిమార్గము చాల పెనుడు దిగు డయిన దని ప్రతిక్షణమును నా కనుభవ మగుచున్నది. శుద్ధు డగుటకు మనోవాక్కాయములచే నిర్వికారుఁడును రాగద్వేషాదిరహితుఁడును గావలయును. ప్రతిక్షణమును సదమద మగుచున్నను నే నట్టి నిర్వికారస్థితికడకుఁ జేరఁజాలకున్నాను. కావున లోకులస్తోత్రములు నన్ను ముఁగుకొలుపక వలంబులు లేనట్లు గొలుపుచున్నవి. శస్త్రయుద్ధ మొనరించి జగత్తును జయించుటకంటె మనోవికారములను జయించుట నాకు కష్ట మనిపించుచున్నది. హిందూదేశమునకు వచ్చిన పిదపఁగూడ నాలోఁ గొన్ని వికారములు తెలియవండ నడఁగియున్నవని కనుఁగొని సిగ్గులుచున్నాను గాని ధైర్యమును మాత్రము గోలుపోవలేదు. సత్యశోధనలో నా కానందము కలిగెను. ఇంకను కలుగుచునే యున్నది. కాని యింకను అగ్నిపథము ముం దున్న దని నే నెఱుఁగుదును. కావున నే నింకను శూన్యతను బడయవలయును. అన్నిటికంటెఁ దన యల్పత్వము మానవున కెంతవఱకు గోచరము కాదో అంతవఱకును చూత్తి లేదు. ఈ వినయమునకు అహింస ఎల్ల. ఈ వినయము లేక చూత్తి లే దనుట అనుభవసిద్ధము. ఇట్టి వినయమును ప్రార్థించుచు, దీనికి లోకుల సాయమును యాచించుచు నిత నీ ప్రకరణములను ముగించుచున్నాను.

అయిదవ భాగము తెలుపుడ!

సమాప్తము గ్రంథాలయం

